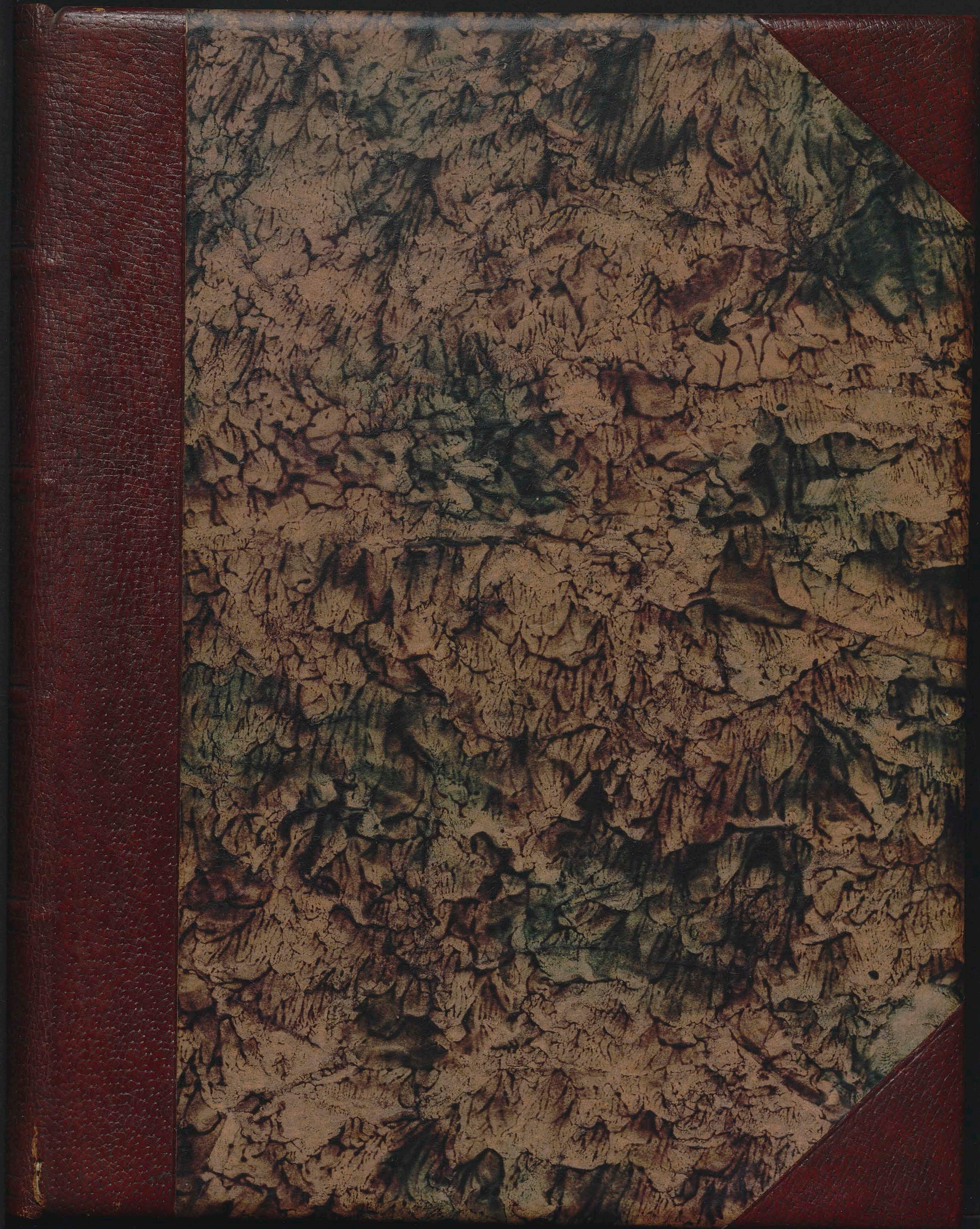

1

Aristoteles secundo
in sermone methaphisice
Signum scientis est
posse docere. Ista propositio est
manifesta, tamen potest declarari rationibus.
Et primo sic: unumquodque est perfectum quod potest
sibi simile generare; non sciens non potest
sibi simile generare, non potest docere; ergo signum
sciens est quod possit docere. Et hoc est verum
de actibus et vivencibus et maxime
est de perfectis. Antecedens patet; de se. Probatur sciens non
potest sibi simile generare, non possit docere
quod ad hoc quod sciens generet saltem
est perfectivum; et non est ab aliquo sic
sermone per que in discipulo fundatur
saltem. Secundo, illud est signum doctrinis quod est
propria operatio eius; sed posse docere est propria
operatio scientis; ergo etc. Antecedens patet quia propria o
peratio alicuius formam et attestatur super
formam; sed quoniam viri methaphisice intelligere
est propria operatio, intelligere vel generare
etc., scilicet quod illud est signum doctrinis quod
est propria operatio eius; unde sciens perfectio
dicitur sciens eo quod habet potentiam do
cendi, quia alias numquam posset in propriam
operationem, istam sciens scilicet in docere et co
siderare non posse docere. Tertio confirmatur:
illud est signum alicuius quod non potest ab
operatione sed non posse docere sciens non potest
propriam operationem; ergo signum doctri
nis est posse docere. Antecedens patet; illud est signum
alicuius [illegible] quod possit imperfe
ctione potest [illegible]are [illegible] et quod consequens
posse docere non est [illegible] scientis.
Probatur sed non posse docere sciens non potest
in propriam operationem, quod est scire et considerare

etc.
[illegible]
Illud est signum [illegible]
potest in demonstra[illegible]
posse docere est s[illegible]
demonstratis sillogismus g[illegible]
ex posterioribus ubi d[illegible]
monstratis est apodictica [illegible]
scire vel etiam exponitur se [illegible]
scire potest in diffinitione sillogismi dem[illegible]
monstratis scire. Predicta potest ex
quia potest predicta autem probatur posse [illegible]
potest in diffinitione sillogismi demonstra[illegible]
posse docere saltem inclusive quia
etiam docere est sillogismus demonstratis est s[illegible]
apodictice vel sillogismus scire scire [illegible]
sufficiens scire includit posse d[illegible]
vel scire quod numquam [illegible] scire [illegible]
non habet potest ad hoc. Illud ideo preter [illegible]
dicitur [illegible] et potest alicui in [illegible] in [illegible]
Signum sciens generare est perfectum [illegible]
sicut sciens generare est perfecte g[illegible]
nizare, similiter signum sciens [illegible]
est posse perfecte geometrizare [illegible]
sciens est posse docere. Idem alibi
etiam videtur. Quorumcumque est [illegible]
opus et operatio [illegible]
scientis sic [illegible]
[illegible] bonum est in hoc [illegible]
Signum sciens est [illegible]
declarata [illegible]
dicitur est [illegible]
[illegible] resoluit [illegible]
non habet [illegible]
sciens sed sic bonum [illegible]
[illegible]
[illegible] docere [illegible]
et scire [illegible]
sic [illegible] nostra [illegible]

[illegible] quem logica utitur que applicatur ad aliam scientiam
[illegible] intelligit logicam docentem que est per se potentiam et propriam causam
[illegible] est ius

[illegible]
[illegible] sine
[illegible] ad cog
[illegible] hoc bene cognosc
[illegible] quod ad bene p
[illegible] nullus scit scire
[illegible] alias scias sine logica
[illegible] signis qui scrit et ne
[illegible] re (secundo hec est minor quod de
[illegible] rop dyalectica est huius via
[illegible] omnium methodorum ad habendum in
[illegible] dicitur in 2o methaphysice inuenit
[illegible]. Propter hominem instruendum
[illegible] rei quam uult declarare
addit contrariam aliam litteram habet abs
[illegible] simul querere scientiam et modum
sciendi et quomodo exponens hoc dicit quod
[illegible] logica (et dicit quod duplex
[illegible] et applicata (et addit non
[illegible] homo non potest esse instructus
[illegible] uel in qualibet arte nisi in
[illegible] uera uel communia et applicata et si
[illegible] elenchorum ignorantis
[illegible] est ignorantie arte quod
[illegible] non sciatur ars (uult quod
[illegible] homo non potest esse instructus
[illegible] arte nisi sciat logicam
[illegible] applicata quam uocat utentem
[illegible] logica quedam sit alias
[illegible] logica relatam
[illegible] applicata sit ad alias
[illegible] demonstrat passiones
[illegible] applicata quod illa logica
[illegible] per prius demonstrat
[illegible] de illo [illegible] predicatis et prius
[illegible] quod potest applicari ad
[illegible] et ideo dicitur quoniam habet uult
[illegible] relata ad conclusiones
[illegible] quam est probat aliquid

ing minutia ut quod applicatur similiter ad
principia sicut hic. Ubi est proprio modus
significandi in eo contrario quo hic homo
currit est proprio modorum significandi
quod in eo contrario quo ... et quo logica applicata
applicatur ad conclusiones specialium scientiarum
sive ad principia generaliter sicut ad modos
significandi similiter in aliis applicatur logica
applicata ad primum specialium scientiarum [illegible]
que motor quod mouet motum et
est in modo perfecte et patiens sed motor
primus mouet et est quod in modo
perfecte et patiens. Bene igitur dicit quoniam
duplicem esse logicam scilicet utentem et applicata
et bene addit ideo nullus potest esse in
structus in quolibet nisi in sciendo com
munia et applicata et per hoc intelli
git logicam quoniam et propriam ad
[illegible] et ideo auctor dat preceptum
generale quod homo non debet addiscere
illa cum adinuentione aliarum scientiarum
Malum non est et absurdum simul
querere scientiam et modum sciendi et
addit quoniam si ita fieret nec addi
sceret hanc nec illam et declarat
quoniam per exemplum sicut quod solet docere
hominibus una quam ipse addiscat sic
simile. Si quis uellet addiscere
logicam cum aliis scientiis secundo exemplum
Si quis esset qui uellet mederi alicui
et sine inspectione libri [illegible] prepararet
infirmo medicinam et mortuo in
fine inspiceret librum sicut fecit
quidam medicus fatuus. Sic igitur
patet conclusio ultima [illegible] quod
nullus potest aliquam doct[illegible] in logica
nec potest aliquis esse sciens sine logica
[illegible] bene concordat cum illa distinctione
[illegible] in 2o methaphysice quod dicit est logica
scilicet logica docens et logica utens [illegible]

docens est eadem cum logica utens
ipsa non considerat suum subiectum et sub
iectum scibile et passiones sibi et
causas et principia quia ipsa docet principia et re
gulas logice. alia logica est utens que
utitur maius suus et illa est ipsa
et de illa dicit commentator in prologo phisicorum
logica usitatur duobus modis in aliis
scientiis uno modo logica ipsa usi
tatur ut instinctum distinguendi
verum a falso et ideo boetius in suis
topicis diffinit logicam logica est sciencia distinguendi
verum a falso. secundo modo logica usitatur in aliis
scienciis tamquam sciencia a qua alie sciencie ac
cipiunt propositiones manifestas ut eas
propositiones que sunt probate in logica alie sciencie
accipiunt ut manifestas. Secundo ad com
mendacionem logice albertus in principio sui com
menti super porphyrium ponit notabile
dicens logica a fantasiis liberat que vi
dentur esse et non sunt errores dam
pnat falsitatem ostendit vel manifestat
et dat lumen in omnibus rei contem
platoris. Iuxta hoc tangit quatuor
primo tangit inoportunitatum sophi
sticarum exclusionem cum dicit logica
a fantasiis que videntur esse et non sunt
liberat. secundo tangit errorum ex
stirpacionem cum dicit errores dampnat.
tertio tangit falsitatum manifestationem cum dicit
falsitatem ostendit vel manifestat. quarto tan
git [illegible] ad veritatem in [illegible]
directo cum dicit et dat lumen in
omnibus rei contemplatoris. et quodlibet
membrum horum probatur primo sic quia
logica excludat inoportunitates so
phisticas et hoc sic illa sciencia ex

cludit inoportunitates sophisticas
que ostendit causas defectus et appa
rencie logica est huiusmodi ergo ... nulla sciencia
recludit potest et excludit inoportuni
tates sophisticas nisi que ostendit causas
defectus et apparencie sed patet logica ostendit
causas defectus et apparencie quia ipsa
est sciencia distinguendi verum a falso et aliis
bene dicitur quod logica sit que a fantasiis
liberet quia fantasia bene competit
defectibus et apparenciis quia sicut fa
tasia est ... quod apparet et non est ita
rationes sophistice videntur concludere
et tamen non concludunt. unde logica
ostendit causas et defectus in quolibet
fallacia tam in fallacia in dictione quam
extra dictionem. Secundum probatur sic quia logica
sit extirpatio errorum illa sciencia
condempnat et extirpat erro
res per quam possumus habere modum
disputandi contra quemlibet errorem
sed per logicam possumus habere modum
disputandi contra quemlibet errorem
ergo etc. maior patet quia per illam scienciam per quam
possumus habere modus disputandi contra
errores per illam reprobantur errores.
sed patet per logicam possumus habere modum
vel modum disputandi quia quemlibet
errorem in quacumque materia fuerit [illegible]
quia contra errorem quemcumque potest
aliquis habere modum disputandi
vel in materia [illegible] sicut per sillogismum posteriorum
vel probabili sicut per sillogismum topicum vel per
disputative in materia sophistica per sillogismum
elencum. Tertium probatur quia logica ostendit fal
sitates illa sciencia ostendit falsitates
que distinguit verum a falso sed logica est huiusmodi

a pz qz loy e scia disti[ui] verum
ffo. b pz p quam in p[o] phi[a] qm loq[r]
de loy uenire et docerie dicit q loy
usitate dr in aliis sciis vno mo
uel instinctum disti[ui] vim a flo a[o] m
te im[m] scia aq acquirunt co[n]clusiones no
te et mani[fe]ste. Quartum p[ro]bat s. q
loy sit lumine rite contemplacionis
i omnibus. Illa scia q docet instrume
tum sciendi dat lumine in omnibus rite
contemplatis. sz loy e huiusmodi a pz qz
instrumentum sciendi eciam lu[m]en rite contempl
acionis b pz loy docet instrumentum
sciendi qz loy vno mo usitata ut instru
mentum disti[ui] verum a flo appz q
q loy dat ad omnes scias et dat
primum omnibus sciis ad declaradum conclusiones
et io b[ene]m e uia ad pri[ncipi]a om[n]i[u]m metho
dorum et sic appz aliqualiter p[ro]po[siti]o
illius declarata et p[er] breuitate non
fac[it] in p[rese]n[ti] et spe[ci]a[liter] d[e]m[onstr]at[io]
qz nimis esset diffusum. Simul quo
loy q dr ro[nal]is sit finalis declarat ab
ea videbitur in q[ui]b[us]dam omnia cum
hic non possunt enucleari. Ad dic
loyce qua e alias posui et ad
pñs suppono q instrumentum sciendi
q[uo] deuenit a noto ad ignotum sic
ca[usa] mlis? inuota loy no diu[er]s d[ici]t
in 2[o] de aia sicut p[er] aliis verbis
[Et] hoc sensum quadmodum et res
mo instrumentum sciendi q fac[it] noti
ciam uel facit noticiam complexi
ut incomplexi. Si instrumentum fac[it]
noticiam incomplexi hoc e dr uel
fac[it] noticiam incomplexi q[uo] ad quid
ditate et essencia eius ut fac[it] noti
ciam incomplexi quo ad partes eius.
Si instrumentum sciendi fac[it] noticiam
incomplexi quo ad quiditatem et noti[ci]am essencie

ul q[uo] ad partes eius si noti[ci]a complexi i
se et ab[solu]te

eius sic e diffinicio qz diffinicio
e sermo indicans quid e esse rei
et de illa declarat Aristoteles in 2[o] po
steriorum in quo venatur q quid e
de ipsa et declarat in vi top. Si
autem instrumentum sciendi fac[it] noticiam
incomplexi quo ad partes eius sic
e diuisio qz p[er] diuisionem notificatur inco
plexum quo ad partes eius s. in q
partes incomplexum possit diuidi
et de ipsa declarat in 2[o] posterior[um]
et de ipsa declarat boecius in libro
suo de diuisione qui si non esset ad
huc loyca esset perfecta qz Aristoteles
complete tradidit loycam. Si instru
mentum sciendi notificat complexum
id e dup[liciter] uel notificat complex
um in se et absolute. Sic est
sillogismus spec[ialiter] q e p[er] oristicus de q[uo] declarat
Aristoteles hic qz instrumentum sciendi fac[it]
noticiam complexi in se et absolute non q[uantum] ad
ad hoc uel ad id. Si autem instrumentum
noticiam complexum quo ad partes eius hoc
e dr ul noticiam ipsum q[uo] ad partes integ[ra]
les ul q[uo] ad partes subiectiuas. Si p[ri]m[o] m[odo]
hoc e dr ul n. instrumentum sciendi noti
ficat complexum q[uo] ad partes integrales re
motas i[n]complexas uel q[uo] ad partes p
pinquas et complexas. Si q[uo] ad partes inte
grales remotas sic e liber et predica
mentorum de quibus declaratur in libro predicamentorum et q[uo] dr d dete
nocabus? p. primum? rr? singulis. Sic instr[u]
mentum sciendi noticiam complexum q[uo] ad partes
integrales p[ro]pinquas sic e p[ro]po[siti]o et enun[ciacio]
de qua declaratur in libro peryarmenias. Si ut notificet
complexum q[uo] ad partes subiectiuas hoc e dr
aut id instrumentum fac[it] noticiam appa
rente uera et parente vanam sic mo e
sillogismus sophisticus q fac[it] noticiam apparente

quo ad q[ui]d[ditate]m et simpl[ex]
quo ad partes eius et p[ar]tes et diuisio
sillogismus et absolute

[q est cum formidine]

vera. De quo dicitur in libro elenchorum. Alia in-
stinctum faciens notitiam complexi putantem
esse vera. Hec est duplex vel faciens notitiam com-
plexi ~~que est cum formidine~~ putantem esse
veram que est sine formidine ad oppositum. Alia vel
faciens notitiam putantem esse vera. Primo mo-
do est sillogismus demonstrativus qui generat scientiam que est
notiorum et verorum. De quo dicitur
in libro posteriorum. Alia faciens notitiam putantem
vera que est cum formidine ad oppositum. Hec
est duplex vel id instinctum faciens notitiam
de experientiis euidentibus vel faciens
notitiam de inherentia predicati ad subiectum. Primo
modo est sillogismus temptativus de quo Aristoteles
fecit librum specialem qui non dum est expo-
situs de ipso et facit mentionem in libro
elenchorum. Alia autem faciens notitiam de in-
herentia predicati ad subiectum. Hoc est duplex
vel generat opinionem vel ad recedentem
et debiliorem opinionem. Si generat opinionem
vel estimationem primo modo est sillogismus topicus
qui generat opinionem que est cum formidine
ad oppositum. Alia autem notitiam inherentie
predicati ad subiectum vel generat ad
debiliorem opinionem. Hoc est duplex vel procedens
ex propositionibus intrinsece boni et honesti
vel ex propositionibus extrinsecis boni et honesti.
Primo modo est enthimema rethoricum de quo Aristoteles
dicit in suo priorum et in rethorica
sua. Secundo studentes honorantur quia bonum
est studere, id est enthimema ex propositionibus intrinsecis
boni et honesti. Alia fures suspen-
dimus quia malum est furari. Alia autem in-
stinctum faciendi generat aliquam debiliorem o-
pinionem et hoc exemplum metaphorice sic
est enthimema poeticum de quo dicitur in poe-
tria que est excellens liber non dum est ex-
positus de ipso et dicitur in tertio
rethoricorum ponendo species risibilem ipsi

militis et figuras et sic patet dicto. Logica
includendo rethoricam et poeticam partes logice sunt
poetria que ab aliquibus non ponitur
comprehendi sub logica. Istius libri causa materialis est
causa (?) que est sillogismus prout est con-
sideratus in se et absolute in suis par-
tibus et principiis qui habet tres terminos et
duas propositiones que quidem sunt in prima figura,
quedam in secunda. Causa formalis est duplex,
scilicet forma tractandi et forma tractatus. Forma tractatus
consistit in ordinatione partium. Forma tractandi
est modus agendi. Causa finalis est duplex:
finis intrinsecus et finis extrinsecus. Finis intrinsecus
est cognitio sillogismi secundum se. Finis extrinsecus est
adquirere scientiam, quia per ipsam acquirere pos-
sumus scientias speciales cum ipsa ordi-
natur ad acquisitionem scientiarum specialium.
Tytulus est incipit liber analeticorum
priorum Aristotelis, quia analesis grece est re-
solutio latine. Unde dicitur est resolutio.
Alia est resolutio in terminos et principia
complexa quia et de illa resolutione est
liber priorum, quia sillogismus resolvitur in principia,
scilicet in subiectum et predicatum in quibus stat et
ulterius non resolvitur. Et ideo dicitur liber
priorum analeticorum, quia est de prima resolutione.
Alia est resolutio sillogismi in propositiones per se
notas et non in prima principia. Et de illa
resolutione est liber posteriorum, qui dicitur
liber analeticorum posteriorum. Iste liber
ut communiter dicitur supponitur sermocinali sed
de quo plenius videbitur in quibus
hiis expletis patet sic liber priorum.

~~Primum oportet dicere~~

Primum iste liber cuius subiectum est sillogismus
prout consideratus in se et in suis par-
tibus et conditionibus. Dividitur in prohemium
et executionem. In prohemio ponitur
intentionem in generali et executione

ea q in p(ro)hemio p(re)misit in g(e)n(er)ali
illa exequit(ur) in sp(eci)ali 2a ps e i q(uo)
igit(ur) e o(mn)is affirmativa/ divi(ditur) p(ri)ma p(ar)s
in tunco(?) suam ... 2o p(ro)sequit(ur)
in sp(eci)ali addendo q(ui)da(m) 2a ps i(bi) de-
inde determinare quid e q(uo)/ p(ri)mo
intendit sic dicens p(ri)mo(?) ... totis ...
p(ri)mo o(portet) nos dicere q(ui)d e(st) quid et de q(uo)
e i(n)tentio/ et tunc auc(tor) expo(nit) se
q(uod) e(st) demonstratio(n)em i(d est) intentio e(st)
de sillo(gismo) demonstrativo de quo determinat in
libro posterioru(m)/ et intentio e(st) de di-
sciplina demonstrativa i(d est) de sillo(gismo) sp(eci)al(i)
de quo e prius intentio ... q(ui)d(am)
e ex(positio) antiq(u)is no(m)i(n)e ... Ruptus an-
glic(us) no(n) t(ame)n ... lyco(n)/ q(ui) expo(suit)
huc librum satis b(e)n(e)/ q(ui)e ...
... intentio ... l(itte)ram istam expo(nit)
q(ue) dupl(ici)t(er)/ p(ri)mo ta(n)gi(t) hanc expo-
sitio(n)em q(ue) po(sit)a e/ dicit q(uod) au(c)tor
p(er) demonstratio(n)em intell(igi)t sillo(gismum) de-
monstrativum/ de q(uo) determinat in lib(ro) po(sterioru)m
/ p(er) de disciplina demonstrativa intell(igi)t
sillo(gismum) sp(eci)al(em) de quo determinat in isto
lib(ro)/ 2o ... exponit et no(tat) istas p(ro)po-
sitiones circa et de/ q(uia) dicit q(uod)
circa e p(ro)positio q(ue) i(m)portat circum-
stantia(m) alicui(us) rei in motu ... s(ed)
ista p(ro)positio de/ i(m)portat circum-
stantia(m) alicui(us) rei ... et q(ue)
... s(ecundu)m hoc exponit l(itte)ram
dicit p(ri)mo o(portet) dicere q(ui)d e quid
et de q(uo) sit intentio/ q(uia) circa demo-
stratio(n)e p(er) hoc intelligit sillo(gismum)
demonstrativu(m) q(uia) demonstratio e quida(m)
discursus et consistit i(n) mo(tu)/ q(uia) i sillo(gismo)
demonstrativo discurrit a p(re)missis ad co(n)-
clusione(m) q(ue) habet se ut mot(us)/ et
h(oc) denotat h(ec) p(ro)positio circa/ p(er) disci-

plina(m) demonstrativa(m) aut(em) intell(igi)t sci(enti)am
q(uam) acq(ui)sivit(ur) p(er) demonstratio(n)em sillo(gismum)/ et sci(enti)a q(uidem)
sit in q(ui)ete/ et n(on) e in motu et hoc
tangit p(er) hanc p(ro)positio(n)em de/ q(ue) i(m)portat
circumstantia(m) rei q(uiete)scentis/ 3o expo(nit)
q(uod) aut(em) p(er) hoc q(uod) dicit q(uod) circa demo(n)-
stratio(n)em i(n)tendit s(ecundu)m libri posterioru(m)
s(ed) p(er) hoc q(uod) d(icit) de disciplina demonstrativa
intendit s(ecundu)m lib(ri) prior(um) et ista expo(sitio) ...
n(on) valet ... 4o expo(nit) dic(ens)
q(uod) ista p(ro)po(sitio) circa/ denotat circumstantia(m)
alicui(us) rei in distantia remota/ s(ed) ista
p(ro)po(sitio) de denotat circumstantiam alicui(us)
indistantia(m) p(ro)pinq(u)a(m) ...
hoc p(re)notato exponit l(itte)ram dicit(ur)
p(ri)mo ... q(uod) circa demonstratio(n)em hoc e(st)
intentio e de sillo(gismo) demonstrativo de q(uo)
determinat in lib(ro) post(eriorum)/ q(ui) e remoci(or)
q(uam) determinare de sillo(gismo) sp(eci)al(i)/ q(uia) de illo de-
terminat in isto libro q(ui) e p(ro)pinqui(or)/ q(uo)d
circulo(quitur) p(er) hanc p(ro)positio(n)em de q(ue) i(m)p(or)-
tat circumstantiam rei alic(uius) in distantia
p(ro)pinqua/ 2a expositio cu(m) quarta
satis valet/ 3a b(e)n(e) e dubiu(m)/ q(uia) hoc
q(uod) dicit aut(em) de disciplina demonstra-
tiva exponat(ur) p(er) sillo(gismo) sp(eci)ali/ cu(m) t(ame)n ip(s)e
nulla(m) h(ab)et p(er)itus de sillo(gismo) demonstra-
tivo faciat me(nti)o(n)em/ et demonstratio di-
stinguit(ur) co(n)tra sillo(gismum) sp(eci)alem ... q(uod) a(u)t(em)
b(e)n(e) p(er) hoc/ q(uod) dicit de disciplina dem-
onstrativa/ dat intelligere sillo(gismum) sp(eci)al(em)/ q(uia)
sill(ogismu)s demonstrativus no(n) e n(isi) sillo(gismus) sp(eci)al(is)
/ q(uia) sill(ogismu)s simplic(ite)r includ(it)ur in sillo(gismo)
demonstrativo/ sicut sup(er)i(us) i(n) suo i(n)feriori
et p(er) i(n)ferius dat(ur) intelligi superius
sicut in ho(min)e includ(itu)r a(n)i(m)al et sic(ut)
ip(s)m ... sill(ogismu)s sp(eci)al(is) ... sci(enti)a libri
prior(um) d(e) demonstrativa q(uia) p(re)cedit de-
monstrative p(ro)bando sillo(gismum) sp(eci)al(em) co(n)stare
ex tribus t(ermin)is et duab(us) p(ro)po(siti)o(n)ib(us)/ ...

1a p(er) demonstratione(m) intelligitur sill(ogismu)s demonstrativus et p(er) d(isci)plina(m) demonstrativa(m) sill(ogismu)s simp(le)x
2a p(er) demonstrat(ionem) intelligit(ur) sill(ogismu)s demonstrativus qui in d(isci)p(lina)/ ... p(er) d(isci)p(li)na(m) s(ci)e(nti)a(m) que adquirit(ur) in a(n)i(m)a p(er) demonstra(tionem)
3a ... p(er) demonstrat(ionem) intelligit(ur) subiectum p(ri)mum/ et p(er) d(isci)p(lina)m demonstrativa(m) subiectum post(eriorum)/ ...
4a ... circumstantiam rei in distantia ... p(ro)pinqua ...
... simp(lex) est p(ro)pinquius ... demonstrativus remotior ...

que hic quia ante misto libro quantum
se tamen ad librum posteriorum et non ad alios
sicut ad librum elenchorum et topicorum. Ad
hoc dicunt aliqui probant quod sillogismus simpliciter
dicitur in sillogismum demonstrativum et dyale
cticum. Primo dicitur quod non sillogismus simpliciter magis
continuatur ad sillogismum demonstrativum quam
ad sillogismum dyalecticum. Ergo in quo libro magis
continuatur se ad librum posteriorum
in quo declaratur de sillogismo demonstrativo
quam ad alios futurum et sillogismus simpliciter sicut
genus de hoc videbitur. Aliter dicitur
et melius et non quod nos habemus
quatuor libros nove logice quorum duo
iudicativi et duo inventivi. Libri priorum
et posteriorum dicuntur iudicativi sed diver
ter quia liber priorum dicitur iudicativus
eo quod resolvit sillogismum in sua principia
componens ita quod resolvit principia
sua sicut sillogismum in sua principia et
causas et ideo dicitur iudicativus quantum ad causas
iudicativus per suam causam et ideo dicitur
liber priorum analeticorum iudicativus
quia est de per resolutione. Sed liber posteriorum
dicitur iudicativus non quod resolvat sillogismum
demonstrativum in prima principia sed per propositiones
per se notas et ideo dicitur liber iudicativus
analeticorum posteriorum. Et
dicitur iudicativus eo quod resolvit principia
principia in sua principia quia sic omnis sciencia
dicitur iudicativa. Sed dicitur iudicativa quia
docet modum resolvendi quod nulla
alia sciencia facit nisi sciencia libri priorum
et posteriorum quia per librum priorum habemus
quo sillogismus dividitur in sua principia prima. Sed
per scienciam libri posteriorum habemus quo
sillogismus demonstrativus dividitur in propositiones per se
notas et ideo eos in uno prohemio
per affinitatem quam habent adinvicem

quia dicuntur iudicativi eos quantum ad iudicium et
inventionem. Sed liber topicorum et elenchorum
dicuntur inventivi quia docent invenire
medium de omni problemate. Diver
ter tamen quia sciencia libri topicorum dat et docet
modum inveniendi medium de
quocumque problemate probabili. Sed sciencia
libri elenchorum docet invenire medium
de quocumque problemate sophistico.
Sed aliqui ponunt nobile principale quia dicunt
quod ante per hoc quod dicitur posteriorum intelligatur
causam formalem et per hoc quod dicitur de quo est
quid tangit causam materialem et per hoc quod
de quo tangit causam finalem [illegible]
causam efficientem obiectum. Sequitur ad

Deinde determinare quid est

hic in prohemio adhuc addit quandam
magis in spetiali dicens quod oportet nos de
terminare quid sit propositio et terminus et sillogismus [illegible]
na. Et hic videtur quod autor non habeat
ordinem debitum et racionem quia prius
agit quam intendit et tamen de sillogismo demonstrativo
et circa sillogismum demonstrativum et sillogismum
simpliciter autem dicitur quod oportet declarare quid
sit propositio terminus per debitum dicere quid est
propositionem quia terminus precedit sillogismum simpliciter
tis precedit propositionem. Dicendum quod
ordo autem est prius et posterius
non quod duplex est ordo quidam est ordo
in intencionis et quidam est ordo exse
cucionis. Ordo intencionis est ille quia
illa quod primo intenditur ultimo ponitur
et quod inmediate posterius ponitur. Sed
ordo exsecucionis est contra illa quod
ultimo intenditur primo ponitur
et quod posterius exsequitur posterius ponitur
non quod sunt priora intencione sunt po
steriora in exsecucione et quod sunt priora
in exsecucione sunt posteriora in
tencione. Primo philosophus in prohemio quam de
quam est de monstracione et habuit

ordine in terminis quia ipse primo tractat
de sillogismo demonstrativo et de sillogismo simpliciter
et non ultimo executionis quia que sunt priora
tempore sunt ultima in executione
sed hic quando dicitur deinde declarare oportet que
sit propositio etc. Sed habet ordinem exe-
cutionis quia illa que ultimo in tempore sunt
primo exequuntur sicut est propositio et terminus que
que sunt posteriora in executione primo ex-
sequuntur. Notandum est quod sillogismus est quoddam totum
habens diversas partes quia habet partes inte-
grales et virtuales sillogismi et sed principia
rectificativa omnis sillogismi ut dici de omni
et de nullo sicut patet in littera. Sed
propositio est pars integralis propinqua sillogismi
sed terminus est pars integralis sillogismi remota
quia terminus remotius distat a sillogismo quam propositio
quia propositio immediate ingreditur sillogismum
terminus autem non. Notandum ulterius diligenter
quod propositio formatur pluribus modis
quandoque propositio formatur terminis significativis
ut omnis homo est animal et sic propositio
non differt ab enuntiatione nisi in quantum propositio
ponitur in sillogismo et enuntiatio non. Secundo in
quantum propositio formatur terminis significativis et spe-
cialibus ut omnis homo est animal et
propositio habet se ad enuntiationem ut pars
in modo ad totum in modo quia ~~homo est albus~~
~~est totum in modo~~ in quantum est enuntiatio quia
ut sic ponitur absolute sed ut est proposi-
tio ~~homo~~ habet se ut pars quia est una
pars sillogismi simpliciter. Unde propositio addit super
enuntiationem ut pars in modo super
totum in modo quia homo est totum in modo
homo albus est pars in modo. Tertio modo
propositio formatur terminis non significativis et
non est intelligendum quod oratio non significet
ut omne b est a sed dicuntur non significativi
quia sunt generales et possunt aplicari
ad quamcumque materiam vel naturalem vel geo-

metricam quia si homo vult arguere in
naturali philosophia aplicet illos terminos ad mo-
tum si in geometria tunc ad magnitudinem
et sic de aliis. Sed non possunt aplicari
ad omnem formam sillogisticam. Sed auctor posuit
illos terminos causa brevitatis quia si po-
suisset terminos specialibus vo-
lumine nimis diffusum fuisset
et ut sic propositio differt ab enuntiatione
quia abstrahit ab enuntiatione quia enun-
tiatio semper sit terminis significativis
et sic patet quod in sillogismo aliquando ponuntur
propositiones significative quandoque non. Notandum ul-
terius quod dubium est quia auctor enumerat
ista quod velit dicere quid sit propositio
quid terminus quid sillogismus et sic de aliis
et quare etiam non enumerat conversionem
cum tamen declaret de conversione. Di-
cendum quod auctor tamen enumerat illa principia
que sunt rectificativa et ~~formalia~~ [interlinear: essentialia] sillogismorum
perfectorum et que sunt generalia ad sillogismos
perfectos et hec sunt hec principia que e-
numerat in littera scilicet principium primum dici
de omni et dici de nullo. Sed conversio
est tantum propter reductionem sillogismorum im-
perfectorum ad perfectos et ideo non hic e-
numerat conversionem. Propositio in-
primis hic consequenter in speciali de
illis membris et dividitur primo auctor
declarat de illis que sibi necessaria sunt
ad sillogismum secundo consequenter de generatione
sillogismorum. Prima pars est in presenti huius
declaratis. Prima in duas dividitur primo declarat
de propositione ostendendo quid sit propositio
et secundo ostendit quid sit sillogismus et etiam
declarat de aliis ibi sillogismus est oratio. Dividitur
primo ostendit quid sit propositio secundo ostendit
quid sit terminus ibi terminum voco ~~non~~ voco
dividitur primo diffinit propositionem secundo eam di-
vidit tertio declarat differentiam ibi ...

dicit quod 3o ponitur alia diuisione de hoc non est nisi 2a pars est in *Hec autem alia est ulterior*. In *Dicit autem demonstrata propositio ad yacta(?)*. Primo dicit quod propositio est oratio affirmativa vel negativa ~~alicuius~~ alicuius predicati de aliquo subiecto. Propositio vel affirmative vel negative [illegible] habet alicuius de aliquo vel alicuius ab aliquo et non omnino(?) quia frustra poneretur hoc membrum. Cum primo ponit quod propositio sit oratio ~~que sit~~ affirmativa vel negativa quod est de aliquo, postea refert ad propositionem affirmativam et negativam. Sed hic est dubium quia Aristoteles dicit quod propositio sit oratio; immo cum de nullo orationum quedam sit congrua quedam incongrua dubium est de qua oratione philosophus intendat propositionem esse orationem. Ad hoc respondet Aristoteles. Expositor: quod oratio hic accipitur pro oratione congrua et perfecta que presupponit affirmativa(?) et ab aliis(?) quia omnis propositio sive sit vera sive falsa oportet quod sit congrua et perfecta. Unde oratio est genus quia quedam oratio est indicativa quedam imperativa, et enim propositio non est aliqua oratio non indicativa. Unde in diffinitione propositionis oratio ponitur loco generis sed affirmativa ponitur loco differentie. Non ulterius videtur quod diffinitio propositionis non valeat quia quando superius diffinitur per inferius illa diffinitio non est bona. Sed propositio diffinitur per inferius quia diffinitur per affirmativam et negativam que sunt species propositionis quia propositio dividitur in propositionem affirmativam et negativam. Ergo ista diffinitio non est bona quia datur per divisionem. Sed ista est huiusmodi(?). Dicendum quod superius et inferius accipiuntur dupliciter(?): uno modo absolute, ut inferius absolute et simul superius

et ut sic numquam superius diffinitur per inferius. Secundo modo superius et inferius accipiuntur cum adiunctione alterius, et sic superius potest diffiniri per inferius in quantum inferius accipitur cum coniunctione alterius, sicut coniunctionibus. Et ideo hic est. Unde superius includitur cum inferiori et nullum est inconveniens si sit in speciebus. Ad id quod diffinitur per disiunctionem copulativam(?) dicendum quod verum est si non sit de notitia(?) diffinitionis debet haberi, immo aliquando(?) hic diffinitio propositionis innuit divisionem sive quod nulla propositio aliqua est affirmativa aliqua negativa. Sed dubium est quomodo Aristoteles hic accipiat propositionem quia multum differt hic de propositione sicut in libro posteriorum, in libro topicorum et in libro priorum. Dicendum quod commune est et idem potest considerari in diversis locis diversimode. Immo sic est hic quia propositio in libro priorum diffinitur per significare verum et falsum quia in propositione non multum differt ab enuntiatione quia tantum in accidentibus sic differunt. Sed in libro posteriorum diffinitur ut est pars syllogismi demonstrativi et dicitur quod propositio sit altera pars contradictionis. Sed in libro topicorum diffinitur ut est altera pars syllogismi dyalectici et dicitur quod propositio est quam quis habens(?) [illegible] inferre instantiam. Sed hic diffinitur propositio ut est pars syllogismi simpliciter et ut accidentibus non differunt. Sed dubium est quare Aristoteles diffiniat propositionem per affirmationem et negationem et non per vel(?) et preter(?) cum in propositione equaliter videatur in propositionem universalem et particularem sicut in propositionem affirmativam et negativam. Dicendum quod Aristoteles hic magis de propositione intendit ut est pars syllogismi et intendit hic de propositione secundum quod ipsa magis deservit(?) naturali(?) syllogismi, immo nulla syllogismi per dictas(?) formales que sunt affirmatio vel negatio

maxime dubitativa, cum affirmativum et negativum
accipiuntur magis expresse fore sicut predicti
et etiam quam accipiuntur expresse fore maiorem
faciunt dubitationem quam est expresse minus et
ubi scilicet universale et particulare magis accipiuntur
expresse ibi et quando non non faciunt tantam
tamen dubitationem et propter quas propositione per
ipsa diffinitur. Hec autem alia. Hic dividit
propositionem et dicit primo ponit divisionem secundo declarat mem
bra. Secunda pars est ibi Dico autem universalem primo
dicit quod propositio alia est universalis alia particularis
littera patet. ¶ Notandum hic videtur esse dubium quia Aristoteles di
vidit propositionem per universale et particulare et indefinitum
et non per modale et propositionem de inesse
cum quedam sit propositio modalis quedam de inesse
et quedam cathegorica et quedam ypothetica. Dicendum
quod Aristoteles dividit propositionem quo ad illas differentias
penes quas magis sillogismus accipit fortitudinem
et hec sunt hee differentie affirmativo negativo universale par
ticulare quia cum in signatione sillogismus requiritur
modus et figura et modus est ordinatio
propositionum duarum in debita qualitate et quantitate
et figura est forma subiectorum et predicatorum
et quia ista sunt in sillogismo non sillogismus prius
differentias magis quam per propositionem de inesse vel
modale vel cathegoricam et ypotheticam quia
ista propositione non dividunt ambo. ¶ Vel propter
dicit quod Aristoteles posuit divisionem propositionis in illas
differentias que maxime valent sed ad generationem
sillogismi et hec sunt ille differentie.

Dico autem universalem. Hic Aristoteles
declarat membra divisionis littera patet. Notandum
quod ponit exemplum de infinita propositione
que in esse vel in non esse significata patet ac
cipi universaliter vel particulariter et hoc consequitur
per hoc quod dicit non omnis in esse quia non
omnis equipollet particulari et declarat
in exemplo contrariorum eandem esse disci
plinam in ista propositione indefinita quia non
determinatur aliquo signo neque universali neque particulari

quare nulla propositio est artificiosa

sed quecumque patet addi ¶ Sed alii moventur
dubium quia Aristoteles hic non accipiat pro
positionem singularem declarando eam cum
tamen et sit propositio ¶ Ad hoc dicendum quod propositio sin
gularis non est artificiosa sed nulla propositio
cuius subiectum cadit sub arte sed subiectum pro
positionis singularis est sor vel etiam quod non
cadunt sub arte ideo hic non fit mentio
de propositione singulari. ¶ Aliqui ponunt
non habent valorem. Quum dicunt in quod prius non
distinguitur contra totum, nam propositio particularis
est una pars propositionis universalis ideo non con
tinetur sub universali. ¶ Relinquitur quod particulare
accipitur dupliciter uno modo formaliter et ut dis
continuatur universale et totum et sic non conti
netur sub universali sed alio modo accipitur ut in
quantum universale comprehendit exemplum et sic bene
continetur sub ipso. ¶ Nota sufficienter iste — Sufficientia
propositiones scilicet universale particulare indefinitum ac
cipiuntur expresse nam et ubi sunt omnes
propositio habet subiectum universale vel si propositio habet
subiectum cum signo sive sine signo si propositio
habet subiectum sine signo sic est propositio indefi
nita. ¶ Si autem subiectum accipitur cum signo hoc
est dupliciter accipitur cum signo universali vel particulari
primo modo est propositio universalis secundo modo est propositio particularis
¶ Sed alii movent dubium quare dicitur quod propositio — Alii dubium
indefinita sit in potentia quia sicut est in natura
ita est in arte sed modo in natura non est dare
infinitum quia impossibile est esse infinitum in natura
ut patet ex 3o phisicorum ergo neque in arte
possibile est dare indefinitum sic propositionem
indefinitam. ¶ Notandum quod indefinitum ac
cipitur dupliciter uno modo per privationem terminorum
ita quod non habeat terminum et sic est impossibile
esse infinitum ex 3o phisicorum. Alio modo accipitur
infinitum vel indefinitum per privationem deter
minationis sive signi privatum est determinatione
et infinitum possibile est esse tam in natura
quam in arte. Unde indefinitum accipitur quod

quia caret declaratione signi sed non de-
claratur sibi ad signum **Differt**
autem demonstrativa propositio
Hic auctor secundum expositionem antiquam expositorum
declarat differentiam propositionis scilicet ipse for-
mat tale sillogismum propositio demonstrativa et
dialectica est suppositio alicuius de aliquo affirmative
et negative sed propositio syllogistica demonstrativa et
dialectica sed propositio simpliciter est sumptio alicuius
de aliquo sicut predictum est affirmative vel
negative. Consequentia ratione sic procedit quia
primo auctor in sillogismo isto ponit maiorem et
minorem secundo tangit modos sillogismi demonstrativi
et dialectici comparando eos ad invicem tertio
excusat se de quo dictum est. Secunda ibi **Demonstrativa**
vero tertia ibi **Quando enim est propositio** adhuc
dividitur prima quia auctor tangit maiorem rationis comparando
dialecticam propositionem ad demonstrativam secundo ponit
minorem tertio ponit conclusionem secunda ibi **Nihil autem**
distabit tertia ibi **Quare erit sillogi-**
stica Primo auctor volens ponere maiorem
dicit quod propositio demonstrativa et dialectica est suppositio
alicuius de aliquo affirmative et negative, ipse com-
parat propositionem demonstrativam ad dialecticam per
duas differentias, dicit autem primo quod propositio demon-
strativa differt a dialectica quoniam quidem demonstrativa
idest demonstrativa propositio est suppositio alterius partis
contradictionis idest affirmationis vel negationis
hoc est quod propositio demonstrativa est suppositio idest ac-
cipit tantum unam partem contradictionis scilicet
vel negativam vel affirmativam quam oportet esse ve-
ram ut homo est animal vel homo non
est asinus et assignat causam quia demon-
strativa propositio tantum accipit unam propositionem
de necessitate veram quia qui demonstrat non in-
terrogat adversario discipulo utrum homo
animal vel non sed ipse docet discipulum
modo oportet addiscentem credere, sed non de-
monstrator interrogat sed sumit sibi
unam partem contradictionis veram sed
dialectica propositio quia interrogativa est quando ipsis
non utramque partem accipit et non solum

expositionem istius doctoris antiqui. Aristoteles
in ista litera **Nihil autem** et tangit
quod sunt quod propositio dialectica et demonstrativa est
propositio dicitur nihil differt nec distabit si sillogismus
fiat ex utraque scilicet sive accipiatur utraque
pars contradictionis sicut in propositione dialectica
sive adhuc propositio est suppositio alicuius de aliquo
sive accipiatur tantum una pars contradictionis
vera ut in propositione demonstrativa et
assignat causam quia sive accipiatur propositio
dialectica que interrogatur sive demonstrativa
que tantum accipit unam propositionem quia adhuc
semper propositio est sumptio alicuius de aliquo
quia uterque sillogizat et qui demonstrat
et qui interrogat et si sillogizat oportet
quod sumat predictum sive necessario tunc
ponit conclusionem quia sillogistica propositio simpliciter
suppositio alicuius de aliquo affirmative vel ne-
gative propositio simpliciter erit affirmatio vel negatio alicuius
de aliquo et ista productio est minor quia
tamen est dicere quod propositio est affirmativa vel negativa
alicuius de aliquo ¶ Sed aliter est expositio
modernus qui dicitur Iacobus de Duaco
qui habet literam magis concordantem
ad literam qui est magis sonat cum litera
et dicit quod auctor in ista litera **Nihil**
autem distabit revocat dubium sed primo
facit hoc secundo ipse regreditur super
differentiam propositionis quam prius dedit ibi
Quare erit sillogistica et ipse
sic inducit dubium quia iam dictum
est quod propositio demonstrativa est suppositio alterius
partis contradictionis sed non videtur quod propositio
dialectica non sit suppositio alterius partis
contradictionis quia accipit utramque
partem contradictionis similiter propositio dialectica
non videtur esse oratio affirmativa vel negativa
alicuius de aliquo quia accipit utramque partem
contradictionis et hoc est quod videtur velle
auctor quia dicitur propositio demonstrativa non differt

ferre ad dyalecticam quia ipsa est oratio affirmativa
vel negativa et est suppositio alterius partis
contradictionis et ideo ipsa bene diffinitur
quod est oratio affirmativa vel negativa alicuius
de aliquo. Sed dyalectica non quia interrogat
et accipit utramque propositionem et ideo non
necesse est suppositio alterius partis contradictionis
neque necesse est affirmativa vel negativa quia acci
pit utramque partem. Tunc philosophus solvit questio
nem dicens non autem differt. dicit quod non differt
quo ad suppositionem quia qui interrogat
et qui demonstrat syllogizat et quia sillo
gizat oportet quod sumat predicatum de subiecto
et tunc inquit est sillogistica [illegible] sed post ista
expositionem regreditur super diffinitionem proposicio
nis prius datam. sed aliter dicit quod aristoteles
hic ponit aliam divisionem quia iam dixit
quod [illegible] propositionum alia est affirmativa
alia negativa et similiter alia est universalis alia
particularis hic ponit aliam divisionem scilicet com
parando propositionem demonstrativam ad dyalecticam
et propter hoc innuit divisionem scilicet quod [illegible]
propositionum quedam est dyalectica et quedam demon
strativa et ista expositio satis est valens.
Sed quoniam secundum primam litteram [illegible] est dicendum
quod dicebatur in maiori sue rationis quam
formavit quod propositio quedam est demonstrativa et
dyalectica [illegible] et quod aliqua propositio sit temp
tativa et quedam litigiosa [illegible] quod
sub dyalectica comprehenditur litigiosa et
temptativa cum utraque dicatur dyalectica
quia tractat de locis. Dem
onstrativa vero. Hic comparat
dyalecticam et demonstrativam in tribus mo
dis demonstrative propositionis et dicit demo
strativa propositio si vera est et per primas proposicio
nes supposita est [illegible] hoc philosophus innuit
quod demonstrativa propositio demonstratur quedam est

demonstrativa potissima que dicitur principium
dicta prius que non indiget probacione
nec ulteriori resolucione ut homo animal.
Sed aliqua est propositio demonstrata que dicitur propositio prima
non immediata sed per ea que indiget
ulteriori resolucione ut omnis homo
est risibilis. dyalectica autem propositio percunctanti
id est interroganti quidem est interrogacio
id est propositio dyalectica que querit et interrogat
accipit utramque partem contra
dictionis et sed ut sit non sit suppositio
tamen sillogizanti id est magistro sillogiz
anti sic est suppositio quia tunc oportet quod su
mat predicatum cum subiecto et sillogi
[illegible] dyalectice est suppositio apparentis id est proba
bilis sic aliqui exponunt quod apparentis
teneatur pro probabili et tunc ista
coniunctio et tenetur expositive et id est
probabilis sed alii exponunt sillogistica est que in
apparentis teneatur pro sillogismo sophistico vel
quo ad propositionem sophisticam que et querit
et accipit utramque partem sed differt
et probat quod id stat propositio dyalectica pro
et probabili utroque expositio valet et
tunc dicit quemadmodum in topicis dictum
est scilicet in primo dicitur de sillogismo dyalectico qui est pro
babilis et ibidem docet formam sillogismi
probabilis quemadmodum in libro elenchorum
docet formam sillogismi sophistici.

Quid ergo. Hic excusat se
de quodam quia fecit mencionem de sillo
gistica propositione et de sillogismo specialiter dicitur
in sequentibus specialiter dicetur quid
demonstrata propositio differt a dyalectica et de
aliis et dicere littera patet de se etc.
Terminum vero voco

Hic ondit quid sit t's et diuid' p° diffi. tm̄ 2° mīuit dio ꝯ 3° remoṫ dubiū. Ita stati post Ut p̄dicatū et ꝯquoſ 3° ī uel ap posito ee et legat simil. p̄s dicit q̄ tm̄ uoco mḡ resolui ꝯpo et tunc minuit diom ꝯ· d· ut p̄dicatū ꝯ ꝯq° p̄dicatꝰ hoc ē ī ꝯpone sunt duo s· p̄dtꝰ ꝯ ꝯq° p̄dicatꝰ ī s'bm q2 p̄dicatū dicit' de s'bo et multa resolui ꝯposi tū ī apposito ꝯ s remoṫ du q2 ad dubitarē utr̄ hoc n̄ ē de beret ne ī ꝯponi sīq ai' apposito ee et nō ee· ī· addito ee l' nō ee q̄ ē copula p̄dti cum s'bo Fliq moueṫ dum̄ q̄ mx ualet om̄ q2 dnt q2 ai' diffinit tm̄ in oblig° et nō in uno ꝯ dm̄ q̄ ai' sit p̄tatiuꝰ q2 et bn̄ diuisset· t's est ꝯ hic ē dum̄ rō' q2 ai' p̄us deciarꝰ de ꝯpone quā decio· cū tn̄ ꝯpo r' cū sit ut totus et p̄us deb ꝯ et declarāre de p̄te quā de toto Item ai' dixit tm̄ uoco ſq re solui ꝯpo q2 nō dixit tm̄ uo co in ꝯ resolui sill's ꝯ dm̄ q̄ t's cap' dr̄ sono mō in q̄ ex ipo ꝯpo° ꝯpo q2 ex s'bo et p̄dicato fit ꝯpo et sic quo ad ꝯposito ꝯponis t's p̄cedit ꝯponē ꝯ ut sic nō declarat de ꝯpone hic ꝯ ī lib° p̄yas ꝯ m° ai' t's quo ad resolutionē et sic t's ē ultimū ī resolucōe in loy° q2 loy° ē sillm diditꝯ ī p̄missas p̄missas ult° diuidit in s'bm et p̄dtꝰ ꝯ ī stati et sic q° ad resolucōm ꝯpo p̄cedit tm̄ et ut sic et sequit' ꝯpom q2 t's ē ultim̄ in resolucōe ꝯ ꝯ lm dd'm ē q̄ ai' intndꝰ hic de resolōe p̄fec ta et ultiata q2 sill's p° resolui' ī ꝯpones et exquiti intim ꝯ ex q° intndꝰ hic de ultia resolucōe io dixit t's ē mḡ resolui ꝯposi° Ex hoc app3 q̄ intati q2 ai' in li° p̄yas declarat de noīe et u'bo ꝯ n̄ expsit tm̄ ꝯ hic exprimit tm̄ ꝯ intendo de ꝯpone· ꝯ dm̄ q̄ ai' in lib° p̄yas declarat de ꝯpone ꝯ posit' et io necē fuit s' decla re de noīe et u'bo tamq̄ p̄dti exquāꝰ ꝯposicōe ꝯpo' ꝯ hic declarat de ꝯpone nō quo ad ꝯpōnē eiꝰ ꝯ quo ad resolōm et ī resolucōe ē t's ꝯ t's ꝯphendꝰ s'bm et p̄dt' et io nō sp̄alit' declarat de s'bo et p̄dto Ex hoc ulti' cessat in s'bā ciā q2 ās posset dic' t's diffini' p̄ ꝯpom· dd'o t's ē mḡ ꝯ n̄ deberet fi q2 p̄us nō diffi' p̄ posteriꝰ ꝯ posteriꝰ p̄ p̄us ꝯ dm̄ q̄ t's ai dixi° mō mḡ ꝯpo ꝯpo° ex t's tamq̄ ex s'bo et p̄dto et sic t's ē p̄mor ꝯpone et ut sic t's nō diffinit' hic ꝯ mō ai' t's et ꝯ siderat' quo ad resolucōē ꝯ ut sic t's ē posterior ꝯpone ꝯ ut sic dif fini' et t's· dd'o t's ē mḡ re solui ꝯpo q2 q̄ ē p̄mū in con pone ut ē t's hoc ē ultim̄ ī re solucōe et t's ē ut sic q° ad resol ucōm por ꝯpone ꝯ dnt in ꝯ bn̄ q̄ por nō diffini' p̄ posterior q2 n̄ sunt in aliq° in p̄ntī noti

s' diffini'

Margin notes: nō diuisit / q̄re p̄us de ꝯpo de t's / q̄re nō dixit q̄ nd resolui / q̄re sic diffi' p̄ ꝯpom / por

ficari ꝑ ipsa tamq̄ ee ꝑfectus / Tercio
hic e dubiū qr m' aul' dicit q hoc
uerbū e / nō sit p̄dcm̄ / qr dicit qd
sit appoitū i· appoitur ee et n ee
ita q uolt / q ū e apponi / et id n
uelle / q nō sit p̄dicatū / dcm̄ q
hoc ū e / quiqz actū cū d'clacoe
/ et te p̄dicat tcium adiacens / ut hō
e albus / et tūc qn hoc ū e / p̄di
cat tcium adiacens / tūc e appoitū
qr appoit p̄dicato mili / qr p̄dicatū
mile e nō / sz p̄dicatū forte e ū
et i appo· hoc ū e / qr sz nota
dicendi de alco / et e copula q e
nota ddi de alco / cū cū actū cū
declacoe / tūc i po· sbm̄ & p̄di
catū mile / et ꝑter hec e copula
q e nō ddi d' alco / et appo ee / af
firⁿᵉ ul' negatē sbo et p̄dicato
/ sz qn e pm adiacens / tunc p̄dicat
et e p̄dicatū ~~tūc uerbale~~ & for
te / & itm e ~~nā~~ ddi de alco / cū n
uolt dre aul' / qn dē / appoito ee
ap· i· q nō sit appoitū sui p̄dcū
/ sz uolt q hoc ū e / acceptū cū d'
termīo / appo· p̄dco mili et sbo
et id e uerū / sillis e oratio
Postq̄ iam phs posuit diffonē
ppōnis q e ps integrlis sillis / et
tetiat de pte integrli remota sicut
deciosʹhic ꝑseq̄ de sillo qui ponit
sbm in ista scīa / et di· po· d'tat
de sillo diffitō cū sc̄o ꝑseq̄ de ꝑ
tibus sbiectiis sillis / et 3º d'tat d'
pri[us] silli. Perfectū uero uoco sillo[gis]m[um]
s[ecund]m i· Incoto aut ee alterū / Pro di
po· ponit diffoni silli / et 2º d'clar
cam 2[ª] i· Dico aut eo q hec s[unt] / S[ecund]m
p[ri]mo dicit / sillis e oro in qua quib[us]

dam positis / ad quide albus q̄
posita sūt ex necitate accid[un]t / et q[uia]
hec sūt / ista e ꝑfcā diffo silli
qr includ[un]t oia q̄ sūt d' eēn silli
et omia q̄ nō sūt de eēn ipius
ista exclud[un]t / ut uideb[itur] in d'clacoe
diffonis / Sz̄ boec[ius] exponit qr aul'
dicit oro et n orones / ipse d[icit]
q debz exponi sillis e oro i·
congries / et congregacō oronū
/ Sz alb' assignat tplicē rōn / qr
aul' dicit sillis e oro / et n orones
po· q[uia] n· d[icit] oro ꝑp[ter] unitatē me
dij / qr licz in sillo sit· 3 t[er]mi / et
due p[re]misse / tn̄ ipa uniūt in
uno medio / et 2ª rōe uniūt me
diu orones dūr oro / qr in ūtute
medij uniūt dūr orones & dūr
unū / 3ª rō e ꝑp[ter] quā aul' d[icit]
oro et nō orones / ꝑp[ter] unū fi
nem ad quē ordinant[ur] / qr licet
in sillo sit plures ppōes et o
racōnes / tn̄ ordinant[ur] ad unū
fine s· ad concl[usi]om inferenda / Sz
rō e / qr dicit oro / et n orones
qr oratio actū ut genus / modo
gen[us] in plurali nō e gen[us] / sed
tm̄ i sing[ula]ri / qr alia nō e ge[nus] / sz
al' / qr gen[us] debet aptitudiar[ie]
p̄dicari d' plibus / et ~~sz p̄dicat~~
~~aptitudiar~~ / genus aut in plr̄ n
aptitudiar d[icit] et p̄ dicat pla
sz actu / Sz decla[ratur] s[ecund]m membrm̄
q e in qua / qr dicit / in q̄ ꝑ hoc
excludunt[ur] ppōnes / que q sillogi
zant maiore & minore / aut qn
dic[itur] maior pz / ul' pz mi[n]or / et ex

cludit suppositiones. ¶ Item quibusdam
per hoc non dicit ab enthymemate ~~exemplo~~ quia
enthymema constat ex una propositione et
non duabus, quia in enthymemate dicitur enthymema
est oratio in qua una posita alia sequitur
positis, ex propositionibus dispositis in modo et figura
et dicunt quidam quod per hoc excludat
omnes fallacias, quod tamen non est verum
quia fallacia peccat contra sillogismum
dyalecticum, hic autem loquitur de sillogismo simpliciter
ideo potest dici quod per hoc excludat in-
utiles coniugationes. ¶ Item dicit ab hiis
his que posita sunt alia per hoc excluditur
petitionem in principio, non in quantum est fallacia
quia sic peccat contra sillogismum dyalecticum
sed in quantum peccat contra sillogismum simpliciter
unde in petitione in principio conclusio di-
ssertur a premissis quia idem probat per
idem. ¶ Item dicit ex necessitate accidit per
hoc tangit necessitatem illationis
quia conclusio ex necessitate sequitur ex premissis
non necessitate consequentis sed necessitate
consequentie. ¶ Propter quod notandum quod duplex est necessitas
quedam est necessitas consequentie, et quedam est
necessitas consequentis. Necessitas consequentis
est quando conclusio sequitur ex necessitate
ex premissis quo ad veritatem, sicut in
sillogismo demonstrativo, topyco, et illa ne-
cessitas consequentis non attenditur hic
quia sillogismus simpliciter non contrahitur ad aliquam
materiam specialem. ¶ Sed necessitas consequentie
est quando conclusio ex necessitate sequitur ex pre-
missis quo ad illationem et formam
quia dispositis sillogismus in modo et figura
oportet quod ex necessitate sequatur conclusio quo
ad formam, et per hoc excluditur aliqua petitio
quia in ipsa non sequitur ex necessitate conclusio

Item dicit eo quod hec sunt per hoc vult quod
conclusio sequitur ex premissis in eo
quod premisse sunt ita disposite quod nullo alio
extrinseco indigeret, et per hoc excluditur
fallacia accidentis non propter hoc quod est peccatum
peccans contra sillogismum simpliciter, et est
peccatum peccans contra sillogismum dyalecticum, sed
sicut est fallacia non causa ut causa et dicitur
scilicet de petitione in principio et de fallacia acci-
dentis non propter hoc dicitur hic, non
ut peccat contra sillogismum dyalecticum sed in
quantum peccat contra sillogismum simpliciter. ¶ Item
aliqui dicunt quod per hoc quod dicit ex ne-
cessitate accidit aliud excludatur
exemplum, quia quando aliquis probat per exemplum
non sequitur ex necessitate, sed probat probabiliter
quod ista diffinitio sillogismi sit bona. ¶ Item ad de-
clarandum quod aliud non excludat inutiles
coniugationes, que tamen peccant contra
sillogismum simpliciter ~~dicendum~~ quod visum est istam
quod ipse per hoc quod dicit positis alia exclu-
dit inutiles coniugationes quia ex propositionibus
dispositis. ¶ Item Summule que sunt po-
nunt in diffinitione sillogismi et concessis
quod aliud hic non ponit, quia sicut est
hoc ~~dicendum~~ quod non oportet aliud hoc
ponere quia quando premisse sunt dispo-
site in modo et figura, tunc non oportet quod
querat an dicte propositiones fuerint con-
cesse vel non concesse quia sive aliquis
concedat vel non, semper ex necessitate
sequitur conclusio quo ad bonitatem for-
me sillogismi. ¶ Sed ad est in sillogismo dyalectico
quia quando ad faciendum sillogismum dyalecticum, sicut
ipse arguit in materia speciali, et ideo oportet
cum querere utrum concedat vel non conce-
dat. ¶ Item exemplum antiquorum modernorum
dum quod est magna sententia dicitur

dicit | dum est quia aristoteles dicit sillogismus
est oratio et non dicit ratiocinatio esse
Solutio tamen dicendum quod exponendo diffinitionem
silli ut peccatum excluduntur omnia alia
instrumenta ut etiam iam expositum est
tunc aristoteles rationabiliter dixit oratio | quia ratiocinatio
quia oratio et ratiocinatio differunt | quia ratiocinatio magis
dicit hinc et terminum ad conclusionem quam oratio
et hoc probatur quia dicitur quod ratiocinatio est
augmenti per sermonem explicatio | modo
argumentum est ratio rei dubie faciens fidem
sed dicendum quod oratio ~~[?]~~ hinc et terminum dicit
ad premissas | modo ipse sillogismus qui est oratio
maiorem et certiorem habet hinc sed ad pre-
missas | quam ad conclusionem sunt ergo aristoteles
demonstraret maiorem certitudinem silli
ad premissas quam ad conclusionem | ipse in
diffinitione silli posuit orationem et non ratiocinationem
Alia est solutio quod exponendo illam diffinitionem
silli non ut peccatum excluduntur alia
instrumenta scilicet enthymema exemplum et sic de aliis
tunc aristoteles verum magis habuit ponere
orationem in diffinitione silli quam ratiocinationem
quia ratiocinatio est genus omnibus instrumentis
sicut exemplo enthymemate et sillogismo | si ergo dixisset
ratiocinatio | tunc aristoteles habuisset ponere
differentiam qua sillogismus differret ab aliis in-
strumentis | sed hic aristoteles non intendit
ponere differentiam quo sillogismus differat ab exemplo
quia ipsa reducuntur ad sillogismum | et ergo ut
non excludat sillogismum ab enthymemate et exemplo
dixit potius oratio quam ~~[?]~~ ratiocinatio
Tertio exponitur vel solvitur dicendum quod oratio
ponitur loco generis | modo ratiocinatio prius dicitur
de sillogismo quam de enthymemate et exemplo | modo ra-
tiocinatio aliquando quaerit habitum per sillogismum sed non esse
et non est et propter in capite esse quam iam con-
tinet habitum per sillogismum | et ergo si aristoteles diceret sillogismus

est ratiocinatio | tunc non posset stare lo-
gicis | quia non est aliquis, cum non sit con-
tractum per sillogismum | et ergo impediret
formam generalem | quia aliqua consistunt
per sillogismum sed esse [?] et iste Rupertus
tenet secundum dum in formis et bene dicit in hoc
Utrum autem conclusio differat a premissis | de
hoc latius sed in dicendis in questionibus | tamen
causa preparationis pro dicendis | quod conclusio non
differt a premissis | quia terminus qui ponitur in
premissis et in conclusione | tamen forte conclusio
differt a premissis | quia alia est unio terminorum
in premissis quam in conclusione | ut videbitur post. ~~Dico autem eo quod~~
hic autem ultimum membrum in diffinitione
positum declaratur dicendum Dico id est dictum meum
expono | eo quod hec sunt hec contingit
id est predicto dixi eo quod hec sunt id est pre-
missas necesse est esse | et tunc exponit
hoc scilicet hec contingit dicendum quod dicitur hec con-
tingit scilicet conclusionem per premissas | ita quod
nullius extrinseci indigeat scilicet conclusio vel
sillogismus | ut sit necessarius id est ut conclusio ex
necessitate inferatur ex premissis | quia ipse sit
sufficiens cum illationis ~~Imperfectum vero~~
hic prosequitur de partibus subiectis silli
et dividit primo declarat de sillogismo perfecto
secundo imperfecto ibi Imperfectum vero voco
primo dicit quod perfectum sillogismum voco qui
nullius [?] conclusionem in eorum premissarum
ita quod nullius extrinseci indiget | sed
imperfectum voco | qui indiget vel unius
aut plurium quod ad eius illationem | que sunt
quidem necessaria sunt ad imperfectum sillogismum | si-
cut est conversio | per suppositos terminos non
per suppositas propositiones | hoc est quod sillogismus
imperfectus perficitur ad conversionem | tunc in
tali conversione | sumuntur bene idem termini

sz non eedem ppones q2 dicendo
ho e al' al' e homo i bu sut ti
ide ppones atn sex hoc atti
puit aliq q confusio sit passio
tioru vni in spe forte ppons
q e qnsequn tuc confusio e pa
ppons sz in spe inse ppons
sicut e ensimu tioru te confusio
e passio tioru sz aliq sut silli
inpfti q n indiget ad illa comp
lurimoru sicut confusioe ensim
reductoe p in pole et io dq aut
pluriu sz hic e dum q2 aut in l
confdicte q2 pus dixit in diffone
silli eo q hec sut et id exposuit
q hoc io dixisset q2 sill's nullo
ao extrinco indiget quo ad illacom
conclonis n pmillaru hic au dq
q sill's pftus indiget vno aut
plur et go ipe a' confdicit sibi l
sill's in pftus no e sill's dicedu
q sill's inpftus e sill's et loqu
do quo ad necitate illacois tuc
omis sill's e pftus sz illaco qn
q in nobis tendns q2 tn illao
in po et ho no pcfic in ee e
uides et io q2 illaco illoru sil
logismoru e no euides ho dicit
eos inpftos et dq eos indige
extrinco sz dum e q2 aut diffinit
sillm pftm et inpftm et no
diffinit ulem et ptre addm q
aut intendq statu sill' sm di
minucom et pfcone et inten
dit hic declarare d' sillo sm statu

pftm et diminutu et hoc sm
statu tum figurtru no status
silli pfti et diminuti maxie attn
dit expte pfti et inpfti sz ule
et ptre in sillo magis attendit q
ad gndcom et go postea qn docet
gndcom silloru tuc suffict d' illis
pribus silli s. de uli et paticulari
Intoto aut ee alteru hic decl
de pus omi silloru et dui pmo
declat d' pus silloru pftoru 2o
declat de pus silloru inpftoru
2a i Dcm aut ppo e vin e expo
sicores sit no dudut tn hec dio in
ee bona ppo dq q altm ee in toto
altero et d' omi pdri sut ide et
expnit q dicitur d' omi pdicati dicit
q id dico pdicari d' omi qn nich
e sumere sbi de q no dicatur pdicatu
et sic intellige de dici d' nullo q2
qu bu diffinuit contria figurit
dici d' omi et ee altm in toto altero
sut ide realr et ecnlr ut hic ois
homo currit e dici d' omi et sim ten
e ee altm in toto alto q2 pdicatu
e in toto illo deinde tn sm ratom q2 dici
de omi incipit a pdico sicut a dici
et trat ad sbm sz ee altm in toto al
tero incipit magis a sbo et uadit
ad pdicatu sz ho denique q2 dici d' oi
dq totu pcessu sillo cu virtute sz
ee altm in toto alto no q2 dd'o ois
ho c i e dicit d' omi et includit
totu pcessu sillo cu virtute q2 qn dr
dici d' omi e qn n e sumere sbi d' q
no dicatur pdicatu i dici d' omi stat
loco maioris exnuit sz qn dr qn n

quando non est sumere sibi aliquid loco minoris de
quo non dicitur predicatum quia hoc stat loco
conclusionis / sed in esse album in toto aliquo
hoc non [illegible] dicitur quia ubicumque est dici de
omni ibi est esse album in toto aliquo
/ sed non convertitur / sed si hic omnis homo est al(bus)
ibi est dici de omni / et ideo esse album in to(to)
aliquo / sed non est esse album in toto aliquo / ibi non
oportet quod sit dici de omni / quia hic homo est
albus / hic est esse album in toto aliquo / et tamen
ibi non est dici de omni quia numquam est dici de
omni / nisi ubi ponitur signum / Aliqui adducunt
quartam differentiam et dicunt quod quarto differunt
quia dici de omni dicitur suppositorum sub ac
tualitate / sed esse album in toto aliquo / non
quia dico homo est animal ibi non est suppositio sub
actualitate / quia animal est in potentia adiuncta / Aliqui glo
sule dicunt dici de omni est quando non est su
mere sub subiecto / sed aliquid de subiecto / quia
[illegible] est hoc [illegible] ex quibus expediunt se quia
dicunt quod greci carent ablativo / et genitivum
ponunt loco ablativi / Alii dicunt et melius
quod duplex est totum / quoddam est totum integrale
et quoddam est totum universale / et secundum hoc duplex
est signum / quoddam est signum quod distribuit
totum universale in partes universales / et quoddam est
signum quod distribuit totum in partes in
tegrales ut totus homo est albus / secundum ma
nus caput et sic de aliis / de toto
universali ut omnis homo est / modo autor dicit
subiecti integro / ut comprehendatur dici de
omni / quod est distributum totius vel universalis
in partes eius / et totius integralis
in partes integrales / sed ubi subiecto tamen
comprehendimus totum universale quod distribuitur per partes
universales / Alii dicunt quod in diffinitione
sillogismi / oratio est perfecta duplici perfectione
/ quia oratio posita in sillogismo est perfecta perfectione

alia perfectione est perfecta

congruitatis / et perfectione sententie est quando est suppositum
et appositum / et quando omnes modi significan
di sunt finitati et illa perfectione est per
se oratio sententie posita in diffinitione sillogismi
est perfecta / et ista est quando oratio habet modum
et non / et quando verbum significat rem
determinatum modum rei / et illa sola est
in verbis indicativi modi / Unde
nullus modus ingreditur sillogismum nisi in
dicativus qui significat per rem determinatum modum
rei / quia omnis alius per se significat modum rei
et determinatum rei sicut imperativus per se significat im
perium et postea rem et sic de aliis //
Postquam autem autor diffinivit sillogismum
et posuit principia sillogismi / hic per sequens de con
versione que est principium sillogorum imperfectorum
/ et que est principium reducendi sillogismos imperfectos
ad perfectos / et dividitur primo autor ponit divisionem / et
secundo prosequitur de conversione. Videndum vero ad
hunc dividitur in 2 / secundum quod ponit 3 divisiones
secunda ibi Earum autem hec quidem / tertia ibi Rur
sus affirmativa / et legatur sic similiter de quando
autem propositio est de inesse aut de necesse aut contingenti
ponit secundam divisionem / quia semper una ac
cipitur secundum / harum autem alia est affirmativa
secundum unam allocutionem id est secundum modum de
necessario alia est affirmativa alia negativa et
similiter secundum allocutionem de contingenti et sic
de aliis / tunc ponit tertiam divisionem et patet
extra / unde propositio de inesse est illa que non
determinatur his modis necessario contingenter
sed propositio modalis est que determinatur his mo
dis / Sed hic est dubium cum aliqui sunt
propositiones de possibili et impossibili quare has non
ponat / Ad hoc dicendum quod autor propositionem
possibilem dat intelligere per propositionem de con
tingenti / sed propositionem de impossibili dat in
telligere per propositionem necessariam / quia impossibile red
dit idem valens quando additur cum negatione

10

addo impossibile est esse / necesse est non esse
Item aliter dicitur et forte melius / quod
impossibile dat intelligere privationem / quia
negationem de in ultimo tempore affirmative
/ sed impossibile de in ultimo tempore negative
/ quia impossibile est esse in nullo tempore habet
esse / modo auctor ponit necessarium / quod dicit
cum ultimitate temporis affirmative / et propter hoc
ratione dat intelligere / eius oppositum
/ quia quod bene diffinitum hoc significat / Ad
hoc est dubium quia auctor propositionem de inesse
distinguit a propositione de contingenti / hoc
non videtur valere / quia quantum ad secundum ad quod
/ sed non debet distingui ab eo / sed ad il
lam de inesse sequitur propositio de con
tingenti / quia si aliquid est / tunc contingit
esse esse / similiter ad propositionem de contingen
ti sequitur necessarium / quia si aliquid contingit esse
tunc necesse est esse / Ad hoc dicendum / quod
absolute et in quantum stat propositio de inesse et
de contingenti et de necessario dicitur consi
derantur / sed non modo absolute et in quantum stat
subintellectione et sic absoluta / ut
in quantum composito de inesse / est propositio de in
esse / et in quantum composito de contingenti
est contingens / et sic considerando eas
tunc una non sequitur ad aliam / quia propositio
de inesse / non est contingens / sed [illegible]
accipiuntur non ut stant sub intellectione
dicta / sed accipiuntur absolute / quo ad intellectum
sic bene una sequitur ad aliam / quia illa
que est de inesse / illa est / et hoc est contin
git esse / et sic non distinguitur / Ad
dubium est quia auctor tamen diffinit di
vidit propositionem in propositionem de inesse et
contingenti / cum tamen et quedam propositio sit
composita / quedam simplex / et quedam est

sit cathegorica et quedam ypothetica / Dicendum
quod auctor intendit hic de generatione sil
logismorum penes illas differentias / secundum
quas nata sunt maxime diversificari
ab aliis / modo ista divisio propositionis secundum
de inesse / et de contingenti / similiter secundum
eandem et talia magis sunt fortes
/ quia magna diversitas est in generatione
sillogismorum de inesse et de contingenti / sed non
licet ista divisio sit quod de non propositionum
quedam est de inesse et [illegible] sit [illegible]
quia [illegible] penes predicatum et subiectum
tamen magna est diversitas in illis propositio
nibus in generatione sillogismorum / sed compositio
et simplex similiter propositio cathegorica et
ypothetica non faciunt magnam diversitatem
sillogismorum / Universalem quidem et privativam
Hic ponit de conversione et dividitur primo
auctor declarat de conversione propositionum de
inesse / et secundo declarat de conversione
propositionum modalium / secunda ibi Eodem autem
modo se habebit / Prima dividitur primo ponit quatuor
regulas de conversione / secundo declarat
eas ibi Primum ergo sit privativa / dicit
in quatuor secundum quod ponit / quatuor regulas
de conversione / primo ponit regulam
de universali negativa / secundo de predicativa
tertio de particulari affirmativa / quarto de particulari negativa
secunda ibi Predicativam autem converti / tertia ibi
Particularem vero / quarta ibi Privativam autem
et legatur simul primo de quo sit / Universalem quidem
privativam et negativam / de
eo quod est inesse id est quod est de simpliciter inesse
et per hoc excludit propositiones mo
dales necesse est inesse convertitur / et
vocatur hanc conversionem in terminis / quod
universalis [illegible] / in aliqua propositione [illegible]

Et illam quidam vocant quaestionem
speciei, ut si nulla voluptas est bon-
um, et nullum bonum erit volup-
tas; similiter nullus homo est lapis, ergo
nullus lapis est homo. Tunc ponit secundam
rationem quod particularis affirmativa universalis
convertitur, sed non aliter, sed in parte, quia pro-
positionem aliam exquisitam, sicut particularis
affirmativam, sicut omnis homo est animal,
ergo quoddam animal est homo; et ista scilicet convertens
non potest esse universalis, quia tunc ex vero sequeretur
falsum, quia haec prima dicitur conversa, secunda dicitur
convertens; modo si converteretur aliter, tunc
ex vero sequeretur falsum, quia ista est vera
omnis homo est animal, modo si convertens
esset universalis, tunc falsum sequeretur ex vero, scilicet ergo omne
animal est homo, ista est falsa. Et Aristoteles ponit exemplum
de voluptate, et idem est. Tertio ponit
tertiam regulam, quod particularis affirmativa con-
vertitur in terminis a parte, similiter propositione existente,
ut quidam homo est animal, ergo quoddam animal
est homo. Sed particularis negativa non convertitur,
et hoc declarat, quia dicit: non enim si homo non
inest alicui animali, ut quoddam animal non est homo,
quod et animal non insit homini, ut quidam homo
non est animal, quia tunc ex vero sequeretur falsum,
quia ista est vera quoddam animal non est homo,
ergo quidam homo non est animal, ista est falsa,
et adeo vult quod non convertatur. Iste
finalis diffinitio conversionis est quod ipsa
est principium reducendi syllogismos imperfectos ad
perfectos. [illegible] aliqui dicunt quod conversio
sit [illegible] propositionum [illegible], et dicunt
quod [illegible] posuerunt hanc diffinitionem conver-
sionis, et dicunt quod non fuit bonus logi-
cus [illegible] sicut Burgaldi,
quia optimus logicus fuit, et si fas est
loqui, pes eius plus scivit de logica

quam iste qui sit dicitur sive dato quod Aristoteles
hanc diffinitionem posuisset, tunc posuit
eam ut communem, sicut et Aristoteles saepe posuit
diffinitiones communes. Tertio conversio sic
potest diffiniri: conversio est duarum propositio-
num consequentia cum transpositione situs et or-
dinis terminorum. Hic tangitur de primo co-
[illegible] scilicet [illegible] et forte propter hoc quod dicit
quod conversio est consequentia duarum propositionum
[illegible] tangitur primum forte ~~corporis~~ quaestionis propositionum,
sed propter hoc quod dicit cum transmutatione situs
et ordinis terminorum, propter hoc tangitur
primum [illegible], et non oportet quod addatur in
diffinitione manente eadem qualitate et
[illegible], sicut quidam adducunt, quia potest
esse quod conversa sit falsa et conver-
tens sit vera, ut omnis homo est albus,
ista est falsa, et convertens scilicet ergo quod-
dam album est homo est vera. Secundum aliqui
adducunt manente qualitate et muta-
ta quantitate, et hoc non adducunt quia
conversa quandoque est universalis et conver-
tens particularis, sicut iam est declaratum,
et tamen manet eadem qualitas et
[illegible], tamen hoc non oportet addi, quia
Aristoteles primo prius expressit, secundum dixit
per suppositos terminos, non autem per sumptas
propositiones, quia ista omnis homo est albus,
ergo quoddam album est homo, manet idem
[illegible] sicut homo est albus, et tamen quantitas
mutatur [illegible] quod conversio [illegible] sit in
[illegible] tunc convertens fieret conversa
et econverso, quod est falsum, quia in terminis ista-
rum propositionum sunt diversae, ergo [illegible] non
potest fieri [illegible] si esset [illegible] tunc
[illegible] fieret [illegible]
est impossibile [illegible] quod conversio est [illegible]
et quod dicit [illegible] tunc ex [illegible]
et econverso et propositio convertens fieret
quia si esset [illegible]

conv'sa et ex⁹ dico q hoc p̄t
intell' dr' vno mō formaliter
ita q in tn̄o p'onis converse
sit in tenco convertentis sim q i tn̄
p̄dicati sit in tenco sbi et sic ē
impo'le 2° mō p̄t intell' mrliter
et quo ad rē sbiectā in tn̄o ita
q in tn̄o p̄dti q p̄us stetit sbi
in tn̄o p̄dicati postea stet sbi
tn̄o ē sbi et ex⁹ et hoc n̄ ē in co
ueniens de hoc tz in di an qoibz

Dubium ... (margin)

Ut aliqui dūt q arl' p̄tanto hic
poīt tn̄os generales ne ēt'a
tus fiat nimis plexus stud'
cum q iste sill's d' quo arl' p̄t
tat ē applicabilis ad oēm ma
teriā mō si accipet tn̄os sig'ti
uos tūc nō eet ita applicabil'
et dur' nō sig'ti q̄ n̄ accipiunt
in n̄ spāli sz mg'r p̄ut appl'a
ad materiā spālē sic dur' sig'ti
vn̄ sūt exemplaria ad oēs sil
logismos sz alii dūt q iō acci
piat in tn̄s gnāl'bz ne contīgat
ipm̄ flm sillogi'ce q sill's simp'r
abstrahi⁹ a uitate et flitate q ēt
docet formā sillo'cā q alio'e
abstrahi⁹ auitate et flitate et ēt
ne contingat ipm̄ flm sillo'e
ipe accipit in tn̄s gnālib⁹ q si
in tn̄s spāb⁹ semp sillogisaret
contingeret ipm̄ qnq̄ flm sillog'ce

Ut aliqui dūt q arl' ponat a lo
p̄dicati et b loco sbi q p̄dicatū
hz se ut for' sbm ut m'a et for' p̄
cedit m'a z rōne dignitatis de hoc n̄
ē uis q arl' sic placuit ponē

Ut aliqui uolunt q tn̄spo' ēt sit
c'u'sio ut boecius et petrus hysp
anus q tn̄ nō an' q arl' dicit p
supstos tn̄os ē ita q arl' uult q
in c'u'ersione tn̄ debet manē sz
in tn̄spōe mutan̄ tn̄ tn̄ini min
fitos vn̄ arl' nō dī tn̄spositōz
eē c'u'sionē sz eē spēm argu
menti ut postea videbi' et ē

Dicimus ergo sic p̄uata hic
arl' declarat rēs hām dt'as et di
p° declarat p̄mā 2° et hām 3° z a z
2° a z 3° i si uō omi b 3° i si
m' aut 2° i si aut aliem eorū
p° p̄bat q ulis neg'a conv'tat
in tn̄is ddo nullū b ē a sz nllz
a ē b sz dq p̄m sz sic p̄uata ulis
a b ē a n' foret p̄p° neg
ddo n'm b ē a si sz nullū b ē a
nq nllm a erit b et arl' q sep
in p̄bacōib⁹ suis p̄cedit ex notis
iō hac rn̄ p̄bat p sillm exposi
torium qui ē notus q sic p̄p°
nes sin'res et p̄tres m'z' sic
et iste sill's nō omō ē bonus
vn̄ tn̄ fundat sup hoc p̄ncipiū
q̄cumq̄ uni et eidē sunt eadē
inter se sūt eadē sim'r q̄cumq̄ uni
et eidē sūt dv'sa inter se sūt di
uersa mō id p̄n sine illa regula
p̄n ad oppo'm q̄ntis et alia ad
huc n̄ ē nota q eā p̄ea p̄b'
iō p̄cedit p sillm expositorium
si adista nullum b ē a nō
sz n'm a ē b tūc ad p̄ire
q ē sbā q sig'nat et uocet sz el
seq' ad b et tūc argua sic ad
a uel c ē a ad c ē b sz ad a ē

i ho est lapis
i nullus lap est ho b ...
... margarita

h margarita est lap a
h margarita est ho b
i ho est lapis ... autem sequitur est ad quem ... q est ...
opposita

b non ista ad b est a est expositio isti
nullum b est a ergo ad eam sequitur non potest
Et simile si arguerem mixtis specia
libus secundo sic universalem negativam
ad istam nullus ho est lap sequitur ista
ergo nullus lapis est ho si non tunc ad
quod est de lapide sicut margarita sequitur
ad istam nullus ho est lap et arguitur
sic aliquis lapis ut margarita
est lapis ad quod est b i aliquis lapis est
ho ergo aliquis ho est lapis ista est opposita
antecedentis quod fuit nullus ho est lap et fun
datur super istam rationem quaecumque uni et eidem
sunt quia si ho et lapis deberent mar
garite ita quod sint eadem eidem et ...
ni tunc inter se erunt ... ita quod
ho erit lap et aliud syllogismum expositorium
Aristoteles invenit per istam regulam nam si ali
cui ut t qui dicit si ista ergo nullum
a est b non sequitur ad istam nullum b est a
tunc ad istam sequitur ad b et vocetur c
tunc Aristoteles dicit nam si sic ad istam ut t
est b ita quod dicatur aliquis lapis est ho
tunc non verum erit dicere nullum b
est a i nullus lapis est ho nam t ...
istam ut lap dicitur esse b a hominem
Si vero hic declarat ... s quod
universalis affirmativa convertitur in parte et di
... non omne b est a ... si omne b est a
tunc ad a erit b si non ... da oppositum
tunc sequitur ista nullum a est b et si se
ista tunc nullus a ... b ...
... dicere omne b est a quod tamen ...
... et ... mixtis sicut ...
quia ... Aristoteles ... ista probatur ...
oppositum ... quia ... ex syllo
expositorio ... ad istam omnis ho est animal

sequitur ista ergo ad aliquid est ho si non
tunc da oppositum quia de quolibet affirmativa
vel negativa ... modo oppositum istius aliquid
animal est ho est ista nullum animal est ho
modo ad istam nullum animal est ho sequitur
ista nullus ho est animal quae est opposita
antecedentis scilicet omnis ho est animal ergo ...
fuit bona ~~Similiter autem et si particularis~~
Hic probat tertiam rationem et quod ... si
est particularis ... affirmativa ... convertitur
mixtis quia si a ... est ... b ... si ad
b est a tunc et a ... erit ... b
... ad a est b si vero nullum ... si ad ...
ad b est a non sequitur ergo ad a est b tunc
sequitur ista nullum a est b modo ad istam nullum
a est b sequitur ista nullum b est a quia universalis
negativa convertitur simpliciter in mixtis modo
ista nullum b est a est contradictoria huius ad b
est a ergo ... quae est bona et tenet
per istam regulam. Et ... ad oppositum
consequentis sequitur oppositum antecedentis ergo ...
sequitur fuit bona. Sed hic est dubium
quia Aristoteles hic declarat tamen de quaestione
quae est primo reducendi syllogismos imperfectos ad
perfectos cum tamen et sic plura primo re
ducendi syllogismos imperfectos ad perfectos
sicut syllogismus ... et ... conversio
dicendum quod Aristoteles tamen declarat de primo re
ducendi syllogismos imperfectos ad perfectos quod
non est species argumentationis et quod non
... reduci ad syllogismum ... syllogismus ...
est species argumentationis similiter ... conversio
... et postea ... Sed hic dubium est quia
Aristoteles declarat hic de conversione utrum
conversio sit aliqua species argumentationis vel utrum
reducatur ad syllogismum vel ad enthymema
dicendum quod conversio non est species argumen
tationis nec reducitur ad syllogismum quia ...
syllogismum unde si reduceretur ad syllogismum tunc

iam pficet p sillm et sit ita con
uersio eet principium pfectum et in
pfcm qz in gr reducetur ad sillm
tunc eet imperfectum sz inquantum
eet pn pficiendi sillm tunc eet
qdam pfectum vn pidem n pt
ee enthyme qz ista reducitur ad
sillm et seqret idem q ita eet
~~Grauite alicui eorum~~ hic
pbat qrtam rm. s. ptic neg ata
dicit si a alicui in e eoru q sit
b r. si ad b no e a tunc no nc
e b alicui a. no in ee r no ez qd
ee ad a non sit b. & dclat in
nus spalibus ut sub quidem aial
a uo ho ut ddo q da aial no e
ho no seqr s quida ho no est
al. qz al omni hoi in e ho uo n
omni ali. ~~in exeo q ptis ne~~
~~gata no conuti in pte~~ sio eius
spr ulis conuti spli hec est regr
ulis neg ata conuita spl qz lr p
ticularis conuitet spl ddo q da
aial no e ho s quida ho n e
aial tunc et ulis neg ata cou
tere in pte qz roe ptis huius
q e q da aial e ho conuite sit
ee ulis ~~neg ata~~ pdicata conu
titur in pte qz ptic conuiti spl si
cut omne aial e homo quida ho
e aial vn ddo quida ho e aial
qda aial e ho ista n ulis ou
nis ho e aial s qda aial e ho
ista ulis nuqua conuitet n se
qret ad ulem n sra huius q e
quida ho e aial qua includit
qz io debet in isto ulli qn dici
affi et no eua qz si dicet eua.

feci spr quia ~~afi~~ api pdca dicte

tunc p q tanq tram e intelligit q
ulis neg ata conuitet in pte sit a r
eet ulis affirma s debem hre a vi
sr. qz tunc illius e q ulis affirma
conuitit in pte et hoc sigt p
hoc concordat cum ar licet boec
et plures alii dicant oppom q si
dicet ymo ulis neg ata conuiti p ptis
atris et in pte sra m sicut ulis qdi
ho e lapis quida lapis no e ho
et id e r le qz ar sepe parcium
ta q tenet sra m pbat aliqua
conuisione ee bona sicut pz d s
regula qua pbauit p sillm expo
sitorum qui tenet s m et dat p
pones ptires et singulares ut
visu e adm q hoc no ualet qz
conuio tenes sra fore semp tez
et in omni in sed si in venient
tm duo ti in quib no concludet
et in aliis omibus concludet no
eet conuersio tenes s fore qz s
mo pse concludes semp dz conclu
dere et in omni in sed ista conuio
s ulis neg ate e sra fore tenes
no qn dr q pt pbat p hoc qz tz
eua s m adm q no pt. bu ve
ru e q ptu tuciri ti in quib tez
tm alii tucium in quib no tenz
tu dicis de sillo expo no adm q n
e simile qz ille fundat sup pn
cerum sz id sup nulla pn funda
et licet r tam et pones silli ex
positorum sit ptires s tn fundant sup
ules pones s. quaz uni et eade
d e quo iste pones conuitant
ules affirmate. adm ddo omni qiorum e
ade e distans sim ... hoib alig
curr qz no pnt conuiti in pte
ddo s qda distans e oppo sim

de aliis. Notandum est quod propter istas propositiones
quod iste propositiones in quibus ponitur obliquus dupliciter con
siderantur. Uno modo ut sunt enuntiationes. Secun
do modo considerantur ut sunt propositiones. Si con
siderantur ut sunt enuntiationes, tunc in ista
enuntiatione omnium oppositorum eadem est
disciplina quia in disciplina erit subiectum et est
eadem erit predicatum, et conversa sit omnium
oppositorum etc. Ergo ens idem vel habitus idem
est disciplina contrariorum. Unde disciplina est subiectum
et est eadem, erit predicatum, et omnium oppositorum
et declinatio subiecti, et tunc dicitur formaliter sit disci
plina omnium oppositorum est eadem, et tunc
convertitur: ergo ens idem est disciplina contrariorum. Et
tunc ex parte dicto sit subiectum et ex verbo predicatum.
Unde contrariorum stabit loco declinationis. Similiter
in ista cuiuslibet hominis asinus currit, si loquimur
de ea ut enuntiatione, tunc asinus quod est rectus
erit subiectum, cuiuslibet hominis erit declinatio
subiecti, currit erit predicatum, et tunc formaliter sic
asinus cuiuslibet hominis currit, et convertitur sic
ergo currens est asinus cuiuslibet hominis.
Et tunc ex parte dicto fit subiectum et cetera. Si autem
loquimur de ipsis ut sunt propositiones, tunc ob
liquus erit subiectum, quia tunc fit suppositio sub co
pula, dicendo omnium oppositorum eadem est disciplina, ergo
propositione iste obliquus est subiectum, quia tunc fit su
mpto sub, et possumus sumere sub di
cendo album et nigrum sunt opposita, ergo eo
rum eadem est disciplina, quia propositio dicitur quasi pro
alio posita. Unde omnium contrariorum erit subiectum, et
quando dicitur quantitas, tunc mutatur in partem, et tunc
ex parte dicto fit subiectum, et ex verbo predicatum. Dico
omnium oppositorum eadem est disciplina, ergo
quedam contrariorum eadem est disciplina [illegible]
Similiter hic cuiuslibet hominis asinus currit,
cuiuslibet hominis erit subiectum, hoc predicatum
et mutando istam universalem scilicet cuiuslibet
in partem sicut in quodam, convertitur in istam
ergo quedam currens asinus est hominis. Non
est de universali negativa ut nemo currit

quedam prius virgo est mulier

neuter currit, quia neuter est nota inter duo,
quando ergo convertitur ista nemo est neuter
currit. Notandum quod aliqua sunt signa que
dicunt modum et non rem, ut nullus,
et aliqua dicunt modum et rem, ut neuter
neuter. Modo quando tales propositiones debent
converti, tunc oportet quod signum mutetur in
modum et rem, quia neuter idem est quod nullus ho
et sic signum sit modus et res, et ideo mutatur
nemo in modum et rem et dicitur nemo
currit, id est nullus homo currit. Similiter
neuter est negativum inter duo. Unde
neuter homo currit, ergo neuter currentium
est homo, et ista non est nota, non convertitur, quia
ad conversionem requiritur quod subiectum et predicatum
dicantur inmutue [illegible] quale prima est cum ero
non n. qualitas in ista currens et ego
quia tunc exclude sequitur falsum: tu eris cur
rens et tu ista est falsa et incongrua
quia est est 2e persone et tu sic [illegible] dicitur quedam
quod quando [illegible] persone et dicitur qualitas, tunc oportet quod re
solvatur inter nomina loco eius pro [illegible] quod sicut
ut cum ero quantitas in istam [illegible] est currens
vel [illegible] ista quedam asinus portat sac
cum, quidam saccus portat asinum, ista est falsa.
Similiter quidam panis est in furno, quedam
furnus est panis, est falsa. Item quidam ho
portat gippum, ergo quidam gippus portat
hominem, est falsa. Ergo videtur quod non possunt
converti. Item similiter iste videntur non posse
converti scilicet quedam mulier fuit virgo, quedam vir
go est mulier est falsa. Similiter quidam sen
ex fuit puer, quidam puer est senex, est falsa.
Dicendum quod prima convertitur sed non dicitur, quia non
debet mutari in preteritum futuri temporis di
cendo quidam panis est in furno, qui
dam prius fuit farina est panis. Similiter
quedam virgo est mulier. Similiter quidam senex
fuit puer, quidam prius puer est senex.
Similiter quando est verbum futuri temporis, tunc
debet mutari in preteritum sui temporis, ut
ergo quedam virgo erit mulier, quedam futura

[mulier est virgo]

mulier est virgo. Similiter quidam puer erit senex. ergo quidam futurus senex est puer. ita quod circulo quodam et exponitur per aliqua. Item ricordus quidam sophisticus fecit versus de inepta conversione et dicit quod multe non putant conversiones per terminos ineptos ut species est homo ergo homo est species vel unum pro multis. Supplendum ut non fit conversio recta vel si idem nomine vel ineptus terminus. Si predicatum obliquus aut duplex negatio fiat ut nullus est non [illegible]. Item quod aliquis diceret quod est conversio de contingenti. Dicendum quod universalis affirmativa semper convertitur in negativam ut omnem hominem currere est contingens nullum hominem currere est contingens.

Item aliquis diceret quod aristoteles non docet conversionem in defectu. Dicendum quod hanc dat intelligere per partem affirmativam quia eodem modo convertitur. Eodem autem.

Postquam aristoteles determinavit de conversione propositionum de inesse et propositionum de simplici inherentia, hic determinat de conversione propositionum modalium et dividitur. Primo determinat de conversione propositionum modalium de necessario. Secundo determinat de conversione propositionum modalium de contingenti ibi In contingentibus. Non quam in illa. Dicit primo ostendit conversionem propositionum de necessario negatarum. Secundo affirmatarum ibi Si autem de necessario dicit primo premittit conversionem propositionum de necessario affirmativarum et negativarum in generali. Secundo probat et assignat causam ipsarum ibi Nam universalis quidem. Primo dicit quod eodem modo se habebit in propositionibus de necessario sicut in illis de inesse quia universalis privativa convertitur in terminis sicut illa de inesse sed utraque affirmatarum propositionum scilicet universalis affirmativa et particularis affirmativa convertitur in particularem. Item dicendum est quod aristoteles determinat de conversione propositionum de necessario prius quam de conversione propositionum de contingenti. Dicendum est quod est ad illud quod hoc est propter affinitatem illarum propositionum de necessario et in esse ad invicem et propter similitudinem quia omnibus est quasi eadem conversio sed in illis de contingenti est diversitas ut videbitur. Modo in hiis que sunt symbola facilior est transitus.

Nam si universalis. Hic probat et dicit primo quod simpliciter probat has duas propositiones. Secundo ibi Si autem ex necessitate. Secundo in particulari non convertitur. Primo dicit quod universalis negativa de necessario convertitur in terminis sicut illa de inesse. Nam si necesse est a nulli b inesse, si nulli b est a propter hoc tamen quod illud necesse est b inesse nulli a ut nulli a est b et hoc est generalis et probatur quia si non ut tunc dabitur oppositum ex contingenti alicui a esse b modo si alicui a contingit esse b modo adiuncta sequitur illa contingit a alicui b inesse scilicet ex necessitate alicui b est a et illa contradicit primo scilicet ex necessitate nulli b est a et ergo prior quam sunt bona.

Item hic est dubium quia aristoteles videtur hic innuere mirabilem modum probandi quia per hoc non probat quod universalis negativa de necessario convertitur simpliciter in universalem negativam per contingentem de contingenti quod adhuc non est nota et ergo procedit ex ignotis in probatione sua quod prius non fecit cum probavit illam de inesse negatam universalem convertitur in universalem negativam quia probavit per illam exponendum quam magis est nota.

Dicit aliquis ad hoc quod aristoteles non voluit se hic innuere per propositionem de contingenti in probatione universalis negative de necessario sed per equipollentiam ei in oppositione ut per illam contingit alicui a esse b contradicit huic ex necessitate alicui a est b. Dicendum quod hoc non valet quia si per illam de contingenti quod adhuc esset ignota. Item aliquis aliter dicit quod aristoteles non innuit se innuere per propositionem de contingenti sed per eam dat intelligere propositionem de inesse ut quod per eam dat intelligere quod eodem modo est de propositione

de necessitate quo ad conversionem sicut in
illis de in esse et fundat se super hoc
principium si antecedens est possibile et consequens erit possibile
verum si contingit ad a esse b tunc possibile
in esse nullum sequitur impossibile ergo ad a est b.
et si contingit ad a esse b tunc et con
tingit ad b esse a verum ad principium est per ex
positionem regule quod talis. Quantum ad dest
ructionem consequentis sequitur destructio antecedentis
tunc probatur quod sunt bona modo si ad im
necessitate nullum b est a modo sequitur ista ex ne
cessitate ergo nullum a est b tunc sequitur ista
ad a est b quod destruit consequens scilicet ex necessitate
nullum a est b sed modo ad istam ad a est b
sequitur ergo ad b est a quod destruit antecedens scilicet
ex necessitate nullum b est a ergo probatur quod
sunt bona ista solutio satis valet
Secundo modo dicitur quod auctores non volunt se iuu
are per propositionem de contingenti licet ea
utantur aliquin procederet ex ignotis
auctores fundat se super 1um principium quod quantum ad
antecedens sequitur consequens eodem addito vel remoto
adhuc sequitur ita quod quantum ad antecedens sequitur con
sequens tunc sunt reconvertas ad ab cum
addas ad semper sequitur modo ad istam ad a est
b sequitur ista ergo ad b est a modo sunt illi
addatur ad vel non adhuc semper sequi
tur dicendo contingit ad a esse b adhuc
sequitur ergo contingit ad b esse a et reconve
as semper sequitur. Si autem ex necessitate
sunt probat conversionem universalis affirmative
et particularis similiter quia ambe converti
tur in particularem dicit quod si ex necessitate omne b
est a ergo ex necessitate ad a est b tunc de
particulari idest et b aliquid a idest si ex necessitate
ad b est a tunc ex necessitate ad a est b sed
probat nam si non necesse est ad a esse b nullum
b ex necessitate erit a quia si non concedis hanc
sequitur ad a est b tunc oportet concedere istam
ex necessitate nullum a est b adhuc sequitur

ex necessitate nullum b est a quod contradic
tit omne b est a et propositio similiter de parti
culari dicitur et quia vere ex duabus antecedentibus sequitur ex
vero secundum illum quia dicitur quod ad universalem af
firmativam sequitur particularis affirmativa
de necessitate conversa ex necessitate omne animal
est homo ergo ex necessitate aliquis homo est animal
ista est falsa quia aliquis homo non ex necessitate est
animal quia si sit tunc omnis homo esset
animal et tamen prima est vera quia animal
non est preter hominem dicendum est quod sicut propositio
de necessitate universalis affirmativa convertitur in par
ticularem et regule sue sunt intelligende
de terminis uniformibus et eodem modo acceptis
et propositio convertens et conversa debent acci
pi uniformiter non si accipiantur difformiter modo
cetera verum sunt modo in istis propositionibus acci
pitur contractus quod prima sigificat rem et ex quanti
tate modo si animal accipitur in convertente et
conversa staret pro eodem tunc esset vera
sed hic stat pro diversis etiam si stant
pro forma est falsa quia dicendo ex necessitate omne
animal est homo et si in subiecto stat pro for
ma tunc sensus est quod omnis animalitas sit homo
et tunc sequitur falsa ergo ex necessitate aliquis homo
est animal idest aliqua animalitas est homo. Si autem
animal accipitur pro re subiecta in termino tunc
est vera antecedens ut dicendo ex necessitate omne ani
mal est homo idest id cui inest animalitas
hoc ex necessitate est homo et tunc non sequitur
illa quod ergo scilicet ergo ex necessitate aliquis homo est animal
idest ex necessitate id cui inest animalitas hoc est homo
Secundo dicitur quod quantum auctor declarat conversionem
propositionis de necessitate tunc declarat de illis
que sunt necesse esse et non per accidens illa
idest non cadunt ab arte que sunt per accidens
modo animal per accidens inest homini sed solo
est tunc. Particularis vero
sunt quod regula de particulari negativa dicit quod
particularis negativa non convertitur per eandem
causam quia si ex necessitate ad animal non est homo

no ideo oz q ex ncitate aliqs ho
no sit aial q tunc ex eo seqret fltn

In contingentibus

hic p seq.
de q(ui)b(us)de ppo(siti)onu(m) de co(n)tingenti et diui
p pmittit co(n)uisione ppo(siti)onu(m) de co(n)tig
ti 2o p seq et 3o remouz dubiu
2a i In affirmatiuis 3a i Hic aut et
nobis sit primo dq an co(n)tingentibz ud
qn in latr dz co(n)tige sp n e eod m
sicut in illis de n ce / z tunc distin
gtigns phoc q dq Natu et natu
phoc inuit q ad e contiges ngtm
phoc & q dq no natu vlq q ad l
gtigens ad utrulibz phoc aut q d
et pole vlq q e ad contigns pole
tunc ulterius dz suplerii q contigens
ad utrulibet e dz q da e infinitu et q
da e co(n)tigns ad utrulibz natu Conti
gens ad utrulibz in finitu e q equalr se
ht ad ee et ad no ee / ut me ire
ee e co(n)tigns ad utrulibz in finitu q
equaliter se hz ad ee et ad no ee sz
contiges ad utrulibz natu e q ht
fi in maiori p sut hoiem canescere i
senectute ut hoiem gnari cu quinqz
digitis in vna manu et aliq addt
terciu contigns ad utrulibz s. raru
q tn satis dat intedi p contigens
natu q qui bn diffiniut qia sigt
mo contigens raru e q raro acci
ut me exire et inuenire thesaurum
hic no e intendu q co(n)tigns habeat
illa sub se ut genus q ... conti
nec spes et q pducit dcis omnic
sz sigt illa tria ut vox q sigt pla
sz contiges pole hz se sicut genus
ad co(n)tigns natu et ad co(n)tigns ad
utrulibz

In affirmatiuis

hic
aut determinat de co(n)uisioe co(n)tingentis in
affirmatiuis et dr p o detat d q(ui)b(us)oe
co(n)tingentis in affirmatiuis 2o in negatiuis 3o
3o remouz dubiu et hec prius e dicta
2a i In negatiuis ud no similr e 3a i
Hic aut tn nobis sit p o simlr m
nuit co(n)uisione vlis affirmatiue et pti
2o regredr sup co(n)uisione ptir negatiue
i simr in ptri diuid p o ptir conu
sione vlis affirmatiue et pti 2o pb
eoru co(n)uisiones i. Si enim ulla
p o dicit q i omnibus fm co(n)uisione
in ppoibus de contingenti affirmatiuis hz
se simr sicut in ppoibus de n ce
q cuqz in acci co(n)tigns sui co(n)tigns
accipiat pntio ul p po ul p con
tigenti ad utrulibz hic e dicend
simr sicut in q(ui)b(us)oe ppo(siti)onu(m) d n ce
q in ppoe de n ce qn pbat vlem ne
gatiua(m) co(n)uerti in vlem negatiua(m)
ipe utebatur hac ppoe de co(n)tingenti
et i dcm fuit q utebatur ea no ut
uellet se inuare pprietatem sz fundaui
se sr id pri qn ans e pole z qns e
pole seq ad qns si ans e pole z qns
no pole posito in ee illud sr in pole
ponas g in ee tunc ddo co(n)tig ad a
ee b g ad a e b hic ddm e hic q
qn aules nulq pbat quis ulem
affirmatiua d co(n)tingenti co(n)uerti in pticulare
et pticulare in ppare / accido co(n)tigens
pntio ul p po et ipe utit ppone
de co(n)tingenti illa no uti q uellt se in
uare pea sz pea dat intelligere ppoz
de n ce sp si acci co(n)tigns pntio
tunc si uti co(n)tingenti in pbatioe tunc
ni co(n)uersioe d co(n)tingenti e sic d ntio
sz illa de ntio conuttit sic illa de
n ce g sic hic sz si acci co(n)tigens
p pole tunc fundat se sup id pri
pole posito in ee nullu seq in pole sz
g co(n)tig. ad a ee b a ad b e a
ita q semp ipe utit ppoe de co(n)tingen
ti no q uellt se inuare p ea sz

remouet quoddam dubium / s. 3a

singularem dat propriam intelligentiam propositio de inesse. si autem contingens accipitur pro contingenti ad utrumlibet tunc ad eius improbacionem istius quam probat universalis negativa de contingenti sequi ad universalem negativam postea videbitur quia propositio contingens ad utrumlibet sed duas causas veritatis simul quia propositio convertitur in duas sub disiunctione quia ista contingit nullum b esse a, quod contingit nullum a esse b, si non tunc oportet concedere contra istarum unius quilibet contingens ad utrumlibet propositio vel ista ex necessitate omne b est a vel ista ex necessitate nullum a est b, non quacumque accipitur inter istas duas tunc semper alie destruuntur quia ista ex necessitate omne b est a destruit illam contingit nullum b esse a. si vero accipis istam ex necessitate nullum a est b illa destruit illam contingit quod a esse b quia semper contingens accipitur pro contingenti ad utrumlibet sicut dictum est vel infinito vel nato modo necessarium et contingens ad utrumlibet opponuntur de hoc magis videbitur postea. sed hic non esse dubium contra distinctionem contingentis in hos duos modos vel significata. unde dicitur quod aliquid est contingens necessarium aliquid contingens possibile et quoddam est contingens ad utrumlibet illa distinctio non valet sicut videbitur distinctionis contradictione, sed hoc est hic quia contingens ad utrumlibet et contingens possibile sunt idem similiter contingens quod se sic genus ad contingens necessarium et ad contingens ad utrumlibet unde est bona distinctio dicit dari propositiones sed ista non datur propositio quod universalis non distinguitur contra particularem sed contingens propositio est particularis sed contingens pro contingenti ad utrumlibet est universalis et necessarium quia similiter est universalis. sed illa distinctio non valet quod dat pro ad videbitur quia non potest esse sub distinctione sed universalis necessarium et non necessarium non potest esse ad videbitur quod aristoteles dicit necessarium et non necessarium est possibile hoc vero

non posse stare. Dicendum quod non est dictum alicuius propositionis sed alicuius quod significat dubia in sua significata et ideo dicendum quod aristoteles non distinguit contingens sic tamquam commune descendens in suas species, unde sed distinguit ipsum tamquam vocem significantem plura in diversa significata sive in diversos modos. Et per hoc tunc cessat prima instantia quae dicit quod illa distinctio non est bona in quantum videbitur contradicunt. dicendum quod sive non bene contradicunt hoc non est inconveniens distinctio ipsum tamen et tamen ut genus dividitur in suas species unde licet contingens possibile sit genus ad contingens necessarium et ad utrumlibet tamen non contingens absolute et quod distinguitur in ista ut vox quae significat dubia et ut sic non contradicunt. Et ad aliud quando dicit particularis non distinguitur quod universalis etc. unde est in quantum particularis includit in universali tamen particularis ut particularis simul universalis ut universalis distinguuntur et sic est in proposito. Et quod aristoteles dicit quod similiter est de conversione propositionum de contingenti in affirmativis sicut in illis de inesse etc. In propositionibus de inesse convertentes et conversa semper stant pro eodem supposito sed id non est in propositionibus de contingenti ubi conversa et convertens non stant pro eodem et in eodem supposito quia si contingit omnem hominem esse musicum sequitur contingit aliquod musicum esse hominem. sed tamen propositio convertens et conversa non stant pro eodem supposito quia in propositione illa quae dicit contingit omnem hominem esse musicum accipitur contingens pro contingenti nato sed quae dicit quod contingit quoddam musicum etc. accipitur contingens pro necessario quia ex necessitate musicum est homo. dicendum ergo quod non valet propterea quod quando aristoteles dixit quod similiter est in affirmativis etc. noluit dicere quod semper convertentes et conversa quo ad speciales modos accipiuntur pro eodem supposito sed aristoteles loquitur

ulis
ptic

hic de conuersione in quantitate et non est in-
tentio sua descendere ad speciales modos
s. quod ad sic contingens infinitum uel na-
turale sed intendit docere conuersionem in
quantitate. unde non oportet quod semper accipiantur in
eodem sensu ut hic patet sed sufficit in
quantitate docere de conuersione. Item ex hoc se-
oritur dubium quia si dicitur quod conuersio de
contingenti in affirmatiuis descendendo
ad speciales modos non sed ueritate [illegible]
oportet quod propositio conuertens et conuersa stent
pro eodem sensu quia sic esset error in propositione
de inesse et sic neutrum quo ad speciales
modos sed se similiter. dicendum quod sed se similiter
in affirmatiuis quo ad conuersionem
propositionum de contingenti et inesse descen-
dendo ad speciales modos et accidit con-
tingens pro contingenti ad utrumlibet infinito
quia tunc in conuertens et conuersa sta-
bunt pro eodem sensu ut dicendo contingit omnem
hominem esse album igitur contingit quoddam al-
bum esse hominem in accidit contingens pro infinito
et stat pro eodem sensu. si autem accipitur conti-
gens pro contingenti nato tunc non oportet
quia contingens natum plus declinat se
ad unam partem quam ad aliam et in maiori
parte stat pro uno sicut hic contingit
omnem hominem esse musicum igitur con-
tingit aliquod musicum esse hominem in prima proposi-
tione conuertente contingens accipitur pro conti-
gente nato quod semper est uerum sed in
conuersa stat pro contingenti nato quia quando
dicitur contingit omnem hominem esse musicum
in contingit accipitur pro contingenti nato
quia ut in pluribus homo est musicus
sed in conuertente accipitur contingens pro nato
quia natum est musicum esse hominem et ideo
accipitur in eodem sensu et sic non stat pro
eodem sensu. Item dubium est hic quia Aristoteles
non distinxerit contingens in contingens
natum et in contingens infinitum ad [illegible] dicendum

quod Aristoteles loquitur hic de conuersione in
quantitate in quantum conuersio est principium perficiendi
sillogismos imperfectos ad perfectos modos ad
hoc quod imperfecti reducantur ad perfectum
sufficit quod doceatur de conuersione in
communi et non oportet quod descendat super
speciales modos sicut ad contingens na-
tum et infinitum sed sufficit quod doceat
conuersionem in quantitate. ~~Ric...~~
Hic declarat has conuersiones esse bonas
et dicit sic si aliqua contingit omnem hominem
esse animal non sequitur ista igitur contingit aliquod
animal esse hominem tunc eius oppositum sequitur
scilicet nullum animal ex necessitate est homo sequitur
ista ex necessitate nullus homo est animal
quod contradicit primo scilicet contingit omnem hominem
esse animal et accidit improbatione uti ista
ex necessitate nullum animal est homo et debet
esse ut ista non contingit et quia iste
equipollent non contingit et ex necessitate
nullum et quia propositio de contingenti nec
ista nota sicut propositio de necessario ideo ipsa
utitur tamquam magis nota. Adducte et quod
si contingens accipitur pro necessario tunc ualet
necessario si accipitur pro illa de possibili tunc
idem est quia tunc ualet possibile sed si accipitur
pro contingenti ad utrumlibet et sic quia ista
habet duas causas ueritatis secundum quod
conuertitur in duas sub disiunctione et
quamque accipere semper deferret alias
in prima conuersione ut declaratum est prius
~~In negatiuis~~ Hic prosequitur de con-
uersione propositionum de contingenti in ne-
gatiuis modo in negatiuis accidit conti-
gens pro necessario et pro possibili conuersio
eadem est sicut in affirmatiuis dicens esse
secundo prius docet conuersionem propositionum de con-
tingenti ubi accipitur pro necessario et possibili secundo
quando accipitur pro contingenti ad utrumlibet
[illegible] Quecumque uero in pluribus dicuntur

p° principium conversionem universalis negative 2° particularis negative ibi Similiter autem in parti- dividitur p° principium in tria com. sua 2° consequenter ponendo exemplum 3° declarat conversionem 2e ibi Ut si quis dicat 3a ibi Nam si contingit. Primo dicit quod in negativis non similiter est accidentaliter contingentes ipsius affirmativis convertitur quia accidentaliter contingens per necessario vel per possibili sumptum est verum sicut in illis de necesse et hoc est quod addit Aristoteles in littera d. scilicet quecumque dicuntur contingere in eo quidem quod ex necessitate non insunt pro hoc intelligit propositionem de possibili negative et innuit propositionem de necessario negative quando dicitur vel non necesse inesse sic istis conversio est similiter et eodem modo sicut in illis de necesse ut contingit nullum b esse a ergo contingit nullum a esse b accidentaliter contingens pro possibili et necessario quia tunc universalis negativa convertitur in terminis. Et hic est dubium quia Aristoteles videtur erronee procedere quia Aristoteles prius quando distinxit contingentes in In contingentibus vero quantum videtur dicit quod ibi per non necessarium dedit intelligere contingentes ad utrumlibet hic autem quando dicit Quecumque quidem contingere dicuntur in eo quidem ex necessitate non insunt dicit quod per non necessarium dat intelligere propositionem de possibili hoc ergo videtur esse erroneum. Dicendum quod ad necesse esse sequitur quodque contingens vel contingit esse quia si non tunc daretur oppositum sequitur non contingit esse modo ad istud non contingit esse sequitur impossibile esse et ad impossibile esse sequitur ex necessitate non esse et sic de primo ad ultimum ad necesse esse sequitur necesse non esse quod sunt contradictoria ergo prima quando est bona scilicet non necesse est esse et possibile est non esse ex 2° modo convertuntur equipollent in

bene possibile est quod Aristoteles accipiat et circumloquatur per non necessarium possibile in quantum equipollent et quod et circumloquatur contingens ad utrumlibet quidem et hoc est difficile quod non facit inconvenientia. Ut si aliquis. Hic Aristoteles ponit exemplum et primo ponit exemplum quod de sunt contingenti necessario tale contingit nullum hominem esse equum ergo contingit nullum equum esse hominem. Secundo ponit exemplum quod de servit contingenti ad utrumlibet contingit nullum album esse tunicam ergo contingit nullam tunicam esse albam. Et horum quidem unum ex necessitate non inest ut hominem non esse equum est ex necessitate vel non necesse est inesse id est tunicam esse albam non est necesse sed est contingens ad utrumlibet et similiter convertitur propositio quia si nullum hominem contingit esse equum ergo nullum equum contingit esse hominem et similiter si contingit nullam tunicam esse albam et contingit nullum album esse tunicam. Et probat predictam regulam. Tertio ad oppositum quia si non tunc ex necessitate aliquod album erit tunica et ad istud sequitur ex necessitate aliquam tunicam esse albam quod est contra primum contingit nullam tunicam esse albam et hoc inconveniens est prius scilicet quod hec regula verificatur propter id quod premissum est. Numera est de exemplis Aristoteles quia ipse ponit exemplum bene de contingenti quod convertatur universalis negativa in terminis sed ipse nobis ponit exemplum de contingenti possibili. Deinde in medio ponit exemplum de contingenti ad utrumlibet quia contingit aliquam tunicam esse albam et id est contingens ad utrumlibet. quod contingens pro possibili est communius et est quasi genus ad contingens necessarium et ad contingens utrumlibet quia licet dicatur sic quod contingens non sit genus tamen contingens pro possibili

est genus ad contingens natum et ad contingens utrumlibet, quia licet etiam sit quod contingens non sit genus, tamen contingens possibile est genus ad contingens natum et ad utrumlibet. Modo Aristoteles dicit in 2o topicorum: ubi est in genere, in sit in aliquo suarum specierum. Modo iam posuit exemplum de contingenti nato, et quia non potuit ponere exemplum de possibili quod est genus ad ista, non notificatur ipsum genus per se, sed per contingens ad utrumlibet. Similiter in parte declarat parte negativa dicit quod ista sit modo convertitur aliquo contingens possibile nato, quia si exercitium ad aliud non est homo, idem non sequitur quod est exercitium aliquis homo non sit animal, sicut patet ex dictis.

Quecumque ut in pluribus

Hic Aristoteles docet conversionem propositionum de contingenti prout contingens accipitur pro contingenti ad utrumlibet vel pro nato ~~adutrumlibet~~ quod idem est. Primo dicit quamquam ut in pluribus dicitur contingens, id est quando accipitur contingens ad utrumlibet pro contingenti nato, quia contingens natum tamen vocatur ut in pluribus, ut contingit nullum album esse hominem et cetera. Quando accipitur contingens pro contingenti nato quod adverbium determinativum contingens, id est sicut dicimus sumus contingens, sed quod contingens licet [illegible] sed contingens possibile natum et ad utrumlibet tamen in particularis non sunt se[illegible] habet conversio de contingenti sicut in propositionibus de inesse, quia universalis privativa non convertitur, sed particularis privativa convertitur in terminis, cuius oppositum est in aliis, quia particularis privativa non convertitur, sed universalis privativa convertitur in terminis, et hoc erit manifestum inferius qui docet generationes syllogismorum de contingenti ad utrumlibet, et huius causa est quia [illegible] non convertitur.

universalis privativa, quia si universalis privativa de contingenti ad utrumlibet accepto pro infinito et nato converteretur in terminis, tunc et universalis affirmativa converteretur in terminis, sed id est falsum, monstrum conclusione, ut patet ex dictis. Propositio quinto: Aristoteles dicit postea universalis privativa de contingenti ad utrumlibet convertitur non in universalem privativam sed in oppositam qualitate, id est in universalem affirmativam, ut dico: contingit nullum b esse a, contingit omne a esse b; modo ista contingit omne a esse b convertitur in ista contingit nullum b esse a, et sic aliquo ad universalem universalis affirmativa privativa convertitur in universalem affirmativam, quod falsum est, et de hoc magister videbitur postea si ad inferius sic. Quandoque debet superiori et inferiori, modo convertitur in terminis debet superiori, sicut contingenti propositionis quod est superius, quia est genus ad contingens natum et ad utrumlibet; ergo convertitur in terminis debet contingenti ad utrumlibet. Et quod duo convertuntur et unum sequitur ad ad eodem dein addito vel remoto adhuc sequitur, sed universalis privativa de inesse, scilicet nullum b est a, ergo nullum a est b; ergo eodem addito adhuc sequitur dico contingit ad utrumlibet nullum a esse b, ergo contingit ad utrumlibet nullum b esse a. ~~Dicendum~~ quod universalis negativa de contingenti ad utrumlibet non convertitur in terminis [illegible], quod debet superiori et inferiori. Dicendum quod ad propositionem et attribui superiori et attribui inferiori propter [illegible] dicitur uno modo aliquid debet superiori quo ad ambitum quantitatis eius, secundo modo ad propositionem dicit superiori quo ad essentiam et quidditatem eius, hoc et debet inferiori ut [illegible] est [illegible] et illa propositio debent superiori quo ad essentiam et ~~[illegible]~~ differentiam superioris et non est debent inferiori ut homini [illegible] dictum [illegible] quod debet superiori quo ad ambitum

i hoc docetur sic conversio de contingenti

in dicendum quod id propositio quod dicitur superiori quo ad essentiam et quidditatem eius

hoc tamen oportet attribui inferiori vel secundum aliam quo
ad ambitum continentias eius

continentias eius debetur esse genus quod
non debetur homini similiter sibi debetur
esse irrationale quod non debetur et hoc est homini
quod dicitur 2o modo et praeter verba licet
non dicat multum ab illa solutione
quando dicitur quicquid debetur superiori et in-
feriori et verum est nisi sit praedicatum
pertinens ad differentiam inter superius et
inferius ut quicquid debetur animali et homini
nisi praedicatum quod ponit differentiam inter ista
ut genus debetur animali et non homini quia
est praedicatum pertinens ad differentiam. Sic est
in proposito licet possibile sit genus
ad contingens et necessarium adutrumlibet
tamen convenit in talibus non debetur contingen-
ti adutrumlibet quia est praedicatum pertinens
ad differentiam inter contingens adutrumlibet
et possibile et sufficit quod poni debeat
membro scilicet divisionis convertibiliter similiter
illud praedicatum convenit in talibus debetur possibili
quo ad eius ambitum continentie et non
quo ad eius essentiam et ideo non oportet quod
debeatur inferiori sicut contingenti adutrum-
libet sed sufficit quod cum membro debeatur.
Ad secundum quando dicitur contingens aliquid sequitur ad
aliud eodem addito adhuc sequitur ad aliud
quod illud habet veritatem quando ad sequitur ad aliud
quod eodem addito adhuc sequitur sed illud
aliud quod additur non causat mutabilitatem
et diversitatem conversionis modo quando
additur contingens adutrumlibet iam mutat
genus conversionis quia tunc non potest
converti. Ad tertium dicitur quando dicitur contingens aliquid
sequitur ad aliud eodem addito adhuc sequitur
verum est si tamen sit aliud impediens modo
sic aliud est impediens quia si illis contin-
gentibus adutrumlibet privata converterentur
in talibus tunc et illis affirmativa converterentur
quod falsum est in omni conversione etc.
Nunc autem tantum. Hic Aristoteles removet
dubium quia Aristoteles iam in propositionibus et

in conversionibus modalibus semper
ad secundum negationem negationem po-
suit ad unum dicto ex necessitate tamen b
est a. modo aliquis crederet quod secundum idem esset
negative hoc Aristoteles removet et probat
quod non et arguit sic. Sicut est in
propositionibus de inesse sic est in propositionibus
modalibus sed in propositionibus de inesse
ad secundam negationem oportet negationem
poni ad verbum quod praedicatur quia si negatio
vera dicitur fieri oportet quod praedicatum removeatur
ab albo et hoc non fit nisi addendo
negationem praedicato dicto nullus cur-
rit. Sed sic est in propositionibus moda-
libus quod ad secundam negationem oportet
negationem poni ad modum qui praedicatur
finita voce. Sic procedit quia primo tangit
virtutem rationis et 2o tangit maio-
rem 2o minorem 2a scilicet Ita contingit 3a
ibi Est autem quibuscumque etc. legatur
similiter et dicit nunc autem etc. tunc tan-
git virtutem rationis quando contingit alicui
de aliquo non inesse affirmativa sed figuraliter
in qualitate affirmativa in speciem sunt affir-
mative propositiones de inesse quando negatio
additur non ad verbum vel in modalibus quan-
do negatio additur non ad modum semper
sunt affirmative et secundum quid sunt negative
nunc tangit maiorem. Ita contingit
et ei quod est similiter ordinantur id est sicut est de
propositionibus de inesse ita de propositionibus
modalibus similiter procedit sic et de
aliis propositionibus modalibus tunc ibi
Est autem etc. tangit minorem dicens quod
hoc verbum est quando praedicatur quibuscumque est
adiacens id est suum sic secundum adiacens ut
ut homo est vel tertium adiacens ut homo
est albus affirmatio semper facit ipsi
negatio non additur verbo et omnibus id est affir-
mativis est similiter quando ad est praedicatum

quam hoc non est ut est non bonum est non
album iste simpliciter sunt affirmative et si
quid sunt negative et hoc ostenditur per
consequentias. Primi conclusiones (at) affirmationem hic
posset esse remotio alterius dubii
quia aliquis posset dicere quod est conversio ista
rerum propositionum quarum negatio non additur
praedicato aristoteles dicit scilicet conversiones
ad se habent sicut in aliis id est eodem
modo convertuntur sicut ille in quibus
negatio additur ad subiectum vel ad modum.

Prius vero determinatus

Nam aristoteles determinat de propositione
que est pars propinqua sillogismi et de terminis et
de partibus remotis sunt de perfectis et imper
fectis quod omnia sunt necessaria ad istum tractatum
et cum determinavit de conversione hic consequenter
sequitur pars secunda in titulo scilicet determinando de disci
plina demonstrativa et demonstratione et dicitur
primo primus intitulatur in generali et dat
modum procedendi. Secundo prosequitur partes
tituli ibi Quoniam igitur tria sunt. Primo dicit
hic pars quod sunt necessaria ad demonstrationem
et ad sillogismum simpliciter determinatis. Secundum est ita
per quod id est per quas propositiones fiat sillogismus et
quando et in qua figura et quo id est in quo
modo fiat sillogismus et prius dicendum est de
sillogismo simpliciter quam de demonstratione id est quam de sil
logismo demonstrativo et hoc probat.
Universalius est prius determinandum quia est prius
et communius et ulterius sed sillogismus simpliciter est prior
quia est communior et ulterior quam sillogismus demon
strativus quia autem sit prior hoc patet ex illa
quia id est prius a quo non convertitur sub
sistendi consequentia modo sequitur si sillogismus demonstra
tivus est tunc est sillogismus sed non econverso quia si sillogismus
est quod ergo sit demonstrativus quia quidam est dyalecticus
et quidam demonstrativus. Et ex hoc accipitur

aliquid esse quod sillogismus simpliciter sit genus ad
sillogismum demonstrativum et dyalecticum. Secundum
quod non quia quod eo aristoteles dicat eum esse com
munem quia habet se ut totum in modo
ad partem in modo quia totum in modo est com
munius quam pars in modo quia homo est com
munius quam homo albus quia homo in
differenter habet se ad album et nigrum sed
homo albus non. Quoniam igitur tria sunt
Hic prosequitur partes in titulo scilicet determinando
de sillogismo et dicit primo determinat de sillogismo simpliciter
secundo de sillogismo demonstrativo secunda pars est in principio
primi libri posteriorum Omnis doctrina
et omnis disciplina intellectiva etc. et
libri posteriorum immediate debet legi post
hunc librum sed isti qui ordinaverunt libros
super hos libros immediate post hunc
legunt topicorum quia demonstratio est prior in inte
ntione et ultimum in executione. dicit
primo determinat de generatione sillogismorum secundo de
de quibusdam modis et speciebus argumen
tationis reducentes sillogismos imperfectos
ad perfectos. secunda pars est ante finem huius libri
hic Cum autem convertuntur extremitates
dicit primo determinat de generatione sillogismorum secundo
determinat de quibusdam proprietatibus communibus sillogismi
de sillogismo simpliciter secunda in Inprincipio autem parte
dicit primo docet generationem sillogismorum secundo determinat
de proprietatibus sillogismi secunda scilicet in principio secundi
Quoniam autem sunt figuris dicit primo facit quod dictum
est et secundo removet errorem quorundam
antiquorum qui voluerunt quod negatio
predicati finita et affirmativa predicati infiniti
ut iste non est iustus homo homo est iniu
stus equipollerent secunda pars est ante
finem primi Dicere autem in reddendo
dicit primo docet generationem sillogismorum secundo
docet reductionem omnium sillogismorum secunda in
Quomodo autem reducemus dicit primo facit quod
dictum est secundo ostendit quomodo eorum propria

de sillogismo simpliciter

de proprietatibus

de proprietatibus sillogismi simpliciter

de predicabilibus

dicunt esse ...

et ydonei ad sillogizandum; unaquaque eorum
com[pre]hendit partem nitcom[?] medium; ibi Quam
autem ydonei erimus || Dicit primo declarat
de generatione sillogismorum in propositionibus de in-
esse; 2o in propositionibus modalibus; 2a ibi
Quam autem diversum est existere || Dicit
primo docet generationem sillogismorum in prima figura
2o declarat quedam supposita vel infert
corrolaria ibi Palam autem et quoniam omnes ||
Dicit primo docet generationem sillogismorum in prima
figura; 2o in 2a; 3o in 3a; 2a ibi
Quando vero idem huic quidem ibi
Si autem ad alterum fit utrumque || Dicit primo ponit
generationem sillogismorum de inesse in prima figura;
2o infert corrolaria. Manifestum igitur ex
hiis que dicta sunt || Dicit primo docet generationem
sillogismorum aliorum; 2o patrum[?]; 2a est ibi
Si autem est huic quidem terminorum || Dividitur
primo ponit regulam concludendi virtute sillogismorum
aliorum; 2o multiplicat regulam secundum plures modos
2a ibi Si n. a. de omni b || Dicit primo ponit
regulam; 2o exponit quedam posita in illa
regula; 2a ibi Voco autem medium quod
et ipsum[?] simul[?] ista est dici de toto et de nullo
bona et sufficientes; primo ponit tale regula
quando 3 termini sic se habent ad invicem ut
postremum sit in toto medio || Secundo postremum
medium aut ... minorem extremitatem
quod illa est posterior ratione predicationis propositionis
sed maioris quoniam postremum est in toto
medio et quoniam medium predicatur de minori sed
dici de omni ut hic quod dato quod talis sit
sillogismus omne animal est substantia omnis homo est animal
ergo omnis homo est substantia sed in minori extre-
mitate medium predicatur de minori di-
cendo omnis homo est animal quod animal est medium
et predicatur de homine secundum dici de omni
et in postremum id est minor ut homo in toto
medio id est in animali sicut pars est in toto || Sed
non debet intelligi literaliter quoniam animal
dicitur quoniam postremum est in toto medio
~~alii sicut pars est in toto vel non dicitur ind~~
~~ligi literaliter quoniam animales dicitur quoniam postremum~~
~~est in toto medio~~ id est quod medium ut animal
predicatur. Aliter dicitur medio dicendo omne animal
est homo vel omnis homo est animal sed intelligendum
quod minor extremitas sit in toto medio
sicut pars in suo toto et medium in maio-
ri extremitate debet quod predicatur de ipso
aliter id est de omni continuo. Ubi ipsos Sunt
animales tangit maiorem pondo[?] regula
et quoniam medium est in toto primo id est quoniam
maior extremitas in mari predicatur de maio-
ri secundum dici de omni quod pertinet in toto intel-
ligitur quoniam propositiones accipiuntur universaliter quod ita
est quod dici de omni. Unum in maiori extremitate
medium est in toto primo id est in maiori propositione
sicut pars intelligibilis in suo toto quod dicendo
omne animal est substantia, medium quod est animal
in toto primo id est in maiori vel quod prius loco
maioris sit in substantia sicut pars intelligibilis
in toto; vel sic vel non sit id est sive affirmative
sint propositiones iste universales sive negative
super dicuntur ... est esse perfectum sillogismum extremi-
tatum id est quod minor sequitur ex premissis quando
perfecta et universaliter. Tunc exponit quedam posita
in ista regula dicens quod esse voco medium
quod et ipsum in alio et aliud in ipso ... tangit mediate
quod in maiori propositione maior extremitas
predicatur de medio quod medium est in toto ad modum
id est in substantia et in maiori extremitate
sicut pars in toto. Et ad in ipso et hoc
tangit propositionem minorem quod in minori
propositione medium predicatur de minori dicendo
omnis homo est animal et ad est in ipso id est minor
extremitas ut homo est in ipso medio
sicut in animali ut pars in toto et sic extremum dixit
Voco et postremum id est minor extremitas
sit in toto medio. Tunc 2o exponit medium
medium ut hic accipitur in prima figura voco id
quod ponitur est medium et id dicitur medium ponitur

quod habet se medio modo. Modo 2o est in
eodem in principio huius quia medium in principio figure
est minus quam maior extremitas
quia deductio omnis alia est sua et animal quod est
medium est minus commune quam sua
sed medium in minori extremitate est magis
commune quam maior extremitas ut dicendo
omnis homo est animal. Unde primo subicitur et po-
stea in minori extremitate predicatur
et dicitur cum esse perfectum quia prius distinguit
sillogismum in sillogismum perfectum et imperfectum
Unde dicitur perfectus ille sillogismus qui est no-
tus quo ad nos et quo ad eundem
[illegible] illationis. Et dimissa distinctione
figure que completissime tractatur in geometria
[illegible] in [illegible] in [illegible] arte
Modo figura hic est sumpta a figura in geo-
metria. Modo omnes substantie [illegible]
se secundum aliquam similitudinem. Non oportet quod figure
in logica habeant aliquam similitudinem
cum figuris geometricalibus ~~[illegible]~~
dum figura ~~[illegible]~~ hic accepta maxime
habet similitudinem cum figura triangulari. Nam in hac figura
sunt due linee que numquam possunt combina-
ri et coniungi nisi per tertiam. Sic modo silli[illegible]
hic figura quia in sillogismo sunt duo termini
non possunt combinari et coniungi nisi per
medium. Unde figura in logica est accepta per
debitam ordinationem et predicationem terminorum
[illegible] nos quod [illegible] et modus valent
ad sillogismum. Unde modo sicut est prius dictum est
quod duplices sunt partes sillogismi scilicet partes remo-
te et partes propinque. Partes remote sunt
termini sed propinque partes sillogismi sunt propositiones
Modo [illegible] de [illegible] [illegible] quia [illegible]
actus [illegible] in [illegible] disposito natus
est [illegible] quod si forma debet introduci in ali-
quam materiam oportet quod ipsa sit disposita quia
actus activorum sunt in passivo [illegible] disposito

ex 2o de anima. Modo ad hoc quod termini qui sunt
partes remote sillogismi debite substantiam pro-
ducant valet hoc primum figure. Unde disposi-
tionum secundum debitam ordinationem et predi-
cationem est figura et est primum [illegible] quia termini sunt
partes [illegible] sunt quod propositiones sunt di-
sposite [illegible] et qualitative que sunt partes
propinque. Ad hoc valet modus. Unde de-
bita dispositio propositionum [illegible] et quantitative
non potest introduci in propositiones nisi sint di-
sposite et nisi sint conformes habitudo dua-
rum premissarum et terminorum. Et iste nota quod
[illegible] potest prima sit fructuosior quia omnes
conclusiones et omnia problemata possunt
concludi per [illegible] modos prime figure. Ex quo
[illegible] sic est tunc [illegible] sunt [illegible] quia fructuosius
sit per plura quam potest fieri per pauciora ex primo
Posteriorum. Et si ponitur 3a tunc quare non ponitur
[illegible] et 4a et sic in infinitum. Unde quidam
ut Galienus medicus posuit quartam figuram
Dicendum quod oportet esse 3 figuras et non oportet esse
plures nec pauciores [illegible] fit
acceptatio secundum diversitatem et multitudinem
mediorum vel medii. Modo medium vel habet
se ut generalissimum vel ut specialissimum
vel ut subalternum. Si medium habet se ut
generalissimum tunc est 2a figura quia generalissi-
mum [illegible] predicatur quod numquam subicitur. Modo in [illegible]
figura medium [illegible] predicatur quod numquam
subicitur et non medium in 2a figura dicitur [illegible]
quod predicatum precedit. Si [illegible] medium
habet se ut specialissimum tunc est 3a figura
quia specialissimum [illegible] subicitur quod numquam predicatur
saltim de illis que cadunt sub arte quia sic
dicitur hoc est de illis que non cadunt sub
arte. Et sic in 3a figura medium ubique
subicitur. Si autem medium habet se ut sub-
alternum sic accipitur prima figura quia subalternum
est quod predicatur et subicitur [illegible] in [illegible] pre-
dicatur sed respectu superioris subicitur et sic in prima
figura medium primo subicitur [illegible] est minus commune

quā maior tīs/ sz in minori pdicat
qr ē quioꝛ minori tīo/ uel sic p3 ꝑ
bal tn̄ eē q figaas (tminꝰ qui
conīt maiori extremitati et minori
sz nōm mediū sit sz se ut pmum sit
ut ultimū/ si tīs sz ponē mediū sit
ē 2ª figā. fōr aūt tīs ē ut pmū sic ē
2ª fi. vn̄ mediū utrobiqz pdr et
dr pmus qr pdicatū pcedit/ simi sed
3ª tīs sz se ut ultimū sic ē tia fig
/unquā mediū ubiqz subicitur/ et sic p3
q sm duplicitatē dispōnis medii tm̄
pnt figure et mediū nō plibus
modis duplicatur quam 3bz g° tm̄ 3
sunt fie / Ꝑ hoc adrones qm̄ dr q oēs
conclōnes pnt sillogizari ꝑ 4 modos
pme figure / Dōm q uerū ē/ et qm̄
dr faciliter fit ꝑ plura 2ª simi ē si et
bn̄/ et ita faciliter pōt fieri ꝑ unū sicut
ꝑ plura / mō dō q sz omēs 2clōnes 2
oīa pbleūta possunt sillogizari ꝑ 4or mo
dos pe fie / tn̄ nō ita faciliter sicut ꝑ
plures / Dn̄ postea ē hoc aūtes īnuit
qr dr conclō q pt sillori in plibz fi
gūs ē facior / Dazz qm̄ dr q gtlienꝰ
ponit q̄rtā figā / vn̄ mediū p° pdicat
et postea subicit / Dōm q nō ualz/ sm
si eet q̄rta fi. tunc exilis sillogizatur
sm vn̄ g° omis hō ē aīal s dyxit qd
aīal sit mediū et pdr p°/ et sic quidā
al' ē asinus i. al' subicit/ g° concludo
quidā asinus ē hō/ et sic exilis seq
ret sm q ē inpōle/ ergo ille q̄rtā
figurā ymaginabatur ꝑ oppōnem pe fige
qr dyxit mediū p° pdicari/ deīn subici
de hoc magis uidebitur in 2onc
Sicenim a de omni b. Hic aūtes
inlatiq .r.az ꝑ modos/ et diuīt pe po
coniugatōes utiles in ulibz 2° pol
inutiles. Dicto pmū quite dr i d

p° ponit coniugacōm utilē in ulibz
affirmis 2° in uli negā 2a i. Sim'
aūt et si a de nullo p° dr si a pdicat
de omi b ut omē b ē a et b de omi
c. tunc nc̄ē ē a de omi c pdri pius
n. dcm̄ ē quō dicit de omi. i. ille sil
logismꝰ ē ꝑfcus qr ī ē dici de omi
facile ē / Similiter aūt et si a
pōit aliū modū pe fie d. qm̄ a in
ē nulli b et b de omi c. tunc nc̄ē ē
sequi conclōm qm̄ nulli c ē a. sic
hic nlli al' ē lapis omis hō ē aīal
g° nullꝰ hō ē lapis istī sunt duo mō
utiles et hoc ē q dr et ista bar
bara celarent / Si uero primū
hic ponit inutiles coniugacōes et
dr qd sm q ponit duas coniugacōes
inutiles 2a i. Sim' qm̄ nulli pm̄ po
dicat qm̄ pm̄ i. maior extremitas i.
ē medio i. qm̄ maior ē ulis affirmatiua
et qm̄ mediū inē nulli postremo
i. minori i. qm̄ minor ē negatiua tunc nō
seq conclō qr nī necām i. qclō in se
exnatē pilla q posita sunt/ pm̄ in oi
in eē postmo i. possunt inuenire sm ma
extremitas pdicat de minore in q ddc
uere et si reducit hoc sic fit/ et
possunt inuenire tios sbi pmū nulli
postmo inē i. sm maior extremitas
nō pdicat de minore in nullo/ sm
for sillogo bona ē illa q si semel
tenet semper tz et in omi in qr si
tenet for sillo in omi in ē in i
una nō/ tunc nō eet utilis coniugatio
et dr eē inutilis coniugatio. qm̄
pmisse coniugunt et ordinantur ad con
clōm et in fine inqz nō pnt qr
inutile et frustra ē q ordinatū ē
ad finem inquē nō pt/ et aūtes dq
sunt inq pāre seq in q ulē i. quādo
maior minor ē ulis negatā tunc in

sequitur conclusio universalis particularis neque universalis
ex necessitate. et si non ex necessitate nunquam
erit sillogismus. et tunc ponit terminos omni
inesse ut animal homo equus animal sit maior
extremitas homo vero sub homo sit medium
equus sit minor extremitas et arguatur
sic. omnis homo est animal nullus equus
est homo. ergo nullus equus est animal in sunt
termini omni inesse quia primum inest toti postre-
mo id est minori quia omnis equus est animal
et tamen reducitur in nullo esse. terminis nulli
inesse. possunt inveniri termini in quibus
maior extremitas inest nulli postremo
et in illis sequitur vera conclusio ut
animal homo lapis semper ubi terminum acci-
pitur pro postremo in loco minoris extre-
mitatis et arguatur sic omnis homo est animal
nullus lapis lapis est animal ergo nullus
lapis est animal et ergo dixit terminata
quia universalis est in utroque terminorum in quibus
in quibus inest et in quibus non. Similiter
quando neque primum. Ponit iam commutatam
communionem inutilem contra primos duos mo-
dos. dicit quando primum id est maior extremitas
non inest omni medio et quando medium non
inest postremo id est minori extremitati id est
quando maior et minor sunt universales negative
tunc non sequitur quia possunt inveniri terminos
omni inesse ut scientia linea medicina
et arguatur sic nulla linea est scientia nulla
medicina est linea. ergo nulla medicina
est scientia. terminos nulli inesse scientia linea
unitas et arguatur sic nulla linea est scientia
nulla unitas est linea ergo nulla scientia est uni-
tas in sequitur vera conclusio et tunc recta
plant dicit quia vero est sillogismus in conclusio et vero
conclusio et in sillogismus ista consecuntur sed et
loquitur auctor de sillogismus et conclusio quomodo
debet concludi et sillogismus perfecte

quo ad illam communitatem. Patet pertractari sufficienter
istorum modorum premisse vel ambe sunt
universales affirmative vel sunt non ambe
universales sed constat ex negativa si ambe
sunt universales affirmative tunc est primus
modus utilis si sunt negative vel
ambe sunt negative vel neutra si ambe
sunt est prius modus inutilis si neutra
universalis maior vel minor si maior est universalis
negativa tunc est prius modus utilis
si minor est negativa tunc est primus mo-
dus inutilis. Si autem. Hic autem
docet generationem sillogismorum in prima figura
particularium et dicit primo primam regulam particu-
larium secundo multiplicat
regulam per modos. Insit enim. primo dicit quando primum
inest toti medio et medium inest postremo
particulariter tunc necesse est primum inesse postremo
particulariter quia tunc sequitur conclusio particularis
et exemplificat sillogismus ut omne animal est substantia aliquod
animal homo est animal ergo quoddam substantia est homo et tunc
exponit quid sit medium sicut prius
et hoc facit ideo ut sermo antepenultimo sit logicus.
Insit enim. Hic multiplicat re-
gulam per modos et dividit primo ponit et
multiplicat regulam per modos utiles
secundo inutiles. Si autem ad maiorem dicit
primo ponit modos quando maior est universalis affirmativa
et secundo quando est universalis negativa et tertio ex-
tendit hanc regulam ad terminos indefinitos
secundum ibi Et si A quidem nulli B. tertium ibi Similiter
et si indefinitum primo dicit si A inest
omni B et aliquod B est C [batalanae] et C est in
esse eidem quia et tunc sequitur conclusio particularis
si A inest cuidam C. et forte sic omne
B est A quoddam C est B ergo quoddam C est A
per primum id quod est dici de omni de quo prius
dictum est. Et si A. Ponit de negativa quia
tunc similiter est perfectus sillogismus et patet exemplum
et tunc extendit dicit quia similiter est et si accipies loco particularium terminos indefinitos

Si autem ad minorem Hic Aristoteles docet inutiles coniugationes
et dividitur primo docet inutiles coniugationes
quando una est universalis alia particularis et secundo quando
ambo sunt particulares ibi Nec si ambo in[illegible]
ualia dicit primo docet inutiles coniuga-
tiones particulares et primo quando maior est par-
ticularis et minor universalis secundo quando maior
est universalis et minor particularis ibi Nec quando
ad maiorem dicit primo primus inutilem con-
iugationem quando maior est universalis negativa
vel affirmativa secundo quando minor est negativa
universalis maior particularis affirmativa ibi Rursus
quidem si b nulli c. dicit primo propositum reg[illegible]
secundo ponit modos inutiles ibi Si a quidem
[illegible] est quando maior est particularis et minor
est universalis affirmativa vel negativa non est sillogismus neque
affirmativus neque negativus neque fit sillogismus

Vel si a quidem Hic ponit mo-
dos et dicit si maior est particularis sive sit
particularis affirmativa vel negativa et minor est
universalis sive sit universalis affirmativa sive ne-
gativa non sequitur et primo ostendit quod quando
maior est particularis affirmativa et minor u-
niversalis negativa non sequitur et Aristoteles
ponit terminos omni inesse et nulli in-
esse termini omni inesse bonum habitus pru-
dentia et arguitur sic Quidam habitus est bonum
omnis prudentia est habitus ergo quaedam pru-
dentia est bonum. Hic sunt termini omni inesse
termini nulli inesse bonum habitus indisciplina
et arguitur sic Quidam habitus est bonum o-
mnis indisciplina est habitus ergo quaedam indisciplina
est bonum ista est falsa. **Rursum quod**
Hic ponit secundum modum quando maior est particularis
affirmativa et minor universalis negativa tunc
similiter non sequitur dicit Rursum si b nulli c
inest propter hoc iterum minorem negativam
universalem a vero alicui b propter hoc in nul[illegible]
[illegible] vel non [illegible] inest idest dato quod
maior sit particularis affirmativa vel negativa

dummodo minor est universalis negativa nichil sequitur et
ponit terminos omni inesse et nulli inesse
termini omni inesse album equus cignus
et arguitur sic quidam equus est albus nullus
cignus est equus ergo quidam cignus
non est albus ista est falsa et tamen ibi
maior extremitas negatur falsum de minori
[illegible] quia omnis cignus est albus termini
nulli inesse album equus corvus et
arguitur sic quidam equus est albus nullus
corvus est equus ergo quidam corvus non est
albus ista est vera. tamen si acciperetur
maior negativa particularis et minor sive [illegible]
affirmativa universalis vel negativa non sequeretur
et potes exemplificare in predictis terminis
[illegible] bonum habitus disciplina [illegible]
[illegible] quando maior est particularis negativa ex-
[illegible] sequitur falsum [illegible] quidam habitus non
est bonum omnis disciplina est habitus ergo qui-
dam disciplina non est bonum sed in bono ha-
bitus indisciplina sequitur vera conclusio quia
sequitur ergo quaedam indisciplina non est bonum et
Aristoteles dicit quod similiter est in [illegible] quia
si dicis in maiori habitus est bonum et
accipe minorem universalem vel particularem vel
predicationem [illegible] **Nec quando ad
maiorem** Hic Aristoteles ponit ali-
um modum inutilem et dicit primo [illegible]
quando maior est universalis affirmativa secundo
quando maior est universalis negativa ibi Rursum
a quidem nulli. dicit primo ponit [illegible] secundo
ponit modos tertio [illegible] ibi Et si quidem
[illegible] ibi Ponatur [illegible] et legatur
similiter [illegible] talis est [illegible] coniugatio
quando maior est universalis sive sit universalis affir-
mativa vel negativa et minor particularis
negativa tunc [illegible] non sequitur [illegible]
[illegible] minori [illegible] negativa
[illegible] non sequitur et primo declarat quando maior
est universalis affirmativa [illegible] si a in omni
b et alicui c non inest vel in omni

ista equipollet non omnis homo et quod-
dam non quia per conversionem dicitur sed per equipollentiam sig-
natur dicitur ... tunc Aristoteles sic intelligit
te in litera dicit quod quando sic est quod maior est
universalis minor particularis negativa tunc possunt
inveniri termini cui alicui medium non
inest sic si acciperem animal homo nix in
medium ut homo non inesset alicui sub
extremitati sicut minori dicendo omnis homo
est animal quedam nix non est homo in medium
quod est homo non inest alicui extremitati
sub minori sicut nivi et hoc intelligit
Aristoteles in textu in obscura litera contra hoc
et omne et nulli sequitur primum hoc
est invenire possunt termini ubi hoc idest
minor extremitas scilicet nullum primum idest
de quo maior extremitas nullo predicatur
ut omnis homo est animal quedam nix non est
homo ergo quedam nix non est animal idest mi-
nor nulli sequitur primum idest maior nullo
modo potest predicari de minore sed possunt
inveniri termini ubi hoc idest minor extremitas
sequitur omne primum idest ubi maior extremitas pre-
dicatur de minori sicut loco albo recipias
signum et dic omnis homo est animal quoddam
signum non est homo ambe sunt vere et
sequitur falsa conclusio ergo quoddam signum non
est animal ista est falsa quia hoc idest minor
extremitas sequitur omne primum idest maior
extremitas predicatur de minori et Aristoteles
declarat hoc eundem terminus de ponendo
terminum album homo album et debes ... no
notare quod Aristoteles vult quod album
dicitur tale loco duorum scilicet loco albi
accipias signum et nunc de quibus homo
non predicatur modo album predicatur de homine
sicut de signo de albo autem nullo
sicut de nunc quia non erit syllogismus etc.

Rursum et quidem hic

potest modum inutilem quando maior est
universalis negativa et dicit primo ponit modum
cum probatione secundo veritatem ... in meum quando
unico quia sic se habet et primo ponit mo-
dum secundo probat scilicet Et terminis litera patet

Et terminis hic probat quod
sit inutilis coniugatio quando maior
est universalis negativa et primo probat per terminos secundo
probat hoc ibi Amplius quando si indefinita
primo dicit terminos sicut inanimatum homo
album deinde sumatur ... de quibus homo
non predicatur sicut signum nix ... quia
vult quod loco albo vel loco albi debeas
accipere signum ut nunc et tunc ar-
guatur. Nullum inanimatum est homo quoddam
signum non est inanimatum ergo quoddam
signum non est homo in inanimatum de nullo
predicatur signo sed de omni nunc predicatur
verbi gratia nullus homo est inanimatus quedam
nix est non homo ergo quedam nix non est in-
animata ista est falsa conclusio etc.

Amplius quando si hic aliter modo probat
quod quando maior est universalis negativa quod non
scilicet ... et est ... probato ...
non quod Aristoteles hic non accipit indefini-
tam propositionem pro illa que non declaratur sub
sed Aristoteles accipit hic propositionem indefini-
tam pro illa propositione que habet duas causas
veritatis modo propositionem que habet duas causas
veritatis sicut alias propositiones duas
per quas probatur tunc ille ponitur loco
eius pro ... modo id est hic quia ista aliquid
quod non est b habet duas causas veritatis quia
si ista est vera ... quod est b ... ista
est vera aliquid quod non est b ... si ista est
vera non omne quod est b adhuc est
vera modo Aristoteles dicit propono in
minori loco particularem negativam et cum causa veri-
tatis scilicet universalem negativam et arguo

ho inanimatum

sit nullum b est a nullum c est b non
sequitur conclusio et ideo neque ad particularem
negativam non sequitur quod autem non sequitur
conclusio hoc patet exemplis quia prius dictum
est quod ex puris negativis nichil sequitur
Dixit tamen grecis et anglicis similiter
inveniuntur duo principia per que patent iste
regule probabiles sunt. Quandoque non sequitur
ad antecedens non sequitur ad consequens modo ad
universalem negativam sequitur particularis negativa
ut si nullus homo est lapis ergo quidam
homo non est lapis. si ergo ad universalem ne
gativam minorem non sequitur conclusio nec ad
particularem. Ex hoc etiam aliam regulam in
veniunt ut quando ad antecedens sequitur consequens
eodem addito adhuc sequitur modo ad
universalem negativam que est antecedens sequitur particularis
negativa que habet se ut consequens. ergo
eodem addito et ad universalem negativam
minorem non sequitur conclusio. ergo eodem addi
to id est addas ad maiorem negativam
adhuc non sequitur vel reducas universalem
universalem negativam minorem et ponas
particularem adhuc non sequitur conclusio. Ex
positio littere. Tamen quando scilicet est indefinitas
id est si etiam alicui loco propositionis que habet
duas causas veritatis una propositio nam co
rum que sunt b non inesse alicui c
verum est id est ista propositio particularis negativa
est vera si nulli inest et si nullum c
est b et si non omni id est si aliquod c non est
b. Non autem universales dicit suspectis terminis scilicet
ut nulli inesse id est quod ambo fiant
universales negative tunc non fit sillogismus si
cut dictum est prius. Et tunc recapitulat
dicens quod terminis sic dispositis non fit sillogismus
et sic quod finem sit ex propositionibus negativis
sequitur conclusionem ostendere similiter in hiis
si universale ponatur quantitatem id est si minor est

ul' si non omne c est b quia ex propositionibus quam dicitur
non inesse id est aliquod c non est b

maior erit universalis negativa et aliquid
ymaginetur. Sic alia esse in utraque
coniugatione quod non est verum quia etiam est
recapitulo. Nec si ambo sic
ponit in utraque coniugatione quando
premisse ambe sunt particulares et dicit
si etiam ambo sunt particulares ita quod maior
et minor sint particulares sunt maior
sit predicativa vel minor et ponit
terminos coniugacionis inesse aliquod album homo
ut quoddam album est aliquis quidam homo est
albus. ergo quoddam album est animal ista
ista terminos nulli inesse aliquod album lapis
quoddam album est animal. quidam lapis est al
bus. ergo quidam lapis est animal etc.
Manifestum. Ponit correlaria
tria primum ibi Palam autem secundum ibi Et
quam probleumata et dicit quod manifestum
est ex dictis quod si dicatur sillogismus ex quo
se habeant ut dictum est omnes in sil
logismum perficitur id est probantur per ea que
sumuntur ex principio id est predicta de omni
Palam. Aliud correlarium et dicit
sillogismi qui sunt in hiis tertiorum modis dicuntur
perfici quia probantur per ea quod sumuntur ex principio
id est predicta de omni et nullo licet tamen
darii ferio reducatur postea ad modos
modos aliarum figurarum et tunc ad
primos modos prime figure et hoc est quod
ad eundem illationem Et quod
sic intelligit ad correlarium dicit quod omnia
probleumata per hos modos concluduntur
id est universale affirmativum universale negativum
particulare affirmativum particulare negativum scilicet
barbara celarent darii ferio
Quando vero idem
Iam autem universales docuit generacionem sillogismorum
in prima figura universalium et particularium
et posuit modos utiles et inutiles

Hic aristoteles docet generationem sillogismorum
in secunda figura et dividitur in duas primo ponit regulam
et sufficientiam modorum sillogizandi solum secundo
partium ibi Si autem ad alterum fit universale
dicit primo primum secundum sufficientiam modos
secundo consequenter ibi Universalibus igitur dicit primo ponit re-
gulam et sufficientiam modos utiles et in-
utiles secundo declarat secundum tertio manifestat cor-
relarium secunda ibi Medium autem in hoc dico
tertia ibi Perfectus igitur et legatur simul
Primo dicit vero contingit quando idem sumens
omni et nulli vel utrumque affirmative predicatur
de maiori illud vero nulli autem est. aliquando minori
est universalis negativa dico quod predicatur et medium
hoc dico de quo ad universales coniugationes
quando ambe sunt affirmative vel negative et
sed secunda figura hoc dico quo ad univ-
ersales unde quod secunda figura est quando medium ut-
bique predicatur de extremitatibus sive sint ambe
universales. Quod autem exponitur quidam dicunt medium est
quod predicatur de utroque vero de maiori et positio
et extremitates sunt dequiuoce sicut medium
dicit. Voco autem maiorem extremitatem
no quod est posita iuxta medium. Hoc exponit
dico quod expositio satis grosso modo quia di-
cunt quod aristoteles accipit hic alias ver-
bis. ... ... littera ... accipit
maius sed accipit pro minore extre-
mitate non pro maiore extremitate
modo non semper predicatur quod est medium et
non est propinquius in alphabeto ... in quantum
... dicit aristoteles de maiore extremitate
... minorem minor autem longius est a
medio et ... modo expositio et melius quod
aristoteles quando dicit maior extremitas est iuxta
medium minor autem longius est a medio.
Hoc intelligitur quo ad rationem predicandi
quia medium semper predicatur et sed maior ex-
tremitas non semper predicatur tamen predicatur
de minori aliquando minor extremitas

numquam predicatur ideo maior extremitas est
iuxta medium quo ad rationem predicandi minor
autem est longius a medio quia numquam predicatur
sed medium ponitur foras extremitates
et non ponitur inter extremitates sicut in
prima figura quia in tunc medium ponitur
quia primo subicitur et deinde predicatur
sed hic et prima ponitur quia hic predicatur
cum habeat se ut generalissimum et non
habeat rationem medii quia semper ... medium
in secunda figura genus est extremitatibus sed in pri-
ma figura medium fuit minus commune ma-
iori extremitate et ... magis
commune quam minor extremitas ... tunc
manifestum correlarium ibi Perfectus dicit quod ex hoc quod in
secunda figura numquam fit perfectus sillogismus sed
hoc intelligitur quo ad euidentiam illationis
modus sed tamen quo ad necessitatem illationis
modus utrum est perfectus et sic omnes perfecti.
Universalibus igitur hic prosequitur et dicit primo po-
nit et secundo multiplicat eam per modos ibi Pre-
dicato autem de non primo dicit universalis erit sillogismus
quando medium in est omni maiori et nulli
minori et si utrumque vel econverso. vel
si tamen una est affirmativa alia negativa tunc
erit sillogismus perfectus perfectus in secunda figura.
Predicato autem de non hic multi-
plicat secundum modos et primo multiplicat
et secundum modos utiles secundo inutiles
Si autem in dicit modus secundum quod ponit du-
os modos utiles secunda ibi Rursum si m
primo dicit m a medio predicatur de nullo n sed
medium predicatur de omni x et de minori di-
cendo nullum n est m omne x est m
ergo nullum n est x et est cesare et ar-
dinatur celarent et statim docet istum
sillogismum perfici per conversionem quia istam
nullum n est m convertentis est dig-
nullum m est n omne x est m ergo nec

x est n i\[m]e\[m] p\[o] s\[ub]icit\[ur] et postea p\[re]d\[icat]\[ur]
et ceteri\[s] ceteris declaretur et ceter\[is] mi
noris sic tibi. Verbi gratia: nullus homo est lapis
omnis margarita est lapis ergo nulla
margarita homo. — Dicimus quod si fiat
declaretur tunc convertatur maior negativa
vel dicitur nullus lapis est homo
omnis margarita est lapis ergo nullus
margarita est homo. et hoc est quod dicitur
autem quod g[?] fuit tamen n nulli tertius
i. quinte maior ... quod dixit prius
nullum n est m. modo dic n\[m] m est n
tunc minorem p\[o] s\[ub]iciatur et in p\[re]dicat
quia tunc x quod est minor extremitas est
omni m. Verbi gratia omne x est m et quod

Rursum sit post aliud modo
dum et est extremitates et dicitur si m a
est omni n. Verbi gratia omne n est m et m i
est nulli medio. Verbi gratia n\[m] x est m ergo
nullum x est n. modo aristoteles docet istum
sillogismum perfici per conversionem et impone
et 2\[o] per impossibile sed est autem modo si vo
lumus perficere istum sillogismum et eum redu
cere ad declaretur oportet quod maior ponatur
in locum minoris et oportet quod minor conu
tat\[ur] sim\[pliciter] modo fiat sit p\[ri]mo tunc universalis aff
irmativa illa pone loco minoris et po
ne minorem p\[ri]mo quod tunc nullum x est m
convertatur illa simpliciter et dicitur n\[m] m est
x. omne n est m ergo nullum x est n modo
convertatur ista simpliciter ergo n\[m] x est n et hoc
est quod dicitur aristoteles in littera quod docet conv
ertere in illa littera. na si m nulli x
tertio. Verbi gratia nullum x est m. ~~tunc et~~
tunc est m nulli x in tertio convertitur
simpliciter vel in ... Verbi gratia nullum m est x
et ista stet loco maioris et vero
in positum ergo ... omnis omne
n x est m quia x nulli n tertii nullum

n x est n et tunc est declaretur et est p
fecta et posset accipi minoris sim
plicibus. Verbi gratia omnis margarita est la
pis nullum animal est lapis ergo nullus
margarita est animal pone minorem
loco maioris et convertatur eam simpliciter
quia universalis negativa convertitur simpliciter dicitur ergo
nullus lapis est animal omnis mar
garita est lapis ergo nulla margarita est animal

Est autem omnere sic
probatur hanc sillogistica formam esse bona
per sillogismum in impossibile et modo quod sillogismus per im
possibile fundatur super hoc principium sive super
istam regulam. Verum ad oppositum conclusionis
sequitur oppositum alterius et per impossibile posset
omnes silli reduci ad perfectos sillogismos
et sillogismus per impossibile est quando aliquis negat
veram conclusionem tunc oportet quod cum eo
cedere contradictoria eius quia dicitur
affirmativa vel negativa et modo tunc ego
recipe opposita conclusionis loco alterius
premisse et tunc cum ipsa in ... op
positum alterius premisse quam prius nega
batur et vera. licet ... et simpliciter fuit
vera ... ergo aliquis vellet negare ista
conclusione nullus margarita est homo
tunc accipere eius contradictoria scilicet ista
aliqua margarita est homo et arguens
sic omnis homo est animal quedam marga
rita est homo ergo quedam margarita est animal
ista est contradictoria prioris scilicet nullus
margarita est homo modo in sillogismo per im
possibile sunt 2 processus unus est quando
procedo ab opposito conclusionis. Secundus
processus est quando ab oppositum conclusionis
procedo ad inferendum oppositum conclusionis vel
2 processus est quando ad destructionem
oppositi antecedentis vado ad destructionem oppositi
consequentis ut Verbi gratia ista quedam mar
garita est homo et ista est falsa ergo omnis

pmullarum non maior s. omnis homo est
animal ergo ultra quoddam margarita est animal
ergo prior conclusio fuit vera et aristoteles
breviter transit et tunc relinquatur de quo
sic fuit sillogismus sed non perfectus quia non so
lum natura id est per ex necessitate concludatur
est ex hoc quod expressio id est predicari de omni ut
in non est evidens dici de omni sed ex
his id est per conversionem et alia principia per
ficiatur. **Si autem m** hic ponit
modos inutiles et dicitur in dextrum quod
ponit duos modos inutiles secundum id est
Neque quando de nullo n et dicit quod quando ambe
sunt universales affirmative tunc non erit per
sillogismus et probat per terminos omni inesse
et nulli inesse. termini inesse substantia animal homo
omne animal est substantia omnis homo est substantia ergo
omnis homo est animal termini nulli inesse substantia
animal lapis. omne animal est substantia omnis
lapis est substantia ergo omnis lapis est animal quod est falsum
Neque quando ponit aliam dicit quod quando am
be sunt negative universales non sequitur conclusio
termini inesse linea animal homo nullum animal est linea
nullus homo est linea ergo nullus homo est
animal termini nulli inesse linea animal la
pis. nullum animal est linea nullus la
pis est linea ergo nullus lapis est animal
et tunc relinquatur et patet in littera et
Si autem ad alterum Nam
aristoteles docuit generationem sillogismorum in
secunda figura universalium hic docet generationem
sillogismorum in secunda figura particularium et dicit
primo docet generationem sillogismorum quando una
est universalis et secundo quando ambe sunt particulares
secundo infert correlarium secundum id est sed neque sic
cum utique m est secundum illum maiorem ergo ex predi
ctis primo ponit regulam continentem
et ratificantem omnes modos et ho

ponit modos. **Nam si m n quidem**
primo ponit talem regulam quando in secunda figura
maior est universalis sive sit predicativa sive affir
mativa et minor sit particularis opposite
et exponit quid dicitur opposite opposite dicto
quod si maior est universalis privativa tunc parti
cularis debet esse affirmativa ita quod breviter aristoteles
accipit hic opposite pro dissimili qualitate
ita quod debent esse dissimiles in qualitate
ita quod si maior est universalis affirmativa par
ticularis debet esse negativa et tunc fiunt per
fecti sillogismi quo ad illationem nisi et
tunc debet supleri secundum per s. i. quod si contingit
ambe affirmative vel negative non fient
sillogismi. sive minor erit particularis vel universalis
Postea expositores dicunt quod sillogismus accipit
quantitatem et qualitatem a premissis qualitatem id est esse
affirmativam vel negativam accipit a maiori
extremitate sed esse universalem vel particularem accipit
a minori extremitate et causa huius est quia maior
extremitas in maiore predicatur de medio
et in conclusione est predicatum minor autem ex
tremitas semper subicitur medio quantitas ad
tenditur ex parte subiecti ex quo ergo maior extre
mitas predicatur et ex parte predicati accipitur qua
litas id est a maiori accipitur qualitas sillogismi
a minore quantitas unde licet maior in secunda figura
subiciatur quia medium utrobique predicatur
tamen in conclusione predicatur modo sed minor ex
tremitas in tertia figura predicatur tamen ma
ioris predicatur id est adhuc ponitur accipitur qualitas
ex parte maioris // ex parte minoris quan
titas. **Nam si m n** hic ponit
modos et [illegible] per modos et dicit
primo docet generationem sillogismorum quando una est
universalis utilium secundo inutilium id est sed neque
m de x quidem omni dicitur in dextrum quod
ponit duos modos particulares secundum id est Rursum
si n quidem omni primo ponit modos utiles

// et minor

d(icen)tem m n quidem nulli i(d est) q(uando) maior
e(st) u(niversa)lis neg(ati)ua et minor e(st) p(ar)ticularis af
firma(tiv)a tunc sc(ilicet) conclusio p(ar)ti(cularis) neg(ati)ua. V(nde)
ergo n(ull)um n e(st) m, a(liqu)od x e(st) m, ergo a(liqu)od x
no(n) e(st) n vel m. t(er)m(ini)s sig(nifica)tis nullu(m) a(nim)al
e(st) lapis, q(ui)da(m) margarita e(st) lapis, ergo
q(ui)da(m) margarita no(n) e(st) a(n)i(m)al. mo(do) iste
modus no(n) e(st) p(er)f(e)c(t)us q(uia) n(on) e(st) euide(n)s
dici de omni u(e)l de nullo, d(icitu)r q(uod) p(ro)uatur co(n)
uertit(ur) q(uia) ista nullu(m) a(nim)al e(st) lapis
d(icitu)r nullus lap(is) e(st) a(n)i(m)al. mo(do) po(n)itu(r)
erat x m ce(ss)e aliqui m aliq(ua) marga(ri)
ta e(st) lapis ergo q(ui)da(m) margarita n(on) e(st)
a(n)i(m)al. tunc erit ferio p(ri)us fuit festi
no. et festino redu(citur) ad ferio et q(uo)d
maior d(ebe)t conu(er)ti s(im)p(lici)t(e)r. hoc p(ate)t q(uia) s(ecundu)m sc(ilicet)
e m o s uult simp(licite)r conuerti p(er)
p(er) u(e)l p(er) acci(dens) m uult t(ra)nspo(ni) et u(e)l
p(er) i(m)po(ssibi)le reduci. **Aliter similiter si**
dicit ponit aliu(m) modu(m) q(uando) maior e(st)
u(niversa)lis affirma(tiv)a et p(ar)ticularis e(st) neg(ati)ua.
(et) tu(n)c e(st) sic sill(ogismu)s et d(icitu)r p(ri)mo ponit illu(m)
modu(m) for(ma)lit(e)r et t(ra)nc(e)s modu(m) for
mal(em) 2o declarat cu(m) p(ro)p(ositio)ne equipollente
i(d est) q(uando) loco p(ar)ticular(is) accip(itur) n(on) om(n)e q(uod) ide(m)
sonat ut i. **Et si m n quide(m)** p(ri)mo d(icit)
si m in(est) om(n)i n, d(ic)o om(n)e n e(st) m,
a(liqu)od x no(n) e(st) m, ergo a(liqu)od x no(n) e(st) n, uel
t(er)mi(ni)s sp(eci)alibus omnis ho(mo) e(st) a(n)i(m)al, q(ui)
quida(m) lapis no(n) e(st) a(nim)al, ergo quidam
lapis no(n) e(st) ho(mo). tu(n)c docet cu(m) redu
cere ad sill(ogismu)m p(er)f(e)c(tu)m sicut ad p(ri)mu(m)
modu(m) p(ri)me fi(guræ) s(cilicet) ad barbara. Con(cedo) no(n)
p(ote)st p(er)fici iste sill(ogismu)s p(er) co(n)u(er)sione(m) q(uia)
si maior u(niversa)lis co(n)ue(rtitur) ista co(n)uert(e)r(e)
in p(ar)te, et q(uia) minor et e(st) p(ar)ticu(la)ris
lit(er) neg(ati)ua. mo(do) ex pur(is) p(ar)ticu(la)rib(us)
n(ihi)l seq(uitur). ergo a(ucto)r docet cu(m) reducere p(er)
i(m)po(ssibi)le et e(st) reducere p(er) i(m)po(ssibi)le q(ua)n(do) accip(itur)
opposita co(n)cl(usi)onis cu(m) una p(re)missaru(m)
et infert(ur) opposit(u)m alterius p(re)misse (et)
tenet p(er) ista(m) regula(m) **Ex opposito**
**co(n)seq(ue)ntis ... ** si no(n) concedis ista(m)
form(am) sillog(ismi) ce(nsuit) bona(m) tu(n)c accipe
opposita(m) co(n)cl(usi)onis q(ue) fuit ergo q(ui)da(m) la
pis no(n) e(st) ho(mo) et dic om(n)is lapis e(st)
homo. et argue sic: om(n)is ho(mo) e(st) a(nim)al,
om(n)is lapis e(st) ho(mo), ergo o(mn)is lap(is) e(st) a(n)i(m)al.
ista co(n)t(ra)dicit mi(n)ori q(ue) dixit q(ui)da(m)
lapis no(n) e(st) a(nim)al. et h(ic) e(st) barbara.
et ergo p(ri)or q(uando) fuit bo(na) et hoc e(st) q(uod)
dicit a(ucto)r p(er)f(e)c(t)io ist(u)m sill(ogismu)m n(am)
si om(n)i n i(n)e(st) i(d est) si no(n) concedis p(ar)ti(cula)re(m)
co(n)cl(usi)o(ne)m neg(ati)ua(m) s(ed) eius co(n)dicto
ria(m) q(ue) e(st) om(n)i n i(n)e(st), mo(do) illa(m) pone
loco mi(n)oris et argue sic om(n)e m
e(st) n, om(n)e x e(st) m, ergo om(n)e x e(st) n.
ista co(n)t(ra)dicit huic q(uod) a(liqu)od x n(on) e(st) n,
q(uia) po(s)itu(m) erat aliqui no(n) in(esse) (et)
hoc sig(nifica)t baroco q(uia) q(uod) uult redu
ci p(er) i(m)po(ssibi)le. mo(do) q(uia) q(uod) seq(uitur) Camestres
cale(m) u(e)l sig(nifica)t q(uod) d(ebe)t inferri oppositu(m)
mi(n)oris p(re)misse. **Et si m n ...**
mult(ip)lica(n)t istu(m) modu(m) p(er) eq(ui)pollentie
et no(n) e(st) m(u)ltiplicatio q(uia) mitte red(uci)
et dicit si maior e(st) u(niversa)lis affirma(tiv)a
et mi(n)or p(ar)ticularis neg(ati)ua ita q(uod) no(n)
accipia(tur) quida(m) no(n) s(ed) eius eq(ui)pollens
s(cilicet) no(n) om(n)e. tu(n)c a(ucto)r d(icit) q(uod) cade(m)
e(st) d(e)m(onst)ratio q(ue) p(ri)us. **Si uero m**
hic ponit mo(dos) i(n)utiles et d(icit) p(ri)mo pon(it)
i(n)utiles mo(dos) q(ui) su(n)t d(e) silli(gismis) fi(guræ)
2o q(uando) simil(iter) i(d est) **Cu(m) a(utem) sil(ogism)is** d(icit) p(ri)mo q(uod)
q(uando) maior e(st) p(ar)ticularis et m(in)or u(niversa)lis af
firma(tiv)a 2o q(uando) e(st) neg(ati)ua s(cilicet) **Neq(ue) q(uando)**
m d x p(ri)mo d(icit) si uero m de om(n)i x
p(re)d(ica)t(ur) p(er) hoc m(odum) nu(llu)s mi(n)ore q(ue) si sic
u(niversa)lis affirma(tiv)a de m aut no(n) om(n)i p(re)d(ica)t(ur)
i(d est) si maior e(st) p(ar)ticularis neg(ati)ua tu(n)c n(on)

non erit sill'us et probat tales nullus al'
coruus · Omne animal est nullus quoddam
animal non est nullus omnis coruus est nullus al
ergo omnis coruus est animal tunc nulli i
esse animal album coruus quoddam album n
est al · omnis coruus est animal ergo omnis
coruus est albus · **Per quando**
Ponit finem modum inutilem dicens n
quando in predicto de nullo et i quando minor
est ulis negativa maior particularis affir-
mativa sequitur al nullus unitas quoddam animal
est nullus nulla unitas est nullus ergo quoddam
unitas est animal · tunc non in esse animal
nullus sua · quoddam nullus est animal · nulla sua
est animal ergo quoddam sua est animal · tertio recta
quando ergo oppositum particularis i quando minor est ulis
milis naturaliter maior et quando tunc sequitur
sill'us et quando non ita datum est · **Quarti** d'
hic ponit inutiles modos quando ambo sunt
similis et secundum dicit primo ponit modos quando ambo
sunt ulis secundo quando minor est ulis i · si autem
ul'e ad minorem dicit primo ponit inutilem
modum quando ambe sunt negative secundo q'
ambe sunt affirmative i · Iterum sub hoc predicta
te dicit primo primus r · secundo ponit modum
2us i · utrumque m n quidem ulli 3o ponit p
bacomi i tantum nulli inesse et legantur
iste 2 partes simul / primo dicit quando propositiones
in 2a figura sunt similis sicut i quando am
be ul' sunt affirmative ul' negative / nullomodo
erit sill'us et dicit sicut primo particulare 2 ul'e
ponatur ad maiorem ex continuitate 2 particularis
negativa ad minorem / non fit sill'us sed tunc
disponit · nullum n est m / quoddam x n est m
ergo quoddam x non est n / et auctor dicit ita
forma sillogistica non ualet quia contingit sp
ecies incurrere omni in esse et nullum in
esse / et ponit talis · nulli in esse · niger
nix animal / et argumentatur in ista forma ulla

nix est nigra quoddam animal non est niger
ergo quoddam animal non est nix / i sunt terminus
nulli inesse / quia animal in est nulli nivi
/ modo auctor dicit / quod terminos omni in esse non
est inuenire sed ad hoc in esse datum / debes
scire quod auctor supponit hoc / quod si maior
est ulis negativa / et minor est particularis
negativa de contingenti / cum qua potest stare
particularis affirmativa de contingenti / ita quod am
be sunt uere / et si particularis affirmativa debet
esse uera / et stare cum particulari negativa
minore ula / tunc non est inuenire terminos
omni in esse / Ut ergo · si n · tertius omnis x ·
per hoc auctor in minori minorem esse n
nulli / m in erit / tunc sequitur conclusio
ulis negativa / et arguatur sic / declaretur
/ nullum n est m / omne x est n / ergo nullum x
est m / modo cum ista destruit ista particularis
de contingenti / et ad x est m / quia supportatur
est aliquid in esse / unde in ulla necessario bene
possum inuenire terminos omni in esse · V
ergo / lapis al' hoc / et argumentum sic · nullum
al' est lapis / omnis homo est animal / ergo nullus
homo est lapis / ista destruit illam quidam
homo est lapis / dato quod esset de in contingenti
ti / et si deberet esse uera / cum particulari
negativa de contingenti / quia ista quidam homo
non est albus / et quidam homo est albus
ambe sunt uere / modo si concluderet ulis
negativa / tunc particularis affirmativa de contingenti
non staret uera cum particulari negativa / quia
nullus homo est albus / destruit istam
/ quidam homo est albus **Ex indefinito**
hic auctor probat eandem 2o modo / quia per
terminos omni in esse non potest probari forma
sillogistica esse falsa / non probat per aliud et sicut
prius usum probare ex indefinito est quando
aliquis propositio habet plures causas ueritatis quarum
si una ponitur loco eius et si conclusio
non sequitur ad illam neque ad primam modo

illa quidā hō nō ē albus hʒ istas
ppōnes q̄ sunt ctā eius ūitatī nullus
hō ē albus hō nō ē albus nō omīs
hō ē albus vn̄ si nullus hō ē albꝰ
tunc ē ūa quidā hō nō ē albus sim̄
si hō nō ē albus itūm ē ūa sim̄ si
nō omīs hō ē albus tunc itūm ē ūa
mō accipe loco ptiūs negatē q̄ fuit
mīor vlem negatiuā q̄ ē vna ctā ūitatī
mō aules dq qꝛ tunc nō sequit̄ qclō
qꝛ mō dcm̄ ē pˀus qꝛ ex puris negatīs
nichil seqꝛ et fundat se aules sup id
pū · Ōn̄ ad ān̄s seqꝛ qn̄s si ad ān̄s
nō seqꝛ qclō sic ad qn̄s mō vlis negatiua
hʒ se ut ān̄s qꝛ ad eā seqꝛ ptiū
negatiua · qꝛ nullus hō ē albus ḡo q̄
dā hō nō ē albus · mō ad vlem
negatiuā nō seqꝛ conclō nec ad ptiare
ḡo et eode addito · qꝛ addas vlem ne
gatiuā maiorē ad vlem negatiuā mi
norē adhuc nichil seqꝛ ꝛ reōto
adhuc nō seqꝛ qꝛ qn̄ ad ān̄s sequit̄
cōsequn̄s eodē addito ul' reōto n̄ seqꝛ
expō sp̄ for sillogica oñdit̄ eē fla
mart' extūte negatā ul' et mīori
ptiū ex īdebito · qꝛ ūm ē m · n̄ in
eē alicui x · i · ad y nō ē in ulla ē ūa
et si nulli in ē · i · si nullū x ē in
mō aules dq cū in ē neq erit sillō
· i · qn̄ accidit maior ꝛ mīor vlis negatiua
nō sequit̄ conclō ergo neq̄ nunc
~~Rursus si pdicatō~~ Sunt post
inutiles mōs qn̄ maior ē ulis af
firmatiua et mīor ptiūs ꝛ dq rursum · si maior ē ulis affirmatiua mīor ptiūs
affirmatiua n̄ erit sillō qꝛ cōtingit t'ios
omi et nulli in eē · t' · nulli in eē
albū tignus lapis · omīs tignus ē
albus quidā lapis ē albꝰ · ḡo quidā
lapis ē tignus i sunt t' · nulli in eē
qꝛ tignus in ē nulli lapidi · t'ios

aut̄ omi in eē · nō pt̄ inuenire
ppt̄ pdictā cām · qꝛ si ptiaut affir
matiua ꝯ cōtingit de eē uera ꝛ
ptiāt negatiua tunc si eent t' omi in
eē ita s · qꝛ omīs hō eet albus
tunc ista nō eet uera q̄dā hō n̄ ē
albus et ḡo qꝛ nō pt̄ pbari ptios
omi in eē io aules pbat hāc for
mā sillogicā ex in defitas sicut itūm
pbauit ꝯ negatiuis vn̄ ista quidā hō
ē albus habet plures cās ūitatī
s · omīs hō ē albus · hō ē albus · qꝛ
si ista ē uera omīs hō ē albus t'
et ista quidā hō ē albus mō ac
cipe loco mīoris vlem affirmatiuā
q̄ ē cā eius ūitatī · tunc si ad istam
nō seqꝛ conclō nec mīori ex tūte ptiari
affirmatiua mō dcm̄ ē pˀus qꝛ ex dua
bus affirmatiuis ulibus n̄ seqꝛ in ha
figura et aules nō pcurat sʒ dat
interuallūe exēplis · et si inuis potes hr̄e ūsus qn̄ ad pbandū cōiugatiōes in
tiles eē in 2ᵃ figᵃ nō pnt inueni
ri t'mini omi in eē · Submedia
nulla potest reperiri figura · Maior si
tota fuit tn̄ altera ps ē · Uerū si
pˀuat ul' firmat nō erit omi ḡnre
site potest pbare pute · Ulq dicē
si maior fuit tota i · ulis et alia ē
ps i · ptiār et si utrāq pˀuat i · ē negatiua
ul' si utrāq firmat i · ē affirmatiua
et maior fuit tota i · ulis et mīor p
ticularis nō erit omi ~~Ma' ulis~~ S
post inutiles cōiugatiōes qn̄ sunt
simulis sic et maior ē ptiāris mīor ulis
et dr̄ pᵒ post mōs qn̄ ambe sunt ne
gatiuae 2ᵒ qn̄ ambe affirmatiuae i · Similiter
aut̄ si pdicatē fuit pᵒ dq si aut̄
ulē ponit̄ ad mīorē extremitatē ꝛ
maior ē ptiār' ꝛ utrāq negatiua n̄ eē sillō

ti in esse album aliquem corvum · quidam albus
non est album · nullus corvus est albus
ergo nullus corvus est animal est falsa
quia aliquem in est omni corvo tamen non inesse
album lapis corvus · quidam lapis
non est albus nullus corvus est albus
ergo nullus corvus est lapis ista est vera
quia lapis nulli corvo in est · hic sunt
terminorum omni inesse et nulli quia premisse
se accepte sunt possunt probare formam
sillogismi esse falsam **Simul autem**
Ponit inutiles modos quando ambe sunt
affirmative et minor est universalis et maior
particularis affirmativa et patet exemplum · et tunc
recapitulat que superius patet **Sed neque si ambe**
Ista fuit una pars principalis divisionis
iam in · docuit modos inutiles quando ad
minus una fuit universalis vel negativa vel
maior est particularis affirmativa et minor particularis
negativa vel maior sit particularis negativa
minor particularis affirmativa semper non sequitur
conclusio neque fit sillogismus est bona et per
terminos communes ad omnia sicut patet in littera
Manifestum igitur · hic infert duo
correlaria primum patet · palam · et primum patet in
fo dicit quod omnes isti sunt imperfecti et
perficiuntur assumptis quibusdam i · vel per conver
sione an conversione quia tamen manet et secundo prius
dixit perfectos terminos quia tamen ni sunt con
versione exencione manet vel ponit i ·
probari ulterius ypotheses i · per suppositionem
hoc est per sillogismum per impossibile qui procedit
ex suppositis et concessis ab adversa
rio qui in negat conclusionem ideo oportet quod
concedat falsam et tunc exhibet an
tiquit et ducit cum ad impossibile et in
hac figura non fit sillogismus ex duabus
affirmativis universalibus sed omnes privati
universales et particulares sunt
Si autem eidem Iam auctor docuit

generationem sillogismorum in prima et secunda figura
Hic docet generationem sillogismorum in tertia figura
et dividitur in partes primo ponit hoc secundo infert corre
laria manifestum est igitur dividitur primo primum in regulam secundo
multiplicatio eam in modos secundum ibi Cum vero
quando per et r · dividitur primo primum regula secundo ex
ponit eam secundo infert correlarium secundum ibi Medium
autem in hac tertia ibi Perfectus ergo non fit sillogismus
primo dicit · Si autem eidem hoc quidem
omni i · quando maior extremitas vel per
dicitur de medio id est vero nulli i · quando extremitas
una est negativa et negatio utrique de eo
medio vel ambo nulli · hoc auctor
addit propter inutiles coniugationes quia quando
ambe sunt negative tunc non sequitur quia est i
utilis coniugatio vel ambo omni hoc
est quantum ad primum modum secundo fit quod est per ter
tium auctor dicit quod sic fit tertia figura
Medium autem in hac · hic
exponit rationem et dicit quod ego voco id medium
in hac tertia figura de quo ambe extremitates
predicantur ita quod in tertia figura medium semper subicitur
extremitates autem sunt que predicantur semper de
illo medio in premissis et tunc distinguit
extremitates abinvicem quia dicit quod maior
extremitas est que longius distat a medio
sed minor proprius i · propinquior est medio
et hoc liceat per oppositum hic figure. Et hoc ex
ponit quidam satis grosso modo quia dicit
quod auctor accipit hic alias litteras scilicet
p · r · s · et s est medium p maior extremitas
r est minor extremitas modo dicit quod auctor
dicat maior extremitas sicut p longius
distat a medio i · ab s quam r · quia r et s
stant se consequenter sed non p · alii dicunt et sub
tilius quod quando auctor dicit maior extremi
tas per longius est a medio quam minor
hoc est intendit quod minor extremitas a ve
rum et generalis sed cum medio quam maior
quia licet premisse ambe predicentur
de medio tamen maior extremitas semper

predicatur et in premissis et in conclusione
sed minor extremitas licet predicetur de medio
in minori extremitate tamen subicitur in conclusione
et quia medium semper subicitur et minor semel
maior autem numquam ideo minor quo ad rationem
subiciendi propinquius est medio quam maior
Et Aristoteles dicit medium positione foras extremitates
id est non habet rationem medii quia non ponitur inter
extremitates sicut in prima figura sed
medium in tertia figura semper est minus quam
quam maior extremitas vel minor et ideo est
subicitur semper Et Aristoteles dicit medium
est ultimum positione et bene dicit ultimum
quia semper subicitur modo quod subici est posterius
illo quod predicatur quia predicatum ratione dignitatis
precedit subiectum **Perfectus igitur**
Hic Aristoteles infert correlarium et dicit
quod nullus sillogismus in hac figura est perfectus
quia medium non habet rationem medii propter quod est
tamen perfici et dicit intelligendum quod ad evidentiam
illationis non sunt perfecti sed quo ad illationem
communiter omnes sunt perfecti ut supra dictum
est **Aliter quidem** Hic ponit multi-
plicando regulas per modos et dividit
primo multiplicat eam per modos quando ambe
sequitur premisse universales secundo quando una tertio quando
ambe sunt particulares ibi Cum autem maior
universalis ibi Neque si utraque aliud dividit
primo ponit modos utiles secundo inutiles
ibi Si autem in situm dicit in [illegible] quod ponit
duos modos utiles Et si r quidem omni
dividit primo ponit modum et perficit eum
uno modo secundo alio modo ibi Est autem et
impossibile primo dicit quod si p et r id est maior
et minor uniuersaliter predicantur de medio tunc erit
sillogismus ut ergo omne s est p omne s est r
ergo quoddam r est p vel in terminis specialibus omnis
homo est [illegible] omnis homo est animal ergo quoddam
animal est [illegible] tunc scilicet Cum autem conuerti
predicatam quia sic Aristoteles docet eum red-
ucere quia si non est eundem dici de omni

et uniuersaliter quod minor conuertitur in parte
ista fuit minor omne s est r dicitur quoddam
r est s id est r id est minor extremitas in conclusione
est medium et arguo sic omne s est p
quoddam r est s ergo quoddam r est p et tunc est
darii et hoc figurat petrus hyspanus
per darapti et quia p sequitur minorem
extremitatem ideo ipsa dicitur conuerti per accidens
Est autem et impossibile
Hic perficit eum alio modo et dicit quod perfici
et perfici primus modus per sillogismum per im-
possibile et accipe in terminis specialibus quia con-
clusio fuit quoddam animal est [illegible] vis probare
istam conclusionem esse veram hoc potes facere
per sillogismum per impossibile quod fit accipiendo oppositum
conclusionis cum una premissarum et in-
ferendo oppositum alterius premisse sic
ergo non concedis sequitur quoddam animal est [illegible]
tunc da oppositum scilicet nullum animal est [illegible]
accipe illam loco maioris et dicit
nullum animal est [illegible] omnis homo est animal
ergo nullus homo est [illegible] ista est opposita maioris
que fuit omnis homo est [illegible] et fundatur sic
ista ratio Cum ad oppositum antecedentis sequitur
oppositum antecedentis quando fuit bona sed hoc est hic
quia maior [illegible] Aristoteles
breuiter [illegible]
per sillogismum expositorium et illum [illegible]
dicit si non concedis sequitur ergo aliquod r est
p tunc si ambo scilicet p et r in sunt
s id est si maior et minor predicantur de medio
medio accidatur aliquod s et sit n illi in-
erit p et r et ergo dicitur aliquod s ut n
est p [illegible] ut n est r ergo aliquod r est p
et possunt accipi in terminis specialibus proban-
do hanc formam sillogisticam esse bonam
omnis homo est [illegible] omnis homo est animal
ergo quoddam animal est [illegible] sed non tunc acci-
pe aliquid sub medio sicut sub homine est
[illegible] maior extremitas et minor

ut sor et dic as homo ut sor e sbs
aliquis ho ut sor e al adhuc se
sequitur qd aial e sba · qr quecumque uno
m et eidem sunt eade inter se sunt
eade · mo sor e ide cum ali & sbs
ergo oz q aial et sba sit ide ita q
qdam aial sit sba · Et debes no
tare q in hac figura semp seqr qclo
paris un si sills dr ulis hoc n
e expte qclonis sz expte pmis
saru · qr si in hac fia seqret qclo
ulis tunc inferius affirmaretur pdicare
de supiori q e falm ut omnis ho e
al · omnis homo e sba · ergo ois sba
e aial hec e fla ~~Et si r~~ hic
ponit aliu modu qn maior est
ulis negata et dicit qn r inc
omi s phoc tenetur miore p s
nll erit sills et dicit q ide erit
modus pbacois qui prius cou
sa miori pactus et hoc sign fe
lapto ~~Si autem in sunt~~
hic arles ponit inutiles modos
et diuir po ponit qn mior e neg
atiua 2o qn maior i ~~Nec qn abo~~
2o recalat i manifestu igitur po dq
si r · m e s nlli s phoc minus
miore p uero omi non est sills
termini m e e aial equus ho omnis
equus e aial nullus equus e ho
ergo nlls homo e aial ista e fla qr
aial m e omi hoi · termini n e e
aial in aiatu ho · accipio hoiem
p med omnis ho e aial nlls ho
e in aiatus ergo nllm iaiatu e
al ~~Nec qn amb~~ Ponit
sam inutilem coniugacoem qn
maior e negata et mior affirmata

et pz extra et i in aiatu debet
accipi p medio & tunc recalat q et pz
extra ~~Si aut hoc quidem~~
hic ponit mos qn una e ulis &
alia paris et diuir po ponit modos
qn ambe sunt affirmatiue 2o qn negatiue
i · Si aut hec quide diui in d hm
q ponit duos mos 2o i ~~Rursu~~
sir po si aut sit hoc quide ulr i · | dq
q maior sit ptis et mior ulis
et si ambe sunt affirmatiue nce e fi
sillm et si alterum sit 1 qcumqz sit af
firma uel negata semp seqr qclo et
disponit nam si r omi s m sit 1 si
mior e ulis affirmata et maior ptin
tunc erit sills · dicedo ad s e p de
s e r ergo ad r e p · tunc docz cu re
ducc qr maior conuertatur spr et fiat
fresison et conclo conuertatur spr tunc
erit dariu qr tunc maior erit ulis
et mediu po sbicitur postea pdicatur
et hoc sign disamis · ~~Rursum~~
Ponit hm modu et dicit qn maior
e ulis affirmata et mior ptir tunc
erit conclo ptis et e datisi & mi
nor dz couerti spr tunc ita et dariu
et ista ratn dq arles pt et pbare
p inpole et expone i p sillm expo ~~sitiui~~
~~Si aute hec quidem~~ hic
ponit aliu modu utile et dr p po
regula 2o ponit mos · ~~Nam si r omi~~
pmo dq qn una quidem fuerit p
dicata et alia puata et si ts ulis
e pdicatiues et sit mior & puatis
ptis sit maior et sills & bocardo
~~Nam si r omi~~ · hic ponit mos
et diuir po ponit mos qn mior e p
ticularis negatiua et 2o ponit qn maior
e ulis negatiua i · Si aut puata sq
ulis dr po ponit utiles mos 2o in

utiles 2us i. Cum uero maior primo dicit
q̄ m̄ ē omni s. p hoc minuit minorē p
uero alicui n̄ ē m̄ ē. tunc nullū ē p n̄
m̄ eē alicui r. ⁊ arguitur sic ad s n̄ ē p.
omnē s. ē r. ergo ad r nō ē p. et patet
sillogismi mixtis specialibus dd. aliquis ho n̄
ē lapis omnis ho ē aīal ergo quidā la
pis nō ē aīal. mō quia iste sillus nō patet
perficiti per conuersionem quia maior ē particularis
negatiua q̄ n̄ conuertitur simpliciter minor con
uerteretur tunc fieret particularis mō ex puris par
ticularibus nil sequitur ergo docet cum redu
cē per impossibile quia si nō concedis ad r n̄
ē p. tunc da opposita omnē r ē p m̄ p
alicui n̄ m̄ ē i. maior ē particularis negata
et arguatur sic accipe opposita conclusionis
loco maioris et sillogismus sic uē r ē p
omnē s ē r ergo omnē s ē p. et ista contra
dicit maiori q̄ fuit ad s nō ē p et
erit barbara et prius fuit bocardo
et ergo significatur q̄ debet inferri oppositum
maioris. quia q̄ sequitur maiorē et aux dicit
q̄ et patet ista forma sillogismi probatur ex eo
per sillm expositorum accipio ad hs s pte.
et arguendo sic ad s ut n non ē p oportet
s ut n ē r ergo ad r nō ē p et fundatur
sup id pn̄ Quecumque uni et eidē nō
sunt eadē inter se nō sunt eadē mō
p et r nō sunt idē eidē s. s quia reo
uenit ab ipso ergo nec inter se r et p nō
erunt idē ~~Cum uero~~ hic ponit i.
utilē coniugationem et dicit primo permittit
modum inutilē et ondit q̄ nō potest p
bari priores ulli m̄ eē et 2o probat ex
indefinito i. ~~sed quemadmodum in prioribus~~
primo dicit qn̄ maior ē ulis priuatiua minor
particularis negatiua nō erit sillus ⁊ ponit
terminos omni m̄ eē. aīatum ho al omne
al ē aīatum. quoddam al nō ē ho ergo q̄
dam ho nō ē aīatus ista ē falsa aux

dicit terminos nulli m̄ eē nō ē accipe ad
probandū hanc formam silloca nō eē
bonā supposito q̄ minor particularis stet
cum affirmatiua particulari uel ita q̄ ambe sint
uere mō aux les dicit si debet eē ua particularis
affirmatiua. tunc accipe eā loco minoris
et dimitte particularē negatiuam et argu
eres sic omnē s ē p ad s ē r tunc
inferres particularē affirmatiuā s. ergo ad r ē
p. mō si ad r ē p tunc nō possum i
uenire terminos nulli m̄ eē sicut tu po
nis quia terminos nulli m̄ eē nō ē sumē
~~Sed quemadmodum~~ hic aux
probat alio mō s. ex indefinito quia minor
s. ad s nō ē r sed plures cās uitat
quia ista ad s nō ē r ē uera si ad
s ⁊ n̄ ē r. et si nullum s ē r semper
est uera mō accipe istā nullum s
ē r loco minoris mō prius dictū ē
maiori existente affirmatiua uli et
minore negata uli nil sequitur ergo nec mō
~~Si autem priuatiua~~ hic
ponit aliū modū utilē et diuiditur primo
ponit utilē modū 2o ponit inutiles
i. ~~Cum autem minor fuerit~~ primo dicit
qn̄ maior ē ulis priuatiua minor particularis
affirmatiua tunc sequitur conclusio particularis negatiua
et ē ferison et ē utilis ut nullum s ē p
ad s ē r ergo ad r nō ē p ⁊ dicit
q̄ conuersa r s i. conuertē minorē semper ex
erit ferio. quia minor ē ad s ⁊ dicit
ad r ē s tunc mem primo stabitur diu
~~Quando autem minor~~
Hic ponit modos inutiles ⁊ dicit
primo qn̄ una ē negata 2o qn̄ ambe
2us i. ~~At qn̄ ambo~~ primo dicit qn̄ minor
ē ulis priuatiua maior particularis affirmatiua
nō erit sills terminos m̄ eē al ho ferum
et ferum accipe ⁊ maxime semper et acci
pe quocumque ali siluestris q̄ est i silua

et ar sic ad ferū ē aial nullū fe
rum ē hō g° aliqs hō nō ē aial
ista ē f'la q̄ aial in ē omni hoī
tēos nō in cē aial sed ferū. et
ar sic ad ferū ē aī nullū ferū ē
sciā g° qda scia nō ē aial ista ē
uera q̄ aial in ē nulli scie ⁊c̄.
Nec qū. Qndiq inutilē coīu
gacōm qū ambe sūt negatiue
et dq̄ nec qū ambo sūt puatiui
et hic quidē l maior ē pticularis
et mior ē ulis nl sequit̃ tn in cē
aī hō ferū. ad ferū nō ē aial
nullū ferū ē hō g° quida hō n̄ ē
aial ista ē fla q̄ aial iē oī hoī
et ferū hic accī magis large q̄
pus q̄ accī et p ligno in silua
et tuc ē uera aliq ferū n̄ ē aī
tn nō in cē. aial sed ferū aliq
ferū nō ē aial nllm ferū ē scia
g° aliq scia nō ē aial ista ē uera
q̄ aial in ē nlli scie. Quum
do autē maior ulis. Hic ps
alias coniugacōm inutilē et dic
qū maior ē ulis negatiua mior
pticularis puatiua et nō erit sills sic
nō in cē coruus nix albū nullū
albū ē coruus g° qda albū n̄ ē nix
g° qdam nix nō ē coruus ista
uera ē q̄ coruus in ē nulli niui
aules dq̄ tēos in cē nō ē atque
q̄ supposito q̄ pticularis negatiua stet
uera cū pticuli affirmatiua. et hic aul
nō ult pbare ista form sillogistica
cē f'lam accidto ptīe affirmatia lo
pticularis negatiue h absolute ult q̄
si mior pticularis dz cē uera et sic
de contingenti ut q̄dam ab ē al

qd sit sillm qn mior fit n ē sunt tēos

bū q̄dam nō albū tuc nō ē in
ueīre tēos omī q̄ si omē r ē p
et ad s ē r tuc ad s ē p h p
situ ē in cē nlli a maior fuit in
s ē p ita q̄ breuit aules ult q̄
q̄ si pticularis negatiua dz cē uera tn
nō possum⁹ inueire tēos omī i
cē q̄ ad destruccōm ulis affirmatiue
suffiat q̄ pticularis sit fla. Et pnu
hn ueritas omi in cē et nulli
in maior tota firmat ps alia. pri
uat quā nulli nescio reperire fi
Vtiq si puat mior ē ps n̄ ē omi
indefinite potius pbare pte i ex
indefinito sicut dq aules. Nec ps
ponit alias coniugaciones inutiles dq
qū ambe pmisse sūt ptices siue
sic affirmatiue ul puatiue nl seq ⁊ po
tēos omī in cē et nulli in cē ⁊ pz
extra. Manifestū ē igit. Mani
festū est igitur. Hic infert
correlar et diuidit in 2 h q̄ infert
tria correlaria 2a i Mam ē igit q̄ oēs
in pfti 3a i Et qm sillogistice et pn
legi totū simil q̄ totū pz in littera
Palam est autem. Ista ps
dz contiari hoc 3am aules ostendit
degradacōe sillorū et oīm modorum
hic aules infert qdam correlar
et dz p° aules infert correlar ii
quo ad reduccōm sillorū i pfctorū
ad pfctos 2a i Manifestū ē autē
et quō s inpfcti 3° ponit recapitu
lacōm d gradacone sillorū de in cē
diuiditur in 2 h
q̄ infert tn correl. Cū autē pdicta
tn 2a i Patet et q̄ in defectum
pma correlar ē q̄ ex dcis pz q̄ in
fit sic sills qn tm sunt oīnes
ptices sia sic pdicati ul puati

quo ad gradacōez sillorū 2° infert correla

Cum autem predicatum

hic infert sm tercium et diuid'
p° primitus ipm 2° declar' i vtz
si a quidē omī b et leg' aq sunt p°
dic' si aut predicatū et p'uatū fu
erit t'is et p'uatū ē ulis tunc fit
sills minoris extremitatis ad maue
r'erit sills in directe concludens
s' qn minor extremitas pdr' d ma
iore ī conclone et aristotiles innuit h'
fapesmo et friseſomorum sicut pz
in declaoe q2 dr nam si a quidē
omī b et p hoc innuit fapesmo
p hoc aut q dr uel sup a alicui
b innuit friseſomorum qn maior
ē ptic'ris et aristotiles bn dic' fit sills
minoris extremitatis ad maiorē i. qn
indirecte concludit q2 arist' prius in
ulibz modis p° fi° dixit qn mior
ē ulis neg'ua et maior affir'ua ulis
ē inutilis coniugatio et hoc pba
uit p t'os omī in eē et nlli ī eē
Nota nō q fapesmo ē inutilis coni
gatio in p° fig' qn ulit' concludit
et dirīte dirīte ē qn ptic' concludit dir'
te itm ē inutilis coniugatio ſz solu
ē utilis coniugatio qn ptic' conclu
dit indirecte cum si ulit' cludent ī
directe ē etc inutilis coniugatio ut sic
omis hō ē sba nullus lapis ē hō
conclude directe ulit' ē inutilis con
iugatio · ddo sic nlls lapis ē sba
ul' concludas ī directe ulit' ē ī inuti
lis ddo sic nlla sba ē lapis et
conclude ptic' directe etc erit inutil'
ddo sic quida lapis nō ē sba ſz co
clude ptic' tunc tm̄ ē sills ddo sic
qda sba nō ē lap' et ita loquit'
aristotiles hic fapesmo aut in sa fi°
nō ē ī utilis coniugatio q2 in sa
dirīte concludo

fi° concludit ~~ptic'ris tm~~ (ulis negatiua) mō ad si
milsale negatiuam seq' ptic'ris ne
g'ua si g° concludit ulis neg'ua di
rīte et ptic'ris ut sic ois hō ē aīal
nlls lapis ē aīal ī directe conclu
deret g° nlls lapis ē hō et si ita
qclo ē uera et pta tunc ē ptic'ris
q2 ptic'ris se' ad ulem et etc tunc
conclo sic qda lapis nō ē hō et tē
etc camestres Item fapesmo in 2a
fig'a ē inutilis coniugatio p illam
regulam qn aristotiles dicit Si a' in
sunt ē b nlli i. qn minor ē ulis ne
g'ua · p a' omī i. qn maior ē ulis
affir'ua tunc nō erit sills ſz ē ī
utilis coniugatio ut sic ois hō ē al'
nlls hō ē eqs sic quida eqs nō ē
al' ista ē falsa et sic pz de fapes
mo Item friseſ in omī fig' ē in
utilis coniugatio q' ad directe con
cludere ut sic in p° fi° quida hō
ē sba nlls equus ē hō sic qdam
equus nō ē sba ista ē fl'a similr
concludet ulit' et directe ul' indirecte
semp ē fl'a ſz concludet ptic' indi
rīte ddo sic qda sba nō ē equus
tunc tenet et ē sills et reducit'
ad qrtū p° fig° meliorē conuersa spl'r
et q fiat ēuersio pmissarum ita q
minor ponat' loco maioris ut sic nl'
lus hō ē equus qdam sba ē hō sic
qda sba nō ē equus vn oz q ulis
neg'ua quantat' et spl'r sic pz predictū
Item friseſ in 2a fi° ē inutilis con
iugatio q pz p illam rām Nq qn
in de x qdē nulli ī dq qn maior
ē ptic'ris affir'ua et mior ē ulis
neg'ua ē inutilis coniugatio et aristotiles
ponit t'os omī in eē et nlli ī eē
et nō ī eē qda sba ē al' nlla u
nitas ē aīal sic qda ētas nō ē sba

Similiter friseso(morum) est inutilis coniugatio
in 4a figura quantum ad directe concludendum. Et
hoc patet. Posita enim quod antecedentes dicuntur conversim
minor sit universalis negativa maior affir-
mativa particularis non erit syllogismus ut
ponuntur termini in hac animal homo ferrum
dicendo quoddam ferrum est animal nullum ferrum est homo
ergo quidam homo non est animal ubi est falsa
sed concludendo indirecte dicendo quoddam animal
non est homo tunc est vera. Patet ergo quod tertia
quod dicitur fapesmo et friseso(morum)
esse syllogismos. Hoc enim est quantum ad indirecte
concludendum sed quantum ad conclusionem directam
tunc fapesmo est inutilis coniugatio in prima
ergo addas aliis coniugationibus inutilibus
in prima figura tunc erunt plures quam forte
6 sed in 2a figura non est inutilis sed in tertia
sed friseso(morum) in omni figura adde ergo
fapesmo et friseso(morum) aliis coniugationibus
inutilibus in 4a figura tunc erunt 8. Patet
ergo quod antecedentes bene concedunt hos syllogismos esse
quantum ad conclusionem indirectam quod Petrus
Hyspanus recepit extra auctoritatem sed ut
sit utilis coniugatio in omni figura vel inuti-
lis hoc auctoritates expellit sed non Petrus
Hyspanus. Hoc dicit Petrus autem Hyspanus
ponit plures modos prime figure quam quattuor
sicut baralipton quod concludit particularem
affirmativam et huiusmodi modum antecedentes suf-
ficienter dederunt in tertia propositionem quod in uni-
versali affirmativa utrumque concludit particularem affir-
mativam et ad eam sequitur modo si concludit
antecedens et quod consequens celantes antecedentes de-
dit indirecte per celarent quod conclusio
conclusione universali negativa sequitur tunc maior
predicatur de minore ulterior dabitis per darii
patet ergo antecedentibus omnibus esse sufficienter.

Patet etiam quod indefinitum

Hic intendit ad correctionem dicit patet quod ex duabus

uel quod per particulari preiacente est posita
universalis preiacenta eandem faciet syllogismum
sicut cum particulari negativa quod si conclusio non
sequitur ad antecedens neque ad quodlibet. **Manifestum
est autem** Hic auctor in fine
concludit quantum ad reductionem syllogismorum
imperfectorum ad perfectos et dicit primo auctor
reductionem syllogismorum imperfectorum ad per-
fectos permittit in generali 2o in speciali.
Omnes quidem perfectis primo dicit manifestum
est igitur quod omnes qui in perfectione sunt per-
ficiuntur per primam figuram et per syllogismum per
impossibile aut ostensive in perconversione
utrumque autem fit prima figura in illa
per reducendi syllogismos imperfectos ad per-
fectos sunt in prima figura qui sic argumentantur
omnes syllogismi perficiuntur et ostensive et per
impossibile sed quocumque modo perficiuntur vel
per conversionem vel per impossibile tunc sunt
in prima figura quod omnes syllogismi reducuntur ad
primam figuram. **Omnes quidem**
Hic docet in speciali reductionem syllogismorum
imperfectorum ad perfectos et dividit quod primo
docet reductionem syllogismorum imperfectorum
in explicita figura in prima et in 2a et in tertia
et 2o docet reducere omnes modos
prime figure in duos scilicet in barbara et
celarent. **Est autem reducere omnes
syllogismos** primo dicit omnes quidem perfectis
in perfectis syllogismis quo ad illationem non tamen
quo ad evidentiam illationis omnes per-
ficiuntur per conversionem que facit primam
figuram et etiam per impossibile ponitur falso
in concesso ab adversario tunc facis pri-
ma figuram et antecedentes declarat in 3a
figura in darapti dicens si a et b omni
c in est scilicet omne c est a omne c est b
ergo ad b est a tunc docet reducere si
non concedis ergo ad b est a tunc nullum
b est a illa ponite loco maioris et dic

nullum b est a omne c est b ergo nullum
c est a non concedo maiori quia sunt de
c est a et tunc erit celarent et ar-
dicit quod similiter est in aliis modis 3e
figure quia felapto reducitur ad ferio
dysamis datysi bocardo ferison
et potest inducere in omnibus istis
similiter omnes modos huius figure possunt re-
ducere ad 4 primos modos prime figure
Est autem reducere hic
docet reducere omnes modos tam prime quam
secunde quam 3e in duos modos prime figure
scilicet in barbara celarent et dicit in
3 parte quod docet hoc in explicit figura
2a scilicet Quecumque in prima 2a scilicet Quecumque
sunt in 3a et dicit quod omnes modi alia-
rum figurarum reducuntur in universales sillogismos
prime figure nam omnes sillogismi in 2a figura perficiuntur
per primos duos modos prime figure sed non
similiter id est non eodem modo quia universales sillogismi ut
cesare camestres conversa propositione
contrarium quia sillogorum utriusque reductus est
ad impossibile id est per impossibile et hoc quantum
ad tertium et quartum scilicet dysamis daty-
si. Que vero in prima
hic docet reducere modos prime figure
preter universales affirmativos et negativos
in primos duos scilicet in barbara et
celarent. Et non quod isti modi numquam
possunt reduci ad duos primos in primo
reducantur in secundam et in tertia sic ar-
guit. Omnes modi particulares prime figure
reducuntur in secundam figuram sed secunda figura
reducitur in prima ergo a primo ad ultimum
omnes modi particulares prime figure reducuntur
ad duos primos in ista vice sic pre-
dicit quod primo omnes quod omnes modi prime
figure preter duos universales reducuntur ad
secundam figuram 2o ostendit quod secunda reducitur
ad primam Quare quamvis in medio figure

dicitur primo hoc primus in generali 2o in speciali
scilicet Et si a omni b primo dicit sillogismi universales modi
qui in prima figura sunt particulares perficiuntur
et per se sunt id est perfecti per se manifesti in quo adde
indiciam illationis quod modi aliarum figura-
rum sed non primorum duorum sunt minus
evidentes Ut si sit hic declarat
hoc in speciali et primo docet reducere da-
rii ... ferio que est quartus modus prime figure
scilicet Similiter autem et in privativo et legitur
similiter primo ergo docet reducere darii et
ferio illum modum omne b est a ad c
est b ergo ad c est a tunc docet reducere
per impossibile si non concedis sequitur ergo ad
c est a tunc da oppositum nullum c est a
modo accipe illam loco [maioris, corrected to: minoris] et ista
sit [minor, corrected to: maior] omne b est a [struck through: ergo nullum b est ...
est celarent] et ista est opposita minori
quod dixit ad c est b et ita fit 2a figura
quia medium semper predicatur tunc docet
ferion et disponit modum nullum b est a
ad c est b ergo ad c non est a si non est
da oppositum scilicet ista omne c est a et ac-
cipe eam loco minoris et arguet sic
nullum b est a omne c est a ergo nullum
c est b Tunc ... concluditur
omnes sillogismi universales in media figura
reducuntur ad universales prime figure sed particulares
sillogismi in 3a figura sicut darii ferio
reducuntur ad secundam figuram et isti particulares
prime figure reducuntur ad universales ergo ...
universales ... et cetera
Que vero sunt hic docet
reducere modos 3e figure in primos modos
et dicit illi qui sunt in 3a figura sillogismi et
qui sunt universales statim perficiuntur ut ergo
darapti reducitur statim per sillogismum per impossibile
ad primum modum ut ergo omnis homo est albus
omnis homo est animal ergo quoddam animal est album si
non da oppositum nullum animal est album

ista tunc sit maior / omnis homo est animal
ergo nullus homo est silva ista est opposita il-
li que dicit omnis homo est silva quam-
felapton statim reducitur per sillogismum in impossibile
ad 2[?] ergo nullum animal est lapis omne animal
est silva ergo quedam silva non est lapis sit
tunc data oppositum omnis silva est lapis et
ista sit maior omnis silva est lapis omne
animal est silva ergo omne animal est lapis quod
contradicit huic nullum animal est lapis
et Aristoteles bene dicit statim quia non oportet quod
primo reducatur in secundam figuram sed statim
potest reduci per sillogismum per impossibile sed sillogismi
particulares non possunt per sillogismum per impossibile re-
duci in primos duos modos ita quod oportet
quod ipsi primo reducantur in secundam figuram
et tunc quia 2a figura reducitur in primam et
particulares in prima reducuntur ad universales io
et hic sequitur in hoc tractatu capitulum

t. 39 **Quod autem diversum**

Postquam Aristoteles docuit generationem
sillogorum et modorum de inesse et declaravit
de simpliciter inherentia in omni figura
hic docet generationem sillogorum de modo
et qui sunt ex propositionibus de modo et
dividitur primo Aristoteles premittit intentionem huius
tractatus et 2o prosequitur ibi Ergo inne-
cessarius quia ferre dicit primo Aristoteles premit-
tendam inter sillogos de modo et de sim-
plici inherentia 2o probat dictam 3o
manifestat necessitatem huius tractatus 2a ibi
Iterum multa insunt 3a ibi Manifestum
est quoniam et sillogismus primo dicit quod est
suspensivum et dicit reservando usque
ibi Iterum multa insunt diversum est ex-
esse simpliciter et ex necessitate inesse et contingen-
ter inesse et iste propositiones que sunt de simpli-
ci inherentia et propositiones de necessario et de
contingenti differunt et probat quod differunt
quia dicit quod multa insunt simpliciter que non insunt

ex necessitate alia vero sunt que neque ex ne-
cessitate insunt neque omnino insunt
et non insunt simpliciter contingit autem ea in-
esse et ipsa insunt contingenter ex quo ergo
iste propositiones differunt tunc sillogismi qui ex
ipsis constituuntur differunt quia tota differunt
que habent diversas partes Attende hic est dubium
quia Aristoteles non facit mentionem de possi-
bili et impossibili cum tamen et constituunt propositio-
nes modales dicendum quod Aristoteles sufficien-
ter dat ipsa intelligere per contingens et necessarium
quia sicut prius visum est quod contingens dicitur
dupliciter quia sic contingens non necessarium et
necessarium et possibile unde ad illa non est genus
nisi sed se ut superius quod respicit sua
inferiora unde sed respicit ista
ut diversa species sed contingens et
possibile hoc est genus ad contingens necessarium
et ad contingens utrumque ex quo ergo
sed se ut genus tunc bene dat intel-
ligi per inferius sicut animal dat suf-
ficienter intelligi per hominem Attende impossibile
dat intelligi per necessarium quia dicit Aristoteles 2o
periermenias quod hec reddit impossibile et
universales sicut necesse est esse impossibile est
non esse ponendo negationem ad verbum

Manifestum est quoniam et sillogismus

Hic prosequitur inferendo necessitatem huius
capituli quia ad propositum dicit quod Aristoteles in-
fluenter declarat de generatione sillogorum mo-
dalium quia non sufficit docuisse generationem
sillogorum prius in omni figura hoc autem
reducit probando istum tractatum scilicet
de propositionibus et de generatione sillogorum de
modo esse necessarium et hoc sic sillogismi sunt
diversi qui constant ex diversis propositionibus
sed sillogismi de inesse simpliciter et necessario et de
contingenti constant ex diversis terminis et
propositionibus ergo sunt diversi modo Aristoteles
prius declaravit de generatione sillogorum de
inesse simpliciter ergo hic sed restare de generatione
sillogorum de modo Attende Aristoteles dicit in littera

sill's in unoquoque horum duplus
error hic e verum necte e esse et ex
quibus constituitur silli quos oportet esse
dulsos quia tota dmq exdulsite pām
¶ sic hic e dum quia aristoteles vult declara
re de generatione sillorum silli spr puta
non e contitus ad aliquam materiam spale
sed docet generationem sillorum de contingen
ti et necio e descendere ad materiam
spale ergo aristoteles non videtur procedere
sic ista s. necim contingens dum esse de
expte mn modo 1o quia e expte mn non
videtur esse artificiosum quia expte mn e p
cessus in finitum quare non debuit de ip
sis hic declarare dicendum e ad hoc quod
aristoteles hic tamen declarat de generatione
silli spr non contia ad aliquam materiam
spale et tamen et declarat de generatione
sillorum de necio et de contingenti et quando
dicitur ista attenduntur expte mn et io
declarare de ipsis e descendere ad materiam
spale dicendum quod aristoteles declarat hic
de generatione sillorum de necio non con
tracta ad aliquam materiam necium spale
sed ut applicatur e ad quamcumque materiam
necim unde non declarat de nu necim spe
ciali declaratur de eis in libro posteriorum sed de
de generatione sillorum quando hic et in contin
nem sed hic accipitur necium et quod
magis habet et in omni tam spali de
terminato et similiter intelligas de conti
genti unde aristoteles necium fuit decla
re de generatione sillorum de necio quia aristoteles
hic intendit docere illationem modo quia
aristoteles intendit docere illationem ideo oportet
quod doceat ea que impediunt illationem
vel sunt que dulsificant illationem modo
iste dicte s. contingens necium hic aci
piuntur expte mn communis penes quam
dulsificatur illatio et impeditur illatio
expte dicarum que accipiuntur expte

mn communis quia aliter redduntur inutiles
coniugationes et exdulsite illorum modo
dorum dulsificatur illatio ergo oportet arist
itm de illatione prinlarum ideo sed
declarare de illis que impediunt illationem
et sunt que dulsificant illationem et e
simile quia aristoteles in 2o huius docet
sillogizare verum ex falsis et non sunt ex
falsis sed ex veris unde et hoc modo facit
ut descendat ad materiam spalem sed
hoc ostendit ut animaduertat quod in quantum
e expte forte sillorum silli spr tunc
semper e sillogizare vera ex falsis quid
e quodam que forma et materia silli spr
sed sunt quando dicitur iste dicte attenduntur
expte mn quod non e artificiosum dicendum
quod in eius dicitur uno modo magis mn et
abe alio modo considerantur quo ad aliquas
dispones consequentes formam inmia
modo tunc dico quod dicte que attenduntur ex
parte mn absolute non cadunt sub arte
quia forte sunt has dictas ubi amplius
processus in infinitum sed dicte que atten
duntur expte mn magis mn considerantur quo
ad aliquas dispones consequentes formam
mn sunt artificiose et cadunt sub
arte nec forte in ipsis e processus
in finitum modo iste dicte necium contingens
consequuntur et attenduntur expte mn 2o
modo considerata et sic ita dicta sunt
tamen non videtur esse dicendum ab aliquo scie
tifico et experto quod considerauit in hic
dicitur quia aristoteles declarat de ipsa apo
philosophus scientifice ita quod ipsa cadit
sub arte de hoc modo ad presens etc.

Ergo in naturis hic aristoteles
prosequitur de generatione sillorum de necio et
dicitur primo declarat de generatione sillorum
de necio 2o de contingenti ibi de contingente
autem posthoc dicetur dividitur primo

Aristoteles docet conversionem modorum de
necessario coniugationum utilium et inutilium
et hoc uniformem. 2o docet generationem
sillogorum de necessario difformem et mixtam
quia uniformis generatio sillogorum de necessario
est quando ambe premisse sunt de necessario
sed difformis generatio sillogorum de necessario
est quando una est de necessario et alia de con
tingenti. Unde dicitur mixta generatio sillogorum
de necessario. 2a ibi Fere quidem autem quemadmodum et al
tera propositione. dividitur. primo premittit intentionem
magis in generali. 2o prosequitur in speciali de
clarando ibi · Similiter in positis terminis. primo
dicit ergo tenendum incipiente generatione sil
logismorum de necessariis similiter se habere
fere sicut in illis de inesse quare dicit
fere de hoc videbitur post. Hoc breviter
dicit vel quia habere generationem sillogorum de
necessario in omni figura quare addas ter
minis necessario et formes sillogos in prima figura omnibus
modis sicut in illis de inesse similiter in
secunda figura preter cesare camestres reducuntur
ad primum modum prime figure scilicet ad cel
arent per conversionem universalis negative
simpliciter per conversionem propositionum quia ad ca
mestres similiter inutiles coniuga
tiones patet de necessario sicut de inesse
verum est quod in tertio in omni figura
perficiuntur in secunda est inutilis coniugatio
directe concludendo sed fiunt in omni
figura simpliciter quo ad directe concludere
est inutilis coniugatio et hoc patet
ex dictis tunc. Similiter enim positis
hic prosequitur magis in speciali declarando
quod Aristoteles dixit quod in illis de necessario
similiter se habet etc. et in hoc quod dicit
similiter se habent etc. tanguntur duo scilicet genera
tio sillogorum et reductio. primo generaliter docet
generationem sillogorum et 2o reductionem

ibi Atamen et perducentium similiter contingit
dicitur primo ostendit quod ~~de simul necessario~~ sillogi
de necessario similiter se habent illis de inesse
2o ponit differentiam ibi Verum distabit
primo dicit quod positis terminis in dispositionibus in
modo et figura similiter est de sillogis qui in
sunt vel qui de simpliciter inherentia et quod ex
necessitate insunt vel non insunt
negative et affirmative erunt vel non erunt
sillogismi vel sequitur conclusio ex premissis
vel non sequitur quoniam ad inutiles coniugationes
Verum distabit hic ponit
differentiam dicens quod sed distabit id est differt
inter hos sillogos in eo quod super in illis
de necessario addi debet vel apponi ex necessitate
in esse sed in illis de inesse non et ideo
~~apponi ex necessitate inesse~~ Aristoteles ponit
nullam particulam. Ergo in necessariis quasi
fere etc. scilicet dixit fere propter hanc differentiam
Atamen et perducentium hic ostendit quod
sillogi de necessario et de inesse similiter se habent
quo ad reductionem et perfectionem ipsorum
et dividitur primo premittit intentionem magis in generali
2o prosequitur in speciali declarando ibi Ergo
et in aliis et dicit quod similiter perducentium
i. universalis negativa de necessario convertitur simpliciter
et in terminis ut ex necessitate nullum b est a
ergo ex necessitate nullum a est b et addit quod
simpliciter in illis de necessario similiter assignabitur
esse in toto et de omni sicut in illis de
inesse. Ergo et in aliis hic
magis hoc declarat in speciali quod similiter
se habeant quo ad reductionem et dividitur primo
hoc premittit 2o ponit differentiam scilicet quod non omnis (?)
sicut idem modus perficiendi sillogos de necessariis
imperfectos et in illis de inesse scilicet In me
dia autem figura primo dicit quod et in
aliis eodem modo ostendere est per conversionem
quod concludit eruntque necessarii quemadmodum in illis

bocardo
contingit aliquod B non esse A
contingit omne B esse C
contingit aliquod C non esse A

de incontingenti

In media autem

Hic Aristoteles ponit doctrinam scilicet quod non omnino
est simile quoad reductionem in illis de
inesse et contingenti. Primo dicit quod in media
figura quando maior est universalis affirmativa et minor
particularis negativa tunc non est omnino simile
in non perficiuntur eodem modo syllogismi de inesse
et de contingenti quia syllogismi de inesse in quarto
modo huius figure ut in baroco perfici-
ebantur syllogismum per impossibile, sed hic oportet ex-
ponentes uti in syllogismo expositorio ad per-
ficiendum illos de contingenti. Similiter est in sexto
modo tertie figure sicut in bocardo quando mi-
nor est universalis predicativa et maior particularis
negativa, syllogismi de inesse perficiebantur
per impossibile, sed si debet perfici oportet quod per
syllogismum expositorium sicut tunc dicetur quia notandum
est syllogismus qui probatur per syllogismum expo-
sitorium. Et Aristoteles ponit quandam conclusionem
regulam dicens quod si syllogismus est notius de
exposito id est de particulari syllogismo tunc evidentius de
illo aliquo specie notius id est de exponente
et exposito, non exponitur ad istius est
id est idem est iudicium de exponente et expo-
sito, et sunt idem, sed tunc addit sic utrum
syllogismus in propria figura et potest probari per
syllogismum expositorium in ipsa figura. Ista
littera est multum obscura et quamvis consequenter
ab expositoribus quod non satis fit littere.
Et sequitur dictum Aristotelis est dum quia dicit
quod syllogismi de contingenti in quarto huius figure et in sexto
tertie non possunt perfici per syllogismum per impossibile
reducendo eos ad primum modum prime
figure, hoc tamen non valet. Accipiatur primo in ba-
roco qui est quartus modus huius figure
syllogismum de contingenti et non est necesse quamvis littere
accipiantur terminis. Accipiatur B, C, A: contin-
gentie omne B est A / contingentie ad C
non est A; ergo contingentie ad C non est B.
Iam est factus syllogismus de contingenti in 2° figure

baroco
contingit omne B esse A
contingit aliquod C non esse A
contingit aliquod C non esse B

et possibile eum probare per impossibile quia si non
concedis istam ergo contingentie omne C est B
valet tamen, contingit omne C esse B. Ista
accipiatur loco maioris et arguatur sic
contingentie omne B est A, contingit omne
C esse B, ergo contingentie omne C est A. Iam
infertur oppositum minoris que fuit contin-
gentie ad C non est A et est impossibile,
ergo ... quod possit probari per impossibile. Similiter
in sexto modo tertie figure scilicet in bocardo
potest syllogismus de contingenti probari per impossibile accipiendo
oppositum conclusionis cum una premissarum
inferendo oppositum alterius premisse.
Verbi gratia ergo contingentie ad B non est A, con-
tingentie omne B est C, ergo contingentie ad
C non est A. Iam est unus modus tertie figure
quia medium semper subicitur. Non possumus
probare hunc syllogismum, quia si non concedis (per impossibile)
istam conclusionem ergo contingentie ad C non est A
tunc da oppositum: non contingentie omne C est
A, et ista tamen valet: contingit omne
C esse A. Modo ista accipiatur loco mai-
oris et arguatur sic: contingentie contingit
omne C esse A, contingentie omne B est C,
ergo contingit omne B esse A. Ista contradicit
maiori que fuit contingentie ad B non est
A. Videtur ergo quod Aristoteles non bene dicit, immo
videtur esse simile in omnibus modis fi-
gurarum in syllogismis de contingenti et de inesse
quantum ad reductionem et perfectionem. Modo
est ipse concordantia littere et ipse vi-
detur Aristoteles quod contingens accipitur dupliciter: uno modo
accipitur contingens pro ratione, secundo modo accipitur
contingens pro possibili, secundo accipitur contingens
pro contingenti ad utrumlibet quod est infinitum
et naturale. Modo si accipitur contingens pro
possibili tunc si probare syllogismus de contingenti
in quarto secunde figure scilicet in baroco per
impossibile, et tamen minor esset de contingenti

propositio et maior de necessario et ista est in
utilis coniugatio ut post videbitur
dixit quod secundum aristoteles quod per impossibile non est
probare si contingens accipitur pro possibili
quia tunc oportet quod minor esset de con
tingenti · sicut visum est · Si autem ac
cipitur contingens pro contingenti ad utrum
libet tunc iste sillogismus secundum probaretur per im
possibile sed tunc non esset uniformis sil
latio non semper illatio et conclu
sio esset uniformis cum premissarum quia
in bocardo maior esset de contingenti
ad utrumlibet minor de necessario et seque
retur conclusio pro possibili que non esset uniformis
cum premissis · Si autem in ista proba
cione accipitur contingens pro necessario tunc
absolute secundum probaretur per impossibile
ita quod et conclusio esset uniformis premis
sis sed quia aristoteles adhuc nichil dixit
de illa mixtione scilicet quando maior est de
necessario et minor de contingenti si secundum pro
baretur sillogismus de necessario per illam mixtionem
que est ignota aristoteles procederet ex ignotiori
quod aristoteles non facit quia semper procedit
ex notis · unde secundum dicit aristoteles Sed notandum
est exponentes quod in predicta probatione per sillogismum
expositorium scilicet modus quartus secunde figure
et quintus de necessario et non per impossibile
sed tunc aristoteles dicit sic autem et in ipsa figura
utraque sillogismus per hoc vult quod potest proba
ri sillogismus de necessario in bocardo et in ba
roco per sillogismum expositorium. Et non
quod quidam dicunt quod sillogismus de necessario nullus
potest modus primo probari aliter per sillogismum ex
positorium reducendo eos in modos
universales eiusdem figure sicut sillogismus de necessario
in quarto modo secunde figure potest probari non per sillogismum
expositorium reducendo ipsum ad celarent
vel ad camestres secunde figure fiat primo
sillogismus in baroco de necessario ex necessitate
omne b est a ex necessitate aliquod c non est a
ergo ex necessitate aliquod quod non est b istud possum
probare aliter per sillogismum expositorium sic ex
necessitate omne b est a / ex necessitate [illegible]
c ut non nullum in c a erit in c b hic
est ergo [illegible] quod c b / et tunc erit came
stres quia minorem expono per [illegible]
et tunc erit universalis modus huius secunde figure
et quia iste reducitur ad primum modum per
simplicem conversionem minoris si prius per
sponens in illud de [illegible] ergo in illud de necessario
ita quod minorem ponam loco maioris
et tunc erit celarent. Sed quintus modus
tercie figure scilicet bocardo similiter potest probari aliter
per sillogismum expositorium reducendo eum ad
universalem modum eiusdem figure et fiat sillogismus
de necessario in bocardo ex necessitate aliquod b
non est a ex necessitate omne b est c ergo ex ne
cessitate aliquod c non est a istud probare
possum aliter per sillogismum expositorium reducendo
eum ad aliquem modorum universalium eiusdem
figure sic ex necessitate [illegible] b ut non [illegible]
in c a · omne in c est c et tunc erit fe
lapton quia maiorem primo expono per [illegible]
et quia felapton reducitur ad ferio per conver
sionem minoris per accidens [illegible]
ergo [illegible] nullus de necessario et dicunt quidam
quod in tali probacione scilicet quando probo sillogismum
de necessario in isto modo per sillogismum expositorium
reducendo ipsum in modos universales eius
dem figure [illegible] illa [illegible] quia ex
primo parte negativa [illegible] ita quod
[illegible] processus [illegible] ad [illegible]
negative · [illegible] si non est sor non est homo
vel si non est homo non est animal et talis
processus in non est [illegible] [illegible]
exponunt et dicunt quod utraque sillogismus sit
in ipsa figura in predicta probatione utraque sillogismus
de necessario tantum in quarto secunde quam est in quin
to tercie per sillogismum expositorium in eodem

sicut in baroco uel in bocardo in
reducendo a primi ad modos uniuersales eius sic
et formatur sillogismus primus in 4° modo 2e figure
sicut in baroco exponendo . omne b
est a exponentie ad c non est a 2° exponentie
ad q non est b ultimus sillogismus possum probare
in prima figura per sillogismum expositorium non re
ducendo eum ad camestres uel ad
cesare dicendo cui dici b ut omni n
in est q ei non in est b iam procedo a
superiori ad inferius et licet iste processus
sit negatiuus ex parte predicati tamen est affir
matiuus ex parte subiecti signum omni quod ad
de subiecto et tenet per illam regulam . Cum
ad antecedens sequitur consequens ad quod non sequitur consequens nec
antecedens sicut animal sequitur ad hominem in
ad quod non sequitur animal nec homo . Similiter in
bocardo potest probari per sillogismum expositorium
tamen in eodem modo non reducendo per
sui adam et fiet sillogismus primus exponentie
ad b non est a exponentie omne c b est
2° exponentie ad q non est a iste sillogismus
potest probari per sillogismum expositorium dicendo
cui dicitur b ut omni n non in est a ei in
in est c et 2° dicitur exponentie ad q in est a
et tenet per istam regulam quando ad antecedens
sequitur consequens ad quod non sequitur consequens nec antecedens
modo ad b sequitur c sicut animal ad hominem
2° ad quod non sequitur consequens ut c nec b Sed
quamuis sint diuisa in eodem signato tamen
se sunt diuisa et per istam expositionem tollitur
illa instantia quia procedit a superiori ad in
ferius negatiue . Ut si non est animal non est
homo et licet tamen processus sit ex parte pre
dicati sit negatiuus tamen ex parte subiecti
cui additur signum omnis est affirmatiuus
et sic patet expositio istius libri sufficienter
~~Circa autem quinque~~ Quam aristoteles
declarauit de generatione sillogismorum de necessario
uniformi . Ut quando ambe sunt de necessario

Hic aristoteles docet generationem sillogismorum
de necessario difformi et mixta et diui-
ditur quia primo determinat de generatione sillogismorum
mixtorum in prima figura 2° in 2a 3° in 3a
2a ibi In secunda autem figura 3a ibi In ter
tia autem figura dicit primo premissa regula
uerificatur et conuertitur omnibus modis
2° prosequitur modos ibi Ut si a quidem b dicitur
actum autem et alteram propositionem necessariam ma
ior sillogismus autem maior est de necessario et
minor de in esse . Unde patet non utrobique
non semper fit sillogismus necessarius propositione de
necessario quamuis modo ordinata quia si maior
est de necessario et minor de inesse est in
utilis coniugatio et non dicit aristoteles sed
quando ad maiorem ponitur extremitatem // Hic
notandum est hic quia aristoteles determinat de generatione
mixta sillogismorum de necessario modo non contra
esse potest mixtio propositionum de necessario et
de inesse uel quia sequitur conclusio de necessario
probatio sicut est in mixtione naturali uel
in artificiali sed in mixtione naturali sic est
quod quando terra et aqua commiscentur tunc ex
ipsis non generatur pura terra uel ignis
purus sed ex ipsis resultat mixtum
quod sapit naturam utriusque 2° si ista in
mixtione propositionum esset possibile tunc non resul
taret nisi ex ipsis generaretur conclusio
de necessario sed pura conclusio de necessario et
pura conclusio de inesse Hic aristoteles comparat primo
de generatione et 2° de mixtione mixtio est
miscibilium alteratorum unio 2° est 2° in
sensibilia in mixto non alterantur
non potest esse mixtio sed in mixtione
naturali quando mixtum fit ex terra et aqua et
igne et tunc elementa frangantur et alte
rantur quia non ... terra uolaret in
locum suum similiter ignis sed propositiones
de necessario et de inesse non alterantur
quia manent integre et inrefractae
Dicendum quod aristoteles intendit hic de generatione
mixta sillogismorum de necessario . Unde modo

quod hoc nomen mixtum est nomen impositum primo
et principaliter rei naturalis et ex quanti est translatum
ad mixtionem artificialem et mix-
tio dicitur hic translative ad modum illarum
que sic iuxta se ponuntur et non alterantur
dicuntur mixta ut patet de cumulo lapidum
Non dicitur mixtio in proprie dicta. Tunc ad ro-
nes qui dicit in mixtione naturali illa que
miscentur generant ex se medium quod sapit
naturam utriusque verum est in mixtione
proprie dicta sed in mixtione hac et improprie
dicta non oportet. Unde propositiones miscentur improprie.
Ad secundum cum dicitur mixtio etc. Dicendum
quod verum est de mixtione proprie dicta id est oportet
quod miscibilia alterentur sed quia hic non est
mixtio proprie dicta ideo non oportet quod propositiones
alterentur. Item hic est dubium quia Aristoteles videtur
superfluus declarare de generatione sillogismorum
de necessario mixtis quia ex generatione mix-
ta propositionum de necessario generatur conclusio de
necessario. Unde Aristoteles declaravit prius de
de generatione simplici sillogismorum de necessario
et dixit sic conclusionem de necessario. Ergo
illa declaratio videtur esse superflua cum
utrobique eveniat conclusio de necessario. Dicendum
quod illa declaratio est necessaria quia Aristoteles vult
quod conclusio que per sillogismos pluribus modis
est facilior et ideo ut hoc sciatur ipse hic
declarat de generatione mixti. De hiis
latius videbitur in questione. Utrum
quidem hic prosequitur et dicit primo ponit
modos universales secundo particulares ibi In particu-
laribus autem. Dicit primo quod omnes modos utiles
2o inutiles ibi Si autem a b quidem
primo in primo barbara celarent. Dicit
si a in est contingenter omni b ut non in-
est quo ad celarent. Tunc in minore mi-
nore que est de in esse universalis affirmativa
vel in celarent qualitate in barbara et
erit conclusio necessaria et probat predicta de

omni quia primo dico omne b ex necessitate
est a tunc in minori sumendo b c
sequitur quod oportet quod c sit a. Si autem a b
hic Aristoteles ponit modos inutiles
dicit in dicto secundum quod ponit duos modos
inutiles 2o ibi Similiter autem et si privativa
et dicit primo primum modum inutilem. Secundo
probat eum esse inutilem uno modo 2o pro-
bat eum esse inutilem prius speciales
ibi Simpliciter autem et extremis. Primo dicit si a
b non inest ex necessario id est si maior non est universalis
de necessario sed minor non erit conclusio necessaria
bene sequitur conclusio de inesse sed quo ad
consequentiam de necessario tunc est inutilis
et probat quod sit inutilis coniugatio
de natura si est id est si sequitur conclusio de
necessario tunc a inest c ex necessitate et c in
ex necessitate et per primam figuram et quia
cum non Aristoteles dicit quod hoc est falsum quia
contingit quod a nulli b insit. Item Aristoteles
vult quod maior de inesse minori de necessario
non sequitur conclusio de necessario alioquin ad
a inesset ex necessitate c cum b modo
Aristoteles hoc sed est impossibile. Et post
tertium huius debes notare quod hoc se-
quitur scilicet quod a inesset c ex necessitate
quia in prima figura oportet maiorem convertere in
parte et accipias conclusionem de necessario quam
dicit sequi loco maioris secundum quod sic in
primo sillogismo in barbara minori de necessario
omne b est a ex necessitate omne c est b sequitur
sequitur ex necessitate omne c est a. Illa con-
clusio accipe loco maioris et converte
minorem in parte que fuit ex necessitate omne
c est b. dicit ad b ex necessitate est c et
argue sic ex necessitate omne c est a ex
necessitate ad b est c ergo ex necessitate ad b
est a. ideo a inest b in est ex necessitate
quod falsum est ut Aristoteles dictum probabit
Similiter hoc sequitur in secunda figura. Tunc non de-
bes convertere minorem de necessario quia ar-
gue in darapti omne c est a ex necessitate

omne c est b ex necessitate ad b est a

Sed debes notare quod aristoteles non ponit hic tot modos inutiles sicut in illis de inesse et hoc ideo quia dat eos in terminis propositionibus de inesse quia si non sequitur conclusio de inesse quando maior est particularis et minor universalis vel quando ambe sunt universales negative vel particulares nec multo minus de necessario quia conclusio de necessario presupponit illam de inesse quia si aliquid non inest nec necessario inest sed si necessario inest tunc inest et cetera

Simpliciter autem et ex his hic probat magis in speciali quod non oportet a inesse b aut cui ex necessitate quia dicit aliquis modo i. maior ex necessitate b a alii i. alii sic mee quod non sic homo i. homo sic minor ex necessitate tunc ad omne animal movetur ista potest esse ista propositio tunc (ex necessitate omnis homo est animal ex necessitate homo movetur ista est falsa et si contingit minor et accipiatur contradictio loco maioris et arguatur sic omnis homo movetur ex necessitate quoddam animal est homo ex necessitate quoddam animal movetur ista est falsa quia aristoteles vult quod potest esse quod nullum animal moveatur quamvis et tunc ista est falsa ex necessitate ad animal movetur et sic non sequitur

Sed arguitur contra quod sicut in prima non convenit eius minore. Dico sic omne c est a ex necessitate omne c est b ex necessitate ad b est a in terminis specialibus omnis homo movetur ex necessitate omnis homo est animal ex necessitate quoddam animal movetur ista est falsa et hoc est quod dicit aristoteles in textu homo est animal ex necessitate i. si minor esset de necessario movetur ad animal sed non ex necessitate propter quod vult quod non sequitur conclusio de necessario **Similiter autem et si privativum** hic ponit alium modum inutilem scilicet si maior est privativa de inesse et minor

universalis de necessario affirmativa sicut in celarent non erit conclusio et est eadem demonstratio quia conversa minori et accepto contradictorio loco maioris in prima figura sequeretur conclusio particularis negativa de necessario vel sic ista propositio sillogismi nullum animal movetur ex necessitate omnis homo est animal ex necessitate nullus homo movetur convertatur minore scilicet ex necessitate quoddam animal est homo ista sic minor et contradictorio loco maioris ponatur dico nullus homo movetur ex necessitate quoddam animal est homo ex necessitate quoddam animal non movetur ista est falsa quia potest esse quod nunc quod omnis homo movetur et similiter probatur in terminis quia i. non contingit utraque minor **In particularibus autem** hic aristoteles docet generationes sillogismorum in particularibus modis et dicit primo propositiones ex ... multiplicatur eas cum propositiones modos et cetera **Sic a primum universale** primo dicit in particularibus modis sic videlicet verum et ferio quando maior est de necessario tunc sequitur conclusio necessaria si a particularis necessaria i. minor sit de necessario maior de inesse non sequitur conclusio necessaria sed sequitur conclusio de inesse et idem est in ferio **Sit si primum universale** hic multiplicat regulam propositionis et dicit primo ponit modos utiles secundo inutiles et cetera **Si autem particulare** dicit modo similiter quod ponit duos modos utiles et cetera ibi **Similiter autem et si privativum** primo dicit sic primum universale necessarium ita quod a in sit omni b. b autem alicui c in sit soli i. quod minor sit de inesse quia propter hoc quod dicit solum innuit quod minor debet esse de inesse et tunc erit conclusio necessaria et hoc probat quia i. est evidens dici de omni et tunc dicit conclusio necessaria quod similiter est

in particularibus sicut in ferio. **Si autem**
particularis. Hic ponit modos in-
utiles quia quando minor est contradictoria maior
debet esse tunc est inutilis coniugatio
in particularibus et patet extra. Et non quod ho-
pe hic duobus universalibus quando in prima fi-
in modis particularibus et universalibus sit utilis
coniugatio. Quia necessario maior tamen
concludere necessario. Tunc necessario minor
prima non concludere simpliciter in prima figura
non claudere in concludere necessario cum minor
est contingentia. Et de secunda figura

In secunda figura. Ista ar-
docuit generationem sillogismorum in prima figura
hic docet generationem sillogismorum de contingentia
in secunda figura et primo ponit regulam secundo
prosequitur ibi Sic in primo et dicit in secunda
figura si negativa est necessaria predicativa de in-
esse sequitur conclusio de contingentia et est utilis
coniugatio secundum mentem eius. **Sic enim**
Hic prosequitur et dividitur primo ponit
modos universales secundo particulares ibi Similiter autem
se habebit dividitur primo ponit modos utiles secundo
inutiles ibi Si autem predicativa propositio
dividitur in duos secundum duos modos utiles
secundo ibi Similiter autem et si primo ponit cela-
rent et dicit maior sit universalis negativa
contingentia et minor tantum in sic de inesse
tunc sequitur conclusio particularis negativa de contingentia
nullum b est a ex necessitate omne c est a
conclusio maior [illegible] et dicit ex necessi-
tate nullum a est b omne c est a tunc
celarent [illegible] cuiusmodi dici de omni
Similiter autem. Hic ponit
secundum modum et est camestres et ille
modus si debet reduci ad celarent
oportet quod fiat transpositio propositionum et quod
minor convertatur simpliciter et similiter conclusio
quod debet fieri conversio [illegible]
[illegible] et c nulli a [illegible] in esse
et fiat sic sillogismus particularis omne b est a

ex necessitate nullum c est a ergo ex
necessitate ad quod non est b convertitur
minor simpliciter et dicit ex necessitate
nullum a est c et ponit eam loco ma-
ioris et arguitur sic ex necessitate
nullum a est c omne b est a ergo ex
necessitate nullum c est b. **Si autem**
predicativum. Hic aristoteles ponit
inutiles modos et dividitur primo probat
eam uno modo esse inutilem secundo alio
modo ibi Amplius autem si conclusio primo dicit
in secunda figura si affirmativa propositio
est contingentia tunc est coniugatio inutilis
ut ergo omne b est a ex necessitate minor fit
de inesse. secundo nullum c est a ergo ex
necessitate nullum c est b convertitur minor et
sic fiet nullum c est a et dicit nullum
a est c et ponit eam loco minoris
et affirmativam de contingentia ponit loco mi-
noris et tunc erit celarent modo
in prima figura dictum est quod maiori
de inesse minori de contingentia est inutilis
coniugatio et ergo hic. **Amplius autem**
Hic probat secundo modo eam esse inutilem
et dividitur primo probat propositum secundo per ter-
minos ibi Amplius et si termini ponentur
per argumentum. Si sequeretur conclusio de contingentia
sequeretur quod quidam a non est contingentia
sed hoc est falsum quia potest esse tale
contingit quod in esse omni a et tunc ista
erit falsa ex necessitate ad a non est
quoniam aristoteles probat in littera per conver-
sionem universalis negative simpliciter et per conver-
sionem universalis affirmative in parte quia si
b in c nulli quidem tunc ergo quod nulli in-
erit b tunc de affirmativa dicitur b et a
cui a necessarie est inesse si ex necessitate
omne b est a et tunc aristoteles ad ultimum
sequeretur ergo ex necessitate ad quod non est a
ita quod forte sillogismus sic per conversionem

oc

[illegible marginal notes]

nullum b est c ex necessitate ad a est b
ergo ex necessitate ad a non est c. Secundo aristoteles
dicit quod hec est impossibilis quia possumus inveni-
re terminos ubi c inest omni a et tamen particularis
negativa de necessario erit falsa. **Simpliciter**
terminos. Hic aristoteles probat
quod in modo ista coniugatione inutile per
terminos dicens accipe quod a sit animal et medium
sit animal b homo et homo sit maior extre-
mitas c album et minor extremitas
et arguitur sic. ex necessitate omnis homo
est animal nullum album est animal ergo ex necessi-
tate nullum album est homo. ista est falsa
et si fiat conversio propositionum tunc minor
erit de necessario et quia tunc est prima figura
non sequitur conclusio de necessario minori de
necessario ergo nec hic. Secundo probat similiter
illum modum quia idem aristoteles dixit
quod si esset conclusio de necessario tunc quod ex
necessitate non inesset alicui a quod hoc
sit falsum patet accipiendo primo sillogismo
quod nunc fortius est et contraria neg-
ative et minori universali et argu-
itur convertendo propositiones tunc fiet se-
parato nullus animal est albus ex necessitate
ad aliquem hominem ergo ex necessitate aliquid
est albus ista est falsa quia potest esse potest
quod nullus homo sit albus unde aristoteles dicit
contingit animal nulli albo inesse
non ergo animal et homo contingit nulli
albo inesse ex necessitate quia contingit
hominem fieri album non tamen dum animal
nulli albo inest et quia dum ista est
vera contingit nullum animal fieri album
tamen dum ista est falsa contingit quemdam
hominem fieri album quia cum hec conclusio sit necessaria
necessaria non tamen simpliciter erit necessaria quia
dicitur dato quod aliquo modo esset neces-
saria non simpliciter erit necessaria quia videtur re-
dicere alicui quod non esse contingentia
et simpliciter esse necessariam **Simpliciter autem**
Hic ponit modos utiles in prima figura
dicit primo primo utile secundo multiplicat
regulam per modos in **Sit autem primum** et
dicit quod similiter est in prima figura quando propositio
universalis est de necessario sequitur conclusio
de necessario ut in celarent sed quando propositio
universalis est et particularis particularis de necessario
sicut in baroco non erit conclusio unde ba-
roco nulla de necessario est inutilis conclusio
contradictio **Sit autem primum** Mul-
tiplicat regulam per modos et primo ponit
modum utilem secundo inutilem in **Rursum**
primo dicit quando maior est universalis negativa
de necessario ut a b contingit non esse nulli
ex necessitate ut ex necessitate nulli b est a
ad quod c est a quando tunc conclusio maior
propositio universalis et tunc erit ferio scilicet ex
necessitate nullum a est b ad quod c est a ergo
ad quod c est b. **Rursum** Hic ponit
modum inutilem ut baroco et dicit
primo ponit unum secundo aliud in **Sed nec si**
privativa primo dicit si maior est universalis affirmativa
de necessario et minor particularis de inesse
negativa non erit conclusio ut ex necessitate
omne b est quod ad quod non est a non sequitur ergo
ex necessitate ad quod non est b. sed b non inest
alicui quod in hoc sequitur conclusio de inesse
sed non de necessario et dicit quod eadem est de-
monstratio quam prius quia accipe animal homo al-
bum ex necessitate omnis homo est animal ad
album non est animal ergo ex necessitate
aliquod album non est homo ista est falsa
ut prius dictum est unde ista regula non
potest probari per conversionem quia si maior
convertitur tunc ambe erunt particulares
quia minor particularis negativa non potest converti
et non erunt ambe particulares
ex quibus nihil sequitur. **Sed nec si pri-**
vativa Hic ponit similem modum

homo est animal de necessitate
nullum album est animal
nullum album est homo de necessitate [illegible]
nullus homo est albus de necessitate
[illegible] homo est [illegible] de necessitate non est probatio [illegible]
[illegible] est albus de necessitate [illegible]
[illegible] contingit esse hominem [illegible]
[illegible] hominem contingit esse album [illegible]

inutile quod si ponatur esset de necessario
et maior universalis affirmativa esset de inesse
ad hoc non sequitur conclusio per eosdem terminos
omnis homo est animal contingenter aliquod
album non est animal ergo contingenter
quoddam album non est homo et falsa ut patet
In postrema iam aristoteles de-
terminatum(?) syllogismorum et in prima
et in 2a figura de necessario mixto. hic facit
hoc idem in 3a figura et dividitur primo ponit
modos universales 2o particulares ibi Si autem hic
quidem universalis dividitur primo ponit res(?)
2o multiplicat eam per modos ibi Et in
premissa patet. **Sicut primum**
hic ponit et dividitur primo ponit modum
universalem in affirmativis 2o negativis ibi
Rursus dividitur in duos. primo quod ponit
duos modos universales affirmativos. Cum
autem ordinem ponit primo modo darapti dicit
si a est b omni et c in sit per hoc terminum
dicit maiorem et minorem quia c est medium
quod subicitur utrobique et si maior
est de necessario minor de inesse tunc
sequitur conclusio de necessario et tunc ibi
Hac autem fit a quod in principio eam quia
convertitur omne c est a omne c est
b illam converte in parte et dico
aliquod b est c tunc erit darii et erit
prima figura quia si omne c est a et tunc
per conversionem minoris quod est aliqui
b est minor erit quod b est quod est ergo quod
b erit a ista erit conclusio et erit ea-
dem dicta de omni. **Similiter autem
ostenditur.** Ponit alium
modum utilem quando minor est de necessario
et maior de inesse et tunc ostendit quod
fiat transpositio premissarum scilicet quod minor
de necessario fiat maior et maior de in-
esse fiat minor et tunc erit sicut prius

(in) uno minor de inesse convertitur in parte
tunc erit darii et erit conclusio de necessario
... si b est sic necessarium minor conver-
titur in hoc refertur ad maiorem
quae est de inesse illa dicitur converti in parte
et concluditur a in quo fiat particularis de inesse
et si tunc b inest omni c contingenter
id est quod si minor ponitur loco maioris
quae fiat de necessario tunc erit conclusio
de necessario quia a inerit alicui b
de necessitate et istum modum non possumus
sive per darapti quia iste petrus non
facit mentionem de syllogismo mixto
de necessario. **Rursus** hic ponit
similem modum de necessario universalem scilicet felapton
et dicit si maior est universalis de necessario
negativa erit conclusio de necessario quia tunc
minor universalis de inesse convertitur in
parte et tunc erit ferio et tunc erit
eiusdem dicti de omni de nullo
Si autem praedicativa hic ostendit
ponit inutiles modos et dividitur primo
ponit modum inutilem et probat eum
in uno modo 2o alio modo in 2a ibi Amplius et similiter
dicit in universalibus modis si affirmativa
est de necessario tunc conclusio non est de necessario
ut si b est id est si minor est praedicativa
et de necessario non erit conclusio necessaria quia non
quod est a contingenter omne quod est b non sequitur
ergo contingenter ad b est a quia minor
convertitur in parte scilicet in ista contingenter
ad b est quod tunc aristoteles ponit(?) similiter
si a quidem id est si maior est negativa de
inesse dico nullum quod est a et quod ex ne-
cessitate non est b scilicet contingenter ad b
est quod a non inerit in bono sequitur conclusio
negativa de inesse sed non de necessario quia
datum est impossibile fieri quando maior est
universalis negativa de inesse et minor

pti'us a de neco q eet inutilis
coniugaco q'e hic **Amplius** hic p
bat prios et diu' q p° poit eos
in quib forte fiet instan ad 2° po'
eos in quib n po fi instancia.
i aut si hoc no pole et legat sint'
p'mo d a bonu sit ma'or extreitas
b aial sit mior extremitas c eq
sit mediu et argua' sic nullus
equs e bonus ex nece omis equs
e aial no sequi' g' ex nece aliq
aial no e bonu q contingit ome
aial ee bonu et tuc poit alios t'
mos q necessario forte bonu no
in ee alicui ali e nam s' veneno
so q venenosu ex nece no e bo'
poit g' alios t'os q dicit l'° bo'
accipias uigilare uel dormire q
de nece seruit' adomne aial tuc
argue uq plus dispo' t's. dicendo
nullus equus dormit ista pp
ee uera p'mit ex nece omis eq
e aial g' ex nece ad al no dor
mit ista conclo no seq' q pp ee
p aliquo nuc q ome al dormi
at **Si aute hic quidem**
hic ponit silliorum d' neco
et in ee moru partic et diui'
p° poit in affirmatis 2° in neg'
Si a' b' quide eorum d' p° ponit
mos uales 2° inutiles i Si a'
neci no erit co'clo d' in d' sim'
poit duos modos uales ....
Si a' et si a q p° poit dysamis
p° d' qn utq' e p'dua si ulis e
nec tuc erit co'clo d' neco et
eade e demrac'o q plus pon' d'
q paris affirma conuit' sp' poi
b in c omi q in mori tuc q a
b q e nec e a alau b in ee et si
a in e alau b et b in e alau a

nulq q co'clo conuitat sp' poi iste
sit p'mi sillis ad q e a ex necitate
ome q e b g' ex nece ad b e a
co'u'te mare uinis et dic ad a e
q et fac e'clu'sione tuc ma'or et
de neco et mior de in ee et tuc
erit darii et 3clo et conuit et h'
sic dysamis **Si aute e ac**
ponit sim modu s' darii dic
q iste et uq sit q ulis sit neca
e utilis modus **Si a' neca**
hic poit inutiles mos et diui'
p° poit mos inutiles 2° i fi'
concert i **ma' e sign** d' p° po'
modu inutile et p'bat ca' i uti
lem uno mo 2° ad mo i **Amplius**
aut exeds p° ... modu in
utilem p'cedente co'uit darii q
d' si mior e pti'us de neco et ma'
ior ulis de in ee no seq' co'clo
de neco q nisi fi' qn ma'or fuit
de in ee mior de neco no seq ba'
conclo g' u' hic **Amplius autem**
p'bat in t'is uigilacio bipes aial
hic al sit mediu et argua' sic
ome al uigilat ista pp ee uera
p'mu ex nece ad aial e bipes
g° ex nece ad bipes uigilat ista
e fa q pp ee p'mu q nullu
bipes dormiat **Simr autem**
hic poit sim modu inutile et c'
qui peccat co'uit dysamis q si
maior pti'us eet de neco et mi'
de in ee q e ulis tuc p'uduc
co'e oppitet fi e'clusione et tunc
ma'or eet de in ee et eet i utilis
coniugaco et hoc pz p eos de ui
cios **Si autem hic quide**
hic poit modos uales et inuti
les qn una e negua et p° poit

universales 2o in universales Quando vero affirmativa
per primam universalem 2o ponit modum i. si n-
a et legatur similiter quoniam una est universalis
negativa et minor particularis affirmativa erit
conclusio de necessario ut in Ferison quando minor
conversa simpliciter tunc veniet Ferio et
tunc ponit rationem et patet Cum vero h(ec)
ponit inutiles modos et annuit
multos modos primo et 2o probat esse i-
nutiles i. tantum quando est posterior negativus
affirmativus sicut in Bocardo erit
inutilis tunc in nunc aliud probatio quod
dicit Particularis tunc unum modum inutile
contra Feriso quia si maior esset de inesse
sit negativa et minor de necessario non fieret
sillogismus universalis in nunc Bocardo et
Feriso item Terminum declarat
primo de Bocardo quando universalis affirmativa est de
necessario vigilatio alii homini et homini sic maior
et alterum sic quidam homo non vigilat ex
necessitate omnis homo est animal quidam ex neces-
sitate quidam homo non vigilat ista est
falsa quia potest esse possibile quod omnis homo
vigilet tunc ponit eos in Feriso
si minor particularis est de necessario quod non sequitur
conclusio vigilatio homini album et alterum sic
et album sic si medium nullum album est
homo ista est vera possibile ex necessitate aliquod
album est homo non sequitur quod ex necessitate aliquis
homo non vigilat quia possibile potest omnis
homo vigilare tunc ponit in Bocar-
do quando particularis negativa est de necessario quod
verum est in utilis coniugatio bipes
animal moveri et alterum sic medium et alterum
sic ex necessitate aliquod animal non est bipes
omne animal movetur et non sequitur quod ex ne-
cessitate aliquod movens non est bipes
quia omne quod movetur potest esse bipes Et
Manifestum igitur sic in
feris ista coniugatio et ponit conclusiones

2a in illis autem 2a i. Quare et hec pa-
lam quod relictum primo dicit manifestum est
quid quando universales propositiones non sunt de
inesse tunc non potest esse conclusio de inesse
quia necessarius est sillogismus una propositio debite
ordinata Similiter aliud ponit
dicit quod in utrisque affirmativis i. quando
ambo sunt affirmative ut in Darapti
et sic una est de necessario tunc oportet con-
clusionem similem esse propositioni uni similiter
in particularibus et in sillogismis negativis quando
una est negativa et propositio de necessario
debite ordinata habetur conclusionem similem
et non dicit intelligi quod quando dicit Et
in particularibus quod velit quod ex particularibus
universalis de necessario sequatur conclusio sed
ut dictum est et exponit quid notat sillogismus
dicit quod simile noto quod conclusio de
inesse assimilatur propositioni de inesse
et necessaria conclusio propositioni de necessario
Quare et hec 2m correlarium dicit quod hec
manifestum est quod nunquam sequitur conclusio neque
de inesse neque de necessario nisi prius ponatur pro-
positio de inesse vel de necessario et recapitulat
que in sola questio sufficiat modorum uti-
lium et inutilium et versus quando
sequitur conclusio de necessario et quando non Et

De contingenti autem post hec

Iam Aristoteles docuit generationem sillogismorum
de inesse et de necessario simpliciter et dif-
ferenter hic Aristoteles docet generationes sil-
logismorum de contingenti et dividitur
quia Aristoteles volens declarare generationes
sillogismorum de contingenti premittit quedam
utilia que valent sibi 2o prosequitur generatione
sillogismorum de contingenti Primum igitur dicens
dividit primo premittit quedam que valent ad redu-
ctionem sillogismorum imperfectorum 2o premittit
quedam que valent sibi ad generationem sillogismorum
et que non solum valent ad perfectos sillogismos
sed est ad imperfectos 2a est ibi Autem

assignatur non multum. Omne non contin-
gens non est necessarium. Dividitur primo aristoteles di-
ffinit contingens, secundo ponit id quod valet
ad sillogismos in propositis, scilicet quod declarat de con-
versione propositionum de contingenti. Atque non
omne quod secundum contingens. Dividitur primo con-
tinet se et secundo ponit diffinitionem contingentis.
Dico autem contingere et contingens dicit
quod nos post hec dicemus de contingente
quando, i. secundum comparationem figurarum, et quo
i. in quo modo et per quem et quomodo ad propositiones
scilicet per quas propositiones fiant sillogismi de contingenti.
Dico autem contingere. Hic aristoteles
declarat de contingenti diffinitionem ipsius et
dividitur: primo diffinit contingens, secundo removet dubium
Item necessarium equivoce. Primo dicit contingens
dico id quo non existente necessario posito
esse vel non inesse nichil sequitur impossibile
illud est nomen diffinitio contingentis et dicitur
ab illa parte. Est aliquis qui consuevit
facere vim de vocabulis dicit quod aristoteles
dicit contingere verbaliter et contingens
nominaliter quia contingens vel forte nominaliter
verbali ingreditur sillogismum. Sed alii dicunt
quod convertibiliter tenentur exponit quando
dicit: dico autem contingere et i. contingens
de hoc non sit vis facienda. Et aliqui dicunt
quod aristoteles per hoc quod dicit quo non exi-
stente necessario tangit genus quia contin-
gens est genus ad necessarium et ad possi-
bile. Per hoc quod dicit posito autem inesse per hoc
differt ab impossibili quia impossibile nunquam
potest inesse aliquando sed vel non inesse
et per hoc differt a necessario quod semper et per
potest inesse. Unde dicunt quod aristoteles declarat
hic de contingenti per genus et differentiam
non oportet quod diffiniatur ipsum per prius per quod
quidquid et per quem dicatur. Sed alii sunt qui
dicunt quod aristoteles per hoc quod dicit quo non
existente necessario innuit differentiam quia per hoc
differt a necessario sed per alias scilicet quod dicit posito

autem inesse et per hoc differt ab impossibili
et secundum hanc expositionem non cadet nisi
vel non inesse per hoc differt a necessario
quia sufficit esset. Et hic est dubium de or-
dine quia aristoteles videtur facere ordinem
indirectum quia contingens est quod est ad
contingens ad utrumlibet et ad contingens
natum quia aristoteles non prius declaravit de
contingenti quam de necessario cum nobis sit
in natura via procedendi a communioribus
ad specialia. Dicendum quod licet hoc sit quod
aristoteles ad inspectionem quia ipse inspexit
hoc quod propositiones de necessario maiorem
habent convenientiam cum illis de inesse et silli-
gismi de necessario maiorem habent convenientiam cum illis
de inesse quam sillogismi de contingenti. Unde
sermo suus esset continuus si-
milis et propinquius ipse statim post
sillogismum de inesse declaravit de sillogismis
sillogismorum de necessario. **Item necessarium equivoce.**
Hic aristoteles removet dubium et dividitur
primo ponit et removet errorem secundo declarat
cum i. Omne autem hoc est contingens
dubium sit incidit in diffinitione dicit
contingens est quo non existente necessario et
et aristoteles prius dixit quod contingens esse
quod est ad necessarium et ad contingens ad u-
trumlibet unde secundum esse contradictionem aristoteles
dicit removet dicit nos dicimus contin-
gere i. contingens sed significare necessarium
equivoce. Unde expositores quidam dicunt
hic quod contingens sic se ad ista non
habet sicut univoca ipsa in predicationes
sed sicut nomen significans diversa
per diversas rationes. Sed alii dicunt quod
non sit equivocum sed sit analogum
ratione ordinis prioris et posterioris
quia dicunt quod contingens per prius dicitur de
contingenti ad utrumlibet quam de necessario
quia ita contingens ad utrumlibet plus

concordat cum natura ipsius contingentis
quam necessarii licet sint in ordine naturale
contingens prius significet necessarium quam
contingens ad utrumlibet quia necessarium est quod non
cessat esse ex primo posteriorum et 2o physicorum
Modo autem hic declarat hoc
scilicet quod contingens significet necessarium et dividitur
per primo in probationem 2o ponit eam dedu-
cendo. Nam non contingit esse primo dicit
quod hoc scilicet necessarium est contingens manifestum
est ex affirmationibus et negationibus
oppositis id est quod contingens significet necessarium
probatur per propositiones modales que sunt
in primo et in 3o ordine verum Aristoteles per pro-
positiones que ponuntur in 3o ordine probat
eas que ponuntur in primo ordine et in hoc
primum continet. Nam non contingit
Hic probat intentum scilicet quod contingens
significet necessarium et Aristoteles intendit
sic arguere propositiones modales que sunt
in 3o ordine sicut sunt iste non conti-
ngit esse impossibile est esse necesse est necesse
vel sunt eedem vel inseparabiliter con-
sequuntur se invicem vel non ista datur pro
contradictione si dicitur quod consequuntur se in-
vicem scilicet non contingit esse impossibile est esse
necesse est non esse ita quod una sequatur
ad aliam tunc oportet quod opposite ipsarum
in primo ordine etiam consequuntur se et sint
idem si autem dicis quod iste in 3o ordine
se non consequuntur tunc oportet te dare
oppositum quia Aristoteles dicit de quolibet affirmatione
vel negatione de nullo simul vere vel false
si ergo non concedis eas esse tunc da
oppositum quia si ad istam non contingit esse
non sequitur ista impossibile est esse tunc eam
sequitur eius contradictio in primo ordine
scilicet non impossibile est esse vel sit nunc probare
primus processus quia si in primo ordine propositio-
nes istas modales scilicet contingit esse

non impossibile est esse non necesse est non
esse et non sunt eedem nec consequuntur
se tunc oportet te dare oppositum quia si ad
istam contingit esse non sequitur ista
non impossibile est esse tunc ad eam sequitur
impossibile est esse que est in 3o ordine similiter
si ad istam non impossibile est esse non
sequitur ista non necesse est esse tunc ad
eam sequitur necesse est non esse que est in tertio
ordine hoc autem est impossibile quia oportet quod
contingens significet necessarium et non necessarium
id est contingens ad utrumlibet consimiliter voce
sicut procedit quod primo permittit vocem et
2o concludit vocem et virtute vo-
cis id est ergo contingens etiam sequitur similiter
licet declaratum est sufficienter per notas de-
ductiones. Circa litteram est dubium
quia Aristoteles primum modum probat ex 3o
modo cum magis deberet facere econtra
quia hic scilicet in primo modo affirmatio con-
tingens sed in 3o modo negatio conti-
ngens modo contingens affirmativum
magis accedit ad naturam contingentis
quam negativum verum per non contingens pro-
bat quod contingens significet necessarium tamen non
contingens nunc accedit ad naturam
contingentis quam contingens ideo et in-
procedit ex ignotis. Modo est respon-
dendum solvens huius dubii sicut
Aristoteles vult in 2o physicorum verum isti
libri logice presupponunt cognitionem
veritatis logice quod si volumus et con-
sideremus ordinem nature et naturale tunc
contingens esset primum quia in affirmatione
necesse quod prius est quam contingens
et tunc esset tertius et post secundus
et ultimo esset primus sed quo ad
nostram cognitionem quia nobis contingens
magis est notum tunc quia ipse affirmat

contingens et ideo erit primus et ordo
de necessario erit ultimus. Notandum non solum
quod aristoteles dicit in secundo propositiones quod oppositiones
sunt in propositionibus modalibus in primo et
secundo ordine quas aristoteles recitat sunt
quidem antiqui in primo ordine ponunt
contingit esse non necesse est esse et quod in secundo
ordine posuerunt possibile non esse contingit
non esse et non necesse est non esse ita quod
ipsi dubitaverunt et erraverunt de con
tingenti et necessario in secundo ordine et de
contingenti in primo ordine sed in tertio ordine
non dubitaverunt et in quarto illis
propositionibus. Ex hoc patet solum ad dictum
quod dicit quod aristoteles probat primum per tertium
dicendum quod hoc est ideo quia de contingenti et
necessario in tertio ordine non fuit dubium
sed in primo ordine et ideo fuit dubium ut dicit
aristoteles procedit ex notis magis ipse
probat primum per tertium. Et tu dices
quod non probat primum per tertium cum in tertio
non sit dubium neque error de illis propositio
nibus. Dicendum quod hoc ideo facit quia iste
necessario ad unum quod dictum est scilicet iste in
primo ordine et secundo sed hoc non est de quarto
ordine et primo et ideo aristoteles accipit hoc
per conversionem quorum affirmatio et negatio

~~Nam enim omnes~~. Hic aristoteles
prosequitur de conversione et primo ponit intentum
in secundo ponit diversos modos conversionis
huius autem declarandum dividitur primo ponit
conversionem de contingenti. Propositum secundo
declarat ibi ~~Dico et non~~ esse legitur
similiter primo dicit acti ut enim propositiones
quae sunt secundum contingens equali sibi invicem
id est propositiones de contingenti convertuntur in oppo
sitas qualitates scilicet affirmativa vel ne
gativa ut contingit omne b esse a
ergo contingit nullum a esse b. Tunc aristoteles
exponit quod voce et dicitur converti

in oppositam qualitatem dicit dico autem
id est dicendum meum expono non affirmativas ne
gativas id est non convertuntur sic in oppositam qua
litatem quod modus negetur sed quaeque ha
bent affirmativam figuram sed secundum oppo
situm convertuntur hoc est propositiones de contingen
ti bene convertuntur in oppositam qualitatem
quae utuntur et figuram sed oppositus ut quae
negativa potest adiungi ut ea quae est conti
gens esse ei quae est contingit non esse sicut
convertitur et ponit intra ~~Quo no-~~
~~enim contingens~~ Hic probat conversi
onem contingentis in oppositam qualitatem
esse bonam per diffinitionem contingentis quia con
tingens est non necessarium modo quod non est
necessarium possibile est non esse si ergo contingit a
in esse b et b contingit non in esse a et
si omni a contingit b in esse tunc
contingit b non omni a in esse et simi
liter in particularibus non eadem est demonstratio
~~Sunt autem similiter~~ Hic removet
dubium quia iam dictum est quod propositiones
de contingenti convertuntur in oppositam
qualitatem ex hoc putarent aliqui quod
essent negative vere hoc aristoteles re
movet quod sunt praedicative sed negative sicut
quia modus est sicut debet esse secundum negationem
non potest ad modum et ideo videtur esse ne
gative sed non sunt ~~Huius autem declarandum~~
Hic aristoteles dividit modos conver
sionis de contingenti sed aliquis diceret
quod dividatur contingens quia multis modis dicitur
et secundum debet convertitur quia iam aristoteles
docuit propositiones de contingenti convertuntur
Hic dividit modos conversionis de con
tingenti et dicit primo aristoteles dividit con
tingens in duos modos et secundo appli
cat illos modos ad conversionem et
dat modos convertendi secundo ibi ~~Conve~~
~~rtuntur~~ et sic dicit primo in eadem ordine

2o ponit unum membrum diuisionis decla-
rando ipsum 2a ibi Uno quidem quod plerum-
que fit primo dicit his iam declaratis s.
de conuersione Contingens dicitur adhuc
duobus modis ponit hos modos quod
contingens significat contingens necessarium et possibile
adhuc contingens dicitur duobus modis
Uno quidem hic prosequitur unum me-
brum declarando ipsum et diuiditur primo
declarat contrarium 2o ad Et 2o autem in-
finitum primo dicit quod sic contingens ad utrumlibet
est dicitur quod dicitur est natura et hoc contingens
s. natura est quod plerumque fit i. ut in pluribus
et deficit aliquando quia natura semper est
id autem fit ut in pluribus ut hominem
canescere vel hominem augeri autem tempore
status hoc est contingens natura quia ut
in pluribus fit et addit quod contingens
natura non habet continuum necessarium i. non est
tpr in quolibet ~~pre~~ eo quod homo non semper est ca-
nescens nam cum homo est tunc in tempore
defectus et senectute canescit et
ut in pluribus Existente enim autem
patet expositione quod adueniente proportionis
vel consistentia sibi s. quod senium sit et
is esse dicitur ista qui uoluit quod nul-
lus homo sit in rerum natura adhuc erit
est uera homo est albus quod semper similiter est
quo non non ens potest esse albus Et sic quod
exponitur dicit quod existente enim patet quod con-
tingens tamen significat duo s. contingens
necessarium et contingens ad utrumlibet et dicit
quod non significat contingens equaliter et dicit
quod per prius significat contingens ad utrumlibet
quia id magis accedit ad naturam con-
tingentis et posterius significat necessarium
et id dictum est voluntarium quia aristoteles
expresso sermone dixit quod contin-
gens significat ista s. necessarium et non necessarium.

i. contingens ad utrumlibet et possibile et hoc
ponit contra principium huius libri in ista parte
In contingentibus quidem in aliis dicitur contingere
necessarium et necessarium et non necessarium possibile
contingere dicimus uult non i. quod contingens
significat hec tria sicut uox que significat plura
unum modo est superius unius tantum ad ista sed
significat ista ut uox que habet diuersa signifi-
cata Et si dicas quia aristoteles hic non ponit
contingens possibile si non significet ipsum et
aristoteles hic ponit dicendum quod aristoteles non
ponit hic contingens pro possibili quia possibile est
genus ad contingens necessarium et ad con-
tingens ad utrumlibet et genus datur sub-
fur intellectui per species sicut animal datur in-
telligi per hominem ~~Est alio modo~~
hic ponit secundum modum contingentis de-
clarando ipsum dicit quod alio modo dicitur contingens
ad utrumlibet infinitum et contingens infinitum
est quod equaliter se habet ad esse et ad non esse
et non plus habet se ad unam partem quam
ad aliam sed equaliter habet se ad unam partem quam
ad aliam sed equaliter habet se ad utramque par-
tem ut animal ambulare vel non ambul-
are sicut etiam motum hoc non habet se plus
ad esse uel ad non esse Aliquid instantia
dicitur enim quod id exemplum non ualet quia habet se
plus ad non esse quia quod homo ambulet et
fiat terre motus hoc est in paucioribus
dicendum quod non quantum ad esse sed manifesta-
tionem dat intelligere contingens infinitum
et per id quod dat intelligere contingens
uerum quod raro fit. ~~Conuertuntur~~
~~ergo~~ hic aristoteles ponit modos conuerte-
di de contingentibus et dicit primo aristoteles ponit
modos conuertendi de contingentibus et 2o
comparat contingens natura ad contingens
infinitum sed alibi dicit quod aristoteles 2o re-
mouet dubium aliquid dicit quod aristoteles
2o eligit contingens de quo hic intendit
de hoc non est uis quia semper in idem
redit ... ps est i. disciplina autem

et sillis p° d° q utrumqz co͞tigens
s. co͞tigens natu͞ et in situ͞ co͞uertitur
in oppositas q̄litates ~~vel q̄r~~ contingit oem
hoiem canescere co͞tingit oem hoiem
no͞ canescere simil' co͞tingit oem hoiem
ambulare co͞tingit oem hoiem no͞ am
bulare. tunc au͞les ponit dictam q̄r
aliquis putaret q omnio esset simi
le hoc remoz dicit no͞ et eode͞ mo͞ q̄r
co͞tigens natu͞ co͞uertit in oppositam
q̄litate͞ in ad genus q̄r dico co͞tingit
oem hoiem canescere ista est uera no͞
ista co͞uertitur in opposita qualitate p
ad genus et in ad genus ~~dico~~ co͞tingit
oem hoiem no͞ canescere id est veru͞
ut in pauc͞oribus et est co͞tigens ra
rum q̄r hoiem no͞ canescere est rarum
sz contingens in situ͞ co͞uertitur in oppo
sitam q̄litate͞ p idem genus sic co͞
tingit oem hoiem ambulare co͞tingit
oem hoiem no͞ ambulare ista sic
est co͞tingens in situ͞ exulta ha͞ accip
hoc dicitur q rar͞u est in hoibus s. q co͞
tingens co͞uertit in opposita qualitate
p ad genus sz co͞tingens i situ͞ p idem g͞

~~Disciplina autem et sillis~~ Hic
co͞parat co͞tigens natu͞ ad co͞tigens
in situ͞ remouendo dubiu͞ q̄r ia͞ dixit
au͞les q eode͞ mo͞ co͞uertitur modo
aliquis putaret q omnio esset simile
inter co͞tingens natu͞ et in situm
est quo ad g͞ulacoem sillorum hoc au͞les
remoz d. q disciplina et est i sillis
demo͞stratiuus no͞ fit ex infinitis i n͞
co͞stat ex p̄pōibus de contingenti p
finito eo q medium est in ordinatu͞
i pp hoc q medium no͞ semp ul' ut
frequent no͞ hz se eode͞ mo͞ sz ex p
pōibus q̄ nate sunt fi' ut in plibus
oroēs et co͞sideracoēs ~~d~~ demo͞
stracoēs fiunt q̄r sp medium i hz se
ul' ut sep uel ut frequent et ex talibz

fiunt demo͞stracoēs sz non potissime
q̄r demo͞stracio potissima co͞stat ex necess
p̄pōibus Illud forte aliquis diceret aut p̄mittit
ne aliquo mo͞ fi' silli ex p̄pōibus i fi
nitis au͞les dicit q ex p̄pōibus possibi͞
i infinitis est fi' sill' sz no͞ est solicitu͞ q̄re
hoc aloyci qui dicunt q ex illis bene fit
sill's sp no͞ co͞uertitur ad aliquem m͞
spalem et hoc ut in sequentibus ne͞
autem tm͞ volumus dicere q̄m i m͞ fi
quo i q̄uo mo͞ et q̄s erit sill's ex
contingentibus p̄pōibus. ~~Quoniam~~
~~autem co͞tingere~~ Iam au͞les posuit
unu͞ utile q ualuit sibi ad p̄ficiendum
sillos in p̄fcōs q̄r declarauit de co͞uersione
p̄pōnu͞ de co͞tingenti hic ponit ad uti
le q ualet ad sillos p̄fcōs et in p̄fcōs
q̄r declarat de dici de omni et de dici
de nullo sz ad dicendum q au͞les hic dicit
d g͞ulacoēe sillorum de co͞tingentia p̄mi
tiua est melior q̄r mgr̄ est admitte͞
au͞les dicit g° p° p̄s m͞z p° p̄mittit
duplicem acceptioem p̄pōnu͞ de co͞ti
genti 2° hoc declarat 3° dat modum
dicendi procedendi 2° p̄s est i Item de
quo b a co͞ting 3° i Primum ergo dicit
p° dicit quo autem co͞tingere hoc huic
in esse p hoc intelligit p̄dicatum et ista
de co͞tingenti q p̄dicatum in est subo et hoc
est dicere a n cui in est hoc et cui co͞ting
ipm in esse aliter dicere q p̄pōnes de
co͞tingenti ~~dicunt~~ dicunt duplicem accep
tioēm q̄r dicunt in acceptioēm p̄dicati
de subo p suppo͞ in actu et p suppo͞
in p̄o q autem dicant duplicem acceptioēz
hoc au͞les p̄bat et declarat dicit in a
de quo b ut de a co͞ting dicere hoium
alterum signat sp d' i q dicit duplicem
acceptioēm dico q̄ius omne a esse b
ul' contingit omne b esse a i co͞tingit
dicitur duplicem acceptioēz ul' n. dicitur

acceptioēz p suppo

acceptionem pro supposito in actu vel in potentia
et hoc est quod dicit aristoteles in textu aut
de quo dicitur b i. aut dicit acceptionem predicati
de suo pro supposito in actu aut de quo con
tingit dici i. aut dicit acceptionem predicati
de suo pro supposito in potentia et quod sit accipi
piatur contingens probat quia contingit verum
est quod potest modo potest dici supposito in
actu et in potentia ergo etiam contingens
excusata tantum actu quod quicumque aliquis
terminus est analogus qui potest accipi
pro aliquo primo et qui potest accipi etiam
pro aliquo secundo si addatur sibi ad restrin
gens ipsum ad secunda acceptionem tunc
stat pro eo quod est b est a ille terminus b
stat pro pro supposito in actu et ex quo
pro supposito in potentia modo addere sed contingens
tunc iam id predicatum restringit terminum
analogum pro eo supposito sed pro supposito
in actu et pro supposito in potentia. Pri-
ergo dicamus hic dat modum
procedendi et dicit quod iam dictum sit quod aliquo
de contingenti hoc est dupliciter accipitur modo
adiungendum est primo ut sit de generatione propositionis
contingentis quia in prima ambe accipiuntur
similiter de contingenti tunc est uniformis
generatio sillogismorum de contingenti tunc vero
acceptio predicati de suo pro supposito in potentia
3 et in actu. Quomodo ergo etiam
aristoteles premisit quedam utilia ad ge
nerationem sillogismorum et reductionem hic de
terminat de generatione sillogismorum et aristoteles hic
habet alium modum quia ipse prius de
terminavit de generatione sillogismorum simpliciter
in omni figura et postea de mixtis et
in omni figura hic autem simul expedit
generationem simpliciter de contingenti et
mixtam in una qualibet figura dicens secundum in 3
primo docet generationem sillogismorum simpliciter
et mixtam similiter in prima figura 2° in 2a
3° in 3a 2a i Ante figura 3a i An

postmodum ad figuras dividitur primo docet
generationem sillogismorum de contingenti v
niformem 2° mixtam i Si autem
hec quidem in esse dividitur primo docet
generationem mixtorum ubi 2° perimit
2a i Si autem altera quidem dividitur
primo docet generationem sillogismorum perfectorum
2° imperfectorum i Cum a omni b primo
ad ... in modo barbara 2° celarent
i Similiter autem et si dicit quando a contingit
omni b in esse et b contingit in esse
omni c tunc a contingit omni c et
probat illum sillogismum esse bonum ex d
ictione contingentis et est hic uni
formis generatio quia accipitur contingens pro
supposito in actu et in potentia Similiter autem
et si hic aristoteles ponit celarent
et dicit quando maior negativa de contingen-
ti minor vero universalis affirmativa erit perfectus
sillogismus et patet extra Cum autem
hic ponit inutiles modos et dividitur
primo ponit inutilem modum quando
de una est negativa 2° quando ambe
i Similiter autem et si adiunctae aliqua primo
dicit quando maior est affirmativa universalis
et minor est negativa universalis tunc est in
perfectus sillogismus sed conversa minore que il
la de contingenti convertitur in oppositam
qualitatem et minori existente ne
gativa universali convertitur in affirmativam
universalem et tunc erit barbara
Similiter autem hic ponit inutilem
modum quando ambe sunt negative
dicit quod tunc est inutilis coniugatio
sed si unus perficitur cum conversa minore
negativa in universalem affirmativam
tunc erit celarent vel conversa am
bas tunc erit barbara et tunc
reta... universales modos et patet extra
Si autem altera hic ponit mo
dos perfectos et dividitur primo ponit utiles

2o inutiles 2a i Si aut particulare
dicitur po ponit particulare modum affirmatiuum
s. darii 2o ponit negatiuum s. ferio
i Sursum sit po dicit si maior est
vlis affirmatiua de contingenti et minor
particularis affirmatiua tunc est perfectus sillogismus
s. darii et ponit duos generales sequentes
in lra Sursum sit hic ponit
dq modum negatiuum s. quod maior est vlis
de contingenti negatiua minor particularis
affirmatiua erit perfectus sillogismus s. ferio 2a
Si autem particularis hic ponit
inutilem modum qui opponitur darii s. si
minor est particularis negativa de contingenti
et maior est vlis affirmativa non est
sillogismus propter tales propositiones sed conversa
minore tunc idem fiet darii et fiet
perfectus sillogismus Si autem quod admodo
rem hic ponit inutilem modum
et diuiditur po premittit eum inutilem
esse 2o probat eum esse inutilem i vel
non prohibet po dicit si maior de contingenti
et particularis et minor vlis sive
sint ambe privative vel predicative
vel una privativa alia affirmativa
quocumque hec sit semper est inutilis
coniugatio Nichil non prohibet
hic aristoteles probat et declarat tallem
modum esse inutilem et diuiditur in
2 secundum quod probat ipsum esse inutilem
2a i Amplius autem extremis 2a i maiorem
respectu quo hoc modo quod ista sit inutilis
coniugatio patet et probat quod nichil prohibet
hic [illegible] album intendendo esse communius
predicato a et non predicari de
equis i de equalibus [illegible] quod non sunt
quantitates quod album potest esse communius
predicato tamen aristoteles alterius dicit quod i. in
quo hic intendit a. hoc significare et non
communius quam vestis tunc id in quo
album excedit predicatum non potest omni a
inesse neque nulli neque alicui vel alicui non
et probat quod propositiones secundum contingere
conuertuntur in oppositam qualitatem et tunc
semper patebit quod hic erit in pluribus
quam a nam sicut possit esse quod album sit vestis
et aliquod predicatum non album potest esse communius
quam aliquid quod album potest esse vestis
in quo non est animal non tunc accipiatur id in quo album excedit sicut
vestem tunc id non omni animali inesse
dicendo contingit omne album esse vestem quod illa
conuertitur in oppositam qualitatem contingit
nullum album esse vestem et ista est
necessaria nec nulli potest inesse dicendo contingit
nullum animal esse vestem ista non
potest stare quod ipsa conuertitur in opposita
qualitate s. contingit omne album esse vestem
quod est necessaria est falsa similiter neque potest inesse
alicui et alicui non dicendo contingit aliquid
album esse vestem quod ista convertitur
in istam contingit aliquid album non esse vestem
neque alicui non dicendo contingit aliquid animal
non esse vestem ista non valet quod ipsa
conuertitur in opposita qualitate
s. contingit aliquod animal esse vestem
Amplius autem hic probat predictos et dicit
quod sic se habentibus terminis contingit
primum i maiorem extremitatem posse
non i minori et quandoque inesse et nulli
et aristoteles ponit terminos quod omni in
esse et necessario animal album homo et
argumentum sic contingit quod omne album esse
animal contingit omnem hominem esse album
ergo contingit quendam hominem esse
animal ista non potest stare quod est necessaria
vere omnis homo est animal unde si con
tingeret quendam hominem esse animal
tunc contingeret quod quendam hominem non
esse animal similiter autem non contingere
in esse animal album vestem sed [illegible]

quidam album esse aliquam contingit omni
veste esse album sed contingit aliquam
veste esse animal in sui tamen non in esse
et idem est. si arguis negative tunc
semper erunt termini omnium in esse et nulli
in esse sed non sequitur conclusio quia maior
est quia sermo propositionis concludentis semper con-
cludit et in omni in. **Manifestum
est autem** hic probat hoc
idem tercio modo quia dicit quod cum terminis sic se ha-
bentibus non fit conclusio maior est quod
omnis conclusio vel de in esse vel de necessario
vel de contingenti ista patet per se modo vel
(l)o modo patet esse conclusio neque de in esse
neque de necessario neque de contingenti non affir-
mativa quia conclusio in termino privativa in con-
clusio privativa destruitur per privativam et
ergo unde si sequitur conclusio in affirmativis
de necessario tunc in privativis sequitur conclusio
de necessario privativa quod destruit affirmativam
et similiter est in illis de in esse et de
necessario unde non potest sequi conclusio quidam
homo est animal quia tunc in privativis sequeretur
quidam homo non est animal quod destrueret affir-
mativam similiter de necessario et de contingenti.
Manifestum hic infert correlarium
vel recapitulat et dividitur primo princi-
(pium) recapitulatione secundo removet dubium
ibi Oportet autem dicit quod manifestum est quando sequitur
conclusio vel quando non unde quando sunt privativa
situm minori quam oppositum declaravit tunc
fit imperfectus sillogismus quam perficitur per con-
versionem. **Oportet autem**
hic removet dubium dicit aliquis dubi-
taret quomodo sequeretur conclusio de contingenti
in privatio vel propositionis hoc aristoteles reduc-
dit quia sequitur conclusio de contingenti
2 ad utrumlibet vel secundum diffinitionem contingentis
in sequitur conclusio secundum quod dicebatur contingens

hic duplicem acceptionem et id est
contingens ad utrumlibet aliud autem
latet hic in hoc latuit multos
quia mihi hoc ignorantes unde quidam
dixerunt quod in affirmativis sillogismis sequitur
conclusio propositionis sed in negativis sequitur
conclusio de contingenti ad utrumlibet quod
falsum est quia semper sequitur conclusio de con-
tingenti ad utrumlibet. **Si autem
hec quidem** Iam aristoteles
docuit generationem sillogismorum de contin-
genti uniformem hic docet generationem
sillogismorum de contingenti difformi sed
quando una est de in esse et dividitur primo docet
generationem sillogismorum universalium secundo particu-
larium ibi Si vero. Si autem hec quidem
dicit primo ponit rationem quae verificat modos
2° perfectos sequitur Contingit in a dicitur primo
ponit regulam quae verificat modos
imperfectos 2° ibi Cum autem quae ad minorem
primo dicit quando una est de in esse alia
de contingenti si maior est de contingenti
tunc erunt perfecti sillogismi et contingentis
erunt secundum dictam declarationem in quo
contingenti ad utrumlibet quia 3° quando non
exponitur negatio nullum sequitur impossibile.
Cum autem quae ad minorem
hic ponit regulam verificantem
modos imperfectos primo dicit quando autem
maior est de in esse minor de contingenti
tunc omnes imperfecti erunt sillogismi
quam ad conclusionem ipsius de contingenti
secundum dictam declarationem quia non sequitur
conclusio de contingenti ad utrumlibet
sed aristoteles dicit privativi sillogismi de con-
tingentibus secundum declarationem dictam in
in privativis sillogismis maioris de in esse
minori de contingenti sequitur conclusio
de contingenti propositionis et hoc est quod dicit
non sequitur conclusio secundum dictam declarationem

sed eius quod est nulli inesse ex necessitate
quo ad universales propositiones vel eius quod est
non omni inesse ex necessitate quo
ad particulares. Unde conclusionem de contingenti
possibili et aliquando per nulli inesse ex necessi-
tate et per non omni inesse ex necessi-
tate et aliter arguitur si non omni et nulli in-
est ex necessitate dicitur contingere nul-
li et non omni id est hanc dicimus esse
conclusionem de contingenti ad utrumlibet.
Item existat littera voluit aliqui et
sic exponunt quod maiori de inesse
minori de contingenti non sequitur conclusio
contingentis ad utrumlibet in propositionibus sed
contingentis possibilis. Sed dicunt quod in af-
firmativis sequitur conclusio secundum determinationem
declaratam temporibus sic se habentibus sed
hoc non probant per litteram aristotelis qui
exprimit id de propositionibus excludendo
affirmativas. Sed hoc dictum minime
a probo quod est falsum quia sicut in propositionibus
non sequitur conclusio secundum determinationem declaratam
temporibus sic dispositis sic neque in affirma-
tivis probo. Eadem est distributio in
affirmativa et negativa sicut in negativis una
sit distributio pro omnibus suppositis
negative ita in affirmativis sit di-
stributio pro omnibus suppositis affirmative
si ergo in negativo sillogismo sequitur conclusio
de contingenti possibili ergo et in affirmativo
cum eadem sit distributio utrobique et
tu dicis quod aristoteles tantum expressit
negativas dicendum quod hoc ideo fecit quia
minus fuit notum in propositionibus quam
in affirmativis et ideo expressit. Item potest
dici probatio ad oculum quod in af-
firmativis maiori de inesse minori de
contingenti sequitur conclusio contingentis
possibilis et sit iste sillogismus omne b est a

contingit omne c esse b ergo contingit
possibile omne c esse a si non sequitur tunc da-
tur oppositum scilicet non contingit aliquod c esse a
modo ista sequitur ex necessitate aliquod c non est a
modo accipiatur oppositum conclusionis scilicet
ista ex necessitate aliquod c non est a
quod est oppositum prioris conclusionis loco mino-
ris et arguatur in secunda figura sic
omne b est a ex necessitate aliquod c non est
a tunc sequitur ergo ex necessitate aliquod c non
est b quod est oppositum minoris prioris
quae fuit contingit omne c esse b. Unde
ista conclusio contingentis sequitur ex conclusionis
opposito cum una premissarum infert
oppositum alterius premisse et id est hic.
Item hoc probatur alio modo quia accipiatur
oppositum conclusionis scilicet ista ex necessitate
aliquod c non est a illa accipiatur pro maiore
et minore quae est de contingenti
ponatur inesse quia contingens est quod non
existente necessario posito autem inesse nul-
lum sequitur impossibile tunc arguatur in
bocardo sic ex necessitate aliquod c non est
a omne c est b ergo ex necessitate aliquod b non
est a quod est oppositum maioris prioris sillogismi
quae fuit omne b est a. Item probatur alio modo
quod sequatur conclusio de contingenti possibili
et non pro ad utrumlibet quia si sequeretur con-
clusio pro ad utrumlibet secundum determinationem declaratam
scilicet ergo contingit ad utrumlibet omne c esse
a istam antecedunt duae scilicet ex necessitate
aliquod c est a et ista ex necessitate aliquod c
non est a modo accipiatur affirmativa quae an-
tecedit conclusionem contingentem ad utrumlibet
ponendo conclusionem loco maioris et
affirmativam quae antecedit loco minoris
tunc non fit sillogismus quia in 2a figura
ex puris affirmativis nihil sequitur. Item

Nunquam ad premissas eodem modo dispo-
sitas sequitur conclusio universalis de necessario et
sequitur conclusio de contingenti ad utrumlibet
aut neutrum illarum patet sed ad premissas
et hoc secundum fore sed maiori de inesse minori
de contingenti mixtis mixtis quamquam sequitur
conclusio de necessario quamquam de contingenti ad utrum-
libet secundum aliquos probatores possum inuenire
terminos in quibus sequitur conclusio de contingenti
ad utrumlibet et in quibus sequitur conclusio de
necessario premissis eodem modo dispositis ut
sic omnis homo est animal contingit omne album
esse hominem ergo contingit omne album esse
animal ista est de contingenti ad utrumlibet
Item possum inuenire terminos in quibus sequitur
conclusio de necessario eodem modo dispositis
et sit terminus coloratum album homo et ar-
guatur sic omne album est coloratum
contingit omnem hominem esse album ergo con-
tingit omnem hominem esse coloratum
ista est de necessario patet secundum quod neutrum con-
clusio sequitur secundum fore patet secundum quod sic premissis
dispositis oportet sequi aliquam conclusionem
sed non sequitur conclusio de necessario nec de
contingenti ad utrumlibet ergo oportet quod sequatur
conclusio quomodo ad ista scilicet ad contingens
naturam et ad contingens ad utrumlibet
et hoc est contingens pro possibili patet ergo ista
ps sufficienter declarata quod communiter ex-
positores persequuntur Contingit
Hic prosequitur ponendo modos et dividit
primo multiplicat primam in modos perfectos
secundo multiplicat secundam vel in Cum in
contingentibus dicitur in id hm quod multiplicat
primam vel in per duos modos secundo ibi Similiter
autem et cum privatiuam primo ponit barba-
ra primo dicit quando maior est de contingenti
minor de inesse tunc sequitur conclusio de
contingenti ad utrumlibet quia tunc in maiori

actu contingens presupponitur in actu cum
contingit omne animal esse album tunc est
quod omne animal quod actu est animal contingit
esse album et tunc minor excludit
actu sub maiori quod est de inesse quod actu
supponitur in actu dicendo omnis homo est animal
ergo conclusio erit de contingenti ad utrum-
libet scilicet contingit omnem hominem esse album
Item conclusio erit de contingenti ad utrumlibet
quia tunc est quod omnis homo qui actu est
potest fieri albus et non albus Simi-
liter Hic ponit modum universalem privatiuam
tamen scilicet celarent quia quando maior est de con-
tingenti negatiua minor de inesse tunc
sequitur conclusio de contingenti ad utrumlibet
negatiua et probatur eodem modo predicto de necessario

Duo autem contingentes sunt

Hic autem ponit modos imperfectos modo-
rum de generatione syllogismorum de contingenti
et in esse quia duplex sunt modi imperfecti
quidam directe minus imperfecti alii magis
primo ergo ponit modos imperfectos qui minus
directe imperfecti et secundo qui magis directe imperfecti
ibi Si autem privatiuam dicit quod tales autem
quando ponuntur modos imperfectos minus
probatur quidam [illegible] quia non reducuntur
illorum modorum imperfectorum et secundo ponit
modos ibi Declaratis autem dicit primo probatur
quod possibili posito in esse nullum sequitur
impossibile licet quod falsum non tamen sequitur
falsum impossibile et primo ponit regulam
qualiter scilicet ad hoc secundo concludit principale
capitale verum hoc autem ostenso manifestum est
dicitur primo ponit modum in generali et secundo
ponit regulam secundum ibi Primum autem ostendendum
primo dicit quod autem sunt apposite de con-
tingenti que sunt se habentes id quam
de maiori est de inesse et minor de con-
tingenti tunc manifestum est quod sunt imperfecti
et ideo non est ostendere per suppositas opposites
id est per conuersionem sed ex alius in illud

est omnino impossibile. **Primum autem.** Hic ponit unum ex dicendis. Primo ponit unum, secundo removet duas instancias ibi: **Apparet autem.** Primo intendit probare quod si ad antecedens sequitur consequens si antecedens est possibile et consequens. Illam regulam probat sic. Si a est b, et si a est possibile et b, id est consequens, est possibile, quia si non, tunc si a est possibile et b impossibile, modo in quantum a est possibile tunc potest fieri et quando [fiet] est tunc est, quia quod fit quando factum est tunc est, et ergo a erit, ipsum b non erit, modo dictum est quod sicut a est b, et ergo b erit et non erit, quod est dicere contradictoria. Sed aristoteles bene dicit quod fit quando factum est tunc est, quia in rebus permanentibus id quod fit quando factum est tunc est, sed in rebus mobilibus non, quia dicit in primo physicorum id quod fit non est quando factum est in rebus non permanentibus. **Apparet autem.** Hic aristoteles removet instancias et primo unam, secundo aliam ibi: Amplius autem quidem iam dictum est quod quando ad antecedens sequitur consequens si antecedens est possibile et consequens. Modo aliquis diceret hoc est verum quando antecedens possibile in actu tunc consequens est possibile, sed si antecedens est possibile in [illegible] et generatione non oportet. Aristoteles removet dicens quod non solum est verum dicere de illo quod actu est, sed id quod possibile est in generatione et [illegible] et quotiens modo sit possibile. Ex ista littera accipitur quod quoddam est possibile quoddam est possibile quod actu est, ut si sortes sit albus sortes actu est possibilis ad esse possibile in [illegible] ergo quando ad dealbari, tunc possibile est ipsum esse album, et id est in potentia propinqua ad esse possibile, quod est in potentia remota ut si ad [illegible] [illegible] [illegible] ad generandum per mille annos hoc dicitur possibile. Modo aristoteles dicit

quotiens modo possibile est esse antecedens et consequens. **Amplius autem cum est a.** Hic removet aliud dubium quia iam dictum est quod ad antecedens sequitur consequens et hoc aliquis negaret quia diceret aliquis ex uno non sequitur, quia neque ex termino uno neque ex propositione una unica aliquid sequitur. Modo antecedens est unum, ergo ex ipso non sequitur. Sed antecedens aristoteles dicit quod verum est quod ex uno non sequitur aliquid, tamen unum potest accipi loco duorum, quia antecedens potest accipi loco maioris et minoris, tunc ex necessitate sequitur conclusio. Verbi gratia si [illegible] predicatur de d [illegible] de c et [illegible] de c ex necessitate predicatur [illegible] omne d est c, omne c est d, ergo omne c est c. Unde bene verum est quod ex uno non sequitur sillogistice in quantum unum accipitur absolute prout habet [illegible] unius, sed in quantum accipitur loco duorum tunc bene. Ex ista littera accipitur quod ex uno termino et propositione nichil sequitur [illegible] est sillogistice, sed ex uno sillogistice potest sequi conclusio si uti uno loco duorum, quia ad [illegible] sequitur [illegible] quod predicatur de animali et animal predicatur de homine, et sic animali possem uti loco duorum. **Hoc autem ostenso.** Hic concludit regulam principalem. Primo dicit quod hoc ostenso scilicet quod si antecedens est possibile et consequens tunc sequitur conclusio principalis quod si possibile ponitur in esse nullum sequitur impossibile, quia licet falsum quandoque sequatur tamen non sequitur impossibile. Unde si a est possibile et b erit possibile, quia si b esset impossibile et a [illegible] antecedens quod positum est ipsum b esse possibile et [illegible] non est possibile, et sic esset possibile et impossibile. **Deceptionis autem.** Ista aristoteles

modos perfectos de mixtione contingentis
et in esse et posuit regulam valentem
ad modos perfectos et imperfectos hic Aristoteles
ponit modos imperfectos et dividitur primo ponit
unum modum scilicet barbara secundo celarent
ibi Rursum sit privativa dividitur primo primus
regulam secundo exponit quod dicit accipi
propositio de inesse ibi Oportet autem acci
pe dividitur primo ponit modum secundo probat
eum ibi Non contingit primo igitur ponit
barbara quo ad inutilem modum
dicit quando maior est de inesse minor de
contingenti et ambe sunt universales affirmative
sequitur conclusio contingentis propositionis vel igitur
sit iste sillogismus omne b est a contingit
omne c esse b igitur contingit propositionis omne
c esse a **Non enim contingit**
hic probat quod sequatur ista conclusio
scilicet contingit omne c esse a propositionis et dividitur
primo ponit unam probationem secundo aliam
ibi Est autem prima primo intendit
sic probare scilicet per impossibile quia prius dixit
quod non sit omnino de propositione sit igitur non
concedas hanc conclusionem contingit omne
c esse a tunc da oppositum non con
tingit aliquod c esse a et ista valet id est
exnecessitate aliquod c non est a per hoc
in terminis modo non Aristoteles dicit ponas mi
norem inesse quod fuit contingit omne c
esse b et dicit omne c est b modo tunc ar
gue in tertia figura in bocardo ac
cipiendo oppositum conclusionis loco maio
ris sit exnecessitate aliquod c non est a et
ex quo infertur oppositum maioris cum
oppositum conclusionis et minore quia
maior fuit omne b est a modo Aristoteles
removet unum quod aliquis posset dicere
quia aliquis posset dicere quod tu infers op
positum maioris cum conclusione hoc est

ideo quia tu ponis minorem inesse quod
prius de contingenti hoc Aristoteles removet
dicit quod ex hoc non sequitur quia possibili po
sito inesse licet sit falsum quamquam tamen
propter hoc non sequitur impossibile igitur id est
per tanto quod accipio oppositum conclu
sionis verum. Et hic vult esse dicendum quia
Aristoteles vult hic in probatione modo de necessario
et de inesse quando maior est de necessario propositionis
negativa et minor de inesse ista prius
dixit esse inutilem coniugationem. Item
quod Aristoteles bene vult quia quando dixit quod
esset inutilis coniugatio hoc voluit
quo ad conclusionem de necessario sed tamen non est
inutilis quo ad conclusionem de inesse modo
Aristoteles sufficit ad probandum conclusionem de
inesse igitur bene probat istam probationem
Aristoteles subtiliter innuit in littera cum dicit
non contingit id est accipe oppositam prio
ris conclusionis quod est non contingit et ista
valet exnecessitate modo aliquod c est a. Vel
omni c ponatur inesse id est minor sit de
inesse tunc fortis sillogismus in bocardo
si a quidem non contingit c id est quod maior
sit exnecessitate aliquod c non est a et minor
sit de inesse omne c est a et tunc sequitur
conclusio igitur aliquod b non est a quod est opposita
huius omne b est a **Est autem**
hic Aristoteles probat per primam figuram quia
Aristoteles quando maior est de inesse et minor
de contingenti tunc fiat minorem de inesse
et tunc ambe erunt de inesse et tunc
argue sic omne b est a omne c est b
igitur omne c est a ista conclusio sequitur
ad premissas modo Aristoteles vult illo probare
quando oppositum conclusionis positis sillogismus sit
ista exnecessitate aliquod c non est a quod est op
posita conclusionis primi sillogismi que fuit
contingit omne c esse a quando igitur oppositum
conclusionis non potest stare cum aliquo

oc q e b igitur aliquod b non est a

p(re)missarum tunc p(ri)or concl(usi)o fuit
vera s(ed) ista ex necessitate ad q(uo)d n(ull)o e(st) a
vel n(ull)o contingit ad q(uo)d e(st) a m(ani)festum
est a(liq)ua p(re)missarum nec est ista o(mn)e
b e(st) a neq(ue) etiam est ista o(mn)e q(uo)d e(st) b
n(ecessari)o est concl(usi)one q(ue) fuit o(mn)e q(uo)d e(st) a
s(ecundu)m p(ri)or concl(usi)o et q(ua)n(do) fuit bona

Oportet autem hic auctor ostendit
quo(modo) debet accipi p(ro)positio de in esse et
de in esse et dividit(ur) p(ri)mo p(ro)bat uno modo
q(uo)d p(ro)p(ositio) de in esse debet accipi p(ro) in esse
s(im)p(lici)ter et no(n) p(ro) in esse ut nunc et h(oc)
p(ro)bat p(ri)mo uno modo s(ecundu)m alio modo
p(ro)bat ibi **Amplius si p(ro)p(ositi)o** p(ri)mo d(icit) q(uo)d q(uando)
maior est de in esse minor de contingenti
tunc d(icit) q(uo)d maior q(ue) est de in esse debet
accipi p(ro) in esse s(im)p(lici)ter et in esse s(im)p(lici)ter est id q(uo)d
est necessarium licet ei no(n) addat(ur) necessarium
q(ui)a p(ro)p(ositio) de in esse s(im)p(lici)ter o(mn)e q(uo)d m(ag)is
t(em)p(o)r(e) et d(ic)itur t(em)p(or)ibus sicut ista q(ui)a sic f(ac)it
sillogis(mum) et no(n) de in esse s(ecundu)m nunc q(ui)a t(unc)
no(n) sequeretur concl(usi)o de contingenti p(ro)p(rie) d(ic)to
et hoc p(ro)bat p(er) t(er)minos nulli in esse et
omni et p(ri)mo accipit t(er)minos nulli in esse
et accipit movere hominem equum et ar-
gumentum sic o(mn)e movens est h(om)o ista est
vera p(ro) nunc si n(ihi)l ad moveri q(ua)m h(om)o
contingit o(mn)em equum moveri vel esse mo-
ventem s(ecundu)m contingit o(mn)em equum esse ho-
minem ista est f(a)l(s)a q(ui)a ex necessitate nullus
h(om)o est equus et sic p(ate)t q(uo)d si accipiat(ur) de in esse
p(ro) nunc q(uo)d in modo in p(er)fectis no(n) sequi(tur)
concl(usi)o de contingenti p(ro)p(rie) d(ic)to tunc accipit
t(er)minos omni in esse d(icit) amplius al(iter) moveri
sic maior ex(tr)emitas movens sic medium
h(om)o sic minor ex(tr)emitas tunc arguat(ur)
sic o(mn)e movens est animal ista est de in
esse ut nunc vera si n(ihi)l ad moveri
s(ed) al(iter) contingit o(mn)em hominem moveri s(ed)

contingit o(mn)em hominem esse animal ista
est de necessario o(mn)i s(ed) in esse debet accipi s(im)p(lici)ter
no(n) p(ro) nunc **Rursum** hic ponit
s(ecundu)m modum s(cilicet) celarent et d(icit) p(ri)mo ponit
cum p(ro)batione s(ecundu)m ostendit q(uo)d concl(usi)o debet
sequi q(ua)n(do) maior est de in esse et minor
de contingenti et hoc exp(ri)mit in ne-
gativis ibi **Hic igitur sill(ogismi)s** dividit(ur) p(ri)mo p(ro)bat
uno modo ~~s(ecundu)m alio modo~~ in negativis seq(ui)
concl(usi)onem de contingenti p(ro)p(rie) s(ecundu)m alio m(odo)
vel p(ri)mo ponit modum et p(ro)bat(ur) cum s(ecundu)m
ostendit q(uo)d concl(usi)o sequat(ur) et p(ro)bat
concl(usi)onem seq(ui) de contingenti p(ro)p(ositi)o ibi **m(ani)f(estu)m**
in contingit et legat(ur) simil(ite)r p(ri)mo d(icit)
ponendo celarent et fo(rm)at in t(er)ra et seq(ui)
concl(usi)o s(ecundu)m contingit nullum q(uo)d e(st) a q(ui)a
si no(n) tunc da oppositum s(cilicet) n(ecessari)o contingit
sup(er) nullum q(uo)d e(st) a tunc ponas mi-
norem in esse et argue in t(er)tia figura in
disamis q(ui)a ista no(n) contingit nullum
q(uo)d e(st) a valet ista ex necessitate aliq(uod) c
e(st) a argue s(ecundu)m sic ex necessitate ad q(uo)d e(st)
a o(mn)e q(uo)d e(st) b s(ecundu)m ad b e(st) a q(uo)d oppositum illi(us)
maioris nullum b e(st) a **Hic igitur sill(ogismi)s**
hic ostendit a(lio) modo q(uo)d sequat(ur) concl(usi)o
de contingenti p(ro)p(rie) in p(ri)vatis et p(ri)mo
p(ro)bat uno modo s(ecundu)m alio modo ibi **Amplius**
ex t(er)minis p(ri)mo d(icit) hic sill(ogismi)s qui e(st) in
privativis no(n) e(st) sill(ogismu)s contingentis in
e(st) contingentis s(ecundu)m d(ic)tam diffi(niti)onem et
hoc p(ro)bat q(ui)a ista concl(usi)o seq(ui)t(ur) ad illas
p(re)missas p(ro) illo contingenti cui(us) oppositum
acceptum cum una p(re)missarum destruit
reliquam s(ed) id est contingentis p(ro)p(ositi)o q(ui)a
si no(n) concedis seq(ui) contingit n(ecessari)o q(uo)d e(st)
a tunc ista nulli in esse ex necessitate
i(n) tunc seq(ui)t(ur) ista no(n) contingit nullum
q(uo)d e(st) a no(n) ista est contradictio huius
nullum q(uo)d e(st) a q(ui)a ista no(n) contingit
n(ecessari)o q(uo)d e(st) a valet ista ex necessitate
ad q(uo)d e(st) a no(n) ex necessitate aliq(uod)

o est a contradictio huius nullum c est a
modo aristoteles hec in contradictorio facta ypo-
thesi .i. in opposita conclusionis premisse s.
in ista modo contingit nullum c esse a.
s. accidentaliter contingens pro posito quia oportet quod sit .i. tertia
contingit ullum c esse a quia sunt contradic-
torie et tunc in contradictoriis debet
stare pro eodem **Amplius** hic probat aliquo
modo et intendit sic arguendo Cuicumque
ad premissas eodem modo dispositas quum
que sequitur conclusio de necessario quandoque de conti-
genti ad utrumlibet necessario sequitur si forte quia
si sequeretur conclusio de necessario si forte
semper sequeretur et in omni materia vel si
sequeretur conclusio de contingenti ad utrum-
libet si forte semper sequeretur modo aristoteles
ponit terminos in quibus sequitur conclusio de
necessario et in quibus de contingenti ad
utrumlibet et dicit si sit corvus medium
sit intellectus quia minor extremitas
sit homo et arguatur sic in modo propositionis
ullum intelligens est corvus contingit
omnem hominem esse intelligentem ergo con-
tingit hominem esse corvus .i. sequitur conclusio
de necessario s. quod nullus homo sit corvus
et ergo non sequitur in tali dispositione con-
clusio contingentis ad utrumlibet tunc ponit
terminos in quibus sequitur conclusio ad utrum-
libet movens scientia homo et scientia sit medium
nulla scientia est movens contingit omnem
hominem esse scientem ergo contingit nullum
hominem moveri ista conclusio non est necessaria
vero est contingens ad utrumlibet quia non necesse
est nullum hominem moveri sed necesse ali-
quem .i. sequitur conclusio de contingenti
pro posito et sic manifestum est quod in propositionibus
est quod nulla extremitate .i. conclusio contingentis
pro posito unde ista coniugatio est inutilis
ideo oportet quod sequitur conclusio sed non potest
sequi conclusio de contingenti ad utrumlibet

nisi necessario ergo contingentis pro posito
quod est quando ad utrumque et debes ad-
vertere quod iste eodem modo est in af-
firmativis quod autem aristoteles hoc non
exprimit hoc ideo est quia magis fuit no-
tum in affirmativis quam in negativis
unde sequitur conclusio est contingenti pro posito
ut prius probatum est unde si accipitur
contingens ad utrumlibet tunc quandoque se-
quitur conclusio et de necessario et de contingenti ad
utrumlibet quod potest probari per istos terminos
intelligens animal homo ergo ad conclusionem
de necessario et accipe alios intelligens
movens ergo ad conclusionem ad utrumlibet
tunc aristoteles dicit sumendum est a melio-
ribus quia si ego accipio forte maiorem
de inesse ut nunc quod debet esse de inesse
simpliciter tu potes accipere maiorem de
inesse simpliciter et semper habetur propositum
Si autem particularium Iam aristoteles
docuit et posuit modos in primis
qui sunt minus in particulari hic ponit
modos magis in particularibus et dividitur
primo ponit unum secundo alium tertio adiungit
inutilem modum omnino inutilem secundum ibi
Eodem autem modo tertium ibi **Si autem non
inesse** primo dicit si minor est de contingenti
negativa et maior de inesse tunc magis
est imperfectus quia remotius distat
a modo perfecto quia prius quando minor fuit
de contingenti affirmativa statim perficiebatur
per impossibile sed hic oportet quod minor negativa
convertatur in oppositam qualitatem et
tunc probetur per impossibile sicut prius et id
facile est videntibus. **Eodem autem**
hic ponit alium modum inutilem dicit
si ambe sunt particulares propositiones et maior
est de contingenti tunc non differt accepta-
re in hoc quod sua est vel negativa
quia oportet converti in oppositam qualitatem

et tunc per probationem per impossibile. Ita sequitur
conclusio de contingenti propositionis ex probatione
Similiter autem non in esse. Hic addit modum
unum omnino inutilem primo dicit quod si maior
est de contingenti sive affirmativa vel negativa
et minor sit non inesse vel sit negativa
particularis de inesse tunc numquam fit sillogismus
quia semper est impossibilis figura quod minori existen-
te negativa non fit sillogismus et ponit
terminos omni inesse et nulli inesse ter-
minis existentibus inesse album animal nix et
arguatur sic quod animal sit medium con-
tingit omne animal esse album quoddam
nix non est animal ergo contingit nivem non
esse albam ista est falsa quia existentia
album inest omni nivi termini non inesse al-
bum animal pix contingit omne animal esse
album quoddam pix non est animal ergo con-
tingit quandam picem non esse albam ista
est falsa quia existentia nulla pix est al-
ba. Manifestum est autem. Hic istis
correlarie vel recapitulat et dicit manifestum est
ex dictis quando sequitur conclusio et quando non
unum quamquam utraque propositio ut quando ambe
sunt negative et maior est de contingente
et si convertitur in oppositam qualitatem
tunc fit varia. Similiter autem hec
quidem. Hic auctor ponit modos per-
fectos et dicit primo ponit modos quando una
est universalis 2o quando ambe sunt particulares
vel indefinite 2a ibi Nam utraque cum
particulares. dicitur primo ponit modos utiles
2o inutiles. Et quando universalis dividitur
primo ponit regulas modorum perfectorum
2o imperfectorum. Cum autem universalis
primo ponit darii et ferio et dicit
quod maior est de contingenti affirmativa
universalis quo ad darii vel negativa quo-
ad ferio et minor de inesse perfectus

est sillogismus perfectus quia prius quia sequitur
conclusio eius dictum de omni tunc tamen
dicit regulam minorum imperfectorum dicit
quando maior est de inesse minor autem de
contingenti si est affirmativa tunc non est minus
imperfectus quia minus distat a perfectione si
autem est negativa tunc oportet quod convertatur in
oppositam qualitatem et tunc probabitur per im-
possibile et hoc scilicet est verum et eodem
modo in ferio et darii sicut in universalibus
modis. Et quando universalis. Hic ponit
modos inutiles et primo quando qualitas
mutatur 2o quando quantitas ibi Si autem universalis
ponatur primo dicit quando maior est universalis de in-
esse vel non inesse vel sive sit affirmativa
universalis maior vel negativa minor autem sit
de contingenti particularis negativa tunc per conversio-
nem particularis de contingenti in oppositam
qualitatem fit sillogismus sed quando mutatur qualitas
ita quod est negativa minor non erit sillogismus
et hoc est quod dicit auctor Quando autem non in
esse fuerit particularis id est quando altera negative
sic mutando ipsam in oppositam
qualitatem non fit sillogismus termini inesse
album animal nix contingit omne animal esse
album quoddam nix non est animal ergo con-
tingit quandam nivem non esse albam
ista est falsa quia existentia album inest
omni nivi termini non inesse album animal
pix contingit omne animal esse album quod-
dam pix non est animal ergo contingit
quandam picem non esse albam sed
est falsa quia existentia album inest nulli
pici unde sicut dicitur quod prius et auctores
dicunt quod primum secundum est demonstrandum (?)
sicut patet ex dictis quod hoc est proba-
re per infinitum quando aliqua propositio
habet plures causas veritatis et si
unam accipio loco istius que sequitur ad
eam (?) tunc si conclusio non sequitur

adistam neque ad aliam quia quando ad ante
sequitur consequens quod contra non sequitur ad ante
neque ad consequens modo minor que est contra
ad aliam non esse album sed duas causas
ueritatis scilicet contingit nullum animal esse
album et contingit non omne animal non
esse album modo ad uniuersalem negatiuam scilicet
particularis quia si nullum animal contingit
esse album tunc et ad animal contingit
non esse album modo prius uisum quod
minori existente negatiua in tali forma
non sequitur conclusio ergo neque ad particularem
non mutetur in oppositam qualitatem
Si autem uniuersalis hic ponit ad
alios modos inutiles et dicit si particularis
ponatur ad maiorem sine sit contingens uel
de inesse uel necessaria uel permutata quomodo
cumque sit de inesse nullomodo fit sillogismus
quia in prima figura maiori existente particulari
non sequitur Nam in talibus hic ponit
quando sunt ambe particulares uel dicit quando am
be sunt particulares uel indefinite non sequitur
conclusio quocumque sit de inesse uel de conti
gentia et ponit terminos omne inesse album
album homo non inesse animal album
tunica Quoniam autem
hec quidem Postquam aristoteles
docuit generationem sillogismorum de mixtione
ne contingentis cum positiuo in prima figura
hic aristoteles docet mixtionem sillogismorum
de contingenti cum necessario in prima figura

dicit primo ponit regulas ueritatis premis
sas secundo ponit regulas ueritatis conclusio
nes 2a ibi Conclusio autem si predicatum
primo dicit quod quando una propositionum est de necessario
inesse uel non inesse per hoc intuitu
utriusque modum scilicet barbara et ce
larent et si minor est de necessario ma

de contingenti fit perfectus sillogismus secundum
dictum de omni quia sequitur conclusio
contingentis ad utrumque quia in mixtione
contingens accipitur presupposito in actu
et ergo quando minor est de necessario tunc est
euidens dici de omni uel de nullo
Conclusio autem hic ponit
regulas ueritatis conclusionum et
primo ponit 2 regulas ueritatis
conclusionum in mixtione contingentis
cum necessario et 2o remouet dubium
Eius autem primo dicit est si termini idest si
premisse sunt affirmatiue ambe et propositionum
una est de contingenti alia de necessario tunc
conclusio est contingentis et non inesse
idest tunc sequitur conclusio de contingenti et non
de inesse sine propositiones sint uniuersales
una uniuersalis alia particularis tunc ponit
secundam regulam dicit ipse quando una propositionum
est de contingenti alia de necessario et una
est affirmatiua alia negatiua et si illa
de necessario est affirmatiua et contingens est ne
gatiua tunc sequitur conclusio contingentis
negatiua et non conclusio de inesse negatiua
tunc ponit tertiam regulam dicit si contingens
est affirmatiua et necessaria est negatiua
tunc sequitur duplex conclusio scilicet conclusio
contingentis non inesse idest conclusio
negatiua de contingenti et conclusio non
inesse idest sequitur conclusio negatiua
de inesse sine terminis sint uniuersales sine non
et tunc ostendit quod accipitur contingens
in conclusione de contingenti dicit quod quem
admodum in prioribus idest pro contingenti
ad possibile et hoc intelligit quando con
tingens ponitur ad maiorem extremitatem
et hoc non solum sed etiam in negatiuis
sed etiam in affirmatiuis Prius autem hic
aristoteles remouet dubium quia aristoteles
dixit quod sequitur conclusio contingentis modo

aliquis diceret non enim sequitur conclusio de necessario hoc aristoteles removet quia dicit quod non sequitur conclusio de necessario non in esse quia non exnecessitate in esse et exnecessitate non in esse non sunt idem quia non exnecessitate equipollet cum contingenti sed exnecessitate non in esse equipollet cum impossibili in esse ex quo
ista
ergo sequitur conclusio de contingenti non potest sequi conclusio exnecessitate non in esse et tunc concluditur et patet ex littera //

Insistentium autem hic aristoteles multiplicat regulas per modos et aristoteles consuetudo est hic et in ista mixtione ponere primo modos imperfectos scilicet quando maior est de necessario quia tunc est modus imperfectus et hoc facit ideo quia quando est modus imperfectus tunc necessarium ponitur ad minorem exnecessitate modo propter dignitatem necessarii quia dignius est ipso contingenti ideo primo ponit modos imperfectos et tunc ponit perfectos modos et dicit primo ponit modos qui omnes sunt imperfecti et secundo quando maior sunt imperfecti 2ni i. Si autem ad minorem exnecessitate dum primo ponit modos universales secundo particulares i. Eodem autem modo se et ista divisio dicitur procedere dicit primo ponit modos universales quando premisse sunt similis figure ut in barbara secundo quando sunt dissimilis figure sicut in celarent i. Si autem non similis figure dicit modo hic quod ponit duos modos quia primo ponit modum imperfectum in barbara et secundo ponit modum perfectum i. Rursum si a et dicit quod quando maior est universalis affirmativa de necessario et minor de contingenti tunc sequitur conclusio et non est perfectus sillogismus quia non sequitur hic conclusio hic directe de contingenti sed de possibili similiter quia maior est de necessario et ideo minor eiusdem sub ipsa accipi non potest et dicit quod eodem modo probatur sicut prius scilicet per impossibile et per primam figuram quia sunt iste sillogismi exnecessitate omne b est a contingit omne c esse b ergo contingit omne c esse b. si non tunc da oppositum scilicet non contingit aliquod c esse a ista valet exnecessitate aliquod c non est a modo ista accipiatur loco maioris cum minore quam debes ponere in esse sicut prius docuit aristoteles et arguatur sic in tertia figura in bocardo exnecessitate aliquod c non est a omne c est b ergo aliquod b non est a quod est opposita parte et maioris scilicet exnecessitate omne b est a similiter potes probare per primam figuram ponendo ideo minorem in esse quia quando ad antecedens sequitur consequens scilicet oppositum quando tis non potest stare cum aliqua premissarum tunc prior quando fuit bona modo arguatur in prima figura ponendo minorem in esse exnecessitate omne b est a omne c est b ergo omne c est a ista conclusio quod habet se ut quando sequitur ad premissas modo opposita huius conclusionis cum ulla premissa potest stare quod est aliquod c non est a nec cum hac

Rursum autem si hic ponit perfectum modum in barbara dicit quando maior est de contingenti affirmativa et minor de necessario tunc erit perfectus sillogismus et stat perfectio propter has propositiones in principio i. precedens dici de omni et de nullo sequitur conclusio non quando in est i. non sequitur conclusio de in esse sed de contingenti ad utrumlibet

Si autem non similis hic ponit modos quando propositiones sunt dissimiles et dicit primo ponit modos quando

affirmativum posita ad minorem extremitatem et
negativum ad maiorem 2o quando negativum
ponitur ad minorem extremitatem i. Si autem
ad minorem dicit primo ponit modum imperfectum
in celarent 2o perfectum scilicet Rursum sic
primo dicit quando propositiones sunt dissimiles figure
et maior sit particularis necessaria et minor
sit universalis affirmativa de contingenti tunc
necesse est a nulli quod inest i. tunc sequitur
conclusio de contingenti non quod velint dicere
aliquis quod conclusio sit necessaria sed multi quod
omnes quod sequitur conclusio sed est imperfectus
et tunc perficitur cum et primo foret
sillogismus in tali forma probatur sic in nullo
ex necessitate nullum b est a contingit
omne quod est b quod contingit nullum q
est a si non tunc aliquis dicit ponatur ut in
est omni q i. tunc loco illius accipiatur
contraria quod est omne q est a vel contradictoria
tunc dicatur aliquid positum est sub a nulli
b contingere inesse i. maior est de necessario
unde non debet intelligi taliter quod
maior sit de contingenti in eo quod dicit
positum est autem contingere nulli b
propter hoc volunt dicere quod maior posita
est in principali sillogismo esse de necessario
negativa et aliquis dicit quod maior privativa
universalis contingit quod illa ex necessitate
nullum b est a convertitur in illam nullum
a est b. et aliquis dicit quod tunc oppositum
conclusionis accipitur loco minoris tunc cum
maiore infert oppositum eius. Nam
sic accipiatur quod illa maior ex necessitate
nullum a est b omne q est a ergo nullum
q est b illa est opposita minoris quia
sic omne q est b si autem accipis aliquod
q non est b quod est contradictorium minoris
tunc si accipis eam loco minoris tunc
infers contradictoriam minoris et
aliquis dicit quod mediam est q in propositione quando

negativam posita ad necessariam et quando contingens est affirmativa tunc sequitur
conclusio contingentis non in esse i. nec
contraria de contingenti et non conclusio
de inesse negativa et hoc subito probabitur
Rursum sic ponit modum in
celarent perfectum et dicit primo ponit
modum et 2o probat quod non sequitur
conclusio negativa de inesse i. et ad ipsum pone
primo dicit quando maior est de contingenti
minor de necessario in celarent tunc est
perfectus sillogismus quia propositio quae est de contingenti
sumpta est ad maiorem extremitatem et ideo
tunc est evidens dici de nullo et sequitur
conclusio de contingenti negativa adhuc
libet et non illa de inesse negativa
et hoc probat dicit si sequeretur conclusio
de inesse negativa (tunc non posset
ostendi sillogismus esse bonus per impossibile quia
in principali sillogismo est conclusio contingens
nullum q est a. modo si accipiatur opposita
contrarie scilicet omne q est a et tunc
quia maior fuit de contingenti negativa
ideo non possum inferre oppositum minoris quae est inutilis coniugatio in secunda
figura contingit nullum b esse a omne q
est a similiter si accipis oppositam conclusionis loco maioris scilicet quod dicas omne
q est a ex necessitate omne q est b est inutilis
coniugatio similiter et si accipies oppositum conclusionis contradictoriam quae
est de inesse semper non inferres oppositum alicuius premisse quia esset inutilis
coniugatio Si autem ad minorem
sic aliquis ponit modos universales magis
imperfectos et dividit primo ponit inutiles
magis et 2o quod omnes sunt inutiles
2a scilicet Cum autem primo dicit quando maior
est de necessario affirmativa et minor de
contingenti negativa tunc sunt magis
imperfecta quia oportet quod primo convertatur

minor in opposita qualitate et tunc
reducitur ad eundem modum quia minor est
perfectus et perficitur per se et hoc
est habetur ex dictis. **Quartum autem**
hic ponit modos omnes inutiles et dicit
quod quando maior est de contingenti et minor est
de inesse contingenti i. de necessario sive universalis sive
negativa dummodo non est contingens quo
ad modum tunc non fit sillogismus quia minor
non potest converti in oppositam qualitatem
quia ipsa est de necessario et probat per terminos esse
et inesse et nulli. Termini inesse
animal album nix: contingit omne animal
esse album, ex necessitate nulla nix est animal,
ergo contingit nullam nivem esse albam
ista est falsa quia ex necessitate omnis nix
est alba. Termini non inesse album animal
pix: ut ergo contingit omne animal esse al-
bum, ex necessitate nulla pix est animal, ergo
contingit nullam picem esse albam, ista
est de necessario non inesse et idem termini sunt
ad probandum quando ambe ponuntur universa-
les. **Eodem autem modo se**
habet de oppositione sillogismorum in mix-
tione de contingenti et necessario in mo-
dis particularibus et dicit primo ponit modos
utiles 2o inutiles. **Si autem uni-
versalis** primo ponit unum 2o aliud. **Cum
autem particularis** primo dicit quod eodem modo
est in particularibus modis sicut in universalibus
quia quando maior fuerit necessaria privativa
tunc conclusio sequitur de inesse negativa
et semper sequitur conclusio de contingenti et
auctoritates hoc non exprimunt hic quia ipse
sufficienter dat intelligere ex dictis quia in
universalibus modis dixit quod quando necessaria
propositio est privativa sequitur duplex conclusio
ergo et sic est in modis particularibus et
auctoritates probat quod in modis particularibus
sequitur conclusio de inesse et auctoritates
faciunt sillogismum et invenitur sic ex necessitate

nullum b est a, contingit a de quocumque est b
ergo contingit a de quocumque non esse a. Hoc autem
probat si non tunc detur oppositum scilicet omne
quod est a. Modo auctoritates dicunt convertere maiorem
quod est negativa quia si ex necessitate nullum
b est a et ex necessitate a in nullo b ex necessitate
per conclusionem mixtis modo opposita ac-
cipe loco minoris tunc cum conversa
maioris mixtis inferes oppositum
minoris et arguet sic in prima figura sic
ex necessitate nullum a est b, omne quod est a
ergo nullum quod est b, ista est opposita mino-
ris quae fuit contingit a de quocumque est b ergo patet
quod prior conclusio fuit bona et cetera.
Cum autem particularis. Hic ponit
alios modos et invenit duos scilicet
darii et ferio et dicit in ferio primo
ferio dicit quando in particulari sillogismo minor
fuit necessaria et maior de contingenti tunc
est perfectus modus quia tunc sequitur conclusio
secundum dictam declarationem similiter quando minor
fuit necessaria privativa et maior de contingenti
sicut in dario i. darii iterum est per-
fectus modus quia iterum sequitur conclusio secundum
diffinitionem prius dictam similiter adverte
quod quando in darii maior est de necessario
et minor de contingenti semper sequitur una
conclusio scilicet conclusio de contingenti proprie quia non
sequitur de conclusio quando maior est privativa
de necessario et dicunt auctoritates quod eadem est
demonstratio in particularibus modis ad probandum
sequi conclusionem de contingenti ut est de in-
esse sicut in modis universalibus. Cum quando
maior est de contingenti semper sequitur conclusio
de contingenti et non de inesse quia si di-
ceres quod sequeretur conclusio de inesse
illa non esset conclusio quia ipsa non pos-
set ostendi per impossibile sicut nec in universalibus
modis cum dato quod esset universalis con-
iugacio tamen non inferret oppositum
alicuius premisse ut ergo accipiam in

dariu arguendo mari d'co tigenti
v̄ g° contigit omne b ee a exnccte
ad q e b g° sim te sequi h' coclo
ad q e a no accipe eius oppositum
que e nullum q. e a accipiam cum
cu maiore et arguam sic nullum q e
a exnccte ad q e b g° ad b n e a
ista no destruit maiore q fuit
contingit omne b ee a si autem acci
pes opposita conclonis loco maioris
tunc eet inutilis coniugacio in 3a
figa et g° no posset ondi nisi p
impole qr qn minor e ulis negatia
in 3a figa ut postea dicet e inutilis
coniugacio. **Si autem hic** hic po
alios modos inutiles et diu primo
ponit modos qn una e ulis 2° ponit
modos inutiles qn ambe sunt inde
finite ul' ptires **Neq autem indefinite**
di p° ondit ee inutile modu
qn ule po ad maiore extremitate
2° qn ad maiore extremitate i
Cum aut ule quide p° ponit plu
res modos ee inutiles simul p°
d° qn maior e dnccio ptir et
minor est ulis de contingenti siue
sit affirmatiua ul' negatiua simul d' ma
iore nuquam fit sills et auctor p
bat p terminos omni ince et nulli in
ee termini in ee aial albu homo
exnccitate contingit oem hoiem ee
albu g° contingit quendam hoiem
ee aial ista e fla qr exnccitate ho
e aial uel aial in e hoi. tmini
no in ee al' albu tunica contig
exnccte albu ee aial contingit
oem tunicam ee alba g° contingit
quandam tunicam ee aial ista e fla
qr exnccte aial in e nulli tunice
et ite eet si accipes maiore de
contingenti negatiuam siue e qr n e ide

quo adueritate ul' falsitate con
clonis qr in affirmatiua maiori d' con
tingenti seq' uera conclo si at conti
gens accipi p poli qr tunc no con
uerti in opposita qualitate sz in nega
tis fla sz cu quo ad ostensione inu
tilis coniugacionis semp est idem
Cum autem Ponit modu con
uersu inutile qr iam posuit mo
du inutile qn ptirs po ad maiore
mo hic ondit q e inutilis con
iugacio qn ule po ad minore ex
tremitate dc qn ule q de e ncaria
i qn minor e ulis et nccia et pua
tiua et maior d' contingenti et e ulis
siue sit negatiua siue affirmatiua no fit
sills et p° ponit tios in negatiuis
tmi in ee aial albu coruus con
tigit qdam albu ee aial exncci
tate nullus coruus e albus g°
contigit qdam coruu ee aial si
s' contingit accipi p poli tunc e ista
qr tunc no conuertitur in oppositam
qualitatez tmi in ee aial albu pix
contingit qdam albu ee aial
exnccitate nulla pix e alba g°
contigit aliquam picem ee aial
ista e fla qr aial exnccte nulli
pici in e tunc ponit tios qn maior
e ptirs de contingenti minor d' nccio
ulis et patet tmi extra. **Neq
autem infinite** hic auctor ponit
inutiles modos qn ambe sunt in
definite ul' ptires dc qn ppones
sunt indefinite ul' ptires sive sint
affirmatiue ul' negatiue siue una sit af
firmatiua ar negatiua semp e inuti
lis coniugacio et auctor ponit tios
qnes ad hoc pbandu et tmini
sunt in ee al' albu ho tmi no i
ee aial albu inanimatu et auctor

probat subtilius quod isti sint veri conversiones quia
Aristoteles dicit minuendo duas maiores
quia dicit animal contingit a quo albo non esse
similiter inanimatum contingit a quo albo inesse
ista est vera quia ad album utrumque contingit
contingit esse animal et similiter inanimatum
ad utrumque enim contingit esse album et
per hoc minuit unam maiorem illis
modis tunc per hoc quod dicit et necessarium in
esse et minuit aliam maiorem dicit quod
quoniam necessarium est non esse animal alicui utrumque
homini aliquando autem non contingit animal
non esse alicui, id est quoniam ex necessitate non est
animal alicui sicut nivi vel inanimato
cum non contingit et ex necessitate non
equipolleret et Aristoteles dicit quod similiter est
in contingenti, id est quoniam accipitur propositio contingens
tunc quoniam termini contingunt non esse quoniam ex
necessitate insunt vel ex necessitate non
et arguitur primo quoniam postea ad maiorem
particularem et minorem et sit primus ex necessi-
tate quoddam album est homo contingit quoddam
hominem esse album ergo contingit quoddam ho-
minem esse animal, id est animal in ~~...~~
ex necessitate tamen non inesse animal album inani-
tum ex necessitate quoddam album est animal
contingit quoddam inanimatum esse album
ergo contingit quoddam inanimatum esse animal
istam ex necessitate non est animal, inanimato dicitur
arguitur quoniam maior est de contingenti
et minor de necessario quia Aristoteles dicit quod si
est in contingenti tamen inesse animal album
homo contingit quoddam album esse animal
ex necessitate quidam homo est albus ergo
contingit hominem esse animal tamen non inesse
animal album inanimatum contingit quoddam
album esse animal ex necessitate quoddam inanima-
tum est album ergo contingit quoddam inanimatum
esse animal ista ex necessitate est falsa
et similiter etc. si acciperes in terminis
negativis quoad conversionem tunc contingit

conclusionis unde ista particula bene est no-
tanda quia est subtilis quantum ad
hoc quod Aristoteles probat illos terminos esse
communes. **Manifestum est igitur**
hic Aristoteles infert correlaria duo
et primum est **Palam autem et** primo ponit tale
correlarium quod manifestum est ex hiis que dicta
sunt quod maiori de inesse et minori
de contingenti similiter maiori de necessario
et minori de contingenti eadem sequitur
conclusio tamen Aristoteles ponit differentiam dicit enim
propter quod maior est de inesse pro pura et
et minor de contingenti tunc sequitur tamen sed
conclusio sit de contingenti sed quando maior
est de necessario pro pura et minor de con-
tingenti tunc sequitur dicitur conclusio non inesse
Palam autem hic infert correlarium
correlarium et dicit manifestum est quoniam omnes
sillogismi isti sunt imperfecti et perficiuntur
per predictas figuras hoc non dicit intelli-
gitur quia isti sillogismi perficiuntur per tertiam
et secundam figuram vel per tertiam et hoc in
mediate tamen si deberet reduci ad primam
figuram oportet quod primo reducantur ad primam
et tunc isti mediate illis perficiuntur
In secunda autem figura Post-
quam Aristoteles docuit de mixtionibus sillogismorum
de contingenti universali et mixta in prima
figura hic docet hoc idem in secunda et dicit
primo premittit 3 regulas secundo prosequitur eas
in speciali ista ordinanda dicit inde sunt quod
ponit 3 regulas. **Primum est quidem**
secunda ibi **Eodem autem modo** quo ordo quo
accipiatur contingens in **Oppositum autem**
et in hiis prima regula quod in secunda fi-
gura simpliciter mixtione de contingenti nullus
fit sillogismus et hoc est ideo quia minor
contradicitur in opposita qualitate sicut
patebit. **Quando autem**
secunda regula est dicit quoniam una est de inesse

affirmativa et contingens est uera huiusmodi
numquam fit falsa sed quando illa de inesse est
probata tunc erit falsa. **Eodem autem**
ponit 3am rationem dicit quod eodem modo quando
illa de inesse est affirmatiua numquam fit
falsa sed quando est probata tunc fit falsa
et tunc ostendit quomodo accipiatur contingens
dicit quod contingens accipitur hic sic in prioribus.
Primum igitur ostendendum
Hic aristoteles prosequitur uersus quos posuit et
diuisionem secundum quod prosequitur 3 regulas
2a in Si autem aliqua quidem inesse
in Si autem hec quidem. Primo aristoteles uolens
probare et prosequi primam rationem probat
quod illa de contingenti ad utrumlibet propositio
non conuertatur in terminis i quod propositio de con
tingenti ad utrumlibet uniuersalis negatiua
non conuertatur in uniuersalem negatiuam
primo secundum id primitus 2o prosequitur regulam quam
intendit in Hoc autem ostenso dicit primo probat
quod propositio de contingenti negatiua non con
uertatur simpliciter. 2o remouet unum argumentum
sophisticum per quod aliquis probaret conuersionem
uniuersalis negatiue de contingenti ad utrumlibet
in terminis 2a in Sed neque ex impossibili ostendetur
dicit primo ponit unam rationem 2o aliam ibi
Amplius autem aristoteles probat primo dicit quod sicut ante quam (?)
prosequitur primam rationem dicendo est primum
quod probata secundum contingens i propositio de con
tingenti ad utrumlibet non conuertatur in terminis
dicens contingit nullum b esse a tunc con
tingit ad utrumlibet nullum a esse b hoc
non sequitur et hoc aristoteles probat ducendo
ad impossibile sic si propositio negatiua de con
tingenti ad utrumlibet conuertatur in terminis
tunc uniuersalis affirmatiua conuertetur in terminis quod
falsum est quia tunc ex uero sequeretur uerum (?)
aristoteles probat quoniam supponendo quod af
firmatiue propositiones conuertuntur negatiuis
i propositionibus negatiuis conuersis conuerte
i contrariis (?) hoc exponunt expositores

quod per oppositas dat intelligere propositiones
uniuersales ut contingit ad utrumlibet omnem
hominem esse album contingit ad utrumlibet
nullum hominem esse album quasi sunt con
trarie saltem ad signa sed per contradictorias
dat intelligere propositiones particulares ut contingit
quendam hominem esse album contingit
quendam album esse hominem. modo secundum te
ista contingit ad utrumlibet nullum b esse
a conuertitur in istam ergo contingit ad
utrumlibet nullum a esse b modo sic arguitur
ex ista (?) ista contingit ad utrumlibet
nullum b esse a conuertitur in istam ergo
contingit ad utrumlibet omne a esse b ergo
a primo ad ultimum contingit ad utrumlibet
omne b esse a ergo contingit ad utrumlibet
omne a esse b. modo aristoteles dicit quod falsum
sit hoc non enim si hoc huic omni con
tingit et huic necesse i quod ex hoc sequitur
hoc ad id uniuersaliter i non est quod si omnis
homo sit animal quod ergo omne animal sit
homo quia tunc ex uero sequeretur falsum quia
nec conuertitur probata ad utrumlibet
Amplius autem hic aristoteles probat per
alios et multum subtiliter quia contra istam
post de probatione uniuersalis negatiue de
contingenti ad utrumlibet quod non conuertatur
in terminis ymo tamen est uerbalis (?) sicut
aliqua pars huius libri sed expositores
ostendant primo dicit quod contingit
a in esse nulli b. b autem a cum a non
in esse ex necessitate i possum imponere
terminos uel per datum contingit ad utrumlibet
inesse nulli albo (?) tamen per datum ex
necessitate non inest alicui suppositio
sicut aristoteles declarat contingit nullum
hominem esse album ista est uera sicut
est ista necesse est inesse i sicut ista
contingit ad utrumlibet omnem hominem esse
album modo aristoteles dicit quod contingit
nullum hominem esse album tamen non
sequitur ergo contingit ad utrumlibet nullum

de conuersione propositionis
uniuersalis negatiue
de contingenti ad utrumlibet (?)

nullū albū eē hoīem plibus
n exnctīte nō in eē sp verū ē
dicere albū 1 aliq albū sic al
bum nuus exnctīte nō in ē
hoī / ncm̄ aᵗ nō erat cōtingens
1 tunc ista destruit aliā qr si aliq
albū exnctitate nō in ē alicui
hoī tunc fl'a ē ista / cōtingit aduᵐ
libet nullū albū eē hoīem / qr ē
cū uālz sm ueritate contingit /
aduᵐtrūlz omē albū eē hoīem
mō aliq albū exnctīte nō in ē
hoī / vn̄ ariˡᵉˢ taliter pbat /
Sed nec exempli hic ariˡᵉˢ
remoz flm argumentū p q posset
pbari q ulīs negᵃ ⁊ cōtingēti
aduᵐtrūlz conuertit in tīs et dicitʳ
pᵒ pmᵒ pbacōm ypōtū 2ᵒ ⁊ sitᵉ
1ᵃ Non n si a . ariˡ dq n hoc cō
uertens eūdem exemplᵒ 1. nō pt
pbari pmi pōle q ista conuersio
sit bona ⁊ tunc ariˡᵉˢ ponit pbaᵒᵉ
corū qr aliqui dicunt ad istā cōti
git aduᵐtrūlz nullū b eē a sᵒ con
tingit aduᵐtrūlz nullum a eē b
si dicit q flm ē b in eē nulli a
1. si dicas q nō sequitʳ sᵒ contingit
nullū a eē b tunc sequitʳ ista et
verū ē dicē nō cōtingit aduᵐtrū
libet nullum a eē b affirmacōn
⁊ negacōe 1 ⁊ quolz affᵒ ul' negᵒ sᵉ
si autē hoc verū 1 si ista ē uera
nō cōtingit aduᵐtrūlz nullum a eē
b tunc ista anncedit ista exnctī
tate ad b ē a q cōuertitʳ in ista
exnctīte ad a ē b q ̄ dicit isti
cōtingit aduᵐtrūlibz nulli b eē
a et sᵒ prior qm̄ fuit bona ista
q isti breuiᵉʳ uolunt ondē hanc
cōsequēcīᵃᵐ eē bona pmi pōlᵉ s. cō
tingit aduᵐtrūlibet nullum b eē
a sᵒ cōtingit aduᵐtrūlz nullū
a eē b si nō tunc da oppōm s. nō
cōtingit aduᵐtrūlz nullum a eē b
qr ⁊ quolz affirᵒ ul' negᵒ de nullo
simul istē et fl'a mō dnc q ista
nō cōtingit aduᵐtrūlz nullum a eē
b anncedit ista exnctīte ad b ē
a q ē ē eius cū ueritate mō ista
ptis affirᵐᵃ cōuertitʳ in ptīcᵉᵃᵉ af
firmᵐᵃᵉ s. in istā exnctīte ad a ē
b q ̄ dicit pᵐᵉ qm̄ s. cōtingit
aduᵐtrūlz nullum a eē b sᵒ pᵃ qm̄
ē bona Non n ista hic ariˡᵉ
soluit et ⁊struit dcm̄ eorū ⁊ sol
uit argumentū 2ᵒ ⁊ clat solōm
⁊ 2ᵒ ondᵒ q oppōm qntis s. nō cō
tingit aduᵐtrūlz nullū a eē b hz pl
ures cās ueritatis et ēe qᵒ in fendo
ipē complet solucōm 2ᵃ 1 Nam
qm̄ exnctīte d'au 2ᵃ 1 Quare ei
q ē cōtingē 2ᵃ 1 Palam sᵒ pmo dᵉ
ariˡᵉˢ isti male pbant qr nō oz q
si a nō cōtingit aduᵐtrūlz nulli b
in eē . necē ē a in eē alicui b
1 adultitate illius nō contingit ad
uᵐtrūlz nullū a eē b anncedit ista
nō sufficit ista sola ppōsicō exnᵒ
cessitate ad a ē b q anncedit nā
nō contingē nulli dr dr 1 ista n
cōtingit ⁊ hz duas ueritates
s. exnctitate ad a ē b et istam
exnctitate ad a n ē b mō in p
bacōē isti cōmittunt fallaciā qntis
qr in pbacōne ppōnis q habet
plures cās ueritatis accipiunt sᵒ
nam tm̄ et uolunt tunc ex hac
pbare q intendunt sᵒ ipi debe
rent accipe aliā ppōnē s. illā ex
nctīte ad a nō ē b q ē annced
oppōm qntis s. ista n cōtingit adu

utrumlibet nullum b esse a et est eius causa
veritatis modo ista non convertitur quia particularis
negativa non convertitur in terminis modo ista
vero opposite contradictorie habent se ut antecedens et
consequens causa modo quicquid non sequitur ad antecedens
neque ad consequens modo particularem negativam
non sequitur particularis negativa neque convertitur
in causa quam tamen est causa veritatis et antecedens
oppositum contradictionis ergo neque prima contradictio est bona
unde quot modis verificatur propositio opposita
alteri totidem modis falsificatur alia propositio
que est ei opposita et econverso modo iste propositiones
contingit adutrumlibet nullum a esse b et
ista non contingit adutrumlibet a esse b
sunt opposite et ista non contingit ad
utrumlibet nullum a esse b habet duas causas
veritatis propositionis verificatur ergo eius opposita
scilicet contingit adutrumlibet nullum a esse b
habet duas causas que requiruntur ad ipsam de-
struendum unde ista extremitate ad a
est b et ista extremitate ad a non est
b sunt esse falsitatis eius et antecedentis
causa modo licet illa particularis demonstrative
convertitur in terminis tamen particularis negativa
non modo ipsa habet se ut antecedens respectu illius
contingit adutrumlibet nullum a esse b
modo quidquid non sequitur ad antecedens neque ad
consequens sic ergo illa non est conversio
bona neque alia quia patet quod ista conver-
sio non est bona ~~Nam quod ex
necessitate~~ hic declarat solutionem et
dicit primo declarat secundo redit ad argumentum
eorum scilicet Si ergo aliquis probet ia
dixit quod ista non contingit adutrumlibet
nullum a esse b habet duas causas veritatis
et debes advertere quod aristoteles accipit
affirmativam de contingenti adutrumlibet
pro negativa quia ita valet cum sit esse
de quia contingit adutrumlibet nullum
a esse b et contingit adutrumlibet omne
a esse b sicut eciam tunc aristoteles declarat

solum ostendo quod ista non contingit
omne a esse b etc. habet duas causas ve-
ritatis quia dicit extremitate ad contrarium quarum
quelibet a non inesse b non est sufficiens
dicere quam omni contingit non inesse
in adutrumlibet huius propositionis contingit
adutrumlibet nullum a esse b non
sufficit una propositio que antecedit etiam
scilicet ista extremitate ad a non est b quod
admodum neque quod contrarium inest extremitate
quam non contingit inesse secundum omnia nec
sic nec ista solo extremitate ad a
est non sufficit adutrumlibet sic neque
alia sola quia ambe requiruntur adutrumlibet
propositionis ~~Si ergo aliquis~~ hic
refutat argumentum ostendendo quod sic [illegible]
et accipit alios terminos scilicet c et d et
primo per recipere et d si ergo aliquis
probet quam non contingit c omni d
inesse secundum positam solam extremitatem
ad c non est d falsum sumeret quia secundum
ipse procedit a propositione que habet plures
causas veritatis ad unam et ergo committit
fallaciam consequentis unde falsum sumit
quia omnino inest et negativa de contingenti
adutrumlibet valet affirmativam sed secundum hanc
propositionem non contingit etc. propter hoc dicit
esse veram quam in quidam extremitate
inest et secundum extremitate non inest
propter hoc dicit non omni inesse con-
tingere quia ipsam antecedunt due etc.
~~Dicitur ei~~ hic ostendit quod
oppositum contradictionis sic non contingit adutrum-
libet nullum a esse b habet duas causas
veritatis et dicit quia ex dictis manifestum
est quod ei que est omni contingere inesse
habet duas causas veritatis que opponuntur
scilicet extremitate ad a est b et ex-
tremitate ad a non est b similiter etc.

et uni q̄ ē cōtinḡe et nulli i. oz qᵉ sit
eē flictatis opposite ꝯ̄pōnis .s. hꝫ
cōtingit ad utrumlꝫ nullum a eē
b Palam ergo hic arlˢ cō
plet solūm et dicit q̄ maiorem ē ita
ex dictis qm̄ ꝯ̄pō d' cōtingenti ad ut
rumlꝫ negatiua nō conuertitur in
tis neq̄ ad destruendū eā sufficit
una ꝯ̄pō sꝫ plures Hoc autem
hoc aut̄ supto nˡ accipit inpole
et hoc aliqui refert ad sillm p impole
qr dicit sicut ita usum ē q si accipit
opposita q̄ntis s nō contingit et n̄
pt pbari p impole q conclusio
sit bona cōtingentis ꝯ̄pōnis pura
te ad utrumlꝫ qr una q āntecedit ua
eam nō conuertitur sit ptis neg
qr nō fit sillˢ in 2ª figura ex du
abus d' cōtingenti Hoc autem
ostenso Iam arlˢ pbauit q pura
ulis d' cōtingenti ad utrumlꝫ nō cō
uertitur in tis hic pseq̄tur regulā p
ma q fuit q ex duabus d' cōtinge
ti nˡ seq̄ neq fit sillˢ et diuidit
pᵒ ondit q nullus fit sillˢ qn̄
ambe sut ulˡes 2ᵒ qn̄ una est
ulis alia ptis 2ª i Et qn̄ hec
ulis quidē ptis diuit pᵒ ondit q d'
nullˢ fit sillˢ ex duabus de con
tingenti in 2ª figura qn̄ sut dissi
miles fie 2ᵒ qn̄ sut simil' figē
i. Et si utrēqꝫ affirue dit pᵒ p
unū modū 2ᵒ aliū i Similiter
aut̄ ondet dit pᵒ ondit et ponit
unū modū q ondit non posse
pfici p cōuersionē et 2ᵒ q nec
p impole i Sz nec p impole pᵒ
arlˢ ponit cesare dicit maior sit
ulis negatiua minor affirma nō
fit sillˢ et s' cōtingit nullum b.

eē a contingit omē q eē a non
seq̄tur conclo sꝫ cōtingit nullū q
eē b qr nō pt pfici p cōuersionē
qr ut ondit ē maior q ē pura
n̄ quertitur in tis un̄ p hoc arlˢ
posuit 1ᵈ caplm pbando ipsam n̄
conuti in tis et io si cōuti maior
tunc cōuletur in opposita qualitate
et sic erunt ambe affirue mō ex
puris affirmatis nˡ seq̄ sꝫ ad
uerte q arlˢ illos mōs dericē
q sut inutiles dimittit qr illi es
hic sut inutiles Sz nec p impole
hic arlˢ ondit q nō pt pbari
p impole ita q accipiā oppōm cōclonis
cū una pmissarū et inferā oppōm
alterius pmisse et dit qr pᵒ pbat q
nō pt pfici p impole 2ᵒ pbat hoc
p alios i affirmacōē n̄ et arlˢ ac
cipit affirmatiuā d' cōtingenti ad utrumlꝫ
loco negatiue qr ita ē un̄ accipe p'm
sillm in cesare sic cōtingit nullū
b eē a cōtingit ad utrumlꝫ omē q eē
a sꝫ cōtingit ad utrumlꝫ nullum q eē
b nō seq̄tur qr nō pt pbari p
sillm p impole qr accipe opposita
cōclonis .s. cōtingit omē q eē b et
accipiā cū maiori et arguā sic cō
tingit nullū b eē a cōtingit ad
q eē b .s. sꝫ cōtingit ad q n̄ eē a
ita oppitē stat cū minori q fuit
cōtingit omē q eē a qr ipa ualꝫ
negatiuā cū cōuertē in pari fr
ite eēt si acciperes opposita con
clonis cū minore nō inferres
oppōm maioris qr nō pt eē sillˢ
mō arlˢ pueniat dubiū qr aliqs
diceret q sequeret cōclo d' in eē qn̄
ambe sut d' cōtingenti hoc arlˢ
remouet dicit q nō pt eē hic q se
qtur cōclo d' in eē cū neutra pmis
sarū sit d' in eē cū tn̄ oppteat

q̄ si conclo debet sequi d' mi ee
q̄ una ad minus sic d' mee q̄ con
clo dz ee uniformis pmissis Ad
hic ē dum̄ q̄ arles uolt q̄ qn̄ ām
be sic ponet d'contingent siue ar
guat necesarie ul' inestmestres q̄
nō fiat sills q̄ nō ē ꝑ in pposito o
stende et arl' dz q̄n includit in
esarie negatā d'contigenti ī nō ē
sills q̄ nō pt pbari ꝑ impole q̄
arl' dz accipiat oppo' conclo'i
sicut ulis affir' d'contingenti ul'
ptīs nō inuītur oppm̄ alterius
pmisse ꝑ ū d' hoc ē dubiū qd
arl' dz hanc ee oppitā que ē d'
contingenti s' affirmā hoc ū ui
q̄ negā coutic in oppitā q̄ lite
q̄ ē eadē alioqn̄ nō eet bona co
uersio dnī ui q̄ istā nō cōtig
nullū q ee b sit oppo' aliq dnt
q̄ arles nunquā pt saluari ū di
cat q̄ istā q̄ dic ee oppitā de
contingenti q̄ ī acci' contingens
ppoli tunc oppo' pe conclo'i q̄ tē
conr'dnt s' qn̄ acci' contingens
in conclone ppoli tunc ista cōtigit
ppoli nullū q ee b oppo' istā con
tigit ppoli om̄ e omē q ee b
ꝑ ū q̄ istā male dicat q̄ arl'
pt hoc q̄ accipia' conclo d'cōti
genti ppoli adhuc pt saluari
et optie dz arles s' ipi nō in
telligunt mentē arl' io sic dnt
dnī arles poit exm̄ q̄ istā q̄ ē
ulis affirmā sic oppitā negā
d'cōtigenti nō ipa postea dz d
ex' nō q̄ notificā s' manifestā
licet hoc dicat Walus uerbis
dnī arl' intendit si argua' ne
sarie ul' in estmestres a b a b

de cōtignti tunc non fit sills
et accipia' uera oppo' conclo'i
dnī argua sic necesarie cōtigit
nullū b ee a cōtigit omē q ee
a g° cōtigit nullū q ee b iste
sills nō ē bon' q̄ nō pt pbari
ꝑ impole pbo q̄ accipe oppitā
s' nō cōtigit nullū q ee b istā
antecedunt due s' exncia ad q ē
b et exncia ad q non ē b
nō q̄cunq accip cū aliq pmis
sa nunquā infert oppm̄ alicui
pmisse d' g° accipe istā exncia
ad q ē b cū mar' z arguā sic
cōtigit nullū b ee a exncia
ad q ē b g° cōtigit ad q n ee a
istā bn̄ stat cū minore q fuit
contigit omē q ee a sim' acci
pe negatam q exncia ad q
nō ē a cū mare ul' minore tn̄
n' seq' q̄ ē inutilis cōuigetio
ut post uidebi' g° bn̄ dz arles
dnī ē expones mouet s' nō p
tinet ad dnm̄ s' remsunt ad q̄s
~~affirmato enī~~ sic pbat
prios q̄ nō sequat' conclo n° as
sills et dz affirmato' sillo uel in tēo
maiori exnte negatā in quocū
q̄ mō nunquā sequi' conclo et
pbat prios et sic tmi albū hō
equus arguā sic cōtigit adu
trūs nllm hoīem ee albū cōti
git aduetrūs oem equū ee al
bū nō seq' conclo d'cōtigenti ad
utrūs si g° cōtigit nllm equū
ee hoīem istā conclo ē uerā q̄
exncia nllus equus ē homo
et si eet conclo d'cōtignti ad
utrūs tunc cū conuta' ī oppo'

qualitate et io omnis equus est
homo. Simr. est si utraque ambas
affirmativas sit contingit adutrumlibet
omnem hominem esse album contingit ad
trumlibet omnem equum esse album quod contingit
adutrumlibet omnem equum esse
hominem ista est necessaria quia nullus est
equus ex necessitate est homo et ex quo est
necessaria tunc non potest esse contingens quia
adutrumlibet dicitur necessarium non erit contingens
Similiter autem sic ponit alium
modum dicens quod similiter est si est propositio
es quarum particularem i. quod minor est
ulis privativa et maior ulis affirmativa
tunc per eosdem terminos ostendit non fieri
sillm quia non potest probari per conversionem
neque per impossibile ita quod minime erit
stres. Et si utraque sic ostendit
quod nullus fit sillus quando ambe fuerint
silis sic et dicit quod quando sunt silis sic
ut si erunt ambe affirmative vel ne
gative et ules vel particulares ambe nun
quam fit sillus et probatur per per eos
dem terminos Et quando hec quid
sic ostendit nullum fit sillum quando una
est ulis alia particularis et dicit numquam fit
sillus ex duabus de contingenti si una
fuerit ulis alia particularis vel ambe
particulares vel indefinite vel quodlibet aliud
i quocumque modo contingit permutare
propositiones et diminutionem est per eosdem
terminos quod maxime est quod nullus fit sillus
propositionibus positis secundum contingere. Si
autem altera sic aules exsequitur
mixtionem qui sunt quando est mixtio
contingentis cum in illa de inesse et
quandoque fit sillus. quandoque non et dividitur
primo resumit rationem et secundo prosequitur etiam
i. Sumatur in ab primo resumit rationem

d si una propositionum est de contingenti
alia de inesse et si illa de inesse est p
dicata et illa de contingenti privativa et
numquam fit sillus et hoc probatur per
eosdem terminos quibus prius sed quando illa de
contingenti est affirmativa et propositio de inesse
privativa tunc fit sillus Sumatur
enim sic prosequitur rationem et dividitur primo quod
sequitur etiam quo ad modos ules secundo quo
ad modos particulares i. Eodem autem modo
se habebit et in particularibus dividitur primo ponit
modos quando propositiones sunt silis figure
et secundo ponit modos quando sunt dissimilis
figure i. Si autem utraque sit privative dicitur in
d secundum quod ponit duos modos secundum i. Si
militer autem et si a q primo ponit mo
dum utilem necessarie dicens si propositio de
inesse sit negativa et propositio de conti
genti affirmativa tunc conclusa maiori
de inesse minus fit sillus in prima figura
de quo nullum b est a contingit omne quod est
a de quo contingit nullum quod esse b converte
maiorem minus nullum b est a. Sic numquam
a est b. contingit omne quod esse a tunc et
colaret per conversionem et debes ad
vertere quod iste modus est perfectus
quoniam ad hanc figuram per ipsa reduc
ta est in prima tamen quo ad primam
figuram tunc non est perfectus quia de
est prius quod maiori de inesse modo
isti de contingenti est inutilis modus
in prima figura et omnis perficiuntur per
impossibile nullus autem per conversionem
Similiter autem et si a q sic ponit
secundum modum scilicet elimitres dicens similiter
si a q i. si minor fuerit privativa de
inesse et maior de contingenti affirmativa
et fit sillus et tunc oportet quod fiat
transpositio et quod minor convertatur simpliciter

v^o g^a. Contingit omne b esse a nullum
q est a g^o contingit nullum c esse b con
uerte minorem simpliciter s. nullum a est c
et pono eam loco maioris et tunc
erit celarent conclusione eius conuersa
simpliciter et de isto modo breuiter ex
pedit se. **Si autem** hic aristoteles
ponit modos utiles quando componens sunt
similis figure et primo ponit quando ambe
sunt priuatiue et 2° quando ambe sunt pre
dicatiue 2^a i. **Si autem utraque ponatur**
primo dicit quod quando mixtio componitur de
inesse et contingenti et talis quod am
be sunt priuatiue tunc propositionibus sic se
habentibus non fit sillogismus v^o g^a reci
pe in quolibet modo siue in celarent
uel camestres si in celarent tunc
minor erit de contingenti et illa con
uertatur in oppositam qualitatem et
maior debet conuerti simpliciter tunc erit
celarent sed si esset camestres et
ambe essent negatiue et maior tunc
esset de contingenti negatiua et illam
conuertere in oppositam qualitatem
et tunc per transpositionem fieret celarent
rent conclusione est conuersa in terminis et
illi in qui magis sunt in parte quam
primi quia omnis quod illa de contingenti
primo conuertatur in oppositam qualitatem
antequam fiat sillogismus et tunc per conuersionem
reducatur ad primam figuram. **Si
autem utraque** hic ponit modos in
utiles quando ambe sunt predicatiue et dicit
quando ambe sunt predicatiue siue maior
sit de contingenti siue minor non fit sillogismus
et probat per terminos omni inesse et nulli
in esse terminis inesse sanitas animal
homo contingit omne animal esse sanum
omnis homo est sanus g^o contingit omnem hominem
esse animal ista conclusio non sequitur
sed conclusio de necessario quia ex ueritate
animal in est omni homini terminis non inesse
sanitas equus homo contingit omnem
equum esse sanum omnis homo est sanus
g^o contingit omnem hominem esse equum
ista est falsa quia ex ueritate equus in
est nulli homini. **Eodem autem modo**
hic aristoteles ponit modos particulares et dicit
primo ponit modos quando una est uniuersalis alia
particularis et 2° quando utraque sunt particulares
uel indefinite i. **Et quando utraque ponitur**
dicit primo ponit modos quando una est neg
atiua alia affirmatiua 2° ponit modos
quando ambe sunt priuatiue. **Rursum si
ambe** dicit primo ponit modum inutile
et 2° ponit modum utile s. **Cum
autem priuatiua erit** primo dicit quod eodem
modo est impossibile quod quando illa de inesse
est affirmatiua et illa de contingenti
priuatiua non erit sillogismus et dicit quod hic
probatur per eosdem terminos. **Quando
autem priuatiua** hic aristoteles
ponit modum utile in festino dicit
quando maior s. de inesse est priuatiua uniuersalis
et minor de contingenti est particularis tunc
per conuersionem maioris de inesse
in terminis fit prima figura s. ferio. Si
autem maior esset de contingenti affirmatiua
et uniuersalis et minor esset de inesse par
ticularis negatiua non fieret sillogismus
sicut in baroco quia postea aristoteles
ponit baroco esse inutile coniugationem
Rursum si ambe hic ponit
ponit inutiles modos quando sunt similis
figure et dicit primo ponit unum modum
2° alium 2^a i. **Si autem non inesse**
primo dicit si in festino ambe dimensi
ones essent priuatiue tunc ut sic non
fieret sillogismus sed conuertas minorem de
contingenti in partem affirmatiuam maiore
conuersa in terminis fit ferio. **Si autem**
hic ponit inutile modum in baroco

et dicit quod si non in esse sit priuatiua particularis
tunc altera propositione scilicet de contingenti existen
te affirmatiua sicut in baroco vel negatiua
qualitercumque ponatur est inutilis coniugatio
quia minor que est particularis de inesse non potest
conuerti. ~~Nec quando utraque~~ sit
positum inutiles modos quando ambe sunt
indefinite vel particulares dicit quod tunc non fit
sillogismus quia omnino fuit imperfecti sufficientiam
huius mixtionis habes in speciali quomodo
sicut et alias dictum est ~~q q q~~

~~Si autem hec quidem propositionum~~
Iam aristoteles declarauit de mixta ex esse
contingentis et in secunda figura hic
docet mixtionem contingentis et necessarii
in secunda figura dicit primo primo vel 2o in fe
cor etc sicut fecit huius capituli. Quam
est expeditus dicit primo ponit versus 2o prosequitur
modos 2a i Ponatur autem a. Primo dicit
quando talis est mixtio contingentis cum ne
cessario in 2a figura quod necessaria est priuatiua
et contingens affirmatiua tunc fit sillogismus
et sequitur conclusio priuata de contingenti sed
et de inesse quando autem necessaria est affirmatiua
numquam erit sillogismus ~~Ponatur autem a~~
hic prosequitur modos et dicit primo ponit modos
uniuersales quando premisse sunt dissimiles figure
et 2o ponit modos quando premisse sunt similes figure
i Si autem similes sint figure dicit primo ponit
modos uniuersales utiles 2o inutiles i Rur
sum si priuatiua dicit primo ponit unum mo
dum 2o alium Eodem modo dicit primo premittit
modum et 2o probat quod est sequitur conclusio
de inesse priuata Similiter autem maiori
et legitur simile primo dicit ponatur a in esse
nulli b contingenter i quod illa de necessario
sit priuata c autem contingit i minor
sit de contingenti affirmatiua tunc conuersa
priuata et tunc fit sillogismus primo prima figure
et sic in celarent arguendo quod illum modum
inuenit contingenter nullum b esse a ~~contingit~~

contingit omne c esse a sic contingit
nullum c esse b et conclusio maior in esse
scilicet contingenter nullum a est b tunc minor
per ... dicitur prius et est celarent
et tamen quia minor est de contingenti non
est status in prima figura sed ulterius proficitur.
Xi potest sicut prius dictum est probat quod
sequitur conclusio de inesse negatiua scilicet nullum
c est b si non tunc ponatur in esse i de
oppositum quod erit affirmatiua de inesse scilicet aliquod
c est b sic sit a contingit nulli b i aliquid
patet ex cum maiore quod fuit de necessario arguendo
sic contingenter nullum b est a aliquod
c est b sic contingenter aliquod o non est a quod contra
dicit minori quod fuit contingit omne
c esse a. ~~Eodem enim modo~~
hic aristoteles innuit camestres dicit
si a ponatur priuatiua i si illa de necessario
minor erit priuata et maior de conti
genti affirmatiua tunc per conuersionem priuatiue
et conclusionis et per transpositionem minoris
loco maioris fit celarent sicut quando
arguo in camestres scilicet sic contingit
omne b esse a contingenter nullum c esse a
sic contingit nullum c esse b vel nullum
c est b sequitur in dicto conclusio et probat
conclusionem de inesse sequi sicut iam probatum
est ~~Rursum~~ hic aristoteles ponit
inutiles modos et dicit primo ponit ce
sare inutilem modum 2o camestres
i ~~Similiter autem ordinatum~~ dicit primo ponit
inutilem 2o probat cum esse inutilem
i ~~Accidit non b~~ primo dicit si autem illa de
necessario sit priuatiua et illa de contingen
ti priuata tunc nullus fit sillogismus
~~Accidit non b~~ hic probat quod talis
modus sit inutilis quia nulla conclusio
sequitur et dicit in hoc primo probat quod non
sequitur conclusio bene contingente 2o probat
quod est non sequitur conclusio de necessario 3o

o quod non sequatur

ostendit quod non sequitur conclusio de inesse 2a i. Sed nec
necessarium 3a i. **Impossibile autem et possibile** est quoniam
dicitur quod ipsum sit dispositus talis actui b
non inesse contingenter i. scilicet quod contingenti
non sit a sicut album i. medium b sicut homo contingit
sicut cignus non est album in eo cigno
contingenter i. minor est affirmativa de contingenti
et album inest homini contingenter sed homo cignus
contingenter non inest et sic non est conclusio
contingenti quia necessarium et contingens non sunt
idem unde sic contingit nullum hominem esse album ex-
necessitate omnis cignus est albus non sequitur sic
contingit nullum cignum esse hominem sed ex necessitate
nullus cignus est homo. **Sed nec necessarium**
hic probat quod non sequitur conclusio de necessario et dicit quod
conclusio de necessario sit ex contingentibus necessarius [illegible]
contra premissarum contingenti est particularia hic
ad illa contingenti est predicata. **Impossibile**
autem hic probat quod non sequitur conclusio de inesse et dicit
positus i. dispositum sic talis quod maior universalis
sit particularia de contingenti et minor affirmativa
de contingenti tunc b contingenter inest a i. sequitur
quod contingit [illegible] esse b a
et b quod [illegible] per hanc [illegible] particularia
particularia quod maior debet esse de contingenti
particularia quod ex necessitate inesse i. quod minor
sit affirmativa et dispositio talis quod [illegible]
[illegible] sic vigilans b et sic [illegible]
[illegible] a sic motus i. medium et [illegible]
sicut [illegible] non [illegible] ex necessitate omne
vigilans movetur [illegible] falsa [illegible] ad
motus in [illegible] non sequitur omne [illegible]
quod ex necessitate omne vigilans est [illegible]
[illegible] non sequitur quod [illegible] de inesse particularia
quod est [illegible] i. quod de inesse et non
esse sic [illegible] et neutrum [illegible] quod [illegible] est si-
militer quia [illegible] non [illegible] sequitur [illegible]
est [illegible] quod [illegible] ex necessitate [illegible]
et [illegible] illa conclusio semper [illegible]

illa de inesse. **Similiter autem ostendere**
hic probat modo [illegible] inutile [illegible] quod
eodem modo [illegible] esse inutilem coniugationem affirmativa
posita [illegible] quod maior sit af-
firmativa de contingenti et minor de contingenti particularia
non [illegible] sillogismus quod [illegible] sicut [illegible] et per
conclusionem. **Manifestum autem si illis** hic ostendit modos
inutiles quando sunt sillogismi [illegible] et [illegible] quando am-
be sunt negative 2o quando affirmative i. si a [illegible]
dicit [illegible] [illegible] 2o [illegible] i. [illegible]
a [illegible] quando ambe sunt particularia [illegible]
sit sillogismus quod [illegible] sit de contingenti negativa [illegible]
de contingenti [illegible] minor [illegible]
et affirmativa et [illegible] sillogismus et [illegible] quod
contraria maior particularia [illegible] [illegible]
et [illegible] [illegible] quando minor est particularia
de contingenti et maior de contingenti quod [illegible] maior [illegible]
[illegible] et [illegible] omne [illegible]
illa et [illegible] [illegible] et [illegible] [illegible]
sunt [illegible] quod [illegible] [illegible] [illegible]
Manifestum autem per indefinitas hic probat modos [illegible]
quando premisse sunt sillogismus [illegible] dicit [illegible] esse
inutile modum 2o [illegible] [illegible] quod est non
inesse et [illegible] quando ambe premisse sunt affirmative
[illegible] non fit sillogismus. **Nam eius** hic
probat [illegible] similiter de illa de inesse
et de contingenti quod [illegible] quod sequitur 2o [illegible]
non sequitur quod [illegible] 2a i. **Sed nec eius quod**
est contingere quod [illegible] quando ambe premisse sunt
affirmative [illegible] non sequitur quod de inesse negativa non
de contingenti negativa quia neutra premissarum est ne-
gativa [illegible] neutra quod [illegible] negativa quod [illegible] debet
esse [illegible] premissarum. **Sed nec eius**
hic probat quod non sequitur quod de contingenti quia [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] et b non inest [illegible] ex-
necessitate et [illegible] album cignus [illegible]
ex necessitate omnis cignus est albus quia [illegible]
homo esse album [illegible] contingit [illegible] [illegible]
esse cignum [illegible] quod homo ex necessitate
nulli cigno inest [illegible] non [illegible] quod [illegible] sequitur quod [illegible]

affirmationum, id est quod sequitur quod [illegible] contingit nullum contingentium esse hominem vel contradictione [illegible] sit quia contingens non esse hominem quia omnem hominem ex necessitate nulli contingit inesse quia destruitur utrumque contingenti non fit syllogismus.

Similiter autem se habebit. Hic agit de [illegible] ponit modos particulares et primo quando una est universalis, secundo quando ambe sunt particulares, ibi **Si autem utraque**. Dicit primo primos modos quando premisse sunt similes fit syllogismus. Secundo quando sunt dissimiles fit, ibi **At quando** utraque dicit primo primos modos inutiles, secundo inutiles ibi **Quando autem affirmativa**. Primo ponit festino quando illa de necessitate est privativa et universalis et illa de contingenti particularis tunc est syllogismus et similiter dicit quod si illa de inesse negativa et secundum contingere negativa de necessitate adhuc est eadem quia prius. **Cum autem** hic ponit inutiles modos et quando illa de necessitate est affirmativa et illa de contingenti negativa sunt in barroco tunc est inutilis coniugatio et hic exempla ponit quia prius. **Nec quando utraque** hic ponit modos quando sunt similes fit et dicit primo ponit quando ambe sunt affirmative, secundo quando negative ibi **Quando autem utraque** et dicit quod quando ambe sunt affirmative sic universalis et particularis tunc non fit syllogismus et causa sunt prius in modis universalibus.

Quando autem utraque hic ponit modos quando ambe sunt negative et dicit si ambe sunt negative et universalis de necessitate et particularis de contingenti sicut in festino tunc conversa propositione universali minoris et conversa illa de contingenti in contrariam qualitatem semper particularis affirmativa tunc erit festino.

Similiter autem utraque hic ponit modos quando ambe sunt indefinite vel particulares et dicit quod tunc non fit syllogismus et hoc facile est manifestum. Hic infert tertium corollarium, secundum **Eodemque modo**, tertium ibi **Palam** et dicit ex dictis manifestum est quia quando illa de necessitate est privativa tunc fit syllogismus contingentis de non inesse etiam si non contingere sed quando de necessitate est affirmativa non fit syllogismus.

Eodemque modo secundum corollarium quod est prius dixit scilicet quod in illa de inesse et de necessitate fit syllogismus et non fit, id est quando in illis de inesse fit syllogismus et in de necessariis sed est dissimile quia quando de necessitate privativa est universalis sequitur de contingenti sed idem non est in illa de inesse etc.

Palam hic infert tertium corollarium et dicit quod omnes syllogismi in hac figura sunt imperfecti et perficiuntur per predictas figuras, id est per primam et secundam figuram quia quando ambe sunt negative tunc in hac figura antequam perficiantur [illegible] et in non stant sed adhuc ulterius perficiuntur per primam [illegible] sufficit de prima questione.

In postrema autem figura. Postquam philosophus docuit generationes contingentis uniformes et mixtas in prima et secunda figura, hic docet generationes contingentis uniformes et mixtas in tertia figura et dicit primo ponit [illegible] modos et secundo prosequitur de uniformi generatione contingentis in **Si autem privativa** contingentes dicit inquam sic quod ponit [illegible] modos in tertia figura [illegible] **Quando autem altera** et legatur similiter. Primo dicit in postrema, id est tertia figura utrisque propositionibus contingentibus et syllogismus perficitur [illegible] in terminis habemus altera, id est quando una est de inesse altera de contingenti et erit syllogismus et tunc ponit [illegible] quando propositiones in tertia figura sunt de contingenti tunc fit conclusio de contingenti tunc ponit [illegible] quando una est de inesse alia de contingenti tunc fit syllogismus tunc ponit [illegible] dicit quando una est de contingenti et altera de necessitate si affirmativa est de necessitate et contingens negativa non est syllogismus neque de inesse neque de necessitate. Si autem de necessitate est privativa tunc sequitur quod dixi scilicet cuius quod contingit non inesse et eius quod est de contingenti non inesse sit

inpossibilibus et dicitur quod contingens accipitur
hic sicut prius. Sint autem hic prose-
res et diuiditur primo presentem parte in 2am secundam
2am 2a ibi. Si autem hic quidem propositionum
in esse 2a ibi. Si autem hic quod propositionum est necessarium
dicit primo ponit modos uniuersales 2o ponit modos
particulares saltem una 3o ponit modos quando
ambe sunt particulares uel indefinite 2a ibi
Si autem hic quidem eorum 2a ibi Cum autem
utrique dicit primo ponit modos quando ambe sunt
affirmatiue 2o quando una est negatiua 3o quando
ambe sunt negatiue 2a ibi Ergo si autem quidem
2a ibi Si autem utrique ponantur primo ponit da-
rapti et innuit duas maiores quarum dicitur
sicut a b contingenter et ducitur quod tunc sequitur c
contingens tunc perficitur cum quod dicitur contradictoria
minoris in particulari affirmatiua tunc est darii et
facile est. Cum autem quidem hic ponitur
felapto et dicitur si maior est priuatiua et
minor est affirmatiua uniuersalis tunc sequitur conclusio
particularis negatiua et reducitur ad ferio minori
conuersa per accidens. Si autem hic ponit quando ambe
sunt negatiue dicit quod tunc non fit sillogismus sed propo-
sitis propositionibus sed conuersis propositionibus ab ambabus
fit darapti uel minori conuersa in contingentia quando
tunc est felapto et rursus conuersis in terminis
reducuntur ad modos prime figure. Si autem hic
hic ponit modos particulares et primo ponit modos
particulares quando ambe affirmatiue sunt 2o quando non
est affirmatiua 3o quando ambe sunt priuatiue 2a ibi
Similiter autem et si a c 2a ibi Si autem utrique priuatiue
dicit primo ponit unum modum 2o alium ibi Si autem
primo ponit datisi dicitur quando maior est uniuersalis
affirmatiua minor particularis tunc fit sillogismus et dicitur
quod conuersa minori in terminis fit darii tunc ponit
dysamus dicitur quod si uniuersalis ponitur ad b c
id est ad minorem propositionem tunc fit sillogismus
et maiori conuersa simpliciter et quod fiat ex ista
propositionem tunc est iterum darii et quod

conuersa simpliciter. Similiter autem hic ponit modum quando
una est negatiua primo dicit quod atque in maiori est
negatiua tunc minore conuersa in terminis est ferio.
Si autem utrique hic ponit modos quando ambe
sunt negatiue dicit quod tunc non fit sillogismus per ea que
supra sunt sed conuersa minori in contingentia quando sic
in particulari affirmatiua tunc est ferison et ille
iterum perficitur per primam figuram sicut ia-
dictum est. Cum autem utrique hic ponit mo-
dos inutiles dicit quando ambe sunt particulares
uel indefinite numquam fit sillogismus et ponit
terminos omni in esse et nulli in esse. Terminos in esse
animal homo albus. Verbi gratia contingit quoddam album
esse animal contingit quoddam album esse hominem ergo contingit
aliquem hominem esse animal ista est de necessitate. Termini
non in esse equus homo albus contingit quoddam album
esse equum contingit quoddam album esse hominem ergo
contingit aliquem hominem esse equum ista
est de necessitate non in esse. Si autem hic quidem
hic prosequitur partem 3am et docet generationem
de contingenti mixta in 2a figura et dicit primo po-
nit 2o ponit modos 2a ibi Sit non primum
primo dicit quod hic propositionum est de in esse alia
de contingenti tunc quod est de contingenti et non est
quod est in esse non sequitur quod de in esse et dicitur
quod sillogismus est de contingenti sicut in prioribus.
Sit non hic prosequitur et dicit primo ponit modos uniuersales
2o ponit modos particulares saltem una est
particularis 3o quando ambe sunt particulares 2a ibi
Si autem hec quidem propositionum 2a ibi Cum autem
infinite dicit primo ponit modum quando ambe
sunt affirmatiue 2o quando una est affirmatiua
ibi Ergo si a c dicit primo ponit modum quando maior
est de in esse 2o quando minor ibi Similiter autem et
si b c primo dicit si propositiones ambe priuatiue
maior fit de in esse minor de contingenti tunc
sequitur quod de contingenti ita quod ponitur darapti
et tunc perficitur cum quod dicitur quod minori conuersa
per accidens tunc fit darii et dicitur ponenda
modo quod dicitur quod similiter est si b c est in esse

in simpliciter minori est de inesse et a quo sumitur contingentie

Celarent. Hic ponit modum qui sic est negativa et ponit duos modos probans ibi
Si autem contingens prima propositio. Per felapton et dicit
quod maior est privativa et minor affirmativa
similiter autem affirmativa utrobique in quocumque sit
de inesse vel de contingenti vel maior vel minor
tunc fit conclusio contingentis et hec omnium est in
prima figura quod quocumque apposito fuit de contingenti
et altera de inesse semper sequitur conclusio de inesse
unde minori quamvis particulis sit ferio
Si autem contingens. Ponit modum
universalem dicens si autem contingens privativam propositionem ad
minorem extremitatem vel si utraque est negativa
tunc postquam conversa sunt non fit sillogismus sed
ubi conversis tunc fit sillogismus sicut in precedentibus
unde quando minor est universalis privativa de contingenti
et maior universalis affirmativa de inesse
tunc conversa minore in oppositam qualitatem
fit darapti quod reducitur ad darii. Si
autem hec quidem. Hic ponit modos
particulares et primo in vivere [illegible] modos de particulari
in. Si autem affirmativa prima. In vivere dysamis
datisi feriso primo dicit si una propositionum
fuerit universalis altera particularis in quo utroque sit
praedicatur. Si maior est universalis tunc est datisi
si maior particularis tunc dysamis tertio ponit
et similiter feriso si universalis est privativa et
particularis affirmativa eodem modo et sillogismorum
propositiones claudunt per primam figuram in-
stanter et in istis modis scilicet quando de contin-
genti et non de inesse. Si vero affirmativa
[illegible] bocardo dicit si maior est
particularis privativa et universalis est affirmativa
minor tunc erit perfectus modus quod per
impossibile et non per conversionem et tunc ponit
modum dicens si b in est omni c et si minor
universalis affirmativa et a non inest alicui c
tunc sequitur quod particularis negativa [illegible] quod

ad c non esse a omne c est b quod contingit
ad b non esse a probo si non tunc dato opposito
et alter in terminis debet accipere istam non
contingit ad b non esse a sed accipe eam quod
est cum universalitatis quia in terminis non contingit ad b
non esse a antecedunt due scilicet ex necessitate
omne b est a et ista ex necessitate nullum b est a
nam alter dicit accipe istam ex necessitate omne
b est a cum maiore et minore sibi opposita minoris
et arguere sic ad c non est a ex necessitate
omne b est a igitur ex necessitate omne b est a
vel ex necessitate ad b est a quod [illegible] supponitur
contingit omne c esse b. Vel argue sic in prima
figura ex necessitate omne a est b omne c est b
vel contingit omne c esse b igitur ex necessitate
omne c est a illa contradicit propositioni que fuit
ad c non est a et hic concordat cum littera
quia alter dicit quod a omni c ex necessitate inest
in tunc sequitur hic contradictio quod destruit
maiorem que fuit de inesse. Non ex
dicit [illegible] quia alter hic nullum ponendo bocardo
quia in minori de contingenti negativa
particulari minori de inesse affirmativa universali sequitur
conclusio particularis de contingenti sic contingit ad
c non esse a omne c est b igitur contingit
ad b non esse a ista conclusio dicit esse
de contingenti adutrumlibet unde alter probat
eam tamen per unam que est cum universalitatis
oppositae contingentis scilicet quod est non contingit ad
b non esse a loco istius accipe ex ne-
cessitate omne b est a cum illa de in-
esse vel cum minore ex quibus infertur
oppositum maioris et dicit quia conclusio est
de contingenti adutrumlibet non est potest probari
per negativam que est ex necessitate nullum b est a
vel probare per dato [illegible] scilicet quod
maiori de inesse affirmativa et minori de
contingenti affirmativa sequitur conclusio contingenti
adutrumlibet quia exponitur hic in terminis sua

quod vtraque quarum maior de contingenti sequitur quod conti
gentis aduertendum sic in particularibus modo
quem aristoteles tamen exposuit quod in negatiuis modo
ri de contingenti tamen sequitur quod contingenti
propositio ex quo patet dicitur sillogismi in 2a figura et
in 2a figura quod sillogismi de mixtione debent re
duci in primam figuram eiusdem mixtio
nis vnde sicut sillogismi de mixtione de scen
dunt a prima figura eiusdem mixtionis in secundam
et 3am ita et debent reduci vnde et per
illos sillogismos qui non potuerunt descende
re a prima figura in sillogismos in 2a et 3a figura
eiusdem mixtionis non deducuntur vnde
dicitur quod primo sillogismus contingit a de quo non est a
omne quod est b ergo a de b non est a destru
ditur a prima figura eiusdem mixtionis quod de
scendit a barbara modo quando maior est de inesse
affirmatiua vniuersalis minor de contingenti particularis
affirmatiua tunc sequitur quod de contingenti adu
trumlibet ergo oportet quod hic in primo sillogismo bo
cardo et sequatur quod de contingenti ad
utrumlibet ergo huius propositio reducitur ad ipsum
vnde dicitur quod oportet quod primo modus reducatur
secundum omne modo mixtionis et tunc in illo in
sistit quando reducatur maiorem partem
negatiuam de contingenti quando dicitur quod 1a con
tingit a de quo non est a quod fuit maior
conuertitur per oppositam qualitatem sic
nulla contingit a de quo est a modo parte
affirmatiua contingenti in particulari affirmatiuam sic
contingit a de quo est a ergo contingit a de a est quod
ergo habet ista conclusionem maioris modo ipse
dicit quod debet fieri transpositio propositionum ita
quod ex minori fiat maior tunc prius
fuit omne quod est b ista sit maior con
tingit a de a est quod ergo a de a est b et in 1a
conclusio est contra omnibus prioribus quod fuit
contingit a de b non est a et in fine dicit
quod aristoteles hoc vult hic sed multi dicunt

quamuis [A]ristoteles de hoc satis posuit vnum
est scilicet quod quando minor est de contingenti quod
scilicet quod contingentis propositionis licet hoc aristoteles
exposuit in negatiuis tamen quem maximum fuit
in affirmatiuis non in affirmatiuis non exposuit
modo quando dicitur quod sillogismi 2e et 3e figure debent
reduci in primam per conuersionem secundum quod est
sibi quod secundum quod est sillogismi qui possunt reduci
directe per conuersionem illi sicut descendunt
directe per conuersionem sic et debent reduci
modo omnes sillogismi qui fuerunt in bocardo
et baroco non possunt nec descendunt dire
cte per conuersionem nec possunt probari per con
uersionem ergo directe non possunt reduci
ad primam figuram sed probantur per impossibile
de hoc ex magistro videbitur in questione
Manifestum autem scilicet ponit inutiles mo
dos dicit quando ambe sunt indefinite vel
particulares nota scilicet et probat priores propositiones
dicendo Si autem sit quidem scilicet aristoteles
ponit causam rationem quod est de mixtione contingen
tis cum necessario dicit primo ponit rationem 2o
ponit ibi Si autem priuatiuum dicit in 3
quem vero sed 3 partes primo ponit rationem quod ad
terminos predicatos et hoc quod ad terminos
priuatos ex hoc dicit primo quando necessarium est
predicatum 2o quando contingens 2a parte
est ibi Manifestum autem 3a ibi Si autem priuatiua
ex lectura similiter primo dicit si sit propositionum
est de necessario illa de contingenti si tamen a
bo sit priuatiua tunc sequitur quod de contingenti
si ex vna est affirmatiua alia priuatiua
si necessaria est affirmatiua tunc scilicet quod de con
tingenti et non in pluribus de inesse. Si ex
contingente est priuatiua tunc scilicet quod de con
tingenti negatiua non ex eius quod est non
in esse nec conclusio de necessario sequitur

sicut nec in aliis figuris **Sunt autem**
hic pl'e regula et di' p° p'mit
tantu 2° mis'q corr'ia e p'q' e su'
dicta i' **Mam q' e in hac figura**
di' p° ponit mos ul'es 2° pti'es
i' **Cum u' se hebit** di' p' ponit
mos affir'uos 2° ponit mos qn'
una e p'uata i' **Rursu' sit hoc**
di' p° ponit darapti qn' maior e
te'ntio 2° po' mod' qn' s'. q'
mior e uniu 2' i' **Sir' u' ont'e**
p° d' n' sit p'diu ex maior s'd
ntio tu' se' q° d' co'tigenti sit
in darapti et qz n' e euidens
illacio ad mior' co'ntra' in p'te
et darii e tu' po' modu' co'u
su si maior e d' co'tigenti e mi'or d'
ntio ca' e mi' p'fectus e se' q°
d' q'tigenti. **Rursum si** pon'
mos qn' una e p'uata e di' p°
ponit mod' qn' p'uatim po' ad
maiore e 2° qn' po' admiore
i' **Si aut' p'uata aff'o** p° d' qn'
p'uatim po' admaiore e e co'ti
gens e ncam e affir'uu ca' e q°
d' co'tigenti e p'fici' qz mi'or q'nti
in p'te e tu' fit ferio con' i p'
fig' i illa mixcoe seq'ba' q° d' co'
tigenti q' e mo' **Si a'h** poit
mo'm qn' p'uatim po' admior'
exemni'. d' si p'uata aff'o sit
ncam 1' maior d' co'tigenti mior sit
p'uata ca' b' conu'sa i' miore
q'ulla i p'te s' d' co'tigenta co'u'sa
in p'ticulare affir'ua' fit f'io et
se' d' q°. qz qn' ncam e p'uatiua
tu' seq'' d' q°. seq' q' e d' co'ti

genti n' i ce e d' no i ce sit e se
q'ba' i p' fi'. **Cu' autem**
hic po' mos i'utiles e po' du
os p'm utile 2° i'utile 2' i'
Si au' ncam p° d' qn' u' p'uatiua
po' admiore exemn' ita q' i p'
sit d' co'tigenti maior d' ncam affir'ua
ulis tu' fit sill's miore t'nsup
ta 1' co'u'sa i opposita qualitate
qz tu' et darapti e ille modus
p'ficit p' p'ma fi'. **Si autem**
po' i'utile d' si p'uatiua e ncam
e po' admiore exemni' nullus
fit sill's e p'bat p' t'os o'i i ce
nlli in ce tam o'i i ce so'pn'
eq' dormie's. ho' ita q' accipias
eq' dormie's p' miore e ho' sit m
ediu e arg' sit co'tig' o'em ho'
so'pnuate 1' dormiente ce exncam
nullus ho' e eq' dormie's n' se'
q' co'tig' aduersus n'm equ' dor
miens so'pnu' y° exncam sop
n' i e equo dormiente. ita n' i ce
so'pnus equ' uigilas ho' e
argua' sit co'tigit o'em h' oi'em
ce so'pnuate exncam nll's ho'
e equus uigilans q° co'tigit
o'em equ' uig' ce so'pnuate
i' e f'lm qz exncam nlls equ'
uigilas uel uigilat dormit q'
Simi' aut' se hebit hic
au'les po' au'os p'ti'es e di' p° po'
mos affir'uos 2° neg'uos i' **Et**
qn' hec quide' p° au'les po' u's
i dysamis et datysi et d' q' sit
e i p'tib' mois sit ulib' qz si
abc sit p'duc e si maior e ulis
mi'or p'ti'es sit in datysi ca' fit

sill's · sim^r in dysamis p'ti p̄o
cōu̅ū & p cōucrsiōz & reduct
appari · Et qu̅ h̄ec qui
dem · Post modū qn̄ puatiu
po^r ad maiorē & 2° qn̄ po^r ad
miorē i · Qn̄ aūt puatiū
vlr' dr' in d' fmr q post duos
mos 2^s statī post · Qn̄ aūt
puatiū ncc̄ii p^o post ferisō
d^q qn̄ puatiū po^r ad maiorē
& si ē cōtigēs et affirmatiū
ē d'ncc̄io tuc̄ sc^z q^o ptiis d' cō
tigēti et tuc̄ post bocardo d^q
qn̄ a' maior ē d'ncc̄io ptiis p
uatā tuc̄ sep sc^z q^o cū q ē n̄
cē i nega^{ua} d' in cē & sp̄ cōti
gēns et d'mra^o ē sic cād' sic
i ulib; mois qn̄ maior fu^e d'ncc̄
p'u^{ua} tuc̄ n · seq' bac' dup'x q^o
Qn̄ aūt sic po^r mos qn̄ p
uatiū po^r ad miorē cētu^{rz} & po^r
duos mos i · Si aū ncc̄ii & se
cūq simil' p^o d^q si puata ē mior
& d'cōtig^{ta} tuc̄ p cōuslōz eius
i ptiū affirua et q^o si a' mior
fu^e ncc̄ii nega^{ua} tc̄ q^z ipā n̄ pt
cōuti io ē i ptcus & q^z ē i^o
ptios an̄ dcōs i ulib; modis
q̄ fuit · sopni^s eti^s dormiens
h̄o & suff^az om̄ illor^z h̄cs i
a^o q̄rno cū ̄ribus Manife^m
stū īt̄ē duo cōre^{ia} ḡ i pala
ḡ^o et patent cȳtra & in hoc
trac' caplm d'mȳtōc diffu
sum satis ¶ ¶ ¶

ud igi^r in h'ns figis
Ista ps debet sic cōtiari
P^o q^z ar^l docu^e gn̄atōm sillor^z
d'm cē in t̄bus figis & ē docu^e
ge^oz sillorū d'cōtig^{ta} & ncc̄io &
hoc sip̄^{cē} et mixtā · sic p h's d
clat q̄dā suppō vn̄ suppoīt^s
q omis sill's qui pt fi hz fi
i a^q^c cū fi^{xx} q̄ fi ē pn̄ forte
2° supposuit q omis sill's ē ex
t̄bus tris q̄ fuit pn̄ mite silli
ilis duo suppō ar^les pbat i i^o
ca^o & dr' p^o ar^les pbat suffi^{az}
tū figarū q ē pn̄ forte sillor^z
2° pbat pn̄ mite s · q ois sill's
sic ex t̄bus tris 2^a i · Pala aū
ē et qm̄ omis demratō dr' p^o
p^c suffi^{az} figarū 2° i t̄c cōre^{ia}
2^a ē an̄ p̄cē assignata i · Amp
aūt i omi dr' p^o ar^l i tuc^q du
as gclōes p^o i ttndq illā cōclōz
q omis silli q̄ fuit in aliis figis
qui salt sūt o c̄s ul̄es q^o ad p
missas · q^z i p̄missis oz · a' d̄mu^s
vnā cē ul̄em redn̄ ad duos
mos p^c fi^c & 2° i tuic q n̄
st plures fi^c n̄ z p^o g^o p̄m^q
p̄ma cōclōz cē maiorz cyd
ncis 2° cōcluit 2^{az} cōclonē
quā pbat i
dr' p^o p̄m^q cōclōm · 2° p^t ea
i ncc̄ ē g^o p^o d^q q pala ē
cxdcīs q omis silli q̄ sc̄ i a^{ūs}
figis pficiūtr̄ p p̄mos mos

prime figure scilicet per barbara et celarent
quia dictus prius auctor posuit breue exem-
plum ibi Rursum autem ostendetur nunc autem
maxime eius quod omnis sillogismus qui fit per
aliquam trium figurarum. Necesse est
omnem demonstrationem. hic probat
quod tamen sit et hec sententia primo intendit
tale verbum omnis sillogismus vel demonstratio
vel est affirmativus vel negativus vel universalis
vel particularis vel est ostensivus vel ex ypo
thesi omnis autem isti sillogismi fiunt in aliqua
trium figurarum sed tamen circa et sententie
in illa ratione sit procedendum quod primo per mu-
tare sub distinctione quia ponit explica-
tionem secundo per sequentem probat intentionem ibi
Si autem oporteat. dicit primo permutatio-
nem secundo dat modum procedendi
scilicet primum quod dicimus et legatur sic primo
dicitur necesse est omnem demonstrationem et omnem sillogismum
esse in tribus quatenus scilicet esse affirmativum
negativum universalem particularem ostensi-
vum ex ypothesi modo ad dicendum quia
non accipitur sillogismus a dici potius secundum dicitur
quod iste est per sillogismum ex ypothesi
quam dicitur de sillogismo ex ypothesi et
partibus de sillogismo primo potius tamen
dat modum procedendi quia dicitur quod primo
dicendum est de sillogismo ostensivo Si igitur
oporteat hic autem prosequitur probationem
dicens intendens tale verbum omnis
sillogismus qui probat aliquid de aliquo oportet quod
hoc faciat per aliquod medium vel per universalem
sed omnis sillogismus probat aliquid de aliquo
ergo oportet quod hoc faciat per medium quod
est in aliqua trium figurarum et in ista
ratione sit procedendum quod primo causa
maioris secundo retinet maiorem cum declaratione
minoris scilicet Ergo si necesse est dicitur
primo tangitur maiorem et probat eam
secundo concludit quoddam dictum tertio declarat
suam probationem secundum ibi Si autem sumatur
tertium ibi Omnino enim diximus. primo dicit
probatur quod omnis sillogismus qui probat aliquid
de aliquo oportet quod probet per medium sed hoc
autem ubi probat quia dicitur Si oportet
a sillogismo de omni sunt hoc sunt esse
in affirmative vel negative sunt necesse est su-
mere aliquid de aliquo id est hoc oportet esse per medium
vel per universalem si dictus quod per universalem in per sillogismum
minime in quod causa dicta omne b est a omne
a est b si sit vero probat et fit
petitionem in principio secundum dicitur autem si
secundo a sumatur de b in quod non probetur per
aliquid sed per medium sed est petitio
autem accipitur alios terminos quia aliquis
dicitur quod extrema fiet quod deduco omne
c est a sed si c de nullo a probetur sed
statim ex maiore inferretur conclusio
tamen non fit sillogismus sed accipere terminos
tertium non intellectum positum secundum
in eo quod secundum de nullo sumitur nichil
accipiatur sed autem dicitur quod tamen necesse quod dicitur
de aliquo quod ad tertiam figuram quia in tertia
figura accidit super ambo in super premissas
quia predicatur de eis sicut ad de
illo quod id est non ad primam et in tertia figura
subiectum ambo sunt super quod quia medium
utrobique subicitur sed sit sillogismus
de primo ad est super quod sed postea
quod super ad id est de primo subicitur demonstratio
predicatum sit in prima figura quia nullus est sillogismus
non assumenda sit autem quod predicatum sit minor
Si autem hic minorem probat

minorem qz dicit ari's si minus p
bare q omne b e a / et si accipis a
de altero sic d'q ddo omne c e a
omne b e c tunc includis a i c et b
a no d b / sed n ec sill's ad b / et
sic posses accipe i multis alijs
t's in quibus bn fiet sill's / s n
ad b et sic oz qz sp ad id accipi
i pmissis de quo dz pdi' maior
extremitas de minore **Omnino**
n dictum declarat p b a c oz d'
q ois dicit q nunqz fit sill's a
cuius d' aqo no sumpto aliquo med'
q habz se aductiuz i ad maio
re et minore extremitates quo i p
dicibus i sic i affirmatiuis sillis et e in
negatiuis / tunc aris inuit hoc q
quidam sill's fit i t'is ...
me' attipe mem' debet attipe pp' ul'
qne. ari's d'q q rursu eu q e a
ad b i mem q dz sui / dz ee qne
e no ppuson med' debet sui ppa
utrisqz i qnus / q sit ppu maiori
e minori / qz si attipes mediu ppu
tm sovi / n' seqret sic patebit i
1o cao. **Quod a' ydonei** erunt? et
Ergo si sic in fo minore cu
maiore ingr declaro d'q s' si q i
si mediu dz ee qne aductiuqz
tunc hoc fit t'l a' m a d'q e q d e
b p hoc inuit pma figura ddo
omne q e a. omne b e q a' q sp'uatz

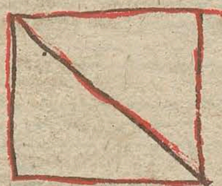
d'pmiss' pdi' quo ad ham a' utriz
d'q i a' ambe pmisse pdicatz d'q
qo ad za fitz qz minam e omi sillz
fit i aq tu figa et aris d' n
e minus sim tu accipias plur' me
ul' omn p hoc i innuit q sill' aliq
fiunt p i medietas ppoes sic qui n
psillozan aliq a n ppla sic omne
aial e sba i sunt ppla me sic corp
corp aiatu tunc vera fac d'q qm s'
mm e q onsun sill' d'ca p has
figas **Quod autem** sa aris
d'q q ois sill's onsimus fit i aliq
tu figaru hoc d'q q sill's ex ypot
hesi e fiat i aq tu figa et di po
p'q hoc psillm pmpole s. q sill's
ex ypothesi fiat i aq tu figa et
zo pbat e q aq sill' fiat i aliq
tu figa et zo point qclone pn'te
z'i Simr autem ec oms q z'i Si
autem hoc etc di po fac hoc zo co
firmat q da dem zo ifert mio
re cu maiore z'i hoc n pmpole
z'i **Quare qm falsi** po ttnd' ta
le vom sill's onsimus fit i aliq
tu figaru / ut ia aris pbauit
/ sz ois sill's pmpole aqo mm e on
simus go oms sill' fiunt i aq tu
figaru / mia voc aris po ttn
git minore / zo point exm q fac dif
ficultate i ut qm dyamet po
d'q q pala erit ex ddis / q sill's
pmpole / fit i aq tu figa / s om
oms sill' q impole pbat / f m sz sp
psillm pmpole / ex ypothesi i ex
ppoe accepta / opposita pme / mo
str hoc q expno i on di p qclo
ul' ppo ee uera / sqn n accipio

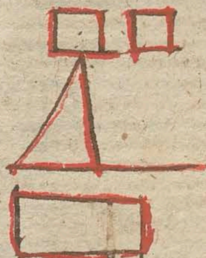
oppositam conclusionis cum una premissarum
te tali quod dictam conclusionem positam et concessa
altera ipsarum impossibile sequitur. Non quod in sillogismo per im
possibile est processus sed quando negatur ad
verum vel vera conclusio tunc altera ypoth
esis id est propositio falsa et opposita vere
conclusionis cum aliqua premissarum et in tercio
oppositum unius set si aliquis vellet negare
quod omnis homo currit, alter accipit oppositum
scilicet nullus homo est albus, accipit istam cum una
premissa scilicet cum ali rationali et arguitur
sic nullus homo est animal, omne album rationale
est homo, ergo nullum animal rationale est animal
ita sillogismus per impossibile sillogizatur falsum
et est aliquo modo ostensivus quia ostenditur falsum
sed secundum aliquem terminum est ostensivus quia
sicut in sillogismo ostensivo ostenditur et probatur
aliquid de aliquo per medium sic hic. Set non
dicitur ostensivus nisi ita quod sit ostensio ut
sed sic dictum est et primus processus silli
per impossibile dicitur ostensivus ut dictum est. Secundus
autem processus silli est ad destructionem
que tamen ad destructionem antecedentis sed sic dico
nullus homo est animal, omne album rationale est
homo, ergo nullum animal rationale est animal
ista est falsa, ergo una premissarum, non
minor quia ista est vera, ergo maior, et sic
proceditur ad destructionem quantitatis quia conclusio
habet se ut quantitas ... premissarum, ad de
structionem antecedentis sicut aliquis premisse et
iste processus non est ostensivus. Secundus
processus est ex ypothesi id est ex propositione
falsa admissa ut si dicam ista ypothe
sis nullum animal rationale est animal est falsa
ergo eius oppositum est verum scilicet omne animal rationale
est animal, sed ergo quo aliquo modo est ostensivus.

Vel quam dyameter [sic?] dicitur
esse per exemplum scilicet quod sillogismus per impossibile est

ostensivus falsissimo per primum iterum licet est
non dictum. Per hoc quod commensurabile ali
cui per commune mensura sicut quando aliquid
habet se ad aliud in proportione dupla vel
tripla. Hoc est quod aliud continet aliud per
equale vel bis vel ter, hoc est commensu
rabile quia est mensura eius quod in se
continet. Ut sic linea ex pedalis est com
mensurabilis pedali quia continet eam ter.
Et non ultimus quia exemplum est mathematicum quod
sciam aggrediuntur in 2o methe dicitur esse
in primo gradu certitudinis, licet nobis sint
ignota, quia ratio vel numquam legitur. Sed
per exemplum non per unam proportionem que est eu
clidis in xo libro in septima propositione que
sic dicit est proportio unius quantitatis quadrate
ad aliam quantitatem quadratam eadem erit
proportio numeri quadrati ad alium numerum
quadratum proximum. Proportio quarum proportionum in
telligendo non sic numerum est alias quia alius
numerus dicitur quadratus et alius dicitur cubicus
et alius dicitur superficialis. Superficialis est que
causatur ex ductu numeri scilicet vel eiusdem
vel alterius ut bis duo. Unde est ipsius
quantitatis numerus quadratus. Et quadratus
numerus est qui causatur ex ductu numeri in se
secundum ut bis duo et cetera. Sed numerus
cubicus est qui causatur ex ductu numeri in se
bis ut bis duo bis. Hoc viso hec
propositio nulla dicitur quod sit est proportio quantitatis qua
drate ad quantitatem quadratam eadem est propor
tio numeri quadrati ad proximum numerum qua
dratum. Sed alia est propositio euclidis in
agris difficilis in qua dicitur octava
propositione primo geometrie: In triangulo
rectangulo quadratum linee respicien
tis angulum rectum equalis quadrato duorum la
terum id est maius quadratum equalis minus quadratum

bis / ad 2m. si fieret triangulus in quo est linea faciens rectum angulum. tunc si fieret in illa rectum angulum quadratum / quod respicit ad angulum rectum / et super triangulum fierent duo quadrata parva / tunc quadratum respiciens angulum rectum / valet quam duo que sunt due linee trianguli que faciunt angulum acutum in quadratum facit quadratum parvum similiter hanc lineam scilicet rectam. duc in quadratum et sic quadratum / sed in illius quadratum quod respicit angulum rectum erit in duplo maius sicut hic

modo hoc viso Aristoteles vult dicere quod dyameter est simeter i. commensurabilis coste i. lateri / ita quod contineat bis in se latus. Sed quia ita dicit aliquid esse commensurabile quod contineat ad minus se bis vel ter / si ita esset tunc proximi duo numeri quadrati essent equales / ita quod par numerus / esset habundans i. impar / quia ipsum notatur habundante / quia continet bis numerum parem in se et adhuc ad plus vel semel continet numerum parem sicut semel duo quinque bis continet pare et aliquid habundat modo probo hoc quod si dyameter esset commensurabilis coste quod tunc numerus par esset impar / quia accipiat proximos numeros huius quadrati i. quatuor quadratorum proximi numeri cuius huius quadrati sunt 8 et novem et radix illorum sunt sedecim / sit ergo dyameter i. si illa linea quam quadratum ducta ab uno angulo quadrati in alium esset commensurabilis i. bis continens costam i. latus tunc equalis numerus esset habundans i. par numerus esset impar hoc / patet experientia propositione quam dixit. dicit enim proportio unius quantitatis quadrate ad aliam quantitatem quadratam / eadem est proportio numeri quadrati ad numerum quadratum sibi proximum / modo secundum te dyameter bis continet costam i. latus id bis quod est in quadrato / ergo et quadratum continebit numeros quadratos proximos bis modo huius quadrati quatuor proximi quadrati sunt otto et ix / quorum radix est sedecim sicut quater quatuor sunt sedecim / modo sedecim bis continet otto ergo et nove / modo habemus unam propositionem in qua cum duo quecumque sunt se in eadem proportione ad tertium similiter se sunt equalia / modo otto et nove sunt se in eadem proportione ad tertium sicut ad sedecim / ergo inter se erunt equalia quia numerus par esset impar. Sed si hoc expositio linearum / et quod dyameter est asimeter i. incommensurabilis ab a quod est sin et metros mensura quasi sine mensura ista est illa propositio / sed si negas tunc pone symetro i. tunc da quod sit commensurabilis tunc eo i. ex eo quod habundant i. par numerus fient equalia partis i. paribus [numeris] ergo sillogizas habundantia fieri equalia partis i. ex hoc quod ponitur dyametrum esse simetrum / sequitur quod par numerus erit impar / et tunc ex ypothesi sillogizantes inferentes dyametrum esse asimetrum / quem falsum accidit propter quadratorum i. ex hoc quod negat verum conclusionem et dicit falsam / tunc accidit impossibile. Hoc enim sic constat quadam dicunt et dicit propter hoc quod per ypothesim i. falsam propositionem ostendit ad impossibile hoc est sillogizare

pⁱm pᵒˡᵉ. Quare sic resumit
minorem et maiorem et per minorem secundo
maiorem i. Contrarios autem dixit illa
sunt minor sills per impossibile est contrarius
hanc resumit. tunc maior sunt omnes sills
contrarius sunt in aliquo trium figurarum hanc
et resumit sicut patet in littera. unde resumatur
vero omnis sills contrarius sunt in aliqua
trium figurarum sed sills per impossibile est contra
rius secundo et Similiter autem omnes hi
conclusio quod similiter est de aliis sillis s. quod etiam
fiant in aliqua trium figurarum etiam dicit quod similiter
omnes silli qui sunt ex ypothesi fiunt in
aliqua trium figurarum / sills n. qui fit ad tran
sumptum i. sills transumptus / dicit quando aliquis
deberet probare aliquam conclusionem i. dicimus
et recipimus sic ad aliud vel secundum ergo debemus pro
bare quod anima sortis est incorruptibilis / et dicimus
mutuum hoc et recipiamus unde ad aliud / sequere
do ab adversario utrum concedat anima
humana · prima est incorruptibilis / et si concede
deret tunc arguendum sic / anima cuiuslibet
hominis est incorruptibilis / prima est homo / ergo anima
prima est incorruptibilis et ergo sortis ille sills
etiam fit in aliqua trium figurarum / quod autem terminatur
ex primo professione i. quod aliquis concedit
et confitetur / ex hoc aliquis potest procedere prima
etiam conclusio i. quod ex primo autem aliquid alia ypothesi
Si autem hic infertur conclusionem principale
dicit quod si hoc est verum scilicet quod omnis ostensio
et sills per impossibile fit in aliquo trium figu
rarum tunc necesse est tamen esse 3 figuras
Hoc autem hic autem probatur quod omnis silli
qui primo fiunt vel fiunt reducuntur ad duos mo
dos prime figure et ista conclusionem infertur dicit quod
hoc ostenso manifestum est quod omnes silli reducuntur
in universales sillos huius super prime figure unde
ista conclusionem non infertur probatur quia

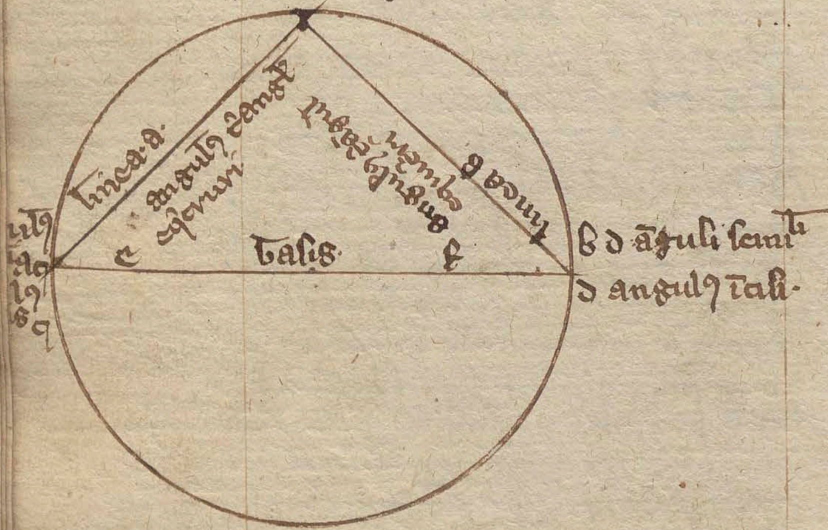
ex
dictis hoc est manifestum et tamen ista est principalis
quoniam quam intendit et dicunt expositores
quod sit magis principalis quam illa quae posuit
quod tamen sint 3 figure unde dicit quod non solum
universales silli qui positi sunt fiunt et reducuntur
ad primos duos modos sed omnes qui primo
fiunt Amplius autem hic autem infertur tertia
correlarium i. Et quod universale in omnibus
3 i. Palam et quoniam dicit primo infertur tertia cor
relarium et 2° probatur i. Ponatur n primo dicit quod
amplius manifestum est ex dictis quod in omni sillo
oportet unam premissam ad minus esse universalem et
probatur oportet esse / sit n. ubi non est sills
et si fieret sills causaretur fallacia
accidentis / et non ad hoc quod positum est i.
si non posset vere in sillo / tunc ille sills
non esset ad propositum / et quod ex primo est petere
i. vel causabitur fallacia petitionis in
primo / ita quod autem deducitur ad eam in conclusionem
si sills non constaret ad minus ex universali
una premissa. Ponatur n hic probatur
quod ista in conclusionem sequitur / et dicit primo probat
hoc per exemplum in musicale / 2° probat hoc per exemplum
mathematicale 2° i. Magis autem manifestum fit
/ primo dicit autem les ponatur quod isti sint termini
musicum voluptas studiosum et arguatur
sic. vel indefinite vel particulariter / voluptas
est studiosa / musica voluptas est vo
luptas / ergo musica voluptas est
studiosa / ista tamen est fallacia accidentis
/ quia quando sic arguitur sine signo universali / ita
quod una propositio ad minus non est universalis / tunc
non est sills. i. quia causabitur fallacia
accidentis / vel nullus fit sills / unde vo
luptas est magis genus / quam musica
voluptas / unde tamen est dicere / si animal
est homo etc. / et hic est fallacia accidentis / quando pro
cedit a superiori ad inferius / Si autem accip

signu' ptre addo | qda' uoluptas e studiosa, qda' musica uoluptas e uoluptas, s' qda' musica uoluptas e studiosa, si sic arguis, vel accipis uoluptate musica pcedde volupte, sic in maiori accipi uoluptas, vel pao, si pcedde uoluptate tunc petis, quia tunc pbas ite pite addo uoluptas e studiosa, musica uoluptas e uoluptas, si accipis pcedde volupte q prius, tunc pbas ite ptte, si a' accip pa' volupte s' volupte musica, tunc sillo' non est ad ppom, g' aut' dicis si as posu erit uoluptate studiosa, n' addes omne, no' erit sillo', quia comittet f'az atnis, si a' aliam quidde uoluptate accip i miori q' i maiori, n' adhuc accip q' ponitur e r' no sil logizas cocclom ad ppm, si a' ea de e uoluptas in utroq', tunc causa bi peti' in ppo. Magis aut'

Mathematicus sic pbat per exemplum mathem. Et pp' itm lie e nota q' debet p' fieri circulus, accipia' centru circuli, accu' ductu' duc lie ad circunferentia, quaru una note' a, a' note' b, et a signe' in extiori pte lie ducte p' acu' ad circunferent', s' im' b ita signe' exalia pte, et iste lie qtinq' duos angulos, quoru unus sic a c, alius angulus note' b d, et isti anguli dur angu' semicirculi, q' infra illas lie as, tha' basis i' q'da' lica q' didat circulu', et faciat t angulu' eqiru ru ul eqlaterus dici' ysosceles, non tam' eqirius ul equilaterus e qui hz omnia latera equalia, uno illa basis uel lica q' didat circulu'

dr lica incisiois, qr incidit ul didit circulu', et tang' circunferent' i utraq' pte, et fac' duos angulos, q' angli dur anguli incisiois, et primus angulus note' e, sc's note' f, sic ia hem' quatuor angulos, s' uno angulus t angulu eqiri, unus note' e, a' f, et sic hem' sex angulos, s' mo aut' uolo pbare q' anguli e f sunt eqles angulis aliis, z aut' i utroq' z sillos dispono tale fig'az, q' duc' in centru, sic ductu' a circunferen' ab i' duc lice sicut dcm e, uel ductu' acent' no' e uis, s' m' si angulus a c suplit equale ei q' e b d angulum, tunc isti angli sunt eqles, qr oms lice ducte acent' ad circunferent' sunt eqles, ex hoc i utroq' istu sillm, oms angli semicirculi sunt eqles, sz a c et b d sunt anguli semicirculi, g' sunt equales, s' mo aut' dq' si n' accipes omne, ul angules exmitetis, addo anguli semicirculi sunt eqles, tunc qmittes fal laciam atnis, qr i miori dicis a c et b d sunt anguli, q' tunc hq' n' se' qr prius alii ee anguli semicirculi q' a c et b d, qr angulus semicirculi e magis quid, et no' oz q' si hq' e q' ponat' unius quid, addo si al' erit g' hoc ffri aut accipes signu' ptre arg'do sic, q'da' anguli semicirculi sunt equales sz a c et b d sunt angli g' ul accipes angulos semicirculares pcedde angulo semicirculi i maiori ul pao ul p aliis, si pcedde tunc petes, si p aliis sicut q' accipies angulos a c et b d p aliis angulis q' semicirculi, tunc no' est sillo' ad ppom, g' oz te accipe ppom a dimissi ulem, habeb' g' q' primi angli sunt

equales / modo et anguli incisionis
sunt equales / probo quia linee ducte a centro
ad circumferentiam sunt equales / ergo et constituunt
equales angulos cum arcu sive portione / omnes
anguli incisionis sunt equales / sed quia
e et d sunt anguli incisionis / ergo sunt equa-
les / si ergo accipes huiusmodi similes in toto
vel in parte accidentes predicta in geometria
iam habemus quod isti anguli sunt equales /
modo si ab equalibus equalia demi-
as que remanent sunt equalia / ergo anguli
e et f erunt equales / quia sicut arguebatur
omnes anguli trianguli equecruri sunt equales
sed e f sunt anguli trianguli equecruri
ergo sunt equales / et iste similes sunt in-
valentes / si constaret ex ambabus inde-
finitis vel particularibus / Et hoc patet ex illa
figura. ~~Et debes notare~~ sicut de expositione
quod aliter de magis et minus fit in figuris
ipse assignat duplicem rationem / quia dicitur
magis proprie est / quod ideo dicitur magis / quia prima
exemplum quod est in illa est particulare sed recte modo
sed exemplum mathematicum sed sicut particulare sed mo-
tum est universale hic in re / ergo dicitur magis..

Sed secundo dicitur magis quia quedam mathematice
scientie sunt maxime note / et ideo dicitur quod quo-
modo mathematice scientie sunt magis evidentes
et universales secundum eas in hoc et quia magis
sunt note ideo magis exemplum materiam mathe-
maticorum quam aliorum. ~~Et quoniam~~ hic
aristoteles mittit ad concordantiam et dicit quod manifestum
est quod universale in quolibet universali incipitur in clauditur
et concluditur tribus terminis existentibus universalibus particulare
autem et sic et ar in quod particularis potest con-
cludi ex duabus universalibus sicut semper conclu-
ditur quod particularis in tertia figura sicut in darapti
felapton / et ar in premissis non ambabus
existentibus particularibus sed una vel / ad hunc
potest concludi particularis quo / quia manifestum est quod si
conclusio est universalis / oportet terminos esse universales / si autem
non sint universales contingit conclusionem non esse universalem
~~Palam autem quoniam omnino~~
hic aristoteles mittit concordantiam et dicit quod oportet aut
utramque premissam similem esse conclusioni vel
unam et tunc exponit quod notetur esse similem
dicit dicendo in de meum expono non dico
similem quo ad affirmationem sed in eo quod est
necessaria et in esse in de conclusionem similem esse pre-
missis quo admodum quia si conclusio est
de inesse oportet quod ad minus una premissarum
sic de inesse et si quo est necessaria oportet ad
minus una propositionum esse de necessitate et sic
de contingenti et sic oportet considerare per alia
predicta hoc addit ergo possibili quia si quo est
de possibili oportet unam premissarum esse de possibili
Sed ex hoc movetur dubium quia dicit quod
contradicitur sed dicitur in prius maioris de
contingenti alterius minori de inesse per
utraque inferiorum dicitur quo sed quo de contingenti
negativa et quo non in esse in conclusione negativa
de inesse et tamen in nulla propositione de inesse

Ad hoc respondet exponens verbum expeditur quod quando aristoteles dicit oportet conclusionem esse similem premissis hoc intelligitur in modis perfectis mixtis non hoc tamen sed ulterius sed non oportet conclusionem esse similem in modis in perfectis mixtis de contingentia
2ª maiori de inesse propositio in minori est imperfecta et est modus in perfectis ideo non oportet hoc esse similiter propositio de et minor quod maior de contingenti altera minori de inesse propositio sequitur dicitur quod sicut illius de inesse et de contingenti et quando dicitur quod non est similis premissis dicendum quod verum est quando dicitur sed non potest aliquid per se ducere esse dicendum quod conversione assimilatur uni premisse scilicet illi de inesse quia sequitur conclusio non assimilatur illi de inesse tamen conversione quia de inesse conversione includitur illa de inesse et sic ut sic conversio assimilatur uni premisse conversione licet non formaliter et tunc aristoteles recitatur et patet exemplum Pa-lam autem. Iam autem posuit sufficientiam principiorum formalium sillogismi et dicit primo quod sufficientiam principiorum formalium in sillogismo generato et secundo in sillogismo augmentato et est sillogismus generatus qui accipit maiorem et minorem de quo prius dictum est et ideo dicebatur quod aristoteles declarat de generatione sillogismorum sed sillogismus augmentatus est qui per sillogismum accipit maiorem et minorem vel prosillogismus est qui concludit aliquam premissam per aliquam sillogismos prosillogismos dicitur et primo probat sufficientiam principiorum formalium secundo concludit numerum propositionum ordinando quod omnis sillogismus constat ex duabus propositionibus secundo concludit numerum conclusionum vel ibi hoc autem manifestum secundo in terminis et conclusiones dicit primo uni-

dubitatio quando et secundo magis proprie in tertio in fundo ex opposito quantitatis omnium arguitur vel ibi sunt non est primo ubi illa quando quod omnis sillogismus et diversitas plures propositiones ex tribus terminis hoc est si est sillogismus unus et plures tantum constat ex tribus terminis tamen / adhuc si pars et alia medium conclusio fiat sunt per medium a b et per medium c d pro hoc aristoteles innuit quod quedam sunt media discontinua et sunt illa quando termini non sunt in uno vel quando non sunt eiusdem coordinationis verbi gratia si accipe substantiam corpus homo iam accipio media discontinua quia termini non sunt in uno neque sunt eiusdem coordinationis quia homo est extra hec sed media continua sunt quando termini sunt in uno vel quando sunt eiusdem coordinationis verbi gratia si accipe primo substantiam tunc corpus animatum et secundo item accipe corpus ita medium aristoteles dat intelligere per terminos ceteros primo innuit discontinua media cum dicitur est per a b et per c d sed continua media significat cum dicitur a per a b et per a c quia in a b accipitur et sic termini sunt in uno et b quod pro hoc innuit quod si est sillogismus quod sunt per plura media et tunc non potest esse unus sillogismus sed plures et rursum quando utrumque coniunctorum sunt a b sunt prosillogismi quando accipitur premissa maior et minor et a concluditur per c d ad hoc omne c est d omne a est c ergo omne a est d et rursum b per f et adhuc omne f est g omne b est f ergo omne b est g et hoc patet vel in ductione vel sillogismo sed si sillogismo tunc plures sunt sillogismi quia plures sunt conclusiones ut primo quod c est a et secundo b est pre. vel quando concludit per a b verum quod brevius aristoteles ad propositum in tertio sunt quod si sillogismus est unus tunc erunt tres termini sed si termini sunt plures sed plures erunt sillogismi unde si non sunt plures sillogismi quam unus

tē sp nō gtīq | hīc sillm ħ p pl'es
sp t'os quā z q̄ a'e q° | vna | fiat p
a b | z p q d a · p plures p̄missas | q̄
p d | hoc ē in pos'te **Sit n e** hic aū
mē p̄le p̄bando ītitū z dī | qr aū
accip' duos p̄cessus | q̄rū vnū stati
p̄titat | z ad diminuit | p° ḡ accipit
p̄mū p̄cessū | 2° sim | et 3° regred'
sup p̄cessū | q̄ p° nō p̄titaū | 9°
regred' sup p̄cessū | q̄ in 2° p̄cessu
nō p̄titau | 2° i **c d a sit q̄d ē**
3° i si a ex a b | 4° i si a nō fiat
ex q d | p° d q sit | c q̄clusū ex a b
z ex q d | i illarū p̄missarū | sit ea
dm q° addo | omē b ē a | oē c ē b
ḡ oē c ē a | sim' omē q ē d | oē c ē q
ḡ oē c ē d | et aūt dq | ḡ n'c ē ad
eorū ēē sup' tū ad ad' · oz q sit me
q copl' ex' tremus | et hoc h3 le vq
totū · i · maior | ħ a' ut p3 · a · tūc oz
ēē minore | et hoc dm ē p' | q' sic
sill's | oz · ali' t'orū ēē mēm hē
ḡ° le · a · ad b | sic q sp ad ertrēm cō
clusū ex ip' is | ut c ē cōclusū | q ē
alt' ū ab ip'o q d · z ab ip'o a b | a'
ad p̄m hec | si ē tūc vnus ē sill's
| et ḡ tīn 3 t'i | s' in hoc ē totū | q' vl'
dicē ex ill' p̄missis | ut mif't' q°
eadē | ueł a' · si eadm | tē ē vnus
sill's | mq° tīn 3 · t'i | si ad cōcludē
tūc oz supplere | sicut postea p3
tūc | tūc ī erit sill's ad a b · i · ad
q d | h3 a' q° | et ḡ tūc erq a' sill's
qr tūc accipiunt z ali' t'i | s' ita q°
aūt ī tūc istū p̄cessū | ex a b z c
ut mif'tur q̄cl's | ē | ut nō fēi ī f't'
ē cōcl's | tūc ē vn' sill's | si a' accip'
es aliā q̄clom | tūc nō ērt sill's
vn'

ēt ip'e nō p̄ titat h' | stati h3 post
C d hic accip' sim p̄cessū dq | ex
q d mif't q° ē | q fuit z q̄cl's a b n'
vl' p a d | si mif't' ē | tūc oz · vna p̄
missam ēē ut totū | et aliā ut
p'tē | et tūc fit vn' sill's qui h3
3 t'os | si a' q̄cludi ad p̄ter hec
tūc oz ēē pl'es sillos | s' si dices
p̄misse nllam q̄clom cōcludunt
aūt les hoc remoz dq | q tūc ēēnt
uane | uel tūc ēēnt allup'te s'r'a
inductois t' calatois | ut ḡ aliq'
alicius | sic ḡ amplatois | ut h3
uidi in viii top' · **Si il' ex a b**
hic regred' sr' ad mēbrū p̄mi p̄
cessus · d | si a d fiat · i · si nō ex a b
sc' q° ē | tūc pl'es erūt silli | z ī
erit ad p̄pom | qr p̄us ponebat
ēē sill's ad c · **Si aūt** hic d'clat
sim mēbrū p̄i p̄cessus | z d'clat
p̄ide | qr si nō sc' q° ē | ex q d | tūc
nō ē sill's q̄ p'nt' ī tēdebat | ut
si dicat | q nō sc' q° a b s' | tūc p̄
misse ēēnt uane | tūc q̄cl' qr m'
ē omi sillm p̄dictū | cōstat ex trib'
t'is **Hoc aūt** hic q̄cludi' nūm
p̄pōnū | et p° facit hoc 2° mif't
corr'ia i · **mam ḡ°** et dq q ex dūs
p3 q tīn sit due p̄pōes sill' · 3 ·
a' t'i · ī ita sic q sp p̄cedō sill'
vū · accipiat pluris sic qm u
tim' q̄llione ut p'mi po'le **M**
ḡ° hic īfq corr'ia duo · s' i · **s'**
ūi p'ni les p° dq sp corr'le ex
dūs p3 | q qm in sill'o sillogico
nō sit p'es · i · due p̄pōes | p q̄s
cōclo p'ial' fit | tē h oro a' nē
sillogistica | a' plura nctūs ad p̄ōnē

introgatur vel plura quam ad
concludendam conclusionem que sunt necessaria
Significet hic inuit ad cuius maioris declarationem
notandum est quod secundum duas proportiones ex his autem
fundatur et ex his quod impossibile est nisi
earum fundate sunt sillogismi. Deinde
hic conclusiones unam conclusionum deinde dicit
quod conclusiones dimidietates proportionum
et extremitatis partis et duabus scilicet quod
continuetur cum una est medietas duorum
vel extremorum quod quod est dimidietas autem quia quod
sit quod aliquid alterius maioris et aliquid
minoris et non est medietas. Dis-
tinguit hic quod idem in sillogismo augenda
to. sed quod ipse tamen contenta extremitatibus
his et cum dimidiis in tres partes scilicet quod
quod dicitur est secundo remouetur dubium
scilicet quod unam conclusionum et non est
tamen hec semper partes eorum et non est Con-
clusiones autem primo dicit quod quamvis semper quod
concludantur per antisillogismos et per sillogismos per
plura media non continua sunt si
a b concludatur per c d sunt non sunt
media continua quia non enim in uno
esse eorum multiplicatio eorum et semper et per
tures eorum proportionibus scilicet ergo
nullo probare et per sillogismos maiora
minore quod est omne b est a et atque est quod medium
c d vel a per d erit medium et argu-
ere sic omne d est c omne a est d
ergo omne a est c hic enim sunt 3 termini et
similiter dicitur non est minus sunt termini extremitas
admedium extremum vel ad incidens
in non est minus sunt extremitas medium et extremum
et quod directe est medium inter ea maiora et
equalia sicut est corpus corporis autem

sunt extremum et sunt extremitas medium
quod post ordinatus sicut hoc semper
autem idem vel quod minus est inter minus
nulla et proportiones sunt pauciores
terminis proportiones et equales intervallis
per hoc habent similiter non quod intervalla
et dimensiones vocantur et secundum partem
magis non est distantiam inter ipsa semper
non hic se per modum distantiis autem
non sunt in quod continuatur per aliquid tunc
sunt proportiones et dicit tunc proportiones
sunt equales intervallis quia hoc ab
adde omnis hoc est aliud sunt intervalla
magis continua sunt per verbum sit idem
per proportiones sed autem ab sola tunc non. At-
tamen hic remouetur dubium quia ita dicit quod
proportiones sunt duce et termini tres et per partes
quod hoc semper erit non hoc autem vel
quia dicitur tamen hec semper proportiones partes
et pares eorum et illi super terminus fun-
dantes. sed hoc autem permutatur quia
quando proportiones sunt partes et equales et termini
habundantes. aliud est eorum quia cum termini sunt
habundantes partes et equales sunt
quando additur ad terminos quatuor tunc
proportiones accrescunt et eorum tres similiter
in cum termino additur proportionibus et quando additur de
nouo terminus tunc est additur proportio continua
quod additur termini et sunt ab extremo maius
vel intermedio quam debes intelligere
quod quando additur termini quod tunc additur proportio
quod idem proportio secundum terminus duas quia per
applicatur in sillogismo maiori et minori
et minori Conclusiones autem hic
ostendit numerum conclusionum et dicit quod con-
clusiones non sunt eodem ordine non
ad terminos neque ad proportiones quia termino de nouo

[illegible] ab

57 [illegible] [illegible] additio

pauciores erunt conclusiones premissis
terminis quam maiorem pro illo genere vel
minorem et addo tamen sic quod d tunc
pauciores fient conclusiones premissis termi-
nibus terminis quia ad quod tamen sequitur conclusio
et addo non quia d erit medium quod non
mutat conclusionem verbi si ad a b c adiacet
d id est additur d tunc erunt due conclusiones
sic quod quod ad a id est particulare et quod quod ad
d sicut omne d est a omne b est d ergo omne
b est a similiter a est si intendat id est si terminus
additus sit medium extremum vel
minimum quia quam adducitur terminus tunc non
facit sillogismum ad unum sed ad duo quia
sicut in sillogismo ad auctoritatem plures erunt
conclusiones premissis terminis sicut frequenter
additum. Nunc autem habemus
quod est casum novum et breve in quo
est facilitatem et difficultatem
modi arguendi sillogizandi et dicitur primo
facit hoc secundo comparat sillogismos universales ad
particulares penes facilitatem et dif-
ficultatem construendi et destruendi ibi
Omnio naturaliter dicitur primo premittit
intentum suum in generali continuando dicta
dicendis secundo prosequitur ista que in pluribus
primo dicit ista ex dictis habemus ex quibus
specialiter constituimus sillogismum et que
les species fiant silli in unaquaque figura
et quod modus minor ad plura totum
dictum est sed ex dictis erit manifestum quod
propositio sit facilis vel difficilis ad
argumentandum. Autem quod hic prosequitur
et primo in generali premittit intentum suum
in generali secundo modo in speciali Ergo
affirmativa primo dicit quod propositio que concluditur
per plures casus id est modos et
in pluribus figuris ista est facilis
sed que in paucioribus est difficilior et
ex hoc patet quod a e sic non sunt su-
per fluae Ergo affirmativa hic
magis prosequitur in speciali dicit ergo
id est non affirmativa propositio universalis id est
difficillima quia ipsa tamen conclu-
ditur in una figura et modo sicut
in barbara verbi per primam ista propositio
tamen concluditur semper id est semel sed universalis
negativa autem est facilis quia ipsa
concluditur per primam et mediam per
primam quidem semper id est in uno modo
et semel in media et concluditur
dicitur sic in celarent in primo modo et ca-
mestres secundo modo particularis affir-
mativa per primam figuram concluditur
semel sed per postremam tertiam sic in primo
et tertio et quarto modo sed particularis
negativa concluditur in omnibus
figuris ideo facillima est verum per
sed in prima figura semel sic in quarto modo
in media autem dicitur sic in baroco
et festino sed in tertia figura tertio sic in
felapton friseso et bocardo et
tunc concluditur quod universalis est construere dif-
ficillimum sed destruere facillimum
Omnino enim hic comparat
propositiones universales ad particulares et primo com-
parat eas penes facilitatem et
difficultatem secundo penes construere
et destruere ibi Omnino autem non oportet
primo dicit quod faciliores est terminum universalia

quam particularis quia universalis sit et omnem al-
currit et incomptum propositionem sit particularis
nulla alia est vel pro contradictoria sit
propositionem quidam homo est tunc resumit
propositionem illam dixit de particulari dicens quod non aliquam
in negativa particularis universaliter concludit
in omnibus figuris et nulli in negativa
universalis tamen in prima et secunda tunc addit de
universali negativa quod ipsa similiter faciliter de-
struitur quia destruit propositionem affirmativam
et contradictoriam quia nullus homo est destrui-
tur per istam omnis homo est et per istam quidam
homo est tunc addit quod prius dixit de particulari
affirmativa quod ipsa concludit in duabus
figuris tunc addit de particularibus quod sunt diffi-
ciliores ad inveniendum quia ista quidam
homo est ostenditur non esse propositionem nisi
equivalenter tamen sed non per partem negativam
quia quidam homo est et quidam homo non est ambe
possunt esse vere quia verbis omnibus sunt sed facilius
construere eam. Omnino autem
hic comparat propositionem universalem et particularem
penes facilitatem concludendi et destru-
endi et dicit primo facit hoc secundo recitat
ibi Quomodo primo dicit quod destruere est pro-
se universale quam universalis per particularem et sic est
propositio particularis sed universalis non
possumus concludere per particularem quia licet quidam
homo currit non concludit ista omnis homo currit
propositio vero semper universalis hec in particulari
construitur nam si omni inest et alicui inest
de materia est quod destruere est facilius
universalem quam destruere et tunc recitat
per hoc in statuendo fine de generatione
sillogorum et de sufficientia principiorum sillogismorum
universalium et formalium silli et de difficultate
et facilitate concludendi et destruendi et

sillogis generandi sillos

Quomodo autem ydonei

Ista est alia pars principalis huius
libri et dicitur quartum. Postquam autem determinavit
de generatione sillogorum in tribus figuris
et in aliis de inesse et de modo et omnibus
quod omnis sillogismus constat ex tribus terminis
et quod omnis sillogismus fiat aliqua figura et
probavit hoc in sillogismo generato et aug-
mentato. hic autem determinat de sillogismo ad
propositionem et in isto capitulo autem docet nos
invenire promptos principiorum medium ad sil-
logizandum circa quodcumque conclusionem et dicit primo pro-
mittit tractatum et etiam intentionis secundo pro-
sequitur ibi Omnium igitur que sunt. primo dicit quod
ydonei erimus et subtiles
sillogorum ad propositionem et ad sillogizandum per
preces et per quam viam sumemus principia
que sunt circa unumquodque. ista littera dicitur ex
positione prima et postea in speciali
capitulo vult docere et dare viam per quam
possumus invenire principia cuiuslibet
scientie specialis et hoc facit postea in
speciali capitulo suo modo exponitur quod vult
docere viam per quam sumemus principia
circa unumquodque id est docet invenire medium
circa unumquodque ad sillogizandum circa quodcumque
conclusionem et hoc facit littera sed primum facit
infusio et quocumque modo exponitur
semper valet sed contra ista littera videtur
quod ista scientia sit inventiva quia docet
invenire medium circa unumquodque ad sil-
logizandum circa quodcumque conclusionem et sic non est
iudicativa cuius oppositum dicebatur prius
dicendum quod ista scientia est iudicativa et
non inventiva quia licet doceat inveni-
re medium ad sillogizandum circa quodcumque
conclusionem tamen hoc non est finale propositum

n⁹ hoc pn̄ intend̄ un̄ in illa i
uencōe nō stat ꝫ etiā docz ꝑ
resolucōm̄ s. ut resoluat ɋclom
in ꝑmissas et ꝑmissas in t'mīos et
ad hoc q' scia dicat' inuēta n̄ suf
fit q' inueniat mediū ad sillogi-
zandū ɋclom ꝫ oz q' inueniat me'
ad sillo'dū plēs ɋclones sic ē scia
libri top' et elench' ꝫ ista scia q̄
docz inuēire mē' ad sillogizādū ꝓ
nā ɋclom et ꝫ nō pt dici inue
tiua tunc assignat cām intuiti-
q' nō solū oz ɋsidare sillacōz sil
logꝫ i. nō nō solū sufficit ad i'
sciam ut sciaꝫ facere et sillare
sillm ꝫ ulterius req' q' simus
ꝓmpti ad sillogizādū ɋcūqꝫ ɋone
et hoc nō pt eē n' ꝑ inuenc̄ōz
mediū. **Dum igitur que sunt**
sic aules ꝓsē et di' p° ari' ꝑo
quadā consideracōes et reglas
d' elcōne in gnāli 2° ꝓsē d' sillo
ad ꝓpōm s. **Consistere igitur volent'**
di' p° ponit vnā diuīoni delcōne
2° ꝓsē. **Oportet g° ꝓpōnes** di' p°
aules ponit qndā diuīom 2° declā
menbra s. **Cum g° corū q̄ sunt**
p° dt ponēdo diuīom d q' om̄ q̄ sc
hec quidē talia sunt ut de nullo
a° pdicent' Ve et vlia sic singu
laria q̄ nō pdicant' uere i. ꝓpe
ꝫ uliter et addit ulē ꝓꝓ spēz spā
lissimā q̄ ꝫ sit indiuidualis ꝫ sin
gularis quo ad ceriēz q' nō di'
in plures ceriēas tn̄ pdr' ulit'
alia sunt q̄ pdnr' de hus sp sing'
ut hō pdr de sor et pla ꝫ ali'

pdnr' ꝫ de hus q' ista cor' ꝫ a'
sunt q̄ pdnr' de alus ꝫ pora n̄
pdnr' de ipis ut sunt gnālissima
tunc addit d' ista alteri et dcm̄ ē
Quod g° sic aul' declat' mēbra
et p° p° 2° sm̄ 3° ɋm̄ 2° i **Quod**
aū in sursum 3° i **Que autē sunt**
et legant' simul q' dt q̄ ssibilia ꝫ sin
gularia d' nullo pdnr' n̄ sm̄ actns
ut si albū meet ecc' tunc possē
dicē albū ē calias tunc declarat
sm̄ mēbrū dt q' in sursum ꝓgrū
i. in ascendendo in linea pdicat'
nō ē ꝓcessus in infinitū et io oz
dare ad q' ē p̄m q' d' omib' pdi
ce' et n' nichil d' ipō salti pdo'c
vnitat q' d' ista n' pdr' vniv'e exit'
lia trahit' q' ens nō pdr' vniv'ce
et ꝓpe d' ista vn̄ d' gnā m° nō ē
demrare pdcū n̄ sm̄ opīōz i. ꝑ
actns si dica ista ē gen' ꝫ tunc ad
dit d' singlib' q' d' nullo pdicent'
tunc ponit 3m mēbrū declado ip'
dt q̄ aut in me° sunt ut ssalenā
ista pdnr' de alus ꝫ a' de ipis
et d'hus maxie sunt cōsidacōes
i. scie et rōnes **Oz autem** hic
ꝓsē ponēdo rēs uel elcōnes ul' cō
sidacōnes ꝫ di' p° ponit rēz gnāle
de elcōne 2° ꝓseq' in spāli ponē
do rēs i **Oz aut eligere** diui'
p° ponit rēm gnāle 2° ponit diuo
3° i **Diuidendū aūt ē** p° dt q'
oz nos accipe sic ꝓpōnes circa
vnūqꝫ arguendo ex ꝓpis rei
et ex diffoe d'ui' i. post hoc
oz nos accipe ꝓpōnes arguēdo
ex illis q̄ sequūt' re et rursum

[illegible]

qu's sup^a sanct(us) ...

sp(eci)es q(uod) te accipe ~~sic ppones circa~~
~~univ(er)s(ales)~~ illa q(ue) res seq(ui)t(ur) i(d est) o(portet) te
accipe res q(ue) sequu(n)t(ur) a(n)tec(eden)s (et) q(ua)ntu(m)
q(ui)a no(n) co(n)tingit eide(m) i(n)e(ss)e i(d est) q(ue) repu
gnat a(n)t(eceden)ti (et) q(ua)ntit(ati) (et) io d(icitu)r a(ris)t(oteles) q(ui)b(us)
(et) ipa no(n) co(n)tingu(n)t no(n) sume(n)du(m)
eo q(uod) p(ro)uata quit(ur) sp(eci)es i(d est) q(uo)d ad
remo(vetur) ab a(n)te ul(teriu)s / tu(n)c no(n) o(portet) q(uod)
sumas ad / ita q(uod) remoueas ul(teriu)s
a q(ua)n(tita)te / q(ui)a si nullus h(om)o (est) lap(is) / tu(n)c
seq(ui)t(ur) (et) q(uod) nullus lapis (est) h(om)o (et) s(ic)
ult(er)i(us) a(ris)t(oteles) q(uod) suffi(cit) q(uod) accipi(atur) una
p(ro)p(ositio) / q(ui)a ul(teriu)s p(ro)uata quit(ur). ~~Diui~~
~~dendu(m)~~. hic a(ris)t(ote)les po(n)it d(ivisi)o(n)e(m)
d(icitu)r q(uod) d(i)u(i)dendu(m) (est) d(e) ill(is) q(ue) (con)sequu(n)t(ur)
a(n)t(eceden)s et q(ui)b(us) / q(ui)a (et) q(uae)da(m) (et) Babila
hils p(ro)d(ucu)n(tu)r (et) (con)t(ra)ria / t(ame)n Babila
p(ro)d(ucu)n(tu)r m(agis) / alia a(utem) s(ecundu)m op(positi)o(nem) i(d est) p(ro)
babi(lius) / alia a(utem) s(ecundu)m ul(timu)m i(d est) m(inim)o
(et) q(ua)nto q(ui)s i(d est) a(ntecedens) magis p(ro)p(ri)o(rum)
fuit / tanto citius i(n)ueniet q(uae)d(am) locus
~~Oportet autem eligere~~. hic p(ro)seq(ui)t(ur)
in sp(eci)ali po(n)endo r(e)s et p(ri)m(um) d(ivi)s(io)
d(ivisi)o(n)e d(icitu)r i(n) d(ua)s p(ar)tes q(uarum) p(ri)ma r(e)s
2^a ib(i) i(bi). Quo(n)ia(m) aut(em) ab aliquo 3^a
i(bi). Que aut(em) sunt in uno q(ua)rum q(ua)rta i(bi)
Neq(ue) aut(em) q(uan)do i(n) s(e)c(un)da aut(em) s(un)t
6 i(bi) amp(lius) q(ue) om(n)ib(us) – d(ici)t ex(empl)o d(icitu)r
i(n) ee p(ro)hibito(n)e d(icitu)r h(o)c (et) (est) u(nu)s
d(icitu)r p(ri)mo po(n)it regula(m) 2° remou(e)t
du(m) ul(terius) s(ecundu)m expo(si)tore(m) 2° po(n)it
p(ro)hibitio(n)em 2^a i(bi) ~~Ip(s)um aut(em) q(uod) seq(ui)t(ur)~~
p(ri)m(o) r(atio) ul(terius) cautela (est) / q(uod) o(portet) nos
elige(re) i(d est) q(uan)do uolum(us) sillogi(zare) ad
(con)firma(n)du(m) sp(eci)es q(ua)ntita(tem) q(ue) sequu(n)t(ur) s(ecundu)m
quid i(d est) s(ecundu)m p(ar)te(m) s(ed) q(ue) sequ(u)n(tur) totam
re(m) sequu(n)t(ur) i(d est) q(uod) seq(ui)t(ur) ul(terius) re(m) to(tam)
d(icitu)r si uelles sillog(iza)re ad (con)firm(andum)

acci(pere) ea q(ua)n(t)a a(n)t(eceden)s sit h(om)i(n)is / tu(n)c no(n)
debes acci(pe)re (e)a q(ue) q(uod) seq(ui)t(ur) q(uod)
d(ic)a(t) h(omin)em s(ecundu)m q(uod) o(m)n(e)m h(omin)em / q(ui)a
ex talibus fiu(n)t sic silli (et) p(ro)p(ositi)o(n)es
e(x) sill(ogismi)s (est) p(ar)tic(ula)res p(ro)p(ositi)o(n)es / si a(utem) p(ro)p(ositi)o
(est) ul(terius) et indefinita tu(n)c (et) no(n) b(e)n(e)
accipis / q(ui)a tu(n)c (est) i(n)c(er)tu(m) si a(utem) accip(is)
definita p(ro)p(ositio)ne / tu(n)c (est) ma(nifest)a i(d est) c(er)tu(m)
tu(n)c a(ris)t(oteles) add(idi)t d(icens) s(ed) a(utem) eligendu(m)
(et) q(ue) ip(su)m s(e)c(un)d(u)m totu(m) i(d est) debes elig(er)e
a(n)t(e)c(eden)t(i)a sequ(en)cia totu(m) i(d est) ul(terius) (et) no(n)
s(ecundu)m p(ar)te(m) / p(ro)p(ter) p(re)d(ic)tam ca(usa)m / q(ui)a sill(ogismi)s
(con)stat ex (uniuersali)b(us) p(ro)p(ositioni)b(us) (et) sic p(at)z q(uod)
ista regula (est) exp(osi)ta a(n)t(e)c(eden)tis. ~~Ip(s)um~~
~~aut(em) q(uod) seq(ui)t(ur)~~. hic remou(e)t dubiu(m) q(ui)a
a(ris)t(oteles) dix(it) q(uod) si uolu(mus) accipe (con)seq(ue)n(te)s
a(n)t(eceden)t(is) tu(n)c debe(mus) accipe tale q(uod) seq(ui)t(ur)
tota(m) re(m) / et no(n) s(ecundu)m p(ar)te(m) / mo(do) a(liqui)s
putar(et) q(uod) ad p(re)d(ica)tu(m) debe(re)t po(n)i sig(nu)m
h(o)c a(utem) a(ris)t(oteles) remou(e)t d(icen)s / ip(su)m a(utem) q(uod) seq(ui)t(ur)
i(d est) q(ua)n(tita)s no(n) (est) sume(n)du(m) totu(m) seq(ui) i(d est)
ad p(re)d(ica)tu(m) no(n) d(ebe)t po(n)i signu(m) ul(terius) / d(ic)e(n)do
h(omin)em ee om(n)e a(nima)l / s(ed) t(ame)n sp(eci)es d(ebe)t
seq(ui) i(d est) po(n)i s(u)b signo / (qu)o(niam) no(n) (est) uti
le po(n)e(re) signu(m) ad p(re)d(ica)tu(m) / q(ui)a no(n)
ual(e)t ad sup(er)io(re)m sub(iect)i n(on) (est) n(e)c(essariu)m
/ q(ui)a sill(ogismu)s ex n(e)c(essi)tate no(n) fit p(ro)p(ter)
h(o)c i(d est) q(uod) ad p(re)d(ica)tu(m) po(n)it signu(m) ul(terius)
/ i(m)possibile n(on) (est) h(omin)em ee om(n)e a(nim)al
s(ed) cu(m) (con)seq(ui)t(ur) in p(ri)mo om(n)e d(icitu)r i(d est) q(ui)a
po(s)itu(m) ad s(ecundu)m cu(m) d(iuersi)tate i(d est) (est) al(iud)
tu(n)c illi (con)u(e)n(i)t addi(tu)r d(icen)do o(mn)is h(om)o
(est) al(iud) / s(ecundu)m (est) aliqui d(icu)nt q(uod) ad p(re)d(ica)tu(m)
q(uod) (est) equale ul(terius) mi(nus) q(ua)m s(ub)i(ectu)m
ad id p(ote)st po(n)i signu(m) d(ic)e(n)do h(om)o (est) o(mn)e
ri(sibi)le / s(ed) alii nolu(n)t q(ui)a d(ic)u(n)t q(uod) ad p(re)
d(ica)tu(m) no(n) d(ebe)t po(n)i signu(m) / q(uod) c(er)tu(m) (est) f(irmu)m
/ q(ui)a si fieret sup(er)fl(uu)m (esset) / tu(n)c ex u(n)o

seqret flm. ddo ho ē omē rile
sor ē ho vel sor ē rī/ gu' sor ē oīs
ho ut omē rile/ q flm ē/ dehs
usū fuit i qōne quadā. Cu
ri ubaliq cotinet hic ar
poit ad documētū l phibicōz de
quibus. Prim d'/ qm̄ ē prim cōtī
nēt sbāg'/ sic al' icludit i hoīe
rbi aut sup for oz sumē qm̄/ qi di
ctū/ qm̄ accipis pm/ sicut aial
q icludit in hoīe/ tunc d'bes acci
pe qm̄ q qm̄ secuntur ule i. al'/ e
pdcū/ vel nō i. ul' debes acci
pere q sunt extēnea/ vel q nō
secunt pdcū/ nō eligendū i hus
i. nō debes accipe qūs añte et
minus vlis/ qa'r' n. al' secutur
et hoiem et simr/ qa'r' nō in
sunt ali nec hoī/ qr repugnās
et qūs hoīs/ includit i repugnant
nancus et qnāis alis. Cu
rā hic ponit aliā rn et d'
q illa q sunt appa ssbus/ debent
sumi/ qr spēs pt nam gnis
et mg' nō cōparant ad gen' hunc
ad appi/ et id q ē appm uni spēi
ē extēneū alteri/ sic rile ē appm
hoīs/ et ē extēneū equs/ simr hin
nibile/ tm ē cōpando spēs ad ge'
tunc nl' hnt appi/ qr sic quid q ē
cōmune/ equo et hoī/ et alio/ sed
cōpando inf'se/ tunc ē ad. Nec
tā' ule hic po' aliā rn vel
documētū vel phibicōz et rā r̄
ē d'antec et repugnbus pdci
d'q/ nz vle ē eligendū/ q sequi
hoc q cōtinet/ i. qm̄ nis accipe

añs pdci/ tunc si nis accipe
et hre/ qūs/ nō debes accipe
ɔsequens ex parte eius q cōtinet/ sic
ex parte hoīs/ sz ex parte eius q seq'
ad hoiem i. ex parte alis/ qr qa
qz secutur aial et hoiem sic et
prius dixit. Sumenda aūt
hic ponit documēta quo ad rpē
d'q q debes accipe qm̄ q pleru
qz i frequr secuntur/ et quibus se
cunt i. añtia/ qr ex antibus et ex
quītibus talibus sillis ē et ex ta
libus appibus et qdo ē sillis appo
tenp hic ponit ad documētū
vel phibicōm ut dicit expo'
dicit q tu nō debes intelligē
ea qm̄/ q oīa secuntur i. q sic qm̄
omnibus sicut ē ens unū bonū
qr tunc añs pdci nl' hret appm
et pp quā cum hoc sit pollius
c2.7 dicere. Construere vero
sam arles posuit quasdā r's
vl' phibicōes q valent ad sillm
ad ppōm. hic arles ps seq' d' sillo
ad ppōm et di' po dat artē pp'ar
de sillo ad ppōm et 2° reprehend'
artē diminutā q'udā reduce
do ad sua f'. Mū aut pecular
di' po i dic artē ad sillogdū q's
cōclōm priuicoīm medii et hc
po facit in ppoibus d'ni cc 2° fac
itē in ppoibus modalibus 2a i. Ro
dē aut mō et i metuis di' po ti
dic artē i spiado ad añcia et qn
et ad extēnea et po facit hoc in
sillo ostuio 2° fac hoc in sillo
ppūpole 2a i. Eode aut mō

se habebit etc. quod ad impossibile dicit primo tertio
arte etc. ponit inspectiones utiles
2o ponit inspectiones illorum qui
erraverunt reducendo ad suas 2a i.
Palam autem etc. quod eadem dicit primo
tertio arte inspiciendo ad antecedentia et
consequentia et extranea ad concludendum
quodlibet conclusionem particularem medium in
hac parte ondeque quod omnes silli sic
sunt fiunt per tres et in istis figuris
2a i. Palam autem quomodo omnes per
tres dicit primo aliud facit quod dicitur est
2o removet deceptionem de universali negativa
i. Oportet autem etc. sequentium dicit
primo ponit inspectiones 2o declarat
figura hac i. Manifestum autem forte
erit dicit in 4 partes primo docet con-
cludere universalem affirmativam et 2o docet
concludere particularem affirmativam 3o docet
concludere universalem negativam 4o particularem
negativam 2a i. Si autem non omni
3a i. Palam autem etc. alii omnes esse
4a i. Si autem alicui non inesse
primo 4o docet concludere universalem affirmativam
de volentibus construere a affirmativam etc.
vel concludere aliquid de aliquo tunc universaliter
tunc inspiciendum est ad subiecta
de quibus ipsum dicitur i. inspiciendum
est ad antecedentia predicati quod ipsum difficile
modum loquendi dat intelligere antecedens
predicati et sic inspiciendum est de quorum
ipsum predicatur i. ad consequens subiecti consequentia
sic quod secundum hec i. subiectum hoc est
unde si volumus concludere universalem
affirmativam tunc oportet nos inspicere
ad antecedens predicati et ad consequens subiecti
si ista sunt idem tunc tu concludis
universalem affirmativam quia de antecedente Unde

non sicut postea videbitur quod dis-
ponitur figura quod c est antecedens ut
subiectum a est consequens ut predicatum et antecedens
predicati est c et consequens predicati est b
et extraneum est d etc. hoc signatur id
quod non est linea protracta ad d aliquam
a d a. Similiter extra parte antecedens subiecti est
g. consequens subiecti est f. etc. h est extraneum
subiecti etc. hoc signatur similiter quod linea non est
protracta ab e antecedente ut subiecto in h. in
hac suppositione dicit ad primus quod
antecedens predicati et consequens subiecti sunt idem
tunc concluditur universalis affirmativa etc. quo-
modo fiet silli postea videbitur. Si
autem non omni. Hic docet
concludere particularem affirmativam dicit Si volu-
mus concludere non omni sed quoddam alicui
i. particularem affirmativam tunc oportet te in-
spicere etc. quod secundum utrumque i. tunc
oportet te respicere ad antecedentia utriusque scilicet
subiecti et predicati etc. si ista sunt idem tu
concludis particularem affirmativam et propter hoc
de universali affirmativa signatur per hanc dis-
positionem et non quod ulterius notabilis quod
signatur et in parte conclusionem etc. prima
linea per sillogismum in parte ad eorum quod
sunt hinc se ut antecedens velut consequens
vel quod hinc se ut subiectum antecedentis velut
predicatum antecedentis aliud extranea ipsorum ma-
nifesta primo posterius f per hoc signatur
consequens subiecti quod f est consequens subiecti ut patet
in figura sed in secunda silla per linea est
e quod est antecedens predicati. Sed non particularis
affirmative signatur per hanc dispositionem conveni-
mus in posteriori dicit signatur quod quo dicitur esse
particularis affirmativa sed per linea est e per
sillogismum est e quod est antecedens predicati sed per linea

be sille e b cu go sigt ans sbi et
ho sigt q debem9 inspice ans p
dti et ans sbi ad cocludndu ptie
affirme vn p do desut pe re ha be
et sic dabis · Cu aut nulli
hic doc3 cocludere vlem negtua3 et
qz ulis negtua no solu includit
in p figa sz et in 3a figa io doc3
po eam cocludere in p fig 2o in 3a
i aut cuilibet po dr si a ius coclu
dere nulli inee i ulem negatem
tuc inspiciendu e ad cosequentia
cui no oz inee i tuc oz te inspice
ad quecz q au oz no inee sic
pdtu adea q no cotingut eidem
in ee phoc intelligr extneu qz si
uolum9 concludere vlem negtua
oz nos inspice ad qns sbi et ad
extneu pdti si ista sut ide tuc
concludit vlis negtua et ho sigt
deferes · qz d · e extneu pdti f e co
seqns sbi · Aut conuersim
hic docet cocludere vlem negtua
in 3a figa · d aut cuilibet sp pt
fi qz qn uolu9 cocludere vlem
negtua in 3a fig tuc oz nos i
spice adea q no cotingut an ee
i ad extneu sbi q uo non i ee
ad sequentia i · cu oz no inspice
ad sequentia pdti vn aut pau i ee
circuloq sbm sz p q inee cir
culoq pdtu sut hoc sit affirue
ul neg ue et si tuc extneu sbi
et qns pdti sut ide tuc cocludit
ule in 3a fig et hoc sigt p
hibe qz h e extneu sbi b e qns
pdti ad q oz respice · Si aute
alicui no inee · Si aut alicui
no in ee hic doc3 cocludere

ptire negtua3 et dr si ius cocludere
alicui no inee i ptie negatam
cui i sbi no inee oz qbus sequr
i antia q uo no inee · q ai pote
ee eide inee phoc intellig ex
tneu pdti sz phoc q dr q uo
no inee intelligit q debem9
inspice postea ad pdtu ita qd
wlo q debe9 inspice ad ans
sbi et ad extneu pdti et si ista
sut ide tuc cocludit ptiris ne
gata · Magis aut hic doc at
in figa et duu po docet costitue
figam ponendo pmos tios 3o po
figam 3o ponit quida ydoneitate
ptris affirue 2o i Expedienci
aut 3o i · Oportet au dr p di
spont tios q ponr in figa 2o ap
plicat eos ad cocludndu coclones
i Si go ide erit po dr q magis
manifestu erit conuq q pfigaz
et tuc dispo tios q ponr in figa
dr sint quide n · qsequntia · in qbus
b · i b sit qns pdti · q au i antia
ipm sp a in quib9 c i c sit ans
pdti/q a no cotingt eide inee
i extneu ei9 sit d · tuc dispont
tios expte sbi · e sit sbm ut ans
q quide ei insut sit f · qns ei9
sit f · q ipm sc i antia sbi sit
g · q au no cotingut i ee i extneu
sit h · Si go ide erit hic appli
cat illos tios ad qpom docendo
sillogizre qnes et po ulem affirmua
2o ptire affirma 3o vlem negtua
4o ptire negtua sicut pus po
suit in spectoones 2o i Si au c et
3o i Si aut f et d 4o i Rursu
si b et h po dr si c et f · i si

ans pdti et qns sbi

antecedens praedicati et quaelibet sibi erunt idem tunc
necesse est a inesse omni c, verbi gratia omne c
h est a, ~~inesse omni c~~ omne c est c, ergo
omne c est a / vel possem accipere in terminis
significatis volendo concludere illam conclusionem
omnis homo est substantia, accipiam antecedens praedicati
sicut animal quod animal antecedit substantiam, ut sic
animal est substantia, et accipiam quaelibet sibi quod
est est animal quod ad hominem sequitur animal, et
ergo arguere sic omne animal est substantia, omnis
homo est animal, ergo omnis homo est substantia. ~~Si~~
~~autem c ergo~~ hic applicat illos terminos
ad hanc terminum. dicit si c ergo, id est si antecedens prae-
dicati et antecedens sibi fuerit idem tunc tu
concludis particularem affirmativam, verbi gratia omne
c est a, quoddam e est c, ergo quoddam e
est a. et quoddam e est c ergo ergo quoddam
e est a / et accipiam in terminis significatis quod
homo antecedens animal et substantiam dicam ergo
sic omnis homo est substantia, quoddam animal est homo
ergo quoddam animal est substantia, et est hic con-
trarium / Verum dicit nam id quod est c a, id est
quaelibet praedicati et id quod est e est, id est quaelibet
subiecti, omne sequi in antecedenti neutrumque /
substantia in est conclusio, verbi gratia omnis homo est substantia
et antecedens quod est ut praedicatum non praedicatur
conclusionis de antecedente quod est ut subiectum conclusionis
verbi gratia omnis substantia est animal quod consequens
est in plus quam antecedens. ~~Si autem~~ hic
docet concludere universalem negativam et
prius habetur in secunda figura in Rursum prius dicit
quando h et d fuerint idem tunc ex isto sillo-
a inest nulli h et contra arguitur colligitur quod
antequam faciamus sillogismum in prima figura
debemus facere sillogismum in hac figura
tale omne h est c, nullum a est c, ergo
nullum a est h, modo convertatur conclusio
quae universalis negativa convertitur simpliciter dicit

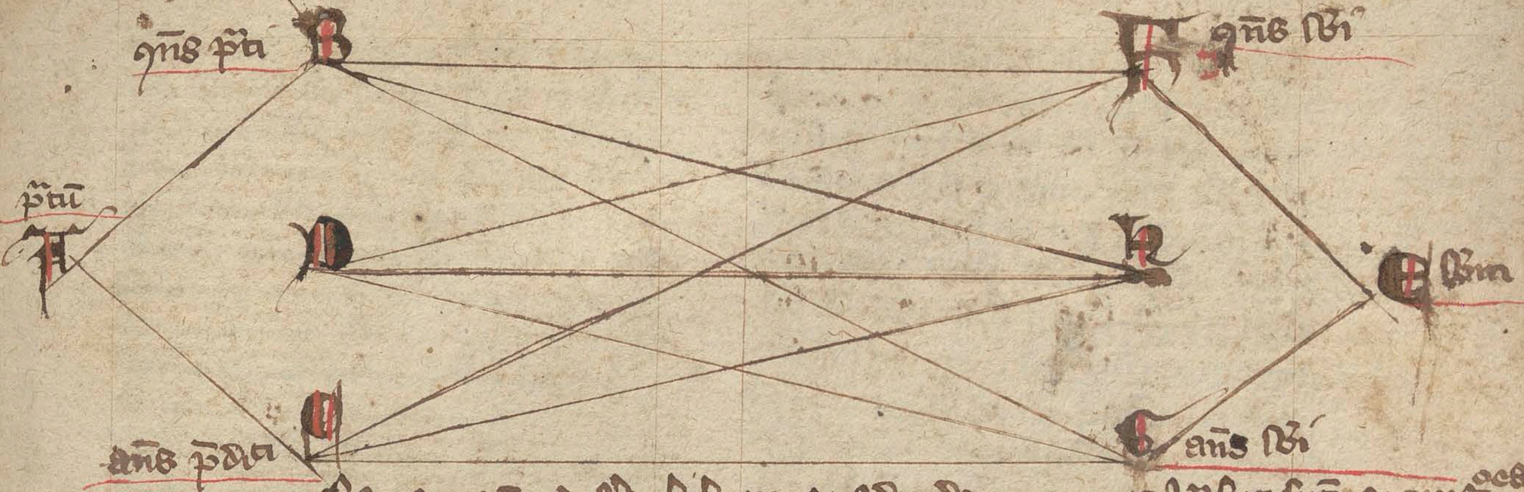
ergo nullum h est a et pone illam pro
maiore et argue sic nullum h est a
omne c est h ergo nullum c est a et tunc
est prima figura, et ergo dicit aliter conversa
conclusione a inest nulli h, verbi gratia nul-
lum h est a et minor erit omne c est
h. ~~Rursum si b~~ hic docet
eam concludere in hac figura et est hybe-
re quando non contingit sibi et quaelibet praedicati
fuerit idem concludis universalem negativam
in hac figura ita quod a inerit
nulli c, illa erit conclusio, verbi gratia omne
a est b, h nullum e est b, h ergo nullum e est
a, quod suppositum est quod b et h sint idem
et e nulli h inest quod est sibi extraneum
~~Neque~~ hic docet concludere par-
ticularem negativam, et dicit si g et d sint
idem, id est antecedens sibi et extraneum praedicati
tunc a non inerit alicui e, illa erit
conclusio et disponit premissas nam ei quod
est g a non inerit, id est maior erit
universalis negativa, verbi gratia nullum a est g,
d quoddam e est g, d ergo quoddam e est a
similiter est in prima et secunda figura quoniam in tertia
in spectato habet universalitatem in omni figura
sed de universali negativa non est similiter in hac
et prima figura, ideo ponit duplicatum modum
et id est exclusive medium quod aliter
accipitur medium in prima figura quam in hac
iste modus particularis negative intelligitur
per gradiendo ~~Si autem ei quod~~
hic docet concludere particularem affirmativam
in directe et supponit sicut est prius dixi
quod a sit praedicatum et c est subiectum, modo
hoc supposito aliter dicit si g et b
fuerint idem sic quaelibet praedicati et antecedens sibi
tunc erit conclusus sillogismus id est tunc contingit
quod sequitur conclusio particularis affirmativa in directe

Barqli

stante hoc quod e sit subiectum ad s[ecundu]m q[uo]d in
eritq[ue] omni a . quia cuius quis sit utq[ue] b .
est idem cum s[ecundu]m sicq[ue] s[ecundu]m ista propositio omne s[ecundu]m
b e a . modo et e in eritq[ue] omni b . quia
b est idem cum s[ecundu]m tunc ista sit propositio
omne e est sub b sequitur s[ecundu]m omne e est a
per conclusionem directam . sed quia suppositum est
quod e sit subiectum et quis et a sit ante
ideo oportet concludere per indirecte
s[ecundu]m quidam a est e et possum accipere
terminos signatos accidentalius et suppositionem quod est
homo sit predicatum et arguere sic omne al
est ubi omnis homo est animal iam quo ad
directam conclusionem concludendam s[ecundu]m omnis
homo est ubi sed quia suppositum est hominem
esse predicatum s[ecundu]m oportet me concludere in
directe . adeo s[ecundu]m quidam ubi est homo et
hoc significatur per galbay aliud dictum gal
ba et hoc est verum quo ad principalem
conclusionem directam sed quo ad indi
rectam tunc est galbay ~~Exped~~
~~iens~~ sic docet constitutiones figuram
dicitur expediens et habens est ad
sequentiam id est ad ea que sequuntur intelli
gendo huius figure quod a sit quis et
predicatum et e quis et quis ipsius a
sit b et quis ante id est extremum tertie expte
ubi s[ecundu]m sicut ante ubi et b consequens
hoc extremum in ista figura sunt ix
propositiones quarum sex sunt utiles et ua
lent sic . fecana cogenti deferes
hibere s[ecundu]m dento . galbay valent
utiles sunt iste in spectaciones sed
hedes fabis hyrte non constant
id est sunt inutiles quia combinatio
sua in spectatione ab a in b est inutilis
quod patendum in f est inutilis et hoc

signatur per faberi . similiter hyrte sicut ex
tremum probatur ubi et ante predicatum et hec
des id est ambo extrema sunt falsi in
utiles quia tunc ista fit ex duabus
affirmativis sequitur ad adeo omne a . est
b f omne e est b f similiter hedes est
inutilis quia ex premissis negativis non sequitur
similiter hyrte est inutilis quia minori
existente negativa non sequitur et hoc sequitur
quia oportet me sic arguere omne q
h . est a nullum est q h non sequitur et
hoc patet in figura ista descripta

~~Manifestum s[ecundu]m~~ sic concluditur
de quo omnis silli fuit per has sex
combinationes ~~Oportet autem~~
sic ponere quandam ydoneitatem et
documentum ad concludendum ulterius
affirmativas de quod oportet maxime nos in
spicere quem volumus concludere ulterius
affirmativas ad maxime ulla quantitas
vel ante sit quis ipsius est magis
ulle est k f quam solum h sita quod in
telligendum per k f magis quis quam
quam sit f sit ubi magis est quis
quam coiq similiter intendum est ex parte
predicati ante a sum si k f non sequitur
sumque a in pole est et sequitur f so
lum quod si ubi non sequitur ad animal non
coiq vel ad q est minus ulle alia tamen
est affirmativa et hec est exposita quia si
k f sequitur ad a tunc pole et est ad
ipsum sequitur minus cum sit coiq ad
solum quam hoc magis ulle et minus
quam hec id est minus ulla sunt in hus
quod maxime sunt ulla ~~sic acc~~
sibi quod dicere quia prius dixi intelligitur

facta cogniti decis hibere gradendo
Baltbay valent | sz nō constant hedes fab hyrte

2ᵒ hic sunt · 9 · quis oes
ptū · 3 sunt inutiles sp
i ferio sic an̄ n̄ sup

an̄ ulta p̄te · Consistere igitur ibi
damp̄ q̄ omib; sequitur nō eligendū
i. dixit q qui volum? conclude
vlem affirm̄a / nō debe? accipere
ans et qns q̄ omnibus sequitur sz
hic d? oppo̊m / q̄ nō fal? ē inutil i
speccōe / et illū modū bn̄ dedit
intell? qp̄us / sz alios inutiles po
stea p̄ēittat / ddm q arles n̄ cō
pleuit libr / q multa q amb? n̄
sunt debet accipi / sz n̄ negāt
quī pmū dz accipi / sic h̄ı uolet
Palam autē quo post
quā arles docu? inuenire m̄ei
et posuit sex inspeccōes hic
arl onnd? q omis silli q̄ fuint
p has i speccōes fuit p z trios
et p duas ppōes et dr p° p̄
mittet? tntū 2° ponit in speccō
nes inutiles 2ᵃ i mam ē aute
qm ambe et ē p̄us dicta 3°
remoȝ errorē antiquū q° ad
aliqs inspeccōes i Palam autē
dr p° p̄m? tntū 2° assignat

clam cuiusdā dei · Et qm nō est
gendū omibus dr in q hm q
p̄bat sillos q̄ fuit p has i spec
cōnes fi? p z trios et duas ppo
nes et hoc concludendo p° vlem
affirmatiuā 2° vlem negatiuā 3° p̄tē
affirmā 4° p̄tē negatiuā 2ᵃ ibi
aliq aut 3ᵃ i nulli uo q̄ri ad
aut nō ī ee p° d? q oēs consi
deracōes istas nccē ē fi? p z
trios et duas ppōnes q omes
silli fuit p p̄dictas figas qi sic
arguat · Omes silli q̄ fuit in
aliq triu figarū fuit p z trios
et p duas ppōnes · sz omes silli
q̄ fuit hm has ispeccōes fuit
i aliq triu figarū ergo fuit p z trios
et duas ppōnes · et tunc ponit
p̄mū modū s. facta d. qnq et
ff i. qns ans p̄dti et qns sbi
sunt idē · tunc a intrat ī ee omi
e hoc ac sp e et fi erit mediū
pmū q licet uocabit ac ī mīo
e et fi sic duo tm sunt idē realr
p hoc arles remoȝ errorē · q

aliqs dicet isti silli sz qr tales
sicut q f a e ariles dicq q et s
erit inceptu sp conu recta et sicut
p(ri)ma figura dicendo omne c f e a oe e c
q f ergo oe c e a et hoc pz et ex dicti
is qr illos modos p(ri)us posuit
~~Alium aut~~ hic probat idem in se
figura in cognitu qm c et s sint idem
tunc a m(edi)ac in ce alium e i tunc
erit 2o p(ar)ticularis affirma et hoc e sc
in tercia figura sicut in dysamis ~~Nulli~~
~~enim~~ hic p(ro)bat idem 2o mo in de
ferens dicq sp a m(edi)a in ce nulli
e qm extreu p(re)dicati sicut d
et qms ibi sunt idem et hoc in p(ri)ma
figura et et in 2a in p(ri)ma figura sic
sic q co(n)clo e nullu f e a et
arguitur sic nullu d e a omne f
e d ergo nullum f e a iste e p(ri)mus sillis
mo ariles dicq uolis p(ro)batam conu
tione et ergo sic dicendo sillis et accipia
conuersam co(n)clonis p(ri)mare nullum
f e a dicta nullu a e f omne c
e f ergo nullu c e a iste e p(ri)mus
sillis in me aut sic in celare in
q e d omne f e c ergo n(ull)m f e a
~~Alium aut non in ce~~ hic do
cet co(n)cludere p(ar)ticularem negatiuam in 2a
dendo et p(ar)ticularis negatiua co(n)cluditur
in omni figura et non solum in tercia et
ariles dispo(n)it m(od)is ulibus qr sic
q co(n)cluditur ule et p(ar)ticulare d ergo a
quidem nulli sp d in e nullu d
e a omne e e s d ergo nullu e
e a et p(otes)t co(n)cludere in modis p(ar)tibus
tunc co(n)cluditur cu hoc assignando
causam cuiusdam dicti qr p(ri)us dixit

qr non debe(n)t in sp(eci)e ad qm q
minus sunt quia causa huius e qr
ex p(ro)p(ositi)s nullus sit sillis qr in 2a
figura ex p(ro)p(ositi)s non e construere
ulr qr tunc ex p(ro)p(ositi)s affirmatiuis in
2a figura fieret sillis dicendo ois ita e
ens omnis q(uan)titas e ens ergo omnis
q(uan)titas e ita nam alias diceret tu po
tes co(n)cludere negatiue hoc ariles re
mo(ue)t dicq qr non p(otes)t p(ro)bare i p(ro)ba
te co(n)cludere p(ro)pter ca q omnia secunt
qr cum ens nulli ita e fugiat quo ergo
posse co(n)cludere p(ro)bare cu p(ro)batiuus
sillis alicui in sic et alicui in e
ens in e omni ~~Nam e aut~~
hic ariles ponit inspectiones i(n)tui
les et dicit p(ri)mo ponit has inspec
tiones et 2o remo(uet) errores an
tiquorum q posuerunt falsas inspectiones
ibi ~~palam aut~~ ariles dicq nam e aut
q qm inspicias ad sequentia ut et
tamen p(ro)p(te)r q(uo)d et ibi tunc ulla e in
spectio ut b et s qr si cet ferma
tunc ex duabus affirmatiuis in 2a fi
fieret sillis qr ens e utrumqz argu
ere ergo sic omnis ita e ens omnis
q(uan)titas e ens ergo ois q(uan)titas e ita
et hoc e falsum tunc ponit hic re
d a et q sequitur a i qm respicit ad
ans p(re)dicti et ad extreu ibi tunc
non sic sillis qr tunc extremorum ulli
negatiua in p(ri)ma figura fieret sillis
a fm argo sic omne q h e a
n(ull)m c e q h non sic sillis tunc po(n)it
hic qr qm respicimus ad ext(re)
nea utrusqz tunc e non sic sillis
qr ex pu(n)ris negatiuis nulli sequitur et
hoc totum declaratur ex p(ro)p(ositi)s in lra
~~Palam aut~~ hic remouet
erroneas inspectiones quorundam

et diui p^o pbat q 1te ispectoes
fle sit inle & 2° pbat dato q si
cent bone q adhuc sut sixtue
i Deinde e et inquibus pp intellem
lre no q antiq fundauit se sup
id pu ponedo in spectone id q
stat sb uno ... hoc no pot
stare sb reliq^o vn ipi dixit ex
hoc q ... sb reliq^o uniuse
sut ... ex hoc cocludr negatiua
mo ari^les dr q hoc no ualet qr
sm cosidacom et in spectone de
beni inspice mediu vn b f est
mediu q e vnu et no dulsum
qm ... ut sit in ... qclo
negatiua **Deinde** hic ondr quod
sit in utilis in spectio qr ar^l dic
q sit suflua qr redur in pdtos
mos · vn si b et f sm eos sit
... tuc sit sills qm sm eos ut
sit seq^r qclo nullu c e a sz n ex
ipis · i · no seq^r ista cocl'o in q ...
sut ... sz inquatu b et b sit uc
qr tuc cocludi vlis negatiua in
elementes · **Rursum** hic on^r
quo ptiu^lis negatiua conti^r et dr q
ipi dnt si qns pdti ut b & ans
sbi sut ... tuc cocludr ptiu^lis ne
gatiua sz ari^les dr q hoc no ualz
qr ipe ... geludit qr b & h
sut ide · **Mani g^o** hic coclud^r
dr q m^m e q iste due ispectio
nes erronee sut vn ptato q
latet eos q b et h sut ide ipi d
cepti sunt vn coputado has i

quis/ cent spectones xi · to tuales et sex u
tiles · **Eodem modo** · Post
qua ari^les ondr q omis silli on
sim fuit paliqua tu fig^ra et

phas in spectones & redunt in
spectones anteriorum hic ondr q
omis silli ex ypothesi fuit sm
aliqua istaru ispectonu & di^r p^o
pm hoc 2° addit alios modos
sillogi^i i **Est aut et a^o modo**
di^r p^o ondr q omis q^o q sillogi
onsiue et ex ypothesi fu pm
po^le 2° o hoc & ee in alus
silli ex ypothesi q in sillo pm
po^le 2^m i **Analiis aut sillis di^r pm^o**
pm intcom 2° ple^r i **Vt qm** a
nlli e mie pr dr q ad sillogizadu co
ad clom pm po^le eode mo e sic in
sillo onsiuo qr oz sequecia sbi et
pdti & quibus seq^r i · antecedeu
vn eade considaco in utrisq
s tam i sillo onsiuo qua & i sillo
pm po^le. **Vt qm a** · hic pseq^r
et diui p^o pbat q omis qclo
q pq sillogi onsiue & pq sillo^m
pm po^le & 2° poit que documi
tu ad omis sillos pm po^le 2° po^r
dram int sillm onsiuu & ipo^le
2^m i **Anomibus in · ... e** 2^m **Vt**
differt aut onsiuus p^o itendr
sic arguit omis silli onsiui fuit
sm aliqua istaru in spectonu
mo omis coclo q sillogi onsi
ue et pm po^le g^o omes silli pm
po^le fuit sm aliqua istaru in
spectonu nulla ronc sic pcedr
q p^o poit mioze dclatco etiam i
lra 2° poit cousa huius ei · s · q
et omis cocl'o q sillogi pm po^le
et sillogi onsiue i **Vt si on**
su e di^r p^o dclat mioze mich
affir^ua 2° in ptu^li affir^ua 2^m i
Rursu qm a alic et 2° qclud^r
sic ee in alus sillis et qpoib

i. simr autem et in aliis p. g. probat
q sill prim pole et fuit sm aliq
illarum in speccionum qr conclo que
sillogim onsiue et prim pole et hoc
probat qr sic iste sills onsiuus in
sa fi in celimestres omne a e b
nullum c e b g nullum c e a ista co
clom potest arir in tra cum dq quod
a nulli c in e iste e sills onsiuus
et ipse pot sillogizari prim pole qr si n
concedis hanc cocclom nullum c est
a. ponatur eam in ee i. da oppositum
sic ad c e a tunc accipias illam cum
maior dido omne a e b ad c e a g
ad c e b sz in pdco sillo nulli
inerat et g pz hoc et illo sillo
e tercius procellus sicut prius dictum est
Rursum hic ondit hoc idem
concludendo prim re affirmatr et p c re
g sic procesum in spio sillo pri
affirmatr et sic iste prim sills oc
g e a oc g e c g ad c e a pt
cum fistam s. n. nulli i. si non conce
dis hanc cocclom tunc da oppm
s. dic nullum c e a / c e d omni g i ac
cipe eam cum maiori et dic i celarent
nullum c e a omne g e c g nullum
g e a et tunc concludo q simr e
in aliis affirmatis s negatiuis ulibus
et ptibus. **Ut si onsium est**
hic ponit conuersam eius et pº facit
hoc in uli negatiua 2º in ptic
negatiua et i Rursum si onsiue et
dit q spr simr quecumque concls sillo
prim pole et est onsiue et dclat
si sillogizare a i ee nulli c et tunc sil
logizare prim pole b in ee aliau c
q e in pole / immo tu potes hanc
sillogizare onsiue / qr accipe tum co
clom prima ueram sill onsiui
et argue sic prius / tunc concludis
idem ulem negatiuam ita q a i erit
nulli c. **Rursum si onsiue** hic
ondit idem in pticulari negatiua / qr dicit
q si ondit onsiue a in ee nulli c
tunc prim pole mirabit b in ee ali
cui c / quam si accipis cum alia i fe
prior negatiua / q erit oppo uni p
misse scz g nullum a e b / ad c e
a g ad c non e b i fecerio et i cm pos
sum sillogizare onsiue **Inomib**
hic ponit que documenta ad omnem
sillm prim pole et dq q que nobis
dz ee documentum / q in omni sillo p
im pole / oz nos accipe aliud tim a
positis i. pti premissas / sic medium
ad quod coplatur utraque premisse / et
conuisa ppone i. in opposita qualitate
et uera / tunc sillogizare onsiue **Dif
fert autem** hic post dictum unius
hos sillos ne aliquis putet q oio
hanc d q sills onsiuus hz am
bas premissas ueras / sz prim pole hz
una falam / et tunc excusat se de
breui pertractatione d q alia de sillo
prim pole erunt manifesta psequentia nunc
aut nobis hec sufficiant **Similiter
autem** hic ondit simr ee in aliis
sillis exypothesi s. q fuit h aliq
illarum in speccionum et dq q sire e
in sillis exypothesi q fuit sm
transumpcionem et sm qualitatem in illis
sills sm transumpcionem ut dictum e
prius e ille sills qui cum debz p
bare aliq cocclom et hanc dimittit
et uadit ad aliam sic si debere p

pbare q aia sor' ee incorruptibilem
dicendo concedis ex ypothesi q si pos
sum pbare aiam pla incorruptibilem
tunc hoc pbatum de aia sor' et tunc dic
am aia q non e educta de potentia materie
e incorruptibilis sz aia sor' e huius et sic de
platone exo quod quidam vocant sillm
sm qualitatem in obliquis modus pba
di quem aris posuit in sequenti particula
quia statim dicet q si concludo privatiue
affirmatiue p g c tunc unde si g et c
conuertuntur uel si g conuertitur cum c
tunc po concludere vlem affirmatiuam
et hanc pbationem dicit ee sillm sm
qualitatem in obliquis quia conuertibilitas
terminorum e quedam qualitas sz h' expo
non ualet quia aris post dicet q e ali
pbatio et alius modus sillogizandi
preter istum falsum dicit q uocat illum sillm
q e approximationis ul assimili. sillm sm
qualitatem in obliquis quia sillo e quedam
qualitas sz expo dc et melius q
sills sm qualitatem in obliquis fit quando ads
debet pbare aliquam conclusionem et fit
alia questio similis illi q eet facilior
ad sillogizandum tunc si dimitteret primam
et converteret se ad secundam pbando
illam primo illo eet sills sm qualitatem
in obliquis · ~~Est autem et alius modus~~
hic addit duas inspectiones de sillo
ex ypothesi quas prius non posuit et
primo docet ea concludendo ulem af
firmatiuam 2o concludendo privatiue negatiuam
i ~~Rursum~~ primo dc ad modum possunt
sillogizare ex ypothesi quia si p et g et c
sunt pro eodem sillogizandas privatiue affir
matiuam tunc si ipsa sunt conuertibilia
et si g soli i e c ita q conuertuntur
tunc po concludere ulem affirmatiuam

~~Rursum~~ hic ponit alium modum
sillogizandi ex ypothesi d. si d et g sunt
eadem et conuertuntur sic in g et a dendo
tunc concludo privatiue negatiuam et q2 d
et a et g sunt eadem et g q e ans ibi
pdicte de solo e i conuertatur cum ibo
tunc po concludere ulem negatiuam
ut sic nullum d e a omne e g e d g
nullum e e d ~~Eodem autem modo~~
hic ondit idem de ypothesibus de modo et
primo primo 2o removet dubium q tu p
dicebatur q eet unum capitulum inquo
ductis modus et principius docet
et ondit q ista sua sz considerare et
docet sillogizare pri illa i ~~Oz sicut in~~
d. primo facit 2o removet dubium 3o retractat
4o infert concl 2a i ~~sumendum~~ 3a ibi
~~manifestum~~ 4a i ~~Ergo methodus~~ primo dc
q similiter e in ypothesibus de modo s. q ad
sillogizandum ypothetice conclusionem oz inspicere
adam et ad ea quibus se i. adam et
inuitum omnes sillis qui fiunt
per eosdem terminos et per easdem figuras
sunt per easdem inspectiones sz ta silli
de modo quam de inesse fiunt per easdem figuras
et terminos ergo et per easdem inspectiones
et tunc removet dubium quia ads putaret
q omnio eet simile hoc removet dicit
Sumendum et et in contingentibus ea q n
insunt sp actu i. in hoc e dra q i
illis de inesse pdcm in e ibo actu
sz in contingentibus ptum in e ibo possibiliter
et dicit q similiter et in aliis pdicatis
~~Manifestum g~~ hic retractat
dicit q in poti e palam ma sunt p
alias inspectiones. sz sillm q p il
las non oia pblemata construuntur
et construuntur p istas inspectiones
~~Ergo methodus~~ hic infert conclusionem

dr̄ q̄ ista sciā et methodi ē q̄uis
et cā phiam ı cā methca ⁊ nō
sciam ı cā qualibȝ arte ꝑ hoc ī
tellcā euuales et disciplina ꝑ hoc
intellcā q̄ duales scias / verū ē qd
in demratis fit sm ūitate ȝ in
dyalcā fit sm opionē / et tunc iterū
nisi recitat dr̄ q pn̄ sillorū ia
dcā sunt · vn̄ qn̄ uolumꝰ fc̄e sillos
nō debemꝰ in spite oīa ȝ dr̄iata
ı illa q̄ requirū ad cōstitucōȝ silli //
Singulum illa ps ut dcm̄ ē
abaquiꝰ cōūat q sit spāle cām
contr̄ id. Cum aūt ydonei erimꝰ
in quo docȝ īuenire pn̄ spāliū scia
rū · ȝ aliū dnt q sit remo dubiū
qz aūt iam docuit īuenire pn̄
ꝑ q̄ possuꝰ cōcludc̄ oīa ꝓbleūta
aliqs putarȝ q ꝑista sciam pos
semꝰ inuenire pn̄ spāliū sciarȝ
hoc aūt remoȝ et p° hoc pmū
2° ondr̄ q īuētis pncipūs aliꝝ
sciarū ista scia hȝ fac̄e sillos ex
ipis 2° recitat 2ā ı Quare et si
sumat 3ā ı Vlicʒ aūt quo p° dr̄
remouēdo dubiū qz nlls debȝ
putac̄ q nos sm ista sciam īue
nire possuꝰ pn̄ spāliū sciarū
q̄ pn̄ ꝓpa / sunt nīta spālis scie
vn̄ pn̄ illa sunt ꝑexꝑiriita ut
astrologia ı pn̄ astrologie sunt
ꝑexꝑimita sic et cūi qualȝ arte
et disciplina Quare hic ondr̄
q īuētis pn̄ius ꝑista sciam possꝰ
et hemꝰ fac̄e sillos in onī sci
ā q īuētis pncipūs ꝯ singulā
ı sm vnaqūq; sciam nrm̄ vel
nēcm̄ ē fac̄e ⁊ ꝓpter dmracōes

ꝑistam sciam si n nichil sm hy
storiā ı sm rē uisā obmittatr
et hystoria ē rr̄ gestarȝ sm qd
geste sunt uel narratio / tunc ad fac̄d
sillos nō oȝ nos omīa in spite
ȝ eā q̄ requirū / vn̄ pncipūs īuen
tis habemꝰ sillogȝare ꝑista scām
⁊ pn̄ q̄ nō sunt nata īueniri ē hoc
et durare ꝑista sciam qz qn̄
nō possumꝰ īuenire medū ad sil
logizād scimꝰ q nō pn̄ fi sills //
Vlicet aūte hic ultius con
cludr̄ dr̄ quō oȝ elig̃c ꝓpōes dr̄
ē ȝ studiosissime in libꝰ topicorū
fuimꝰ et docuimꝰ in uecom
medū ȝ hic diximꝰ ut sufficiat
ad hoc nccōm ¶ ¶ ¶ ¶

Quō aūte Iam aūt fecit
nos ydoneos ad sillogȝdū q
cuiqȝ cōclōm ꝑ sex in spectōnes
hic remoȝ errorē quorudā qui
uoluit q ulis affirmatia cōcluderet
ꝑ diom̄ gnūs ista q difficile con
cluderet vlicʒ de diffilo ꝑ diom̄ ge
nus / hoc aūt remoȝ et dr̄ p° pmū
tit nitntū 2° ꝓbc̄ ı pmū aūte
p° dicit q facile ē uidē q dio ꝑ
gnā ē pua ꝑticula huiꝰ methodi
ı artis et hȝ fac̄e tot se ut ille q
uellet edific̄re domū ⁊ sclēgerarȝ
a cumulo lapidū / vnū lapidem
q̄ apponet fundamto id est eo modo
ictū sit ē d'illo ut dr̄ ex ꝑ°oz
ē n dio ı argumtū ꝑ dioȝ ī firmꝰ
ı debil' sills / alia rā hȝ īfimꝰ
et mēoz rā ē infirmꝰ nā id q
debet ꝓbare hoc petit qz sillogi
zat a lupiōribꝰ ı a magis cōmi
ad minus affirmāc Primum
aūt hic ꝓbc̄ et dr̄ p° ꝓbat

quod per divisionem generis diffinitio non potest probari
de diffinito universaliter et ostendit. Secundo ibi Est peti-
tionem in principio. Tertio probat hoc esse de
quolibet predicato scilicet quod nulla aliorum predi-
camentorum potest universaliter concludi di-
visionem generis. Secundum ibi Manifestum est et quo-
niam quaerere. Tertio recapitulat ibi Manifestum est ergo.
Dicit primo premittendo manifestum intentum in
generali. Secundo in speciali ibi Ergo in demon-
strationibus. Primo dicit primum omnibus latuit
nostra doctrina qui sunt usi ea divisione
et conati sunt facere demonstrationes de natura
et id est de quo quid est scilicet per divisionem generis
quia ipsi non cognoverunt syllogizantes nec
est intellexerunt quod dixerunt. Ergo in
demonstrationibus. Hic consequenter probando
illam viam esse erroneam et in-
sufficientem et intendit talem rationem
in omni demonstratione potissima medium
non debet esse amplius quam maior extre-
mitas sed debet esse minus vel equale
ita quod sit convertibile sed ad probandum
diffinitionem de diffinito per divisionem generis
medium est in plus quam maior ex-
tremitas ergo ista via non valet.
Et nulla ratione sit procedendo quod prius ac-
cipit diffinitionem et accipit unam
partem diffinitionis sicut hominem esse
animal mortale et probetur quod per illam par-
tem non potest probari universaliter diffinitio
de diffinito sed accipitur alia parte scilicet
habere pedes per quam est probatur quod ista
via non sit bona. Secundo ibi Et rursum
quid prius. Dicit primo premittendo conclusionem
maiorem. Secundo declarat hoc in terminis gene-
ribus ibi Sit nunc. Primo tangit conclusionem
dicit ergo in demonstrationibus oportet medium
per quod fit syllogismus esse minus et non

predicatur de toto extremitate id est quod sit maior
quam terminus minor tangit. Dicit dico et
equaliter sit quia sumitur medium ut aliquid maius
extremitate. Sit nunc etc. Hic declarat
hoc in terminis dicens sit animal a sit mortale
b non mortale sit c d sit terminus diffini-
tionis sumendus id est de quo debet probari diffinitio
tunc arguitur sic omne animal est vel est
mortale vel non mortale quare a oportet esse
vel b vel c et omne animal vel est mortale
vel inmortale sed omnis qui dividit debet homi-
nem esse animal tunc concludit ergo omnis homo est
mortalis vel inmortalis non autem aristoteles
dicit hoc est necessarium id est syllogismus quo ad illum
processum bene valet sed in secundo syllogismo et
processu petitur quia oportet quod diffiniatur omnino
dicens ... in esse homini et tunc arguitur
sic omnis homo est mortalis vel non mortalis
sed non est non mortalis ergo est mortalis. Iam
peto quia non in esse mortale. Item
est quod mortalis et hoc quod debeo pro-
bare peto et ergo dicit aristoteles morta-
le non est necessarium id est non concluditur in esse
pro non esse inmortale sed petitur similiter
animal est medium in isto processu quod magis
est commune quam mortale supposito
quod animal dividatur per mortale et inmortale
quia aristoteles loquitur secundum opinionem platonis.
Et rursum. Hic probat quod ad
aliam partem quia sit animal a et sit
habens pedem b non habens pedem
c homo sit d tunc arguatur sic
omne animal mortale est habens pedes vel
non habens pedes homo est animal ergo est
habens pedes vel non habens pedes iste
processus est necessarius sed utrum homo est
habens ... non habens pedes sed non est
non habens pedes ergo est habens pedes
hic est petitio quia non esse non pedes

hre e idem q hre pedes s(ecundu)m peri(pateticos)
Adhuc sic assignat etiam spa
lem q(uod) ista via n(on) valz q(uia) d(icit) q
mem lp e m(inor) que q(uia) maior ex
tremitas sui de quo oppetebatur du
de dras/ fine a(ut) i conclom q dnr
hoc i hoiem hre pedes phoc q
d(icit) no e n hns pedes q ide e q
hre pedes n(on) plantu dnr. vm
alia fecimus et falla p(ro) nram via
n(ost)r(a)s oppinam ee ydoneitates q co
ntingunt p doctrina nram. **Das M**
A h p(ro) ide d(e) alius p(re)d(ic)tis et p(ro)
p(ri)mi(s) 2o d(e)clar(a)t an tis i dic eni a.
et legas simk. d. q nec hat via
i dicone e sillogiz(ar)e ad declarate
n(on) d(e) appo n(on) d(e) gn(er)e n(on) d(e) quibus
ignoras i utru sit hoc ul no
sic hoc/ et tunc pbat ois logit(ur)
e comesural(is) ul in comesural(is)
dyametr(u)s e longit(udi)ne/ s(ecundu)m e simetr(us)
i alymetr(us) i q(uam) tellus est nec
tunc ultius dyametr est asimetr(us)
ul simetr(us) h no e simetr(us) s(ecundu)m ali
metr(us) s(ecundu)m petit/ et tunc d(e)clar(a)t tris
logit(ur) sit a. b. sit comesurale
in q(ua)ntitate. d. sit dya(metrus) ita q ac
cipit vnu eni et buis e(st) ar
gua(m) n(on) p(ro)p(ter) **Manife(stu)m e aut**
sic vocat(ur) a b illa p(ar)te qua aut
ydonei erim(us) usqz huc et pz
ex lra. q q q

Que(re) reduce(re)

Postqua(m) au(tem) docu(it) gn(er)ationi sillor(um)
et docuit f(a)c(er)e sillos et dedit
p(ra)c(ti)c(a)m ad sillog(iza)ndu q(uo)d(cun)qz con
clom/ hic aut docz reducere
ordes in sillog(iz)a(n)s ad sillog(iza)t(iv)as

vnu ista ca p(ri)m(u)s t(ra)ctat(us) i ro(ne) sillo
et d(icit) p(ri)mo p(ri)m(u)s t(ra)ctatu 2o q(ua)m seq(uitu)r
s(ecundu)m p(ri)mu s(ecundu)m oz p(ri)mo d(icit) quo(modo) s(ecundu)m re
ducem(us) sillos i ordes no sillo
gizas in p(re)d(ic)tas fig(ur)as hoc e d(icen)d(u)m
consid(er)ato n ista p(ro)hec restat i
co(m)plect/ si n et q(uo)m habuim(us) gen(er)
sillor(um) et habuim(us) p(ra)c(ti)c(a)m i(n)ueni
endi mem/ ad q(uo)d(cun)qz co(n)clom/ a p(ri)o
a(ut) si reducem(us) tros sillos hoc a(lite)r
exponunt p sillo qui e ad q(uo)d posicu
q(uo)m hunc reducem(us) ad p(re)d(ic)tas fi
guras tunc fine h ista ars/ h
ista expo(sitio) no valz q(uia) iste sill(ogismu)s
co(n)cludu(n)t conclom actuale/ s(ecundu)m debz
expo(ni) p oroe no sillog(iz)a(n)ta/ ex qua
seq(uitu)r co(n)clo pot(es)t q(uo)m n ista reducere
ad orone sillog(iz)a(n)ta tunc fine h
i(ste)d q expo e oppositu/ tunc o(sten)d(it)
q iste t(ra)ctatus no sit s(u)ff(icien)s d.
actu(s) n illa q d(ic)ta sunt p(ri)us p(ro)
ista co(n)firmari et manifestiora
ee et patebit magis p(ro)pt(er) ea que
nunc d(icu)nt(ur)/ utru sit ue(r)a/ oz eni(m)
ome q ueru e i(p)s(u)m sibi omio
ee ma(ni)f(estu)m hoc expo(sitio) d(icit) vno mo(do)
q oz ome v(er)um et i vniu(er)s(alite)r
co(m)positu ueru dz sibi ee veru
p resolutioz in sua p(ri)n(cipi)a q(uia) totu
co(m)positu ue(r)itate recipit a suis
p(ar)tibus tq(uam) resolu(ti)o/ mo(do) sill(ogismu)s co(n)
stat ex tribus tris et duab(us) p(ro)p(ositi)o(n)ib(us)
et fit in a(li)q(ua) fi(gur)a s(ecundu)m id manife(st)
magis p(ro)hec q(ua)m d(icit)ur/ a(lite)r in oz
p(ri)mo oz ee veru et i q(uo)d dz ee
vera manifesta ut(ilita)te p(ro)manife
stiore etiam i exo(r)n(atio)ni p(ar)te dz ee
vera/ m(odo) ista e (pr)ona p(ro)s p(ro) qua(m)
mai(or) p(ro)tz utru sill(ogismu)s fiat taq(uam)
eu fig(ur)aru et utru co(n)stet ex

ribus terminis et duabus propositionibus quod non est
superfluum. Et non diligenter quae reduc-
tio sillogismorum fit quot modis. Una est
reductio sillogismorum imperfectorum ad
perfectos et in sequentibus actualis conclusio ex
premissis quam docuit Aristoteles prius.
Alia est reductio sillogismorum cum figurarum
ad universalem modum primae figurae affirmativum
et negativum quam Aristoteles docuit et similiter ac-
tualis conclusio scilicet in ex premissis. Tertia re-
ductio est ut scilicet quae potentialis ex pre-
missis ut quando premissae non sunt dispositae in
modo et figura et hoc est reducere orationem
non sillogisticam ad sillogisticam. De illa re-
ductione Aristoteles intendit in hoc capitulo.
Quarta reductio est omnium figurarum in aliam
in decendo de qua determinabitur in circa
finem huius libri. Primum. Sed Primum quod
facit Aristoteles perficitur et dividitur primo docet redu-
cere orationes non sillogisticas ad sillogisticam,
secundo docet reducere in terminis qualibet
figuram secundum ibi Quecumque autem in plu-
ribus. Dividitur primo facit hoc, secundo ostendit
quod illa reductio scilicet orationis non sillogisticae
ad sillogisticam non habet locum in sillogismo ex
ypothesi secundum ibi Amplius autem quae sunt ex y-
pothesi. Dividitur primo ponit documenta ge-
neralia, secundo ponit specialia documenta
ad concludendum universalem negativam secundum ibi
dividitur primo facit quod dictum
est, secundo removet dubium secundum ibi Latet autem.
Dividitur primo docet reducere orationem non sillo-
gisticam ad sillogisticam sine reduplicatione,
secundo cum reduplicatione ibi Reduplica-
tum. Dividitur primo facit hoc, secundo ponit quae-
dam impedimenta contingentia ex parte ter-
minorum secundum ibi Falli autem frequenter.
Dividitur primo docet reducere orationem non sillogisticam

ad sillogisticam respectu ad duas propositiones,
secundo facit hoc idem respectu ad tres terminos
ibi Deinde sit dividendum. Dividitur primo facit hoc,
secundo ponit exempla in quibus non est facile
videre utrum oratio sit sillogistica vel
non ibi In aliquibus sed facile. Dividitur primo
facit hoc et secundo respicit ad propositiones
quarum una habet se ut totum, alia ut pars,
tertio respicit ad divisionem et superfluum cum
secundum ibi Deinde considerare, tertium ibi Con-
siderandum igitur et legatur simul. Primo
dicit quod si quando volumus reducere orationes
non sillogisticas ad sillogisticas tunc oportet nos
inspicere duas propositiones sillogismi factas
vel in maiora dividere quam in minora vel
totum cognoscere ex hiis partibus et sillogismus
habet se ut totum. Unum maiora sunt no-
tiora quam illa ex quibus componuntur. Secundo
ponit sententiam dicens quod deinde oportet te considerare
utrum sit in toto vel in quod sit universalis et
utrum in parte id est quod sit minor vel universalis vel
particularis et si non ambe supposite sint
oportet ipsum alteram sumere id est minorem quam
ponunt quam sumunt scribentes non sumunt
ut scribentes id est geometrice et mathematice
et interrogantes id est dyalectici isti alio quam
non sumunt unam propositionem sicut maio-
rem et non ponunt minorem et has
quidem propositiones sic in utilitas per quas
autem concludere possent obmittunt et
alias sic propositiones vane et inutiliter
interrogant tunc. Tertio dicit quod si ad
potest superfluum in sillogismo quia quandoque ponitur
quaestio tunc superfluum est abiciendum
et necessarium tenendum. In aliquibus
facit ponit exempla in quibus non est facile
videre utrum oratio sit sillogistica vel non
et dividitur primo facit hoc secundo ostendit modum quare
non credimus aliquam orationem esse non sillogisticam
esse sillogisticam secundum ibi Fallimur. Dividitur in duas.
Primo quod ponit duo exempla. Fuerit sicut

p d9 in aliquo facile e uide qd
min9 ı in all eis q̄ nota sit tali
quis a fatet / un̄ ut nobis quz.
q oro sit sillo^ca / q' seq^z exnti te
aliquid exhus q̄ pnta sunt nō debz
intelligi ı dispositis q̄ tn̄ seq're
actual' concl'o ex pmissis s; debet
intelligi positis ı pmissis ⁊ cocess
sunt au^t posit orones nō sba in
tempta nō in timi sba / ista sunt
oro ⁊ maior s; ptibus sbe i tempt
in timi sba .g. ptes sbe sunt sba
hic ad seq^z exnti te / s; tn̄ nō i
eo q sillogm̄ e / un̄ exp^s ppoe
⁊ orone pōt accipi maior omnibus
cum suis qponitibus tota sbam
intemptis in timi sba s; ptibus
sbe in tempt in timi sba .g. pt
sbe sunt sba / ppt ex^or inoz duboz
sophismatum cum suis ptibus in t
empt in timi sor. s; ptibus sor
in tempt in timi sor .g. pt sor
sunt sor ppt solu9 d9 q nō e si
mile in hoc argu^to et poni qz
acciles accip in to ⁊ in uli s; h'
accn̄ imedi^te in ptibus sor. tn̄ fa9
q̄ idē argu^m q solu ppt hoc qz
au^l accip in ptibus omogenis s;
h' accn̄ in ptibus eterogenis ⁊ q̄
nō sunt eiusdem rois cum to. Fini
alem. hic ponit ad ex^m d. cum ho
e / nc'e e ee al' et cum al' e nc'e
e ee sbam .g. cum ho e nc'e e ee
sbam hoc seq s; nō ex eo q sillo
gism e / un̄ ex^or poit plura ex
s; tn̄ ex hus oronibus nō sillogi
possit sit argu'e omē al' e sba

omnis ho e anal .g. omnis ho e sba
alu' a dnt q hic nō sit sills categ^s
s; ypothe^s et si dicem si sap e
ho sun e anal et nō oz q̄ in tali si
llogismo sit actus ul' in hen p
dicati ı sbo sit si sba e ho tn̄ si
sba e ho e ul' anal^e tunc ondo9 q
falli sepe in talibus oronibus qz d9
ex eo q exnti te ad se tn̄ putat
q oro sit sillo^ca s; au^l h9 reoz
d. in plibus n. e ncm̄ q sills
ı sequ' ad exnti te e in plus q̄
ee sillm et ee orone sillog^ca
qz omnis sills ncius e ı exnti^te
concludo / nc'm a nō ee e sills
ı nō oz q si ad seq^z exnti te q
sit sillogm / qz oz q ppt si dz fieri
sills q accipiant ppones dispo^te
imo et fa'a / et si aliquid sequ'
quibusdam positis ı pmissis po
tis nō tn̄ dispo^s / nō tunc e yma
gnadu q ad sequ' exnti^te sillo^ca.
Deinde hic docet reduce oroes
nō sillog^ca ad sillog^ca respici^to
ad tmos et d' p^o fa9 hoc 2o in
fert correm 3o remoz dubiu 2^a
i .ma^m a 3^a i. Cum aut habe9
et teg^as sunt p^o d9 q si uis re
duce orones nō sillog^tas ad sil
log^tas tunc debes respice ad
tmos. et debes respice mediu /
un̄ nc'e e me^m inuenire ee ı
exnu^tes / un̄ [illegible] pmediu / tunc
ondo9 defitis d. si me^m p' sba
dim pōt ita q ad absque negat
p hoc dat intelligere modo ne
gatiui sit oclaren tunc e pma

figura/ si ex vtraque parte dicitur et alia negatur
quia in secunda figura semper oportet vnam esse negatiuam
tunc est secunda figura/ si ex dictione amborum extre-
mitates ponuntur tunc sunt affirmatiue vel
negatiue tunc est tertia figura et dicitur quod sic est in mo-
dis predictis/ tunc remouetur dubium quod dicebat
dicentes nos bene scimus quod vna propositio
semel potest concludi et in vna figura sed
nescimus in qua quod possumus concludere propositionem
in pluribus figuris. hoc aristoteles remouet
dicens minimum est quod nunquam oratio idem non dicitur
frequenter i. dicens non accidit memoria bis est
conclusionem i. nullus sic sillogismus/ vnde sicut vis
vnde quod conclusio possit concludi et sillo-
gizari in pluribus figuris tunc respice tibi
medium/ quia secundum diuersitatem medii
propositiones diuersimode ponuntur concludi/ et
infert correlarium dicens nos habemus quod
propositio possit concludi in vna quaque figura
non propter modus vel vllius/ vnde non est perspicue
ad omnes figuras sed vna quaque propositio conclu-
ditur in propria figura/ aliqua et in pluribus/
vnde ponere medium possumus considerare
quod conclusio possit concludi pluribus mo-
dis et in pluribus figuris. Frequenter
ergo hic ponit impedimenta ex
parte terminorum et dicit quod ponit impedimen-
ta ex parte sillogismi ponens terminorum. secundo ponit
impedimenta ex parte male exponendi
terminorum/ tertio ponit impedimenta ex parte
terminorum quando vno vocabulo exponitur quarto
ponit impedimenta ex parte obliquitatis
et rectitudinis terminorum. secunda ibi Frequenter et
metiri tertia ibi Non oportet autem terminos quarta ibi
eodem et non dicit primo primum tantum secundo
posterius ibi sit non a in quo semper esse primo
dicit quod frequenter accidit falli semper quod
putamus orationem non sillogisticam esse

sillogisticam propter admodum prius dictum est sic
propter terminum et propter hoc quod aliquid sequitur
eueniunt ex propositionibus. aliud et decipi-
mur propter similem positionem terminorum vt
si accipiam terminos eosdem sine signo
sit d de omni b et a de omni c et b de omni c ergo c est a. secundo
accipio eosdem terminos sine signo et quod cum
accipimus cum signo vniuersali tunc sequitur
conclusio. non putatur quod est hic quod est in primo
Sit non a hic ponit exemplum ponendo per ex-
emplum et dicit expositores quod primo declarat
per exemplum quod accidit male exponere. secundo
vbi exponere huius quod est semper esse secundo
ponit exemplum quod magis accidit exponere
ibi secunda ibi Rursum sic quidem. primo
dicit sit semper esse b intelligibile
aristotelicus quod nunquam aristotelica et
arguit aristotelica intelligibilis sed est
intelligibilis
aristotelica est aristotelica ergo aristotelica
semper ista conclusio est falsa vnde bene dicunt
est quod aristoteles terminos quod est intelligibile
semper est quod semper potest esse intelligibile tamen
nunquam est exemplum est huius tunc non semper
est/ et quod vult quod aristoteles hic supplere
resumatur illud impedimentum quod ex
parte de terminis signum non sequitur conclusio
quod vbi sufficit prius dixit quod prius
sepe dixit premissis existentibus indefi-
nitis non sequitur quia oportet admittere vnam
esse vniuersalem/ dicit quod aristoteles non insuf-
ficienter resumit quia bene prius dixit quod sine
signo et premissis existentibus inde-
finitis non sequitur et hoc idem ostendit
hic et cum hoc addit similem positionem
terminorum quod prius non dixit. Rursus
sit quidem a hic ponit ad exemplum
dicit quod sit intelligibile b sit musica in-
cludatur a sit eius corrumpi et tantum

6. 9. 46

ista e fa qz n e v vera q mutalis corrumpi

dicitur sic arguitur contingit mutalum in usicum eras corrumpi mytalus e mytalus mysicus ergo mytalus eras corrumpi et dicitur q e qui idem eius cum ponitur et e falsa in eo q pene quinque q fere et pene concludat et ista fallacia utitur autem frequenter in electis quem in dicto dicitur hic in esse et hic in esse i. causa deceptionis e ex parte huius q quidam concedunt et dicunt tamen in dispositu idem esse cum ratio ultima supposito q

Frequenter hic ponit in pedimenta ex parte terminorum q non bene exponuntur uel disponuntur et dicit primo ostendit quomodo frequenter 2o in 2o 3o in 3o 2o i **Rursum in medio** frequenter 3o i 4o in 3o et figura dicit primo primo 2o ponit declaratio i **Et sic** a ponitur dicit q sed et attamen decepcio secundum compositione q terminorum non bene exponuntur i. ponuntur **Tercio**

Ponit primo ponit impedimentum 2o ponit etiam impedimenti 3o declarat etiam impedimenti 2o i huius et causa 3o i **Prima** a susceptibile et legatur sunt primo dicit a sic sanitas vel egritudo homo sic susceptibilis tamen arguitur sic nulla egritudo e sanitas omnis homo e susceptibilis egritudinis ergo nullus homo existens e sanus q falsum e et causa huius falsitatis e q termini secundum locutionem non bene exponuntur i. ponuntur et declarat quoniam susceptibilis huius specificis qui secundum habitus i mutatis tres abstractis in concretos tamen maior erit falsa dicendo nulli egro contingit in esse sanum hominum a supposito i sibi abstractis mutatis abstractis tamen non sequitur in concreto contingit nulla egritudo e sanitas omnis homo e susceptibilis egritudinis ergo contingit nullum hominem esse sanum hoc non e secundum et in posse unde quoniam arguitur maior dicendo mutato in esse neque nullum tamen uerum tamen hominem non esse bonus nullus sed tamen ualet per primam terminorum et opposito rum q quoniam unum terminorum in e alterum illi non potest in esse ad **Rursum** hic declarat idem in medio frequenter breuis expeditio dicendo nulla egritudo e sanitas contingit omnium hominum in esse sanitate ergo nullus homo e eger **Intercia**

hic declarat idem in tertia figura et dicit primo ponit 2o infert conclusionem concludendo i **maiorem quoniam in huius** et dicit in 3o figura potest sic arguitur unum omnia contingit potest eidem in esse sed sibi inuicem impossibile i. in posse e quod unum huius nisi alterum neque q sanum nisi egro et tunc arguitur sic contingit omni homini in esse sanitate contingit omni homini in esse egritudinis ergo quedam sanitas e egritudo si autem transmutarentur termini tunc sequeretur ergo contingit quendam sanum esse egrum

Mai hic infert conclusionem concludendo q maiorem e q in huius fit fallacia per mala expone terminorum sed si termini transmutarentur tunc tunc non sequeretur primum unum id q e secundum habitum i. terminos concretos sumendo sicut pro habitu a loco terminorum abstractorum **Non oportet semper**

hic ponit ad expedientum q e ex insinuatione unius nominis ad exponendum uocabulum uel nomen et dicit primo ostendit q quoniam decipiunt 2o declarat quoniam decipiunt 3o per ex probat 2o i **aliquo nis** 3o i **hic a** ponitur dicit q non oportet terminos exponi uno semper nomine quoniam sunt termini quibus nomine non e impositum

et si volu[er]is hos exponere p[er] unu[m]
nome[n] fallim[ur] et declarat q[uod] fal
lim[ur] q[ui]a q[uan]d[o]q[ue] oro vel ex e[st] [com]positu[m]
immediataru[m] v[e]l no[n] e[st] mediu[m]
mo si tu[n]c velle[m] i[n]venire nome[n]
p[er] q[uod] sillogi[zare] [com]pone[re] i[m]mediatam
tu[n]c deciperer v[e]l g[ratia] triangul[us] h[abet]
3 angulos ista e[st] im mediata m[ih]i
ista no[n] possum sillog[izare] p[ro]vocab
ulu[m] i[n]ve[n]tu[m] q[ui]a n[ul]l[u]m e[st] mediu[m] g[ratia] a[utem]
si volo triangulu[m] h[abe]re 3 oz me q[ue]
cumulo q[ue] illa[m] oro[n]e[m] p[er] diffo[n]em et
p[ro]tota[m] e[ius] oro[n]e[m] sic om[ni]s figura
planu[m] h[abe]ns angulu[m] extrinsecu[m] eq[ua]
ualu[m] duobus i[n]tr[insecis] s[ibi] opposit[is]
h[abet] 3 angulos s[ed] triangu[lus] e[st] hu[ius]
Om[ne] h[abe]re 3 a[n]g[u]los d[uobus] r[e]c[t]is — scala no[n] p[ro]triangulu[m] sic declarat
sic .n. a duo re[cti] b triangul[us] q[ui] e[st]
crur[is] tu[n]c argua[m] sic om[ni]s trian
gulus h[abet] 3 angulos equi[valentes] c
triang[ulus] g[ratia] h[abet] 3 angulos ia h[abe]re 3
angulos debe[n]t q[uod] p a b Inte[n]
aut[em] hoc p[ri]mu[m] hic po[nit] q[uod]du[m]
i[m]pedime[n]tu[m] q[uod] e[st] excepte h[uius] q[uod] h[o]c
volu[mus] sillogi[zare] in recto d[icitu]r p[ri]m[o]
et po[nit] ex[emplum] in g[e]n[er]ali 2o p[ro]sequi[tur]
magis in sp[eci]ali i[bi] Accu[n]t aut[em] p[rim]o d[icitu]r
q[uod] in ce[ter]is p[ri]mu[m] me[dium] i[d est] maiore ex
tremitate me[dium] et me[dium] i[n] ce[ter]is post[re]
mo i[d est] mi[n]ori extremitati n[on] oz q[uo]d
h[oc] p[re]dicet[ur] de se i[n] recto i[d est] in recto
h[oc] q[uo]ciens ee d[icitu]r quociens duplici[ter]
ee totiens oz sillogi[zare] duplicem d[e]
duplas h[abe]nes causales et d[e]clar[at]
in ex[emplo] g[e]n[er]ali ista e[st] oro no[n] sillo[gizatur]
om[n]i[um] [con]t[ra]rio[rum] eade[m] e[st] dista[nti]a ista n[on]
qua[m] p[otest] sillog[izari] in recto v[e]l g[ratia] om[n]i[um]

opposit[o] eade[m] e[st] dista[nti]a s[ed] albu[m] et
nigru[m] sunt h[uius]m[od]i g[ratia] eo[rum] e[st] eade[m]
disciplina s[ed] aut[em] n[on] sibi q[ue] dicit
q[uo]d d[icitu]r in p[er]ymenius q[uod] obliq[ue] ap[u]d
logicu[m] no[n] sunt no[m]i[n]a n[on] in gredi[untu]r
enu[n]ciac[io]ne[m] s[ed] hic d[icitu]r q[uod] oz nos sillo
gi[zare] in obliq[ui]s. ad m[od]u[m] q[uod] d[icitu]r e[st] admira[ti]o
q[uo]d a e[st] potissima q[uod] e[st] coctus passio[n]is
de ubo p[rim]o et p[er] se d[icitu]r d[e] hoc e[st] hoc et
ad illa[m] admirac[i]o[n]em nome[n] obliquu[m]
no[n] i[n]gredi[tur] et ut sic no[n] e[st] nome[n]
et illa[m] [con]siderat logicus p[ri]us alia e[st]
no[n] potissia q[ue] e[st] admirari ad d[e] alio
no[n] p[rim]o et p[er] se s[ed] q[uo]m e[st] illius vel alicu[ius]
d[e] aliq[uo] et de illa et d[e] logic[us] nu[n]q[uam]
ingredi[tur] nome[n] obliqu[um] Item d[icitu]r
hic d[e]clar[atur] in sp[eci]ali et p[rim]o in p[rim]a fig[ura]
2o in 2a 3o in 3a 2a i[bi] Eodem aut[em]
mo[do] et no[n] in ce[ter]is 3a i[bi] Rursum q[uonia]m
ceteris d[ici]t p[rim]o d[icitu]r q[uod] q[uan]d[o]q[ue] oz nos ar
guere maiore extre[m]e in recto et mi[n]o
re in obliq[uo] 2o q[uod] minore extre[m]e i[n]
recto et ma[iore] in obliq[uo] 3o q[uod] neutru[m]
extre[m]e in recto 2a i[bi] Qu[onia]m a[utem] mediu[m]
3a i[bi] Est aut[em] hoc et leges sim[u]l
p[rim]o d[icitu]r q[uod] accu[n]t q[uan]d[o]q[ue] p[ri]ma extremitate
dici d[e] me[dio] i[d est] maiore e[st] in recto m[edi]
ed[i]u[m] a[utem] no[n] dici s[ed] in recto de p[ri]ll[i]
mo i[d est] q[uod] mi[n]or oz q[uod] sit in obliq[uo]
v[e]l g[ratia] sophia e[st] disciplina boni est
sophia g[ratia] boni e[st] disciplina ia n[on] d[icitu]r
bonu[m] no[n] e[st] disciplina in recto s[ed] so
phia e[st] disciplina i[d est] ma[ior] d[icitu]r i[n] recto
tu[n]c po[nit] h[oc] m[odo] d[icitu]r q[uod] me[dium] d[icitu]r d[e] t[er]tio
i[d est] q[uan]d[o]q[ue] mi[n]or e[st] i[n] recto et ma[ior] i[n] ob
liq[uo] et i[n]nuit duos sillog[ism]os qualis
e[st] dista[nti]a bonu[m] e[st] q[ua]le g[ratia] boni e[st] di
sciplina ia qual[e] e[st] g[e]n[u]s ea[rum] et ma[ior]
e[st] r[ec]ti ea[rum] tu[n]c h[oc] m[odo] q[ua]l[e] e[st] disciplina

cuiu est quale sed contrarium est disciplina
tum ponitur quod maior et minor sunt in
obliquo causa sit cuius est disciplina eius est contrarius
boni est disciplina sed bonum est genus
Eodem autem modo hic declarat
hoc in 2a figura sed alium dicit quod declaratur
ista inregularis est sed tamen melius est quod dicitur
a quod in 2a figura declaratur quia illa sep
concludit negative et dicit primo ponit unum
exemplum 2o ad 3m **Rursus quoniam visus et**
lectatur simul dicit quod eodem modo est su
mendum in non esse i. in hac figura que
concludit negative et non sep in recto sed
in obliquo et declaratur motionis non est mo
tus voluptatis est motus sed voluptas
non est motio simul generationis non est generatio
voluptas est generatio sed voluptas non est
generatio tunc ponit ad exemplum signi non
est signum visus est signum sed visus
non est signum in recto sed in obliquo
visus i. genitivo est signum et similiter est in
aliis in quibus in tertiam ... ponitur
negativa **Rursum quoniam estas**
hic declarat hoc idem in 3a figura
et primo facit hoc 2o ponit documentum
generale ibi **Sepius in hoc dicitur** dicit quod sic
est in 3a figura et declarat estas non est tempus
optimum deo est estas sed deo non est
tempus optimum et autem declarat quod deo non
sit tempus optimum quia si esset ita tunc
ad esset plures dei quod esset ulterius cum
quod declaratur moraliter deus est immo
extrinsecus. **Sepe** tunc ponit documentum dicit
dicit quod sepe in resolutione debemus accipe
re terminos in recto sed quoniam volumus sillogismum
possumus accipere secundum declarationes nominum
in recto ut bonum in genitivo vel non ho
minis et quoniam hoc in accusativo et in dativo
ut equale huic et sic de aliis terminis

reduplicatur vel omnis quod inest possunt
variari talis termini casualis dicit
quod tociens ista duplicantur faciens
predicata sint dubia et hoc est quod in
propositionibus sillogismi in obliquis propositiones
termino est species a. de simplici in ...
Reduplicatum hic autem docet
reducere orationes non sillogisticas ad sillo
gisticas cum reduplicatione dicit primo ostendit ad
quid debeat poni reduplicatio. vel
ad quid non 2o declarat per exemplum 3o ostendit
quod debeat poni pertinens 2m ibi **Hoc non**
est eadem 3m ibi **Similiter autem et si** dicit primo quod autem
ostendit ad quid debeat addi reduplicatio
et 2o ostendit ad quid non debeat ad
di **Si a ad b ponatur** primo dicit quod re
duplicatum in propositionibus debet poni
ad minorem extremitatem et non ad maiorem
extremitatem et quod autem loquitur de reduplicatione
in primam figuram et in primo modo affirmativo unde
reduplicatio non est ad est non formaliter sed
reduplicatum sit predicatum in maiori
extremitate dicens etiam in hac predicata
ad librum + ... nondum quod ad redupli
cationem convertitur ... primo convertitur in re
duplicatum et est id quod reduplicatur
2o requirit non reduplicationis que in
portatur per adverbium quantum vel per termino
additum casuali ut in eo vel secundum quod
3o requiritur id sit quod est reduplicatum sit
est predicatum in maiori propositione quod requiritur
id non cuius fiat reduplicatio **Sit**
enim hic ponit exemplum dicens sit a discipli
na in eo quod bonum in maiori ex
tremitatis sit boni est disciplina in
eo quod bonum b sit bonum quod sit iu
sticia tunc b predicatur de c in minori ex
tremitate et arguitur sit boni est discipli na

in eo q bonum ~~b sic bonum q sic in~~
~~stat tunc b pdr de q i minori extrem~~
~~...sic boni e discipl... ieo q~~
~~bonu~~ iusti e bonum g° iusti e di
sciplina ieo q bonum & redupl°
no dz poni i minori extremi° ita q
dicat iustitia e bonum ieo q bonum
qz pdtm hz etiam in sbo mo nt
pq ee ca sui ipsius q hic seqre
simr seqre q iustitia eet omne
bonum. ~~Si autem ad b~~ hz ons ad
quid n debeat poni reduplicatio
d. q redupl° no dz poni ad b
i. ad maiorem i minori extremi° qz sic
no fieret sills na bn maior
eet illa. hz b dq i minor eet ista
qz bonum ieo q bonum pdri d iu
stitia ista e et no e intelligle
q° adulterare. bn e intelle q° ad
ulterare qz ista e ut sic et i° e
intelligle hz aut illa q no sit i
telligle q. adulterare. Vn i redu
plicatione sbm dz include etiam
in hrencie pdti ad sbm u° d° dif
ficto. Vn no q redupl° pt in
tedi dr mo tno q sic dsignet
moi rei ad mo q s° q dsignatio eq i
hrendi. p° mo in reduplicatione
semp sbm dz include etiam in
hrencie pdti ad sbm. Si aut redu
pl° e dsignatio moi in hrendi tc
pdtm no hz etiam in sbo sed si
ego facio bonum sim q possum
etiam sim q possum dsr modum
eo in hrendi ~~ad~~ sbm no dq etiam i
hrenc pdti qz si eet ca tunc fa
cem bonum ppriam mei simr

~~Ad est Si~~ Hoc alia ex et in una
z sillos quorum conclones tm po
intra. si uolo concludere q salubs
e disciplina. tunc arguo sic boi e
disciplina in eo q bonum salubre
e bonum ergo salubris e disciplina
ieo q bonum. tc dd n. i eo q n
exns exntas e opio hyrcocervus
e no exns ergo yrcocerus e opio i
eo q n exns e. Item sensile i
eo q sensle e corrupte. ho e sensil
ergo ho e corrupt in eo q sensibl
et aut loqr d senti q e sensile p
pm tactus p hoc excludr celum
q hz sic sensile no tn e sensile sensu
tactus. ~~Non n est eidem~~
Sic ondo q in reduplicatione debe
at poni gmaio et po fac hoc 2°
remoz dubium i. Oportet ad et ac
cipe di° p° oq q dclarat aut gmi
edo 2° dclarat 3° rndz qoi 2° ibi
Duo aut 3° i Erat enim q ens
p° dq q no e eadem po rorum q
spr sillogstiu e i. sn reduplicatione
ad hoc ad i. cum reduplicatione
ad q° i. sine hoc sic in ppoibus si
plici inhrere ad quo i. sine sic in
ppoibus dmo. ~~Duo ad~~ Sic aut
declarat illa d. dco i. dcm meum
dclaro q vbi dicit cum redup
licatione et sn reduplicatione qd d°
qn uolo sillogre sp i. sn redu
plicatione tunc oz me gmic act
ens. sic ens e discns bonum e ens
ergo boi e discna. Si ad bonum q° ens
p q ens intelligr reduplicatum
vn si uolo recipe cum reduplicatione
tc oz me acci° gmed° spale
ens et no ens i quu. sic dclarat

sit a disciplicitur qui quidem est b sit
ens in parte ens et quod sit bonum et
tunc arguitur sic Omne in eo quod est est
tale est discernendum iusticia est ens ergo iu
sticia est discernenda in eo quod bonum. **Et ulterius**
enim sic intendit ponere et dicit primo
facit 2o declarat per exemplum 3o concludit
2a in 81 ad medium 3a in **Manifestum**
quam in partibus ad dicit quomodo patet sequitur
conclusio quod ens in cum reduplicatione
boni ita quod dicitur ergo iusticia est discipli-
na in eo quod bonum cum tamen in similibus non
accipiatur bonum cum reduplicatione quia
dicitur enim in eo quod est ens et aristoteles dicit
exemplum non quid ens in ens acceptum
cum reduplicatione. signum appone libere
implicite dat intelligere ens appositum
et bonum et declarat quia dicitur si medium solum
positum ens in sua quantitate et sit
maior propositio accipere ens simpliciter et non quod
ens in cum reduplicatione non fieret
sillogismus ergo enim est disciplina. bonum
est ens ergo boni in eo quod est est disci-
plina ista est falsa quia tunc non differt
a malo et tunc concludit et dicit quod
simile est in partibus sillogismus sit in ulibus
Oportet autem Removet dubium et
dicit primo ponit dubium 2o annectit
aliam 2a in **Non est autem neque idem**
esse dicit primo ponit dubium 2o declarat
in Ut si autem aliquis diceret quod ad vitandum
exponendum quomodo nomina sint accipienda
vel orationes patet ne utamur nominibus pro
orationibus et uno nomine pro oratione aristoteles
dicit quod ymo quod bene licitum est uti
uno nomine pro oratione si sint idem similiter
de orationibus **Ut si nichil** declarat

et primo declarat quod idem sint termini
2o quod nomina non idem valent in
Quod vero non est idem primo dicit ut si
nichil differt dicere suspicionem et esse
generis opinabilis ista est oratio et
pro ea potest poni terminus et nomina sicut
suspicio non est opinio aristoteles innuit
hoc quia suspicio et opinio differunt quia
licet suspicio sit habitus cum formi
dine ad oppositum sicut esse opinio tamen
suspicio est magis habitus debilis
quam opinio. **Quod vero** hic
ostendit quod termini non sunt ponendi pro oratione
sicut quod termini non sunt idem ut volup
tatem quidem esse bonum simpliciter et esse
tale bonum. differunt quia si est sillogismus ad
voluptatem bonam tunc termini sic sunt
ponendi quia omnis voluptas non est
bona sed quedam ut voluptas que est
in rebus ista est simpliciter bona alia est secundum quid
bona ut voluptas apparens et
secundum hoc termini sunt ponendi unde aristoteles
innuit hoc quod duplex est bonum quoddam
apparens et quoddam simpliciter bonum
Non est autem hic aristoteles removet dubium
et primo removet dubium 2o ad **Non oportet**
dicit primo ponit 2o tangit causam 3o oportet
dimittere sillogismum in terminis textus 2a in
81 igitur autem est 3a in **In terminis igitur**
textus ab aliquibus dubium sic infer
tur quia aristoteles prius dixit quod quando termini
sunt idem tunc possumus unum ponere
pro alio quia partes et ulis sunt idem
quod tunc sit ex ulibus propositionibus sequitur
conclusio quod sit ex partibus hoc aristoteles
removet sed aliud inferunt dubium
excludendum dicens quia aristoteles dixit non
ad est idem voluptatem esse bonum et
simpliciter et voluptatem esse secundum quid bonum

ex hoc incidit dubium utrum universalis
proposito sit eadem cum particulari hoc autem
dissolvitur quod non quia ille propositiones non sunt
eedem contrarie una est vera alia est falsa
et hoc declaratur quia dicere non est idem
esse nisi dicere quod si aliquid inest b quod et
omni inest a tunc probat magis quod
dicere nullus non prohibet b inesse c non tamen
si b est pulchrum et c album tunc verum
est dicere quod album est pulchrum et tamen
falsum dicere omne album esse pulchrum
Si igitur probat et intendit
illam rationem. Cum aliqui propositiones sunt
se habent quod ex aliquibus sequitur conclusio
et ex aliquibus non ille non sunt e-
adem sed ex particularibus nulla sequitur conclusio
ex universalibus autem sequitur conclusio ergo non sunt
eedem ista ratione patet infra dicit
Si igitur a non inest omni b ita quod a
sit particularis vel indefinita nec si b in
est omni c ita quod minor est sit particularis
non tunc nunc sequitur conclusio affirmativa nec negativa
Si a b inerit nullo c tunc et est a
inest ita quod sit universalis tunc sequitur conclusio
universalis vel si una est particularis tunc sequitur
conclusio non omnis in particularis affirmativa a
a omnino non inest in tunc sequitur conclusio
particularis vel posset referri ad praeced
ens quod quando sunt particulares quod tunc nulla
conclusio sequitur Et exponens dubitationem
quia dicit quod autem prius in generatione
sillogorum removit quod ex particularibus non
sequitur et hic removit in remotione
errorum qui dixit non a est idem
omnis musicus est musicus et musicus
est musicus in est volumus quod ex particu-
laribus non sequitur hic tamen removetur sed autem

esse sillogum contra dicitur quod autem hic non
removetur sed prius quia pro ad motum hic
removetur quia est novum motivum quia iste
dixit in positione exemplorum non a est
idem voluptatem esse bonum et volu-
ptatem esse quod bonum ex illo in-
cidit usus est Amplius igitur
hic declaratur idem in terminis quia dicit in terminis
hic patet si non a dicatur de omni b et b de omni
c tunc necesse est a inesse omni c si autem
non omni in si minor esset particularis sequitur
conclusio particularis sed in dario sed si idem non
est quando ambe essent particulares quia tunc
nulla esset conclusio Non oportet
hic removet dubium et dividitur primo proponitur
mittit dubium secundo declarat tertio ostendit
propter quid sit usus illorum terminorum ibi non
in laboramus secundo ibi exponere autem
unum dubium incidit sic autem ex talibus a
liquando posuit terminos generales ut
omne b est a aliquis putaret quod ita esset
quod necesse esset b et dixit omnis musica
est musicus aliquis putaret quod signum
deberet addi terminis singularibus et a autem ex
posuit non illa omnis aliquis sed velut
putare quod ex hoc sequeretur ad incon-
veniens autem dicit quod non quod non debes
arbitrari propter expositionem in exemplorum
positione accidere aliquid inconveniens Non
hic declarat et primo primum secundo dicit in
declaratione probat ibi non est ut termini
et legere simul primo dicit quod non habemus
quando ponimus exemplum quod ipsa sit vera sed
facimus quemadmodum geometer quia
describit figuram pedalem et hanc
dicit esse rectam et sua latitudine quod tamen
non est [illegible] volunt demonstrare illam
quam describit sed aliam volentem [illegible]

~~no vult demonstrare illa quae despicit~~ ~~specialia alem~~ vn no ut' ista ue sic sillogiza qr no pt exipsa sillo giz' et hic pbat qr ex ppoib' h' vna no hz se ut totu et ut ps no pt sillogi' sz existente sed vel sig'a no pt fori pps vlis et a ptis qr e singlaris g° ex ipa ut' sillogizat sz pulcm sic nos fa cim' nos cu ponim' ex q ho pt applicat' ad q'ma exquib' sillogi' pt **Expone** sic ond' qr posu erit et pp quid hec ex d' nos utim expone et explorare pone ut sciat q disputat et n utim ipis ut sic sibi posset ad dmrari sz ut sciat addiscens et hoc e q d' par' ubi recepta extra ex' ponim' n q uta sic sz ut sciat ad discentes et ab aut' hic accip' qm hoc q d' in 2° d'ala d ex° no que ult° sz maiiso. **Non lateat d' nos** Ista e vna pt' ps istius capli et co tinuat' etiam docuit reduce orones no sillogizas ad sillogizas in sillo gizato hic facit hoc ide in sillo augmentato et d' sills grati pn sills sz sills augmet' e qn p sil logis' ma' ut' mi' et ca ples silli et vocat cu aut' conu sillam grato qr oms ordinat ad conum coclom pnte et d' p° fa' hoc 2° rndz qoi ut' remoz dubiu i **Q° nia aut n omnis** p° d' no lateat nos quo recode sillo i in sillo aug mentato q d' conu pp etiam ia dic ta omes coclones no sunt p vna sig'am sz qn p sillogizas hoc pt

ce in ha vel 2° sig'a bu aut' es vult q resolucoes sunt ex his i inqua sig'a sillo's in ea de et resolvis sillm mixtos **Qm non omnis** hic rndz qoni ut' remoz dubiu q incidit sic qr ia dixit q coclones i sillo aug' pnt fi' in dulis sig'is ex hoc putaret as q oms ppoes posset fi' in q'lz fi' ut' videt hunc qoni aut' d' q no q qr sunt in decla tis figuris sz in quib' fiat pps d' aut' hoc m' e ex coclone qr ulis affir'ua tm in p' sig' et ne g'ua ulis in p' et ha par'is neg' uigm **Q'onu sic** e a' ps pnt' hui' capli in q dat spale documtu ad coclude' colem neg'ua et d' p° fa' hoc 2° as signat cam 3° po' ex' **Mnus i coti' 2° i** **Vt si aqua ondat** et lesat sunt p° d' si uis destere orones et distones tu no d'bes destere distom quo ad oms ptes ei' sz tm quo ad illa p q habes tota distom d'structa et h' etiam assignat qr si velles distom re dargile q° ad omes ptes tu ge narf todiu et po' ex' disto aq e q sit huid' potus mo si uis hanc destere tu d'ite ea tm q° ad potu et dic aq n e potabilis g° no e potus et tunc pba q n sit potabilis vn no debes ipba re q ad hoc q no sit humida qr e humida **Amp aut** hic et est pnt' ps hui' capli qr iam aut' docuit reduce orones n sillogizas ad sillogizas i sillo onsimo hic

facit hoc idem in sillogismo ad impossibile et
dividitur primo ostendit quod orationes non sillogistice
non possunt reduci ad sillogisticas in sillogismo
ex ypothesi qui est ex transumpto secundo ostendit
idem in sillogismo ad impossibile ibi Similiter autem
et in hiis dicit primo ergo hoc et secundo ponit huius
causam tertio assignat causam esse quod ponitur
ex ... ibi Item non ex hiis tertio ibi Item
non per sillogismum quarto ibi Unde si quis ponatur et le
gatur similiter primo dicit sillogismos qui fiunt ex y
pothesi non esse reducere ad sillogismos et hoc
est intentio quo ad primum processum et assignat
causam quia non est ex hiis que posita sunt id est non
concluditur necessitas ad orationem sillogisticam
per aliquam positionem et tertio assignat causam huius
esse dicit quia non fuit ostensio per sillogismum et ideo
non est perceptum quod posita sunt sed sunt concessa
ad placitum tunc postquam ex ... et a dialectice
colloquentes hic de sillogismo ex ypothesi qui est ex
transumpto (qui fit quando aliquis debet probare
principale intentum et illud dimittit et transfert
se ad aliud ut si quis vellet probare
quod contrariorum non est eadem disciplina
id est principale intentum modo id dimittit
et transferre me ad aliud dicendum
enim si hoc probatum quod egri et sani
non sit eadem potestas vis in concedere
quod tunc contrariorum non sit eadem disciplina
tunc diceret aliquis ymo concedo te probare
si egri et sani esset eadem potestas
vel potentia tunc idem esset actus sani et e
gri et idem esset simul egrotare et sana
tum et hoc patet ex tertio physicorum ubi auctor
dicit posse sanari et posse egrotari
non differunt nisi quia egrotare differt a sa
nare id est pacientibus differunt si ergo ipsorum
esset eadem potestas tunc actus essent i
dem aliquid dicit hoc probatum est sillogistice quod

contrariorum non est eadem potestas sed tunc
dicendum ergo contrariorum non est eadem disci
plina hoc non est sillogisticum et quo ad
hoc non potest reduci sillogismus ex ypothesi
qui est ex transumpto ad orationem sillogisticam
et ex hoc notatur quod auctor dicit fortasse
quia dicit ideo dicit fortasse quia non est sillogismus
ostensivus sed ad est concessio id est ex consensu
Similiter autem et in hiis hic ostendit idem
in sillogismo ex ypothesi qui est ad impossibile
et dicit primo similiter hoc secundo ponit differentiam
inter sillogismum ex ypothesi qui est ex transump
to et qui est ad impossibile tertio excusat se de
brevi pertractatione secundo ibi Differunt autem a predictis
tertio ibi Plures autem et diversi primo dicit quod similiter
est in sillogismo ad impossibile quia quo ad primum
processum non est sillogisticum et ideo hos non est
resolvere id est orationes sillogisticas re
ducere sed ad impossibile deducere quia quando accipitur
oppositum conclusionis tunc quando mittitur op
positum ut premisse dico ista est falsa ergo
una premissarum non potest esse ergo opposita ut
illa non est sillogistica oratio premissa licet quo
ad aliud processum unum alterum non est sillogisticum
ex condicione id est ex pacto de adversario con
cludere falsum et tunc dicit ergo prius fuit vera
et hoc non est sillogisticum Differunt autem
hic ponit differentiam inter sillogismum ex ypothesi
qui est ex transumpto et inter sillogismum ex ypo
thesi qui est ad impossibile dicit quod differunt quia
sillogismus ex transumpto semper fit ex concessis
adversarium sed sillogismus ad impossibile non con
quoniam sit falsum id est contrario non est ex
concessis quia ipse fundatur super hoc
principium de quolibet affirmatio vel negatio et quia si non
concedis dyametrum esse asimetrum
tunc erit asimetrum et tunc impares erunt
equalia paribus quod est impossibile hoc prius
est declaratum Plures autem

Hic excusat se de baius pertractare sillogismos ex ypothesi quia dicit quod plures sillogismi et diversi concluduntur ex ypothesi quos oportet notare vel diligenter considerare. Contra hoc dicit etiam in secundo huius nunc tantum de ipsis sicut materialiter et tunc recipiatur dicitur quod non est quia hos sillogismos non est resolubiles in figuras id est in orationes sillogisticas et propter quam tamen hoc sic diximus. Q

Queritur quod est ad capitulum Postquam autem declaravit de eis reductionibus in primo capitulo declarat de quarta reductione que est quo una figura reducitur in aliam in decretum et dicit primo primus terminus secundo scilicet ibi Si N. a nulli b. Primo dicit conclusiones universales affirmativas que concluduntur in pluribus sed una sillogistica in alia reducitur in alteram ut conclusiones in prima figura reducuntur in media etiam et licet non omnes quia secunda figura non concludit universalem affirmativam ut manifestum est in sequentibus.

Si N. a nulli b. Hic prosequitur et dicit primo reducit primam figuram in secundam et secundo in tertiam et tertio secundam in primam, secunda ibi Rursum que in tertia, tertia ibi Eorum autem qui in media sunt figura. Dicit primo docet reducere modos prime figure in secundam et secundos modos hic in prima. Eorum autem sillogismorum primo docet reducere universalem sicut celarent et secundo ferio ibi Similiter autem etc. Sed legatur similiter quia facile est. Id capitulum pro textu primo docet celarent quia dicit nullum b est a, omne c est b, ergo nullum c est a. Unus qui fiat secunda tunc convertere maiorem simpliciter dicendo nullum a est b, omne c est b, tunc hec secundam figuram. Similiter de ferio convertere maiorem in terminis erit secunda figura. festino

Eorum autem sillogismorum Hic docet reducere modos secunde figure in primam et primo docet de universalibus secundo de particularibus tertio ostendit quod baroco per non potest reduci ibi Si autem particularis tertia ibi Qui vero predicativum. Primo docet reducere cesare et camestres quia dicit nullum c est a, omne b est a, convertere maiorem et dicit nullum a est c, omne b est a, tunc erit prima figura. celarent Tunc probat camestres dicens si maior est predicativa. Dicendo omne c est a nullum b est a convertere minorem et facit transpositionem et ideo dicit autem primus terminus propositionibus est c id est extremiore dicit si maior dicit ergo nullum a est b omne c est a est figura prima. **Si autem particularis** Docet reducere particulares et dicit si sit particularis modus ut festino iste solus reducitur dicendo nullum c est a convertere illam nullum a est c, aliquod b est a, tunc erit ferio. Tunc dicit quod baroco non potest reduci per conversionem quia si maior convertitur hoc certum in parte et ideo tunc erunt ambe particulares ex quibus nil sequitur. Sed reducitur per impossibile sicut prius docuit. **Rursum qui** Hic docet reducere primam figuram in tertiam et primo facit hoc secundo eos reducit in primam. Eorum autem sillogismorum Primo reducit darii secundo ferio ibi Et si privativa sit etc. Sed legatur similiter. Primo dicit quod omnes modi qui sunt in tertia non reducuntur ad primam etiam hoc dicit propter bocardo sed omnes qui sunt in prima figura per particulares modi reducuntur in tertiam et declarat primo in darii arguendo sic omne b est a, aliquod c est b convertere minorem in terminis dicendo aliquod b est c tunc b utrobique subicitur et erit tertia figura. datisi

sim^o de ferio nullu b e a ad q e
b convcte illa sim^r mitis tunc b e
mediu · Eorum autem fillorum
hic reducuntur tertia in prima et dicit primo
dicitur q possunt reduci et secundo q non
possunt reduci tertio mixtam conclusionem 2^a in
81 autem particularis sumatur 2^a in maiori quam
ad resolutionem dicit primo primus inter tertium
2° docet reducere et primo darapti
2° datisi 3° dysamis 4° feriso
et legatur tota sic primo dicit quod omnes qui sunt
in 3^a figura reducuntur in prima et tamen
unus non sicut bocardo tunc similiter
docet reducere darapti et datisi
quia dicit omne q est a omne q est b con
uerte minorem in parte tunc habes pri
ma figura darii tunc ponit disamis
quia dicit aliquod q est a omne q est b primum tamen
pondum b i fiat transpositio et particularis propositio
conversa mitis dicit omne q est b ad
a est q et convcte conclusionem et hic sic fit
disamis tunc ponit felapto quia dicit
nullum q est a omne q est b converte il
lam et dicit aliquod b est q tunc erit fe
rio · tunc ponit ferison tunc dicit de illo
modo quod non potest reduci quia dicit si particularis
est probata sicut in bocardo tunc non
potest fieri reductio salva propositione
sicut bene patebit postea · Manifestum
quoniam d · maiorem est ita quod fere semper
hic solo tertia est ad minorem propositionem com
si maior est conversa tamen ipsa altera tertia
est minor per suppositionem sicut in celarent
et disamis · Eorum autem hic do
cet reducere media in tertia figuram
et primo docet reducere mediam in tertia
et 2° tertiam in media · Qui autem exc
erta primo dicit quae resolvuntur et 2° dicit quae non

Manifestum autem et legatur simul primo dicit modo
di hec figure aliqui redeunt in tertia a
liqui non · quia cesare festino reduci quia dicit
nullum b est a aliquod q est a vertitur conversum
mitis dicit ergo nullum a est b ad a est q
ita erit 3^a figura quia a est medium quod u
triusque subicitur sed quum maior est universalis
affirmativa sicut in baroco tunc non fit
resolutio quia si maior convertetur fieret
particularis et tunc esset inutilis coniugatio
Qui autem exterius hic do
cet reducere tertiam figuram in mediam
et primo docet in ulibus 2° in particularibus
3° mixtam conclusionem 4° epylogat 2^a in
81 autem particularis 3^a in maiorem quoniam q
in Quoniam autem primo dicit modi qui sunt
in tertia reducuntur ad mediam quoniam ad
modos probatos aliquos et tamen in nunc
feriso dicit nullum b est a aliquod b
est q · et omnis probatio in felapto tunc
per conversionem utriusque propositionis est media
figura quia dicta de primo nullum a est b
aliquod q est b ita erit media figura similiter
dicta nullum a est b aliquod q est b · quia
convertitur universalem affirmativam in parte et tunc
erit media figura tunc dicit si particularis ne
gativa sicut in bocardo tunc iste modus
tertie non potest reduci in mediam quia
particularis negativa non convertitur · Mani
festum tunc in hac conclusione dicit iste modi
qui non resolvuntur mixtis figuris
sicut bocardo baroco nec in prima
possunt reduci per conversionem sed tamen
clauduntur id est perficiuntur per impossibile
hoc totum visum est prius tunc epylogat
sicut patet extra ¶ ad capitulum

Dixerunt autem · Postquam auctor
declaravit de reductionibus hic

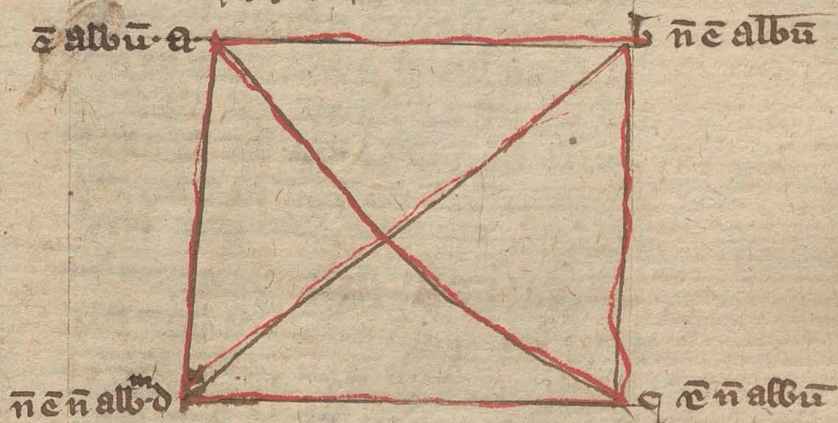
Aut remoz erroes q[ue]ruda[m] q[ui]a aliq[ui]
uolut q[uod] p[ro]p[ositi]o neg[ati]ua p[re]d[ica]ti fiti [et]
p[ro]p[ositi]o affir[mati]ua p[re]d[ica]ti infiti eent ide[m]
hoc aut remoz di[cit] p[rimo] p[re]mitt[it] er
rore quorunda[m] et 2o p[ro]bat [et] lim
ee q[uod] d[icitu]r i Reg[ul]a e[st] negatio p[rim]o d[icitu]r
d[icitu]r aut in[ter]endo et d[e]struedo
i in argu[men]to affirmare et negare
opinari ide[m] ee e[st] no[n] hoc [et] n[on]
ee hoc i[d est] diff[init]a p[ro]p[ositi]o p[re]d[ica]ti finiti
sic no[n] e[st] hoc et p[ro]p[ositi]o affir[mati]ua p[re]
dicati i[n]fiti sicut ee no[n] hoc q[ui]a
no[n] e[st] ide[m] n[on] ee albu[m] [et] ee n[on] al
bu[m]. Reg[ul]a est negatio sic
[con]seq[uenter] et di[cit] p[rim]o p[ro]bat p[ro]p[ositi]o[n]em neg[ati]
uam p[re]dicati finiti no[n] ee ide[m]
cu[m] p[ro]p[ositi]o[n]e affir[mati]ua p[re]dicati i[n]fiti
et hoc p[rim]o fac[it] mi[n]us mdefiitis
2o facit hoc mi[n]us accepti. vlt[erius]
i Et i[n] plibus quide[m] quor[um].
ista d[ebet] ee p[ost] dic[t]o [et] tu[n]c a[d] se
cunt et di[cit] p[rim]o p[ro]bat q[uod] no[n] sit
ide[m] 2o o[st]ndit quo[mod]o se h[abe]nt s[ecundu]m quas
i huc aut h[abe]nt ordine di[cit] i q[uia]
hm q[uod] p[ro]bat q[uia] voibus istas
no[n] ee ide[m] d[ici]m[us] e[st] exp[on]ere p[rim]o i
cipiunt voes s[ed] Rato a[utem] h[oc] [et] t[er]
cent 3 voes d[e] hoc n[on] e[st] in[us] 2o i
Ro a[utem] hui[us] 3o i Neq[ue] ee no[n] e[st]
te [et] i amp[lius] e[st] no[n] albu[m] p[rim]o in
tendit sic argue q[uan]n aliq[ue] p[ro]p[ositi]o[n]es
sic se h[abe]nt q[uod] sunt eede[m] s[ed] ista e[st]
n[on] albu[m] no[n] e[st] negatio hui[us] p[ro]p[ositio]
nis affir[mati]ue e[st] n[on] albu[m] s[ed] ista e[st]
ei[us] neg[ati]o s[ed] no[n] e[st] albu[m] [er]go iste du[e]
s[ed] e[st] no[n] albu[m] [et] n[on] e[st] albu[m] no[n] sunt
ide[m]. Ratio huius sic p[ro]
bam vom ul[terius] p[ote]st ee p[ri]ma uel

p[ote]st ee 2a vo [et] co[n]firmatio voi[s]
p[ri]me q[ui]a hic d[e]ducit et d[e]clarat
maiore[m] s[ed] ista q[uod] e[st] no[n] albu[m] n[on] sit
negatio ei[us] q[uod] e[st] albu[m] [et] in tu[n]
d[icitu]r sic p[ro]cede[re] accipia[m] exe[m]pla p[ro]
te p[ote]st ul[terius] p[ro]p[ositi]o e[st] ambu[la]re p[ro]p[ositi]o
e[st] no[n] ambu[la]re et ee albu[m] [et] ee
no[n] albu[m] ille h[abe]nt se p[ro]p[ositi]o[n]a[liter]
et exa[m]p[lum] p[ro]p[ositi]o[n]e scit bonu[m] scit n[on] bo
nu[m] [con]t[ra]p[ositi]o[n]a[ntur] se h[abe]nt tu[n]c q[uan]
sic intendi[t] argue q[uan]n due p[ro]
p[ositi]o[n]es sic se h[abe]nt q[uod] vna e[st] oppo[sita]
affirma[tio]ni alia n[on] iste no[n] possu[n]t
ee ide[m] s[ed] ista e[st] no[n] albu[m] stat
cu[m] ista e[st] albu[m] ul[terius] p[ote]st ambu[la]re
et p[ote]st no[n] ambu[la]re h[abe]nt se p[ro]p[or]
t[i]o[n]a[liter] s[ed] ista no[n] p[ote]st ambu[la]re e[st]
oppo[sita] affir[mat]i[on]i q[uod] e[st] p[ote]st ambu[la]re [et]
a[lia] no[n] q[uod] e[st] p[re]d[ica]ti in fiti q[ui]a non
p[ossu]nt ee ide[m] q[uo]d ista voe sic p[ro]ce[ssus]
q[uod] p[rim]o po[nit] q[ue]da[m] ex q[ui]b[us] habet[ur]
maio[r] 2o remoz dubiu[m] 3o po[nit]
maiore[m]. p[rim]o resumit maiore[m] 2o i
Nam scit bonu[m] 3o i Si s[ed] no[n] po
tens. 4o i Quemadmodu[m] d[icitu]r n[on]
eq[ue] se[quitu]r simi[liter] ex q[ui]b[us] h[abe]t[ur] maio[r]
iam d[i]c[t]a sunt tu[n]c in p[ri]mo dubi[um]
q[ui]a a[lia] d[icitu]r ee albu[m] [et] scit n[on] bo[nu]m
no[n] h[abe]nt se p[ro]p[or]c[ionaliter] q[ui]a hic p[rim]o n[on]
vltim[um] s[ed] i p[rim]o n[on] adiectiui scit.
aut d[icitu]r na[m] n[on] d[icitu]r sim dicas scit
bonu[m] ul[terius] e[st] sciens bonu[m] vn nich[il]
differt siu[e] in plicet[ur] n[on] vltim[um]
ul[terius] explicet[ur]. tu[n]c po[nit] maiore[m]
q[ui]a d[icitu]r si eent ide[m] tu[n]c co[n]dicio[n]es
simi[liter] eent ut vn[a] p[ote]st ambu[la]re
[et] p[ote]st n[on] ambu[la]re p[ossu]nt sil[iter] i[n] ee
s[ed] no[n] p[ote]st ambu[la]re [et] p[ote]st n[on] am
bulare no[n] p[ossu]nt simi[liter] in ee q[ui]a

affir[matio] [et] neg[atio] n[on] p[ossu]nt

affirmatio et negatio non possunt simul in esse ei-
dem / tamen transgressi mare de quadam modo
non scire bonum et scire non bonum
non sunt idem / neque esse non bonum et non
esse bonum neque propositum si unum sit
et alterum potest esse / sed sicut ista non
possunt se simul compati. **Nec esse**
non equale hic ponit secundam rationem
vel 3am. Cum duo sic se habent quod unum
contrariatur ad aliud non / ista non possunt
esse idem / sed ipsi esse non equale contra-
riatur ad sic inequale / quod non contrariatur ipsi
non esse equale / eo quod non omne quod est
vel est equale vel inequale / quia in est medium
quia illud esse equale et non esse equale est medium
sed omne quod est aut est equale aut est non
equale. quia non equali contrariatur inequale sed
alteri non **Amplius** hic ponit tertiam rationem
et in tantum sic arguit. Cum duae
propositiones sic se habent quod ad unam sequitur
affirmatio ad aliam non / non possunt esse idem
ad propositionem affirmativam predicati infiniti sequitur
affirmativa predicati finiti / et ad aliam non sequitur
ergo non possunt esse idem. minorem declarat in
littera in terminis compositis / et dicit in terminis
compositis quando plura adduntur ex parte
predicati / unde dicit adulta est lignum non
album / sequitur ista / ergo est lignum / sed adi-
lla non est album lignum non sequitur ergo est
lignum / quia negatio proprie est a albo
et ligno quia in ista est / quod est quod est est bonum
negatio non est ista / est non bonum. si ergo
de qualibet affirmatio vel negatio tunc oportet quod hec
affirmationis est album. sic ista non est
album. unde dicit quod ista est non album
aliquo modo est affirmativa et hoc dicit aliquo modo
quia bene habet negationem in substantia sed non
negationem. tamen concludit ex quo omnis

affirmationis est negatio et ista est non bonum
aliquo modo est affirmativa / oportet esse
negationem et ista est eius negatio
scilicet non est non bonum **Quia vero hunc
ordinem** hic movet ordinem quo se ha-
bent ad consequentias et dicit primo disposicionem
figuram et 2o ordinem quo se habent ad
quantitates. **Omnium ergo ierit** primo
disposicionem figuram quia dicit fiat figura
quadrangularis cuius primus angulus notetur
a in quo scribatur est bonum. alius sit
b in quo scribatur negatio predicati finiti
in 3o angulo c scribatur affirmativa predica-
ti infiniti scilicet est non bonum in quarto d scribatur
negativa predicati infiniti scilicet non est non
bonum / ut patet hic in ista figura

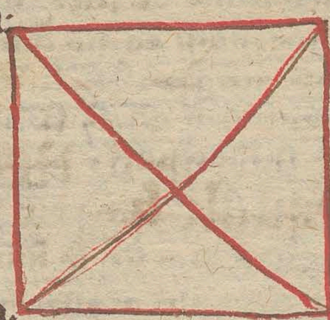

Omnium ergo ierit hic
dicitur ordinem quo se habent secundum quantitatem
et dicit primo ordinem quo se habent ad consequentias
et hoc in negativis 2o ordinem hoc idem in pro-
ualis [illegible] **Similiter autem se habent**
primo ordinem quo se habent ad consequentiam
affirmativa predicati finiti et affirmativa predicati
infiniti / 2o ordinem de aliis ibi **Ergo autem**
primo dicit / omnium in erit a b angulo a
ibi de quolibet affirmatio vel negatio / et nullo idem
in de nullo simul vere vel false / et a
c et d. in et verum est dicere quod de quolibet.

simili

affirm° ul' negatō / et nulli simul
eidē / tunc pcedit sic ista ē affirma
ē albū / mō l' negatio eius erit b si
cut nō ē albū / ul' q ē nō albū
sz nō q g° b / tunc antes loq° dcō
sequit / illa q ē in q ordine ; in ho
consecut° se / qz cui m ē c / et b nīte
ē omī in eē / qz si um ē dice nō
ē albū / z verū ē dice ē n albū
vn ad ista ē n albū / bn se nō
ē albū / sz ad b i. ad ista in ho
angulo nō semp se° illa m z° a
gulo / qz si sic / tunc cxūo sequre° fm
qz ista ē ūa lapis nō ē lignū
albū g° lapis ē lignū n albū
ista ē fl'a / qz q omīo n ē lignū
nō erit lignū albū / ul' n alb
ū / sicut lapis omīo nō ē lignū
io nō pt eē lignū nō albū / vn
in tīs simplib; vna bn se° ad a;
sz i cōpositis nō / vn ad affirmaz
pdi infiti / se° negua pdi fiti
~~Econverso autem~~ pbat dalus
qz pbat q ad affirmaz pdi fiti
sequit negatiua pdi in fiti / sic ad
a seq° d / et hoc pbat q n seq°
d. ad q / sz nō q / qz iste ē albū
et nō albū / n ptn sunt eē
vere / g° nō ē nō albū / sz dq q
ad d n se° a / sp in tīs compositis
qz tunc cxūo sequre° flm / qz ista ē
uera lapis nō ē lignū nō alb;
si g° se° g° lapis ē lignū albū
qz ad a seq d vn ē / sz a seq ad d
nō vn ē palam g° qm a z q
nulli eidē in sunt / sz b et d pnt
in eē eidē / qz cū illa lapis nō
ē lignū albū cū ista stat lap

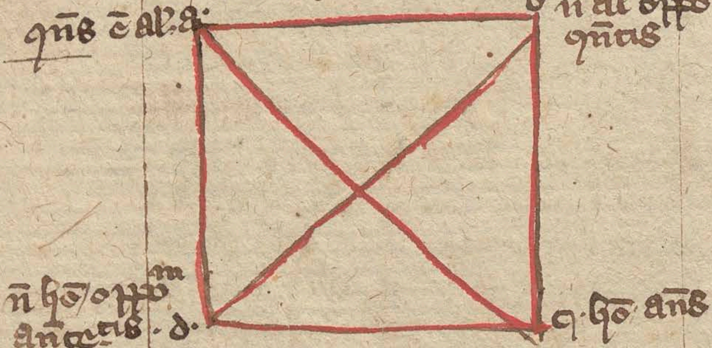
lapis nō ē lignū nō albū ē
hoc ē um in tīs compositis et

~~Simil' et se hnt~~ hic apoz negu
pbat pdi fiti eodē mō se hre
cosequenaz ad apom affirmaz pdi
in fiti i puatis / et dispo; fiti az
fit puus / vn ē eqle sit a / nō ē
equale sit b / ē in equale sit q / n ē
ineqle sit d / mō / tunc ad affirmaz
pdi puati se° negua pdi fiti
nō eq° saltē i omnibus tīs / z ad
negaz d' pdi° puato se° affirma
pdi fiti sicut pz in fi° sup scripta
~~Et in pluribus~~ hic p; idem
acitio apones ules / vn ia pbanq
q apo affirma pdi in fiti / nō ē ea
dē cū negua pdi fiti in tīs in
definitis / hic pbat hq in tīs ulibus / 1°
in pli. 2° in sing° / z° oq q n ē eid'
moq sillogi hanū apōnū 2° i 8° l°
a' z eius 2° i ~~Nm aut palam~~
p° dq z in plib; i sim' ē distis p
pōibus accepti cū signo uli l' pti
tunc addq ari° quidē quorz hūs
in ē sillis nō mō in ē i supposito
q pdtū / ut albū in sit aliquib;
et aliq; nō in sit / tunc apō negua
pdi fiti erit ūa / et alia ē fla
vn dq oē al' ē albū / et oē aial
ē nō albū / ambe sunt fl'e qz ll'pom

est quod album alicui non inest sed ista
non omne animal est album est vera sed
ista omne animal est non album est falsa
et auctor accipit primo in pluribus dicendo omnia
alia sunt non alba et tunc in terminis
sit patet in littera. Unum est in quo termini plu
rales in textu et singulares dicunt quod non
est unus. **Quod autem palam**
hic ostendit quod non sit idem modus sil
logismi et primo resumit quod prius dixit
secundo probat. **Et haec quidem affirmativa** primo dicit
quam autem palam ex dictis est quod ista non est
album et est non album non sunt idem.
Et haec quidem hic probat pro
bando quod non sit idem modus sillogi
zandi apponitur et dicit primo probat hoc
magis in generali secundo in speciali secundo ibi
Sed verum quidem dicere et legatur sic
dicit quod una est affirmativa et alia negativa
non non potest esse idem modus sillogi
zandi utrobique et addit unde quando quis est animal
non est album et pro hoc auctor vult quod
non dicit sum tu accipias istas appo
nes cum modo ita quod dicas non est album
vel contingit non esse album et contingit
esse non album ad hoc scilicet non potest esse i
dem modus sillogizandi tunc infert probat
in speciali ostendendo quod non sillogizatur
affirmativa predicati in tertia unde dicit quod
unum est et idem est modus sillogizandi huius
quod est affirmativa predicati in tertia sicut quod est
affirmativa predicati tertia ut et cuius quod est est al
bum et est non album unde affirmative ostenditur
dum per primam figuram vel quo ad primum
modum barbara vel quo ad tertium
darii unde auctor dicit non eius quod est ve
rum dicere album hoc non est verum
dicere quam non est album in eodem modo
sillogizatur vel quod non est idem dicere non est
musicum album et est musicum sed est
musicum album et est musicum non al
bum eodem modo sillogizatur eo quod est pos
sumus in propositio hoc quod non in utraque affirmativa
non est musicum in homo non est musicus
concluditur negative secundum doctores et modos
secundum celarent in prima figura vel secundum cel
are camestres in secunda figura et
in hoc terminatur primum capitulum
Simpliciter autem hic ponit aliud capitulum
in quo probat illam rationem. Cum ad ...
quentis sequitur oppositum antecedentis propter quam fuit
bona consequentia prius usus est unde aliquando
dicitur quod auctor iam fecit mentionem de qua
in media nota propter rationem generalem de quo
et dicit primo primum rationem quod membra et
secundo probat ista membra tertio facit obiecti
onem quae dicta secundo ibi **primum autem quia** tertio
ibi **accidit autem aliquotiens** primo auctor
quod disponit figuram et supponit quod a et
b contradicant ita quod a sit antecedens et b sit
oppositum consequentis et ulterius suppo
nit quod c et d contradicant ita quod c sit antecedens
et d sit oppositum antecedentis hoc supposito
tunc auctor dicit a et b non contingunt
simul inesse propter hoc sed quod debent esse
contradictoria sed unum exiguntur omni inesse
et c et d simul sint contradictoria ideo
dixit unum tunc dicit secundo quod a sequatur 1
ad c et non convertatur et ad b sequatur
d et non econverso tertio dicit quod a et d contin
gunt eidem inesse in ... 3
et c non et propter maiorem evidentiam
accipiantur in speciales primo sit animal quod
sit consequens a dum sensibilis non animal b
quod sit oppositum consequentis tunc homo quod
sit antecedens et sit c et oppositum antecedentis
d sit non homo ad hominem sequitur animal

et nō eq° simr a d b sicut ad non al' seq² nō hō / et nō eq° simr a et d pnt simł stare sic aial et nō hō · sz b et c 1 nō aial et hō nō pnt simł stare / et hoc pbat et sic ista figura

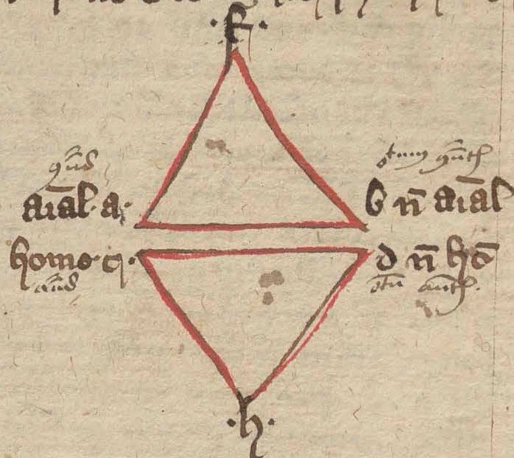

Primū ergo · hic psequitur pbando illa mēbra et p° pm / 2° sm 3° 3m / et° 4m 2ᵐ 1 Rursū q̄rā et 3ᵐ 1 B autē et c 4ᵐ 1 Maᵐ ē s° p° pbat q ad b sic ad nō aial se² d · sic nō hō et hoc pbat ual de scalis et b'lutē q2 d et ad n̄ aial se² nō hō uel sz hō nō pt ^hō sequi ad nō aial eo q c 1 hō i fert a 1 al' si s° hō staret cū n̄ ali · tunc et al' q2 cū quocūqz stat ans et q̄ns et s° sequeret i poss^le · s · q duo contradicto simł starent · s · aial nō aial q̄ ftm ē et i poss^le maᵐ ē s° q̄m d se² b et eq̄ualia sunt expsse habē cū q̄cūqz stat ans et q̄ns · et q̄q̄ stat cū an^te et q̄sequnte Rursum ergo ē a · hic pbat q ad a sic a d al' nō seq² c sz eq° d et rursū q ē a nō couti c 1 a d a nō se² c et hoc pbat q2 c et d sunt contradicto s° oz q uł c uel d omni insit

exnecā^te sz c nō / s° d sunt au^tes suppo^s q dicas si aial ē g° hō ē ista q̄ n̄ ē bona q2 accipias i^d et signa hoc rōe cui^s hō nō sequi² ad aial et sic eq^s nō r° h^s aial pt stare cū nō hō q2 equ^s ē nō hō · et cū illo nō pt stare c sic hō B aūt et c · hic pbat q oppoᵐ q̄ntas et ans nō pnt simł stare · d · b ut nō aial et c n̄ cōtingunt eidem a · omi̅ · sonu̅ nō se² ad ad et pbat eo q seq² a ei q ē c 1 p tanto q ad hoiem se² aial si g° n̄ aial staret cū hoie et staret cū alī et sic seque² i poss^le q2 contradicto simł eent sic al' nō aial Maᵐ cū est igitur · hic au^t pbat q ad oppoᵐ an^tis n̄ seq² oppoᵐ q̄ntis sic n̄ aial nō se² n̄ hoiem · vn̄ nō q nō hō ē de rīg q̄ns · q̄ n̄ al' · q2 quāto t̄s ē gn̄alior et si add² ei negacō i^ts t̄s erit spālior / sz quāto t̄s ē specior et si add² ei negacō i t̄s erit gn̄alior sic s° hē² q nō hō ē magi q̄ns q̄ nō al' et ulta pbat peundē modū sic pbauq / q ad al' nō seq² hō q2 d^s ad d nō seq² b · tunc i nun̄c pbatoz eo q a et d pnt simł i eē vn̄ pba sic omi̅ ai ē uel a uel b i^ta sunt contradicto et oz omi̅ i eē ex necā^te mō signa i^d i quo n̄ hō excedat nō aial et sit equus mō a i q^m ē aliu^s pt stare cū d · s° oppoᵐ q̄ntis sic ē b nō pt stare cū opposito an^tis / nu^s se² ad ipm cū a q ē contradictoᵐ ad b stet cū d · nō contradicto n̄ pnt

simul eidem inesse ut manifestum est
Neutrum hic obicit contra iam dicta
dicens primo primum quo accidit falsi secundo po-
nit illorum 3o solvit 2a ibi Sumatur
enim necessarium 3a ibi Non enim fortasse primo
dicit contra hoc quod dixerimus s. quod quando ad
antecedens sequitur consequens tunc ad oppositum consequentis
sequitur oppositum antecedentis et non econverso contra
hoc dicit quidam quod est ad oppositum antecedentis
sequitur oppositum consequentis ita quod ad d sequitur b.
quod falsum erat secundum nostram doctrinam
Sumatur hic ponit rationem illorum ad
hoc et arguit secundum dicta priorum dicens quod si-
ant duo trianguli quorum bases co-
niungantur et alii notantur ...
modo in angulo primi trianguli istius
scribatur a et in opposito latere scribatur
b et super in uno scribatur f. in
2o triangulo inferius scribatur c in
alio latere scribatur d. in uno in fine
scribatur h. modo de primo triangulo dicit
quod a sit consequens b oppositum consequentis f autem
sit oppositum ad a et ad b sed in 2o triangulo
angulo ... sit antecedens d oppositum antecedentis
h sit oppositum ad antecedens et ad oppositum
antecedentis modo dicit ex hoc ad c scilicet a-
cedens modo omni inest vel vel h quia
ista sunt contradictoria similiter omni vel est
est h vel b sed a et b non possunt in-
esse f. ergo ad h sequitur h modo tunc
ultimus quia ad h non potest sequi b quia sunt
opposita habet iam quod ad h sequitur h.
si ergo ad c sequitur a i. si ad antecedens
sequitur consequens tunc ad oppositum antecedentis
sequitur oppositum consequentis sic ad d sequitur
b ergo a primo ad ultimum s. ad c sequitur
b. quod falsum est quia ad non est non bonum

non sequitur non est bonum sicut patet in hac figura

Non autem hic arguit solvit istam ra-
tionem dicens quod non forte necessarium est a
et h omni inesse unde h non est negatio
ipsius a quia boni negatio est non bo-
num vel non bonum non est negatio
non boni i. eius quod est non est non bonum
unde falsum dicit et falsum accipis tu quia
primo accipis h ut unam negationem ad a
et ad b quod falsum est et tunc ulterius quando procedis
d necesse est h vel b omni inesse et ac-
cipis h ut est duplex negatio et tunc ac-
cipis oppositum oppositi unde sic patet ab-
solute necessarium ad a tunc forte sequeretur
sed id non est similiter est exponere h in 2o triangulo
In hoc expositio primi libri priorum in-
quisita est ... in est ...

Incipit expositio 2i libri

Inquiremus hic prosequitur de
predicatis silli ... que ... predicatis
cum ... silli et dividitur primo quoniam ...
... quedam que dicta sunt in primo libro
2o ... ibi Omnes autem ... ex-
tra Quoniam autem hic pro-
sequitur unde in isto libro ... in ... de

et 2° assignat causam specialem de omnibus

de partibus silli quod tamen est dicte in quo
possit conclusiones sillis etc. dicit primo de his
de partibus 2° docet omnia argumenta
conclusiones reducere ad unam 2a ibi Cum autem
continuum extremitatis dicit primo dicitur de
partibus silli 2° declarat de accidentibus ipsis
sicut de potentia in primo 2a ibi In princ
autem si vellemus fere omnia dicere dicendum
est tamen primo postea dicerent in sex partes
secundum quod declarat de sex partibus silli quarum
prima est quo una conclusio sillogizatur
multas medius 2a quo ex falso sequitur
verum 3a quo sillogizatur circulariter 4a
quo convertitur 5a quo est sillogizare
per impossibile 6a quo est sillogizare ex
oppositis / partes patebunt in processu
sufficienter tamen notum volentibus dicendum et
dividitur quia primo autem declarat de parte silli
quae habet ex compositione premissarum ad
conclusionem et hoc vel premisse sunt con
passibiles 2° quia sunt incompassibiles
2a pars est in ultima parte adhuc dicit primo
declarat de parte quae habet ex compositione
sue ad premissas conclusionem 2° ex quo declarat
de parte quae habet ex compassibilitate
conclusionis ad premissas 3° quae habet
2a ibi Ex quibus igitur 3a ibi
Contingit autem unum dicit quod una pro
testas includit sillim consimilem pro
impossibile sicut illa quae habet ex compositione
sue premissarum ad conclusionem dicit primo
primus intentum 2° dat causam cuiusdam
dicti 2a ibi Nam alie quidem propositiones
sunt plana est quia de modo sillogizandi
quaedam sunt universales ut barbara et ce
larent quaedam particulares universales primum in
plures conclusiones particulares autem affirmativa
in plures sed negativa in solam conclusionem
Nam alie quidem hic
assignat causam iam dicti etc. dicit primo assig
nat causam universalem de omnibus et postea causam
est conclusio 2a est secundum alternationem 2a ibi Est
autem de universalibus dicit primo dat causam iam
dictorum 2° removet dubium 3° dat
exemplum 2a ibi Conclusio autem 3a ibi Ut si
ostensum quod reliqua quaedam causam in
Est ergo quoniam causam iam dictorum est quod universales
sillis concludunt plures conclusiones causa huius
est quia propositiones negative universales convertuntur
simpliciter et quando convertuntur tunc est alia conclusio
priore similiter universalis affirmativa convertitur in
particularem similiter particularis convertitur sed negativa
non declarat in terminis est ergo quoniam conclusio
sic unum habet per quem ratio sillis
qui potest concludere conversam etc. con
vertentem et quod concluditur ante et quoniam
tunc removet dubium quia aliquis crede
ret quod particularis negativa non non conver
teretur quia non habet terminum et predicatum
hoc universales ratio quia dicitur quod non est con
clusio est aliter de aliquo id est sed terminum
et predicatum et ut sint non impedit con
versio / sed contrarium quia non oportet quod
sit non in est alicui quod et a non est quod
dam aliquod non est homo non sequitur ergo quod
dam homo non est aliquod / et universalis postea exemplum
2° et ponit exemplum duplex et patet extra
et tunc in ista littera magis ponit ex
de quaestione universalis negative ratio dubium
quia aliquis crederet quod ista nullum b
est a et nullum a est b essent una propositio
hoc removet quia dicit quod differunt a priore
sicut universales ut sibi contradicere quia prius intellectus
de sillo circulariter dicitur quod convertens et con
versa sunt una propositio quaedam quod universales
hoc intelligitur quo ad quantitatem et qualitatem
sed tamen non sunt una propositio quo ad compositionem
Est autem de universalibus

Hic ponit casus speciales et primo de uni
bus 2o de particularibus, ibi In particularibus autem.
dicit primo ponit casum specialem in prima figura
2o in 3a ibi in 3a autem. dicit primo premittit
intentum 2o declarat per ex. ibi nunc si
ab conclusio casus magis specialis est sub al
ternatio quia dicit quod aliquid est in uniuersalibus propositi
one id est quod est sub maiori ponitur in conclusione
et sub quo continet si uero ponitur id quod est sub
minori extremitate et id quod est sub me
dio ponitur pro minori extremitate tunc
fiunt conclusiones. Nunc si A B hic
non permutatur et primo in assertiuis 2o
in negatiuis 2o ibi similiter autem et in letitia
simul.

In particularibus autem. Hic ostendit quod ce
tera in particularibus sunt sicut in uniuersalibus sed quod
sillogismus non potest in plures conclusiones et
dicit primo ostendit hoc in prima figura 2o
et idem in aliis figuris 2o ibi Similiter
autem et in aliis primo dicit quod in particularibus
in hiis quae sunt sub continentur per hoc spe
ciales conclusiones id est quod accipitur sub minore
extremitate hoc in particularibus non potest fieri quia
minor est particularis non accipere conclusionem
quae est particularis cum conuersa minoris quae
est particularis non potest ostendere minorem
unde non fit sillogismus per ea quae supra sunt
sed forte alio modo potest ostendi maior
sed dicit quod sub medio potest accipi aliquid
et fit sillogismus dato omne B est A. ad
quod est B iam sub B potest fieri sillogismus sed non
sub quo. sed non per sillogismum positum sed semper particularem

Similiter et hic ondit idem esse in aliis figuris quod dicit quod similiter est in aliis figuris quod hoc in principiis non fit sillogismus sicut in 2a in festino unum quod licet hoc sunt non est in parte quod animal non inesse extremitas alterius a hic in bonum potest necessarium alium de aliquo vel similiter medius potest accipi aliquod sed ut sic non fit sillogismus per suppositas propositiones sed per alias unde sufficit quod in multis sic in cesare camestres licet tali forma et dispositione potest sic conclusio quia minus in particulari

Est ergo sic se hic. Iam actor declarat de una parte quod sunt quando sillogismus potest in plures conclusiones quod tamen respexit ad aliquod ad sicut ad conversionem ut ab alteratione hic declarat de 2a parte quod in alia extra comparatione conclusionis ad premissas scilicet quando non dicit quod extrali comparatione conclusionis ad premissas sumatur duplex quod una est conclusio quod sumatur ex comparatione qualitatis conclusionis ad qualitatem premissarum sic quod ex veris sequitur tamen verum et ex falsis verum 2a conclusio fit ex comparatione sive conclusionis ad formam premissarum primo sed declarat de primo 2o de 2o in Circulo autem declarat primum primi et conclusiones de premisse consequitur eas in primo sed dicit primo primus combinationes vel diverses conclusionis in exiguis sed in est similiter per combinationem est quod quando sic est se hic propositiones ex quibus sequitur conclusio quodque ambe sunt vere quodque ambe falsae quando quia a b est vera quando autem falsa a b hoc conclusio a est vera a falsa ex necessitate. Exveris ergo hic autem consequitur conclusiones primo est quod ex veris impossibile est falsum sillogizare sed ex falsis

verum iste sunt due conclusiones tamen falsa quod ex falsis non sequitur verum propter quod in sed propter quia quod a hoc sic dicit Primum ergo hic consequitur probando illas conclusiones et primo primam 2o 2am 3o 3am 2o in Exfalsis autem 3o in maiori est igitur dicit primo probat quod ex veris non potest sequi falsum tamen affirmatius 2o inequalius 2o in Similiter autem se hic dicit primo facit hoc 2o removet dubium in Non autem quando positum est primo dicit minor est quod non est sillogizare falsum ex veris et tamen probat et debes intelligere quod autem per ea declarat intelligere verum per non esse falsum tamen dicit si a est b est in si verum est esse a et b supposito quod ad antecedens sequitur consequens quia si non tunc idem erit verum et non verum quia si non tunc si b non est non a si consequens non est verum nec antecedens quia ex opposito quantitatis infertur oppositum antecedentis et tamen dixisti prius si a est b est in quod antecedens esset verum si enim dicit esse falsum sic idem erit verum et falsum quod ipsi essent contradictoria et ita breviter probat autem. Non oportet hic removet dubium quod est in primo sepe removit quia dictum est si a est b est aliquis putaret quod ex uno aliquod sequitur hoc autem removet non a dicit quando a positum est unus terminus aliquo uno existente quoque in quantum extrato ex uno aliquod sequitur non quod quoniam existente hic est conclusio quia oportet sic ad minus ex duabus propositionibus et terminis tribus et tunc potest sillogismus si verum est omne b est a et verum est omne c est b et tunc conclusio est vera sed omne c est a unum sillogismus non sequitur ex uno aliquod sed ench... in consimile Similiter et hic ondit particularem et vere eodem

mo ee in puatis dcs q si ppones
aliq sunt puate et uere to nunq
seqr g fla exilis sic ns tamen ius
Extremis aut sic pbat ha
conclom et po in p figa a 2o in
ha 3o in 3a 2a i In media a figa
2a i Eni aut in postma figura
dr p pmis combinacoz 2o pseqr 2a i
Inlic n a po dcs ex flis erit sills
veru ulssp flis t vna exnte ua
et alia fla hac a no ulibz i am
babus exntibus ulis no erit fla
coclo sz si 2a ppo i. maior silliq si
et si tota silliq fla tc seqr uera
q no aut tota ulibz pq ee fla
qr dicat + exflis i pte + seqr gclo
uera Inlic n u sic pseq illa
mebra pbando q p i mod vlibz
2o in modis ptibz 2a i In ptibz
aut sillis dr po os q exflis se
veru. qn ulssp in toto e fla 2o
ondit ide qn in ulssp pte e fla
3o qn vna e uera alia e fla
2a i Simr a ondez 3a i Si aut
alea ponat fla. dr po pbs pmu
in mo affirmo 2o i mo negtuo sic
inclarenz 2a i. Simr aut et si p
uata sic sills Et no q aut uo
lens pbare exflis sequi veru
semp po pmi veritate gclois + p
mutaru. et tunc conuenit eas p
ponit ista coclom. vam a isic omi
q f ome q e a sz coru q sunt b
nlli an sic a phoc inuit maiore
uera et mnora ddo nlls lap e
aial. nlls ho e lapis tunc sequr
coclo g nq ho e al mo aut dic
couerte istas ppoes et dicat ois la
pis e al. ois ho e lap tc seqr g

omis ho e aial et sic exnslsp i
toto flis cons uera gs Simr aut
sic aut ps ide i mo negtuo sic i
eclarenz. et dcs simr e si eq pua
tiuus sills et inuit vera gcloez
in sic n a nlli q. et vna negtuo i
sr fluit et tunc inuit q debz fiei
sills inclarenz qz dcs nz b a maior
sic negua. ddo nullu b e a sz b.
omi sp q in sic. ddo ome q e b tunc
aut dcs accipiant ide st. et ho p
nat q une os. et tunc in aut ponit
ppones ambas negtuas ueras ddo
nm al e lap ois ho e al g nq ho e
lapis mo aut ds qz sic hinc q de
omi inte sumat nlli in ee sic aial
ie omi hoi et illa ponat negtua q
nulli i ee ita q dicat nlls ho e al
sz cu no in est illa ponat oi i ee
dicat g sic ome aial e lap. nlls
ho e aial g nlls ho e lap exflis
in toto sequitur uera coclo Simr
aut sic exped se breuit si ulssp
sit fla in pte qz tunc + exflis ta
in barbara q i eclarent seqr ua
gclo et aut no ponit eios sz sic isti
al albu ho. argua sic oe albu e
al ita e uera in pte et fla qz p
nunc e fla sz pcigno e uera. ois
ho e albus et e fla in pte g ois
ho e aial e uera simr i puatis ddo
nullu albu e al ois lap e albz
g nlls lap e al iam exflis i p
te i eclarent seqr ua gclo Simr
sic docz sillore veru exflis qn
vna e uera et aa e fla q qn no
ambe sunt fle et dr po pmitus
in tantu sunt 2o pseq i Inlic n a
po dcs si a vna e uera q aa fla
si pr i maior ppo ut si a b e to

falsa tunc non erit quod vera et tunc ex
positis quid notetur totam falsam dico
totam falsam illam propositionem quae contrariatur toti vere
ut omnis homo est animal nullus homo est animal
in nulla parte potest esse vera unde si dico
quod omni inest ut animal omni homini inesse
sumendum nulli inesse id est quod nulli inesse
dicendum omni inesse sicut lapis inest nulli
homini et dicendum omni inesse. **[illegible]**
hic prosequitur et dividitur primo ostendit qualiter sequitur
conclusio maiori existente tota falsa minore
vera secundo ostendit qualiter conclusio sequitur minore
existente tota falsa ibi **Si autem a b quidem**
dicit primo ostendit quod maiori existente tota falsa non
sequitur vera conclusio secundo ostendit quod maiori in parte
falsa sequitur vera conclusio. **Non tota autem sumpta**
falsa dicit primo facit quod dictum est in modo affirmativo
secundo in modo negativo ibi **Similiter autem et si a**
primo concludit in **materiam est igitur primo** autem les
accipiatur istas propositiones dicendo in sic a nulli b
inest sicut nullum animal est lapis b autem omni c
quod si sumatur universaliter tunc in nullo conclusionem
a inerit nulli c ista conclusio esset vera sed affir-
mativa esset falsa quia contraria illam propositionem
nullum animal est lapis et dicta omne animal est la-
pis omnis homo est animal ergo omnis homo est lapis
ista est falsa conclusio **Similiter et** hic ostendit
idem in modo negativo quia dicta nullum animal est
lapis omnis homo est animal ergo nullus homo est lapis
conclusio est falsa quia a inest omni c. Nunc
concludit et patet extra **Non tota**
hic autem docet sillogismum verum ex falsis
quando maior non est in toto falsa et primo facit
hoc in modo affirmativo secundo in modo negativo
ibi **Similiter autem et si parte** primo dicit ma-
iore existente falsa in parte et illa conclusio
ut si a c quidem omni inest et hoc in
unica veritate conclusionis b autem alicui propositionis
in unica maiore quae debet esse in parte falsa

b c autem propositio minor in toto vera unde si
animal inest omni cygno in hac in unica
veritate conclusionis alba in est autem alicui albo
propositio in unica quod maior in parte sit falsa
album autem omni cygno inest tunc docet
sillogismum verum dicta ergo omne album est animal
omnis cygnus est albus ergo omnis cygnus
est animal. **Similiter autem et si**
hic declarat idem in modo privativo dicit
quod similiter est si in modo privativo maior est
in parte falsa tunc sequitur vera conclusio ut
animal inest alicui albo sed animal inest nulli
nivi propter hoc in unica veritate conclusionis
dicta ergo sic nullum album est animal omnis
nix est alba ergo nulla nix est animal
Si autem a b quidem hic
probat aliam partem scilicet illam quod quando minor
est tota falsa et maior vera tunc sequitur
vera conclusio et dicit primo facit hoc quando
minor est tota falsa maior vera secundo quando minor
est falsa in parte ibi **Et si non falsa**
tota dicit primo facit hoc in modo affirmativo
secundo in negativo ibi **Similiter autem et cum privativa**
dicit primo quod quando maior est tota vera minor
tota falsa tunc sequitur vera conclusio et
hoc patet si accipiantur species eiusdem generis
non subalterne sicut corvus et homo sed si ac-
cipiantur species disparatas tunc in unica
sillogismum omnis homo est animal omnis equus est homo ergo
omnis equus est animal. **Similiter autem et**
hic ostendit idem **quando minor** in modo privativo quod
dicit quod nec contingit a inesse b nulli c
propter hoc in unica maiore et conclusionem to-
taliter veram quia accipiantur genus et differentias
excellentias dicta ergo nulla musica
est animal omnis medicina est musica ergo
nulla medicina est animal **Et si non**
falsa tota sit hic ostendit quod
sequitur conclusio minore existente falsa in parte

et p^o in mo affir^{uo} 2° i mo ne
g^{uo} 2^a i Simr au p^o d q sib q
m^{or} no e f'la in toto sz in pte
tunc seq^r 9clo uera qz n^l phibz
a i ee omi q et^b phoq i nuq
ueritate maioris & 9clois sitiq
genus pn in ee et pd^r ue d dru
cus et spebus qz al oi 9grelli^{li}
me phoq sz 9clom sz ho in e
aliu grelli^{li} phoq sigt miore
dica g^{o} ois ho e aial ome grelli^{le}
e ho ista in pte e uera g^{o} oe gre
lli^{le} e al **Simr aut** hic ari^{s}
pbat idem i mo puato qz d q
simr e in mo puato qz 9tigit q
nz b in ee uere nec q phoq i nuq
ueritate 9clois et maioris ut si
accipio genus exa^{o} grie i dulli
alribus mo aial nq p^o den^{e} nec
9teplac^{o} in e phoq i nuq uer
maioris et 9clois prudn a in e
acn 9teplacoi phoq i nuq fliz
mi^{oris} in pte argua g^{o} sic nulla
prudn e aial omis 9teplat^o e
f'la prudn ista e f'la in pte qz
9teplac^o methaphi^{l} e sapia &
no prudn mo seq^r ila 9clo s^{l}
nulla 9teplac^o e al **Inpti b^{us}**
hic ari^{s} docz argue veru ex f
alsis in modis 9pti^{b} et d^{r} p^o
p^{m} 9binacoes & 2° pse^r i n^l
n phibz p^o d q in pti^b 9po^{nibus}
p^r i mai^{r} 9poe exnte f'la alia
uera seq^r uera 9clo **Simr** mai^r
exnte tali q^o f'la a^r uera seq^r
uera 9clo uq mai^r quide ta
seq^r uera 9clo miore exnte f'la
et n^l sz flis seq^r uera 9clo

Nichil enim prohibet

Hic pseq^r et d^r p^o ond q uictice
9clois qn una e f'la 2° qn am
be i **Et si in aliquo sic f'la d^r**
p^o docet sillog^{re} miore ex n
te to f'la miore ula 2° docet
ide qn mai^{or} e uera & mi^{or} f'la
2^a i **Rursum si a b quide ua**
d^r p^o docet sillo^{re} veru ex flis
maiore exnte f'la i to^{ta} 2° qn i
pte e fla i **Et si in aliquo** d^r
p^o docz i barbara 2° in celarent
i **Simr a^r** p^o d q pondo illas 9poes
ex quis elig^r mai^{or} to f'la qz d q
n^l 9phibet a in ee nulli b q au
acn i 9clom ee uera qz aial i
e nulli nivi mo ari^{les} d q acci
pe nive 9media et 9tra^{ria} 9po
dica g^{o} omis nix e al q^o da albu
e nix g^{o} q^o dam albu e aial **Simr**
aut [...]

No posset as dre docena ari^{s}
no ualz qz albu i miori acci p
albo niuis sz in 9cloe acci^{p} pal
bo alis g^{o} uariat me^{m} dd^{m} q
in sillo q 9cludit pp q^{d} no dz ee
uariacio mediu sz in sillo pp qz
sic hic bn pt ee uariacio illi &
hoc suffi q ari^{s} **Simr aute**
declat i mo puato et semp in
nuit 9poes ueras qz d q aial 9
tigit i ee omi hoi mo 9uuiltr
9pone et dica acci^{do} ho 9me^{o}
ullis ho e al q^o da albu e ho g^{o}
q^o da albu no e al **Et si itq**
hic ond q ide qn mai^{or} e i pte
f'la et p^o i mo affir^{uo} 2° i mo
neg^{uo} i **Simr a^r** p^o d q simr
si mai^{or} e in pte f'la sp se^r ua
9clo & accipia al pulch^{m} mag^{m}

dictum g° omne pulchrū ē aial ītā
in pte ē fl'a ad magnū ē pul
chrū · g° ad magnū ē al' · Simr dq
q ē in pīuato mō et sunt idē tī
ad demrācom qr dicā nullū pul
chrū ē aial ad magnū ē pl'chr
g° aliq magnū nō ē aial Pu
rsus · hic docz sillogi vērū ex
fl'is qn maior ē vera minor fl'a
et p° in mō affirmatiuo 2° ī negtiuo
ī Simr et pīuatā p° dq simr ē si
maior sit vera minor fl'a seq' uā
cōcl'o et inuict ppōnes sunt omnis
cignus ē aial q̄dā nigrū ē ci
nus · g° q̄dā nigrū ē aial uā
cōcl'o minore fl'a et maire uera
Simr et pīuata hic declat
idē in mō pīuato vn dq accipias
duo gnā diuersā et accidnt hē
bus i · accipias acc̄ vnius gnīs
sicut albū q ē accns alis tunc
argue sic nll's nūs ē aial ad al
bū ē nūs · g° ad albū nō ē aial
ē uera minore ex ntē fl'a Et si
in aliquo hic ondq uerū seq
ex fl'is qn ambe sunt fl'e ⁊ di p°
docet hoc qn vna ē in pte fl'a ā
in toto 2° qn ambe in toto sunt
fl'e 2a ī Et utrisqz di p° doc hq
ī mō affirmatiuo 2° ī negtiuo ī Et
pīuatā p° dq si maior ē ī pte fl'a
minor in to° seq' uera qcl'o qr ar
guā sic omne albū ē aial aliq
nigrū ē albū g° ad nigrū ē
al' uā cōcl'o seq' minore to° fl'a
et maire in pte et dq q idē ē
ī mō pīuato et idē tī sunt ad
demrācom dd'o nullū albū ē
al' · ad nigrū ē albū g° ad ni
grū nō ē aial Et utrisqz

hic docet idē qn ambe sunt ī to°
fl'e et p° ī mō affirmatiuo 2° ī in
negtiuo ī Simr aūt p° dq utrisqz
fl'is in to° fl'is sequi uera cōcl'o
accipiā duo diuisa gnā ⁊ acci
dens gnīs tunc ī inuict ppōnes
ueras ex quibus habent fl'e qr al'
in ē nll'i nūs mō sumā illā co
ti in eē et albo alicui ī ē ⁊ p h q
inuict cōcl'om s · q al' in ē alicui
albo · dicā g° oīs nūs ē aial ad
albū ē nūs · g° ad albū ē aial
illa ē uā ⁊ premisse sunt to° fl'e
Simr aūt declat ī mō pīuato
et inuict ppōnes uās qr dq · nr
p hibz a in eē omn b ⁊ sp a in ī
eē alicui c in cōcl'one et accipia
sic qr aial in ē omn cigno sz al'
nō in ē alicui nigro p hoc inuict
cōcl'om mō sumā ppōnes dicā
g° nullus cignus ē aial ad ni
grū ē cignus g° ad nigrū nō ē
al' uera qcl'o ex ppōbz in to° fl'is
In media aūt figura In isto
capl'o docet sillogizare uerū ex fl'is
in 2a fa et di p° primus cōbinacōes
2° pseq' lra plana ē Si eni
ab quidē hic pseq' et di p°
docet sillogizare uerū ex fl'is ī mo
dis ulibus 2° ī modis ptibz 2a ī
Nam ē aūt in ptibz p° facit
q dcm ē qn ambe sunt fl'e ī to°
2° qn ambe in pte · Et si utrqz
ppōnes di² in z p° ond qn am
be sunt fl'e in to° 2° qn altā ē
fl'a in toto 3° qn altera ē fl'a
in pte q semp dz et sillogizare ue
rū 2a ī Rursus si altā 3a ī
Et altā in aliquo fl'a primo

dq in inuedo ueritate premissarum
et p° incomplexis qr dq aial pt
ine nulli lapidi et omi hoi in
ponant ppones hic i consitanq &
argua sic omis lapis e al nulls
ho e al ergo nullus ho e lapis si
ius in necesse tunc cu ispone ppones
tunc et eadem dmratio qr dic nlls
ho e aial omis lapis e aial ergo
nullus lapis e ho **Et ut sus**
hic docet sillogizare verum ex flis
una existente tota fla et ponit
ueras ppones inuedo flas qr
genus pt in ee speb' no vl al
terius qr hoi et equo q no vl alt
nanq qr una no poni vl alia
& equs in e nlli hoi tunc ponit
una flam et dicit ois ho e al
nullus equs e aial ergo nlls equs
e ho et aliv dq no e ius q
cu pois punatim sic in maiori sic
i minori p hoc inuuc incomplexis
et necesse **Et si alteram** hic ostendit
idem qn una e in pte fla & p°
ondq hoc qn negatia e in pte
fla v° qn affirmatiua i **Et si affir**matiua
p° arguit sic necesse nullum
album e aial ois coruus e aial
ergo nullus coruus e albus uera
si ius hre incomplexis cu ispone
ppones tunc p eosdem tios eadem
erit dmratio **Et si affirmatiua**
hic ond idem qn affirmatiua e i pte
fla et sep p° ponit ueritate ppon
et intendit sic sillogizare oe album
e aial nlla pix e aial ergo nlla
pix e alba fra plana e **Et si
utreque** hic ondq qn ambe i
pte sunt fle & p° i mo affirmatiuo

2° in negatiuo 2° i **Simr aut** p° dq
si ambe ppones in pte sunt fle se
uera qclo et tunc ponit ppones
uas et argua sic ome album e
aial nullum nigrum e aial ergo nullum
nigrum e album uera q° et simr e i
mo negatiuo cu ispositis pponibus et
Mam' ut hic docet sillogizare verum
ex flis inppositibus ptib' & p° qn
una e ua ar e fa 2° qn utraque e
fla 2° i **Mam aut qm existit**
di p° docet hoc qn pticularis e uera &
vlis fla 2° et° i **Et ubi ponitur**
di p° docet hoc in festino 2° in
baroco 2° i **Simr aut affirmatiua**
p° dq ponendo ueras ppones exq
sic intendq sillogizare nlls ho e al
qdam album e al ergo qdam album n
e ho et simr e in baroco et ac
cipit alios tios ome inanimatum
e aial qdam album no e aial ergo
qdam album no e inanimatum **Et
ubi** hic ondq idem qn vlis e ua
et pticularis fla et p° in p° mo
2° in 4° et dq q ubi existente uera
in toto et minore fla ad hoc seq
uera q° et ponit ueras ppones
conuertendo eas et dicit nullus
nuls e aial qd i aiatum e aial
ergo qd in aiatum no e nuls et
affirmatiua hic ponit i baroco
et ponit uas ppones contrariando
dicit ergo ois ho e al qdam gres
sibile no e al ergo qdam gressibile n
e ho et aliv no ponit una i p
te fla et a° uera qr dat intrare
exdens **Mam** hic doc qn a
be sunt fle i toto & p° i negatiuo

2o in affirmativo i(bi) Similiter autem et cum parti(culari)
primo dicit quod ex utrisque falsis sequitur vera conclusio
et ponit veras propositiones in Felapton
quicunque candidus est et sit terminus homo animal
lapis et arguatur sic nullus homo
est animal quidam lapis est animal ergo quidam
lapis non est homo. Similiter hic ostendit
idem in modo affirmativo in Baroco et ponit
veras propositiones quicunque candidus est et ar-
guatur sic omnis disciplina est animal quidam homo
non est animal ergo quidam homo non est disci-
plina conclusio vera. **Erit et in**
postrema. Iam autem docuit sil-
logismum verum ex falsis in prima et in secunda
figura. Hic docet idem in tertia figura et di-
cit primo premittendo intentum 2o prosequitur ibi Nichil
in qua parte prosequitur et dicit quod sicut in-
dictum est primo docet hoc in modis universalibus
2o in modis particularibus et hoc non est intendendum
quod conclusio sit aliis sed quod propositiones sunt
universales vel particulares 2a ibi Manentibus autem in par-
tibus dicit primo quod conclusionem sequi veram
ambabus falsis in toto 2o quod am-
be sunt false in parte ibi Et si in aliquo
primo ostendit sillogismum verum ex falsis in Da-
rapti 2o in Felapton Similiter autem et cum
et legatur similiter littera facilis est et
terminus propositiones veras quicunque in toto
sillogismi in Darapti omne inanimatum est
homo omne inanimatum est gressibile ergo
quoddam gressibile est homo terminis similiter in Fe-
lapton disponit propositiones veras et con-
verte has et dicit nullus cignus est
animal omnis cignus est niger ergo quoddam ni-
grum non est animal. **Et si in aliquo**
hic docet idem quod ambe in parte sunt
false et primo in modo affirmativo 2o in ne-
gativo Et privativa et legatur sic dicit
quod ambe sunt in aliquo vel in parte false
adhuc sequitur vera conclusio et ponit veras

et dicit primo docet quod una est in toto falsa alia vera.

propositiones quicunque candidus est. Dicendo omne animal
est album omne animal est pulchrum ergo quoddam
pulcrum est album. Similiter est in priva-
tivo in Felapton dicendo nullum animal est
album omne animal est pulchrum ergo quoddam
pulchrum non est album. **Similiter autem**
hic docet sillogismum verum ex falsis quando
una in toto est falsa alia vera et hoc tunc
sequitur quod alia 2o quod una est in parte
falsa ibi Rursum hec quidem
primo docet quod una est privativa 2o
quod ambe sunt affirmative ibi Similiter et
si utrique. Dicit primo docet hoc quod maior
est in toto falsa 2o quod minor ibi Similiter
autem et si B quidem. Primo dicit si maior est in toto
falsa minor vera sequitur vera conclusio et
ponit propositiones scilicet primo veras et con-
verte et dicit primo in Felapton nullus
cignus est animal omnis cignus est albus
ergo quoddam album non est animal. Similiter si
maior ponatur tota vera minor falsa
in toto et sit terminus nigrum cignus in-
animatum nullus cignus est niger omnis cig-
nus est inanimatus ergo quoddam inanimatum
non est nigrum. **Similiter et si utrique**
hic ostendit idem in Darapti et primo
quod maior est tota falsa 2o quod minor
ibi Similiter autem. Et sunt animal nigrum et
cignus omnis cignus est niger omnis
cignus est animal ergo quoddam animal est nigrum
Similiter quando minor est tota falsa maior
vera per eosdem terminos et contrario tamen
supra proponendo dicta non omnis cignus
est animal omnis cignus est niger ergo quoddam
nigrum est animal **Rursum**
hic ostendit idem quando una est in parte falsa
et primo in modo affirmativo 2o in negativo
ibi Et cum hec. Primo dicit ostendit hoc quando
maior est in parte falsa 2o quando minor

i sint̃ a e a q p dr̃ qm ma e in pte fl'a mi' uera . sed ula coclo et si sit bipes ho pulcher omis ho e pulcher omis ho e bipes ergo q dam bipes e pulchru et ide e qm ma e uera mi i pte fl'a q tnspõits ppõib' eade et de mrãco p coclo ̃cños . Et tu hec hic om dr̃ ide in felapto et po qm ma e in pte fl'a 2o qm mi . Rursu et fegate sim l et no po ̃cños et sit ut al' ho albu null' ho e albus omis ho e al' ergo q da al no e albu . sim' si mi e in pte fl'a ma' uera et sit sim al' lapis albu nullus lap e al' omis lapis e albus ergo q da al bu no e aial . Minime ut dicit breuit exped' se d modis ptib' d q ma e q mi ptib' modis omio p fl'a erit verum sillogi' . q ide si qui st i ulib' modis ualet ad hoc pbandu v' m eatheg' i affirmatiuis ppõib' sunt each' i affir sill' . vn n' dat cui nulli meriat omni ee i q co

uas ntis eas ppones in fl'as exequi pt sillo' veru in dysam dati si bocardo et totu cap abilla pte . Est ergo sic se hre i quo docet sillo' veru ex fl'is usq ad illa pte Cirda aut i studus grabilibus no legi q m ipis felicite tn e d scia et cen lib illa ex ps ma a e difficil et no debet t'scri . Minime

Jam au pbaui duas cõcloes s q ex ueris no seq' fl'm et hoc p

bauit q ex fl'is sequit ueru i omi figura sic au pbat triaz coclom . s q ex fl'is no seq' ue ru pp quid et fortu sei dum po resumit pmas duas cõcloes et pbat 3a coclom i Causa a po dt qm si coclo e fl'a nece e aliqua pmissam ul ambas ee fl'as p hoc dat mi pma cõcl' q in pole e exuis sillosi fl'm tunc quo ad pm coclom dr q si coclo e uera n nece e pmis sas ee ueras qm pnt ambe l' una ee fl'a q ex fl'is sillogi ueru tunc in mit 3a coclom p hoc q dt Non tn ex uti et i ex fl'is no sillogi pp quid et fortu sez q in hoc resumt una omes cõcloes . Causa aut hic pbat et p innuit pbones ea duaru pmaru cõcloum 2o p 3a coclom i Jdem aut cum sit ea hu q exueris no se' u veru ea e q qm duo hnt se adinuice q cu unu e nece e altm ee i qm ans e qns e et cu hoc si qns n e nec altm e i tunc et ans no e . Vult breuit dice q ea hec e q exuis seq n veru q qm ad ans se qns tunc ad oppm qntis seq op pm ans ut ergo si ho e al' ergo si al' no e ho no e iste alliguat cam he cõcloes sez q ex fl'o sequit veru q cu hoc e i qns no nece e altm ee i ans q qns pt stãe cu opposito ans ut al' quod seq' ad ho pt stãe cu no ho q al' e i pl' qua ho no signe id in q al' ex ceda hoiem et sit aliud p ho e

no ho / et sic ex falsis pt sillogi. vri
veru. **Item at cum sit** hic
pbat tcia oclonem / et intendit sic
argue / si ex falsis seqret veru for
sitan et ppe quid / tunc ad ide affirmatiu
et negatiu / seqret ide affirmatiu
tum / ul negatiu tm / s3 id e impole
/ et dr po prim hoc ee impole . sz 2o
pbat qn dr i **Cum n cu hoc sit** Et
no / q arl / p ee / dat intelli affirmatiu
/ s3 no p no ee dat intellige negatiu
/ mo tunc arl vult dice / si sp ex falsis
seqret veru pp quid / tunc ide cu
sit et n sit / ex necessitate ide ee v tunc
ad ide affirmatiu et negatiu / seqre
affirmatiu tm / ul negatiu tm / q
e impole / et declat q hoc sit impole
dicit / dico i . dcm meu expono / cu
ad a seq b sicut ad albu se magnu
hoc vult arl in d'litu et thacosco
dicit q albu no s3 ee impossibile idi
s3 dr li et magna / mo sit ad albu
/ seq magnu / tunc / id negatiu . ad hq
no pt seq affirmatiu / q impole e
q seqtr / si albu e / magnu e / et cu
no sit a albu . v si no e albu / ad
huc magnu e ex necessitate / son ad
ute sic arl p ue dixit / q arl p
a . semp dat intelligere duas p
missas / q expono nl seq sillogi
sare. **Quos eni cum** hic p
hoc ee impole s . q ad ide affirmatiu
et negatiu / seqtr ide affirmatiu tm
ul negatiu tm / z intendit sic argue
/ si ad ide affirmatiu z negatiu seq
retr affirmatiu tm / ul negatiu
/ tunc contradictio simul eent vera / q
e impole / q d quol3 affirmatiu vel

negatio d uo simul ue ul falsis / z
dr po pbat hoc in tribus tris / 2o
pbat hoc in duob9 2m i **Et quam
do duobus** po arl accip 3 tios
s . a b c mo ita sit albu / b magnum
/ c no albu / mo ad a seq b ppe q
et forlitu / mo ad magnu seq no
ee albu / q pt secu stare / q ad
magnu pt ee nigru / et ergo se
ad ipm / q / et no pp quid / s3 si b
te ad magnu seq no albu pp q
/ tm q ad albu seq magnu pp q
z q z ad magnu se no albu
pp quid sim te / ergo a po ad ultimu
/ ad albu seq no albu / et albu
erit no albu / et sic duo contradictoria
simul erunt vera / et sic pbat ex
pte anc breuiter. **Et quam i du
obus** hic pbat expte qn ista
pbat in duob9 tris / d q z duobus
extremis tris ide erit / q si hoc e
necce e altm ee / i . si e ans / z qns
z si hoc no e i . si qns no e / nq
ans / q si no e aial / tm no e ho
/ tm deducit . si a e / tunc si albu e / m
agnu e / et si magnu no e / albu
no e / tm ultius . si ad no ee albu
sim te / seq ee magnu forsitan pp
quid / tunc ide erit magnu z no
magnu / na arl d q ista e qn for
tis . si magnu no e / albu no e
/ si ergo ad albu no ee / seq magnu
ee ex necessitate . v pp quid / tunc ide c9
magnu / et no magnu / q ad no
magnu ee / se albu no ee / z ad
no albu ee / se magnu ee sim
te / mo q ad no ee magnum se no
ee albu / z ad no ee albu / se magnum
/ io a po ad ultimu / q no e magnu

e magnum sex po hec cum g b sicut
magnum non e / tunc album non e / et
sm te si album non e / seq magnum
ee. similiter / tunc antec sit te q magna
q n e / sit et d ducit magis / q si
magnum non e / album n e ex natura
i. id seq pp quid / si g e nec sit seq
si album non e / magnum e / antec si
magnum non e / ee magnum / q e ipo
sit ag pbat / q ad ide affirmatum
et negatum / seq affirmatum tam
negatum / q me sede / ul non sedere
seq me sede / q ad totum disiunctum
seq ps disiuncti / similiter si ho e d
e et si alius e / deus e / et si alius
e / tunc e non ho / g si n ho e d e
dam q ad ide affirmacum et neg
atum / in quantum e affirmacum et ne
gatum / non seq ide affirm et neg
quo adiutatoe et flicem / q tunc q
dictor sil certum / et quando d me se
de ul non sede ad dam q n seq
me sede / rone ue cuiuslz dicti / q ps co
eius disiuncti / seq ex toto disiuncto
rone unius ptis / et g si me se
dere / rone unius ptis / adad quod d
si ho e d e et dam q id q e
spr natum / quaecq addico ul posito
semp id e natum / et posito a quo
nec ante / hoc n necitat ipm nq
qn necitas in tali / ex ante / vn
commun falls non ee nec ca / q po
ad qca / q non e / q q ho e / non
e ca q d sit / aliq dicm / q ad
affirmatum ul negatum seq affirmatum
negatum ab te / et hq d. / ul g
for. ul g m. / non g for q ca

vna / e ca unius effectus / non ee af
firmatum et ee negatum hinc se
nec ee verum et flm q sunt diu
se fore / et g ad ide affirmatum
et negatum g fore / non se idem
affirmacum ul negatum tamen g
m. sunt si sor e / non e nec g d
e / de hoc uidebitur in qone ¶

Circulo autem tam au
d titam d eb pceden s. d
ptate conclu sillos et docuit sil
lore verum ex flis q ptas acnd
ex pte qualitatis et o quo n pp
quid verum seq ex flis sint dter
d qrta ptate q acr ex q omnis
ad prauitas et qo ad. lram q q
e circul sillore et d po o q sit
circul sillore 2o pseq docendo sillo
circul / etc si a ul b ul c d po o
difficultatem q sit sillore circulat
2o declat in ex 3o o in quo ha
betur fii circularis sillogizatio
2a i etc si optuerit 3a i in his
igitur et legitur simil q facile e
na z in studiis g etc 3 id caplm
rtro legi po de circulo s ul ex
se inuicem q ide e d mrare et sil
logizare e p cclom eo sumete
alterum pponem q in pori sillo h
e q id d sillogizare circul q accipo
cclom cum conuer minoris z p
bo mare ul cum mare ad pbad
minore et declat in exo si uolo
onde a in ee omni q pmem b
i prial sills sit omne b e a oe
c e b g oe c e a. si uolo pba
re maiore q omne b sit a tunc
accipiam cclom cum conuertte ul

conu'sa q' idem e ad pns et arz
sic omne c e a oe b e c g° oe b e a
si a' uolo pbare minore tunc accipiatur
qclom cu conu'sa maioris mar
in pnti sillo e omne b e a qui'ta iter
omne a e b omne c a e a g° oe c
e b. Si uis pbare coitutes qr sunt
in dmrate si uis pbare coitute
maioris tunc qu'te qclom et accipe
coitute minor loco maioris et
dicas sic omne b e c omne a e c g°
omne a e b. Si minore tunc accipe co
uertute qclom cu maior couersa oe
a e c omne c a e b g° oe b e c
ita e pbo minus coitutis ad q
bandu coitute coclois accipia.
coitutes maior et minoris et dicas
omne b e c omne a e b g° omne a e c
ex hiis pz q in sillo circulari sunt vi
silli qr primus e ad coclom pntes
his e ad pbandu maiore tertius ad
pbandu minore q e ad pbandu
qutate maior vl ad pbandu qutes
minoris sextus e ad pbandu cou
tute coclois et ar' dq in terra q bn
pn recte ar media et tunc no e
sill's circularis p pora media tu dq
q circularis sill's tm hz ter in tris co
uerti. qr in tris no coitutis no fit
Ut sit hic psequitur docendo sillorum
circul' et di p° docz hoc in p° tista
2° in ha 3° in 3" 2" i In ha autem
3" i In 3" autem di p° docz hoc i
mois ulibus 2° imois ptib; In
ptib; autem di in z p° docz hoc in
barbara 2° i celarent 3° recta plac
illos mos 2" i In puatis 3" i ma
autem et pn lecti simil qr ia dca e

sicut p° dq si a b c sit coiu'tales
tunc a ordi in ee c pmediu b
p hoc inuit pn'te sillm ul rur
su a b i maior pbat p couersa uel
coitutte q ide e ad pns mio z
cu q°e qr pruille sunt in dem'ar'ate
ita oz q dmreuit. Si g° sumat b
in ee omni c et c omni a. ddo ado
p°mo coclom omne c e a oe b e
c g° omne b e a. Sim' si uis p
bare minore tunc accipe coclom
cu coitute maioris tu pbas mi
nore ut dmratu e mo ar'. dq
q omnes iste ppoes sunt dmrate
et coclo a c q e coitens c a e
in dmrata. tunc accipe coitutes
ppoes et accipe p° coitute mio
ris loco maioris. sic omne b e c
omne a e b. g° omne a e c tunc
coclo e dmrata. tunc recta laq dq
q m'm e q circularis sill's tm fiat i
illis q coituti' vnt cocloe ut una
ad dmracom In puatis hic
docet sillorum in celarent et p°mo
negatiuas docet sillorum 2° affirmatiuas
i Si autem qm b et legat simil
dq n q in puatis mrat si ad
iuice i circul' sillorum tunc inuit
pn'te sillm nullm b e a omne c e
b g° nullu c e a. si uis q sillo re
negatiuas maiore tunc accipe porem
coclom cu coitute minoris et di
cas sic nullu c e a omne b e c
g° nullu b e a. Si a' uis coclude
qm b i e c i minore q fuit affirmatiua
uera q dmreuit tunc no e sim' p
bandu ut ita qr couitas maiore
q fuit nullm b e a et dic nullm a
e b semp e eadem ppo qr coitutas

et conversa non dicitur ut vult Aristoteles
modo quo simpliciter e negativa ex quibus nichil
sequitur quod Aristoteles dicit quod oportet te uti alia regula
sicut inferiori quod non est propositio conversio
cum oportet me sic arguere cum nulli i est a
omni m est b. sed nulli quod m est a quod omni
quod m est b. non maior aliquando est affirmativa
quod hujus quod dico omni m est b. Set videtur quod
Aristoteles non bene procedat quod Aristoteles vertit
illam conversionem et tamen ipse nunquam
docuit eam. Unde iste processus videtur
omnino non valere quia idem est arguere
si dicerem tu nulli m est asinus omni
m est equus nulli homini m est asinus quod
omni homini m est equus. Dicendum quod Aristoteles
bene procedit. Unde non utitur illo sillogismo vel
conversione tamquam vera conversione sed
est quedam transformatio quam Aristoteles postea
dicit et vocatur ipsum sillogismum ypotheticum
et illa transformatio tamen sed vera
tenet m quibus immediate et quod dicto
rius. Unde quando arguitur cum nulli i
est asinus etc. Dicendum quod tu accipis species
desperatas in quibus non tenet sed tamen
immediate quibus et contradictorius
sicut cum nulli m est sanum omni i
est egrum. sed homini nulli m est sanum
quod omni m est egrum. Hic Aristoteles vult
quod dicit quia dicit. Item eadem propositio b
nulli a et a nulli b propter hoc vult
quod propositio conversa et conversa non
dicatur. sed per primum principium capituli dixit
oppositum. Dicendum quod Aristoteles loquitur hic
de propositione convertente et conversa quo
ad qualitatem et quantitatem et sic sunt
idem. sed prius loquebatur de eis quo ad con
positionem et sic dicitur quod alia est con
posito predicati cum subjecto in convertente quam

in conversa. In primis **docet idem**
in modis particularibus. quod primus in modo affirmativo da
rii secundo in negativo ferio. Si autem sit. Postea dicit quod
in particularibus sillogismis sicut in darii volentem
concludere non est demonstrare quia si velles
demonstrare maiorem tunc opporteret te
accipere conclusionem cum conversa minoris
et universalis est particularis ex quibus nichil sequitur
non oportet te ipsam ostendere ex con
clusione et altera propositione sicut ex minore
sed particularis vel minor ostenditur quia quando a per b
vel minor demonstratur per conclusionem vel per maiorem
quia minor est a de quo est b convertam
maiorem dicendo omne a est b. a de quo est
a quod a de quo est b ista per medium quod est a o
stendo b m est quod per conversionem
maioris et cum conclusione. **Si autem**
sit privativum Hic docet idem in
privativis non sic in ferio dicit quod ulterius
propositione non est ostendere propter eam dicta quia
hoc est per conclusionem et conversam minoris
quando ambe sunt particulares ex quibus nichil sequitur
sed dicit quod minorem est demonstrare per conver
sionem maioris neque simpliciter neque in
terminis et sic non est ostendere in propria con
versione. sed per transformationem terminorum
et in obliquos casus dicendo cui n
ulli m est a omni m est b sed alicui quod
non m est a quod alicui quod m est b.
In secunda autem figura Ari
stoteles docuit sillogismos circulares ipsius figure
Hic docet sillogismos circulares in universali in se
cunda et primo facit hoc in camestres et
in cesare et in modis universalibus secundo in
modis particularibus ibi. Si autem non universalis.
dicit primo docet hoc in camestres secundo
in cesare ibi. Si et a b. dicit primo quod
quando propositiones in hac figura possint sillogismi circulares

l(ibr)i q(uod) n(on) 2o (con)sequitur in ansit n a · q(uod) d(icit)
q(uod) in 2a fi(gura) affirmativa n(on) e(st) ostende(re)
q(ui)a (con)clusio e(st) negativa et similiter minor
ex quib(us) n(on) p(otes)t ostendi affirmativa q(ui)a p(re)
dicata (con)clusio ostendi(tur) excludit affir
mativas · s(ed) a(ristoteles) d(icit) q(uod) p(ri)vata ostendit(ur)
sic et fo(r)tis sillogismus p(ri)ncipal(is) · dicta s(ic) o(mn)e
b e(st) a nullum q(uod) e(st) a · e(rgo) nullum q(uod) e(st)
b co(n)v(er)ta(tur) maiore(m) et accipia(tur) 2(us) sic
o(mn)e a e(st) b nullum q(uod) e(st) b · e(rgo) nullum
q(uod) e(st) a · ia(m) b e(st) mediu(m) (et) (con)clusio d(ic)ta
minore(m) q(uam) fuit p(ri)us p(re)missa p(ro)pt(er) ca(usam)
de p(ri)ma figura · tu(n)c d(icit) d(e) c(on)clus(ione)
et d(icit) si a b sit p(ri)vata sit i(n) c(on)clus(ione)
alt(er)a a(ut) sit p(ri)vata · tu(n)c a(ristoteles) d(icit)
q(uod) tu n(on) potes d(e)mo(n)strare maiore(m)
q(ui)a e(st) negativa in p(ro)p(ri)a fo(rm)a p(er) (con)clusione(m)
(et) minore(m) ... e(rgo) sit iste p(ri)ncipal(is)
sill(ogismu)s nullum b e(st) a o(mn)e q(uod) e(st) a · e(rgo)
nullum q(uod) e(st) b · dicta e(rgo) nullum q(uod) e(st) b
o(mn)e a e(st) c e(rgo) nullum a e(st) b ista
(con)clusio s(ed) n(on) ista · e(rgo) nullum b e(st)
a q(uod) fuit maior. ~~Si autem non univ(er)salis~~
hic a(ristote)les doc(et) id(em) i(n) modis p(articula)rib(us)
(et) d(icit) p(rim)o ostend(it) q(uo)d ap(ro)p(ri)o possit sillo(gismu)s
c(on)v(er)tere q(uo)d n(on) 2o p(ro)ce(di)t ponendo modos
~~ansit n a~~ · d(icit) e(rgo) q(uod) n(on) existentibus
u(niversa)lib(us) p(ro)p(ositi)o(n)ib(us) ambab(us) u(niversa)lis n(on)
p(otes)t circu(lar)i ostendi q(ui)a (con)clusio i(n) 2a fi(gura)
s(em)p(er) e(st) p(articula)ris n(on) (con)clusio n(on) p(otes)t ost(en)
di p(er) p(articula)res et d(e)c(lar)at et p(rim)o in ba
roco 2o in festino (et) l(ege)t(ur) sic
sit iste sill(ogismu)s o(mn)e b e(st) a a(liquo)d q(uod) n(on) e(st)
a · e(rgo) a(liqu)o(d) q(uod) n(on) e(st) b ia(m) possum ost(en)
de(re) minore(m) p(er) (con)clusione(m) maior(is)
cu(m) (con)clusione q(ui)a dicta o(mn)e a e(st) b
a(liqu)od q(uod) n(on) e(st) b · e(rgo) a(liqu)od q(uod) n(on) e(st) a · ia(m)

b erit mediu(m) et p(er)cinde figura
(con)cludit minore(m) q(uam) p(ri)us fuit p(re)
missa · s(ed) d(icit) si a(utem) maior e(st) negativa
et minor affirmativa tu(n)c n(on) ostend(itur) a
q(ui)a minor ap(ro)p(ri)o q(ui)a (con)clusio e(st) negativa
et similiter maior ex quib(us) n(ihi)l sequit(ur)
s(ed) d(icit) q(uod) simil(ite)r ostend(itur) q(ue)admodum i(n) u(niversa)li
bus modis s(ed) p(er) (con)formatio(nem) u(niversa)lis i(n) al
p(articula)re in alios t(er)mi(n)os et sit iste p(ri)n(cipalis)
sill(ogismu)s nullum b e(st) a a(liqu)od q(uod) e(st) a e(rgo) a(liqu)od
q(uod) n(on) e(st) b mo(do) p(er) ultio(n)em a(li)q(uo)d
possu(m) sillo(gizare) minore(m) q(ui)a erit (con)clusio
p(er) (con)clusione(m) a b · d(ic)o cui aliqui n(on)
in e(st) a aliq(ui) in e(st) b · s(ed) a(liqu)od q(uod) n(on) e(st)
b · e(rgo) aliq(ui) q(uod) in e(st) a ~~In tercia~~
~~aut(em) figura~~ · hic a(ristote)l(es) doce(t)
sillo(gis)m(o)r(um) (con)v(er)sio(nem) in 3a fi(gura) et d(icit) p(rim)o ost(en)d(it)
q(uod) ap(ro)p(ri)o possit sillo(gismu)s (con)v(er)ti (et) q(uod) n(on)
2o ... co(n)t(r)a in ~~Camestres~~ d(icit)
p(rim)o p(ri)nci(pal)is ... 2o (con)sequitur i(n) ~~ansit~~
~~n a~~ p(rim)o d(icit) q(uod) q(uan)do ap(ro)p(ri)es i(n) 3a fi(gura)
ambe sunt u(niversa)les t(un)c n(on) q(uan)doq(ue) d(emonstra)re
ex se ... q(ui)a (con)clusio s(em)p(er) e(st) p(articula)ris
n(on) u(niversa)le ostendi p(er) u(niversa)lia s(ed) q(uan)do (alter)a
e(st) u(niversa)lis al(ter)a p(articula)ris tu(n)c q(uan)do u(niversa)le p(otest)
ad minore(m) ex(ten)di t(un)c e(st) sp(eci)e de
m(ost)rare (con)clusio(nem) alteram u(niversa)l(e)m n(on) e(st)
~~Instat~~ hic p(ro)c(edi)t (et) d(icit) p(rim)o q(uod) q(uan)do s(un)t
affirmative ambe 2o q(uan)do (alter)a e(st) negativa
i(n) ~~et cu(m) hec fuit~~ p(rim)o d(icit) h(oc) i(n) da
tisi 2o in dysamis i(n) ~~si a(utem) b~~ p(rim)o d(icit)
datisi sit o(mn)e c e(st) a a(liqu)od q(uod) e(st) b e(rgo)
a(liqu)od b e(st) a tu(n)c a(ristote)l(es) d(icit) q(uod) p(er) (con)clusio
maioris cu(m) (con)clusione b(e)n(e) ostendit(ur)
(con)cluditur (con)clusio u(niversa)les minoris s(ed) n(on)
minor in p(ro)p(ri)a fo(rm)a u(nde) d(icit) a(ristote)les
licet n(e)c(ess)e e(st) q(uod) p(articula)ris affirmativa
(con)cludat(ur) i(n) p(articula)re affirmativa t(ame)n n(on) sit

idem saltem quo ad compositionem ut gratia
sicut iste particularis sillogismus qui iam fuit est
omne quod est a aliquod quod est b ergo aliquod b est a
conversa maiore et dicta omne a est
quod aliquod b est a iam concludo conclusionem contra
te minoris scilicet aliquod b est quod sed aristoteles
dicit si volumus concludere minorem que
est particularis in ista figura oportet quod id fiat
per tamen suppositionem et per conversionem conversionem
cum dicimus nichil est a ei nichil est quod sed aliquod
b est a ergo aliquod quod est b vel aliquod quod est b
Si et b. sic aristoteles docet idem in
dysamis quia dicit si b nichil est omni quod
id est quod minor est universalis sicut in dysamis
dicendo aliquod quod est a. omne quod est b ergo aliquod
b est a. iam cum ostendit a quod id est maiorem
que est particularis affirmativa quia per conversionem
quod b id est minoris cum conclusione interim
maiorem ut gratia per eundem modum con
cludo maiorem gratia ergo aliquod b est a.
omne b est quod. ergo aliquod quod est a et tunc
medium est b. Et cum hec
sic ostendit idem quando una est negativa
et prima in bocardo secunda in ferison
id est Cum autem privativa prima dicit quod si in
minor est universalis affirmativa maior particularis
negativa tunc particulare ostendit esse per impossibile
affirmativam ut gratia sic iste particularis sillogismus
in bocardo aliquod quod est a omne quod est b
ergo aliquod b non est a conversa minore
et accepta conclusione loco maioris
tunc per eundem modum concludo maiorem
ut gratia aliquod b non est a omne b est quod
ergo aliquod quod non est a et tunc b est medium
Cum autem sic ostendit idem in
feriso dicit si maior est universalis negativa.

et minor particularis affirmativa tunc minor
non potest ostendi in ista figura quia quod est
negativa et minor sed oportet quod ostendatur
quemadmodum prius ostensum est ut gratia sic
iste sillogismus particularis nullum quod est a. aliquod
quod est b. ergo aliquod b non est a iste sillogismus
non potest quo ad minorem ostendi cum
in ista figura sed per conversionem accidentalem
conclusionis maioris cum quo cum dicimus
non in est a. alicui non in est quod sed alicui
b non contingit in esse a ergo alicui quod non in est b
cum aliquid non est ostendit. Manifestum
sic in tertia quoniam conclusiones non sunt in
media tertia id est Inutiles que in minori est
et quando primum conclusionem respiciunt secundam
figuram dicit quod causa sillogismorum est propter primam
figuram vel propter tertiam quia quando conclusio est
privativa tunc per primam figuram sed quando est
negativa tunc per tertiam quia tunc oportet nos
uti sillogismo ypotetico scilicet quando diceremus cum
nulli in est a omni in est b per hoc habetur
quod sillogismus iste fit tamen in tertia figura
Inmediatum sic in fine correptionem quod
respicit secundam figuram dicit quod in secunda fit esse
ostendere per eandem figuram circularis
vel per primam figuram vel per postremam vel
quando utimur sillogismo ypotetico. Inutiles
sic in fine correptionem quod respicit tertiam
figuram dicit quod omnes ostenduntur sillogismi et
circulares in tertia figura per tertiam figuram
Manifestum autem in fine correptionem quod re
spicit tertiam et secundam figuram dicit quod omnes
sillogismi qui sunt in media fiunt quod ostenduntur
circulariter per easdem figuras ostenduntur
circulariter et non sunt sillogismi sine con
versione quod est contrario et sic in prima
id est vel ostenduntur per conversionem conversione

q̄ ē in p̄stitus ‖ ꝙ nondū sunt hic
quidem de sill'o circu^{lari} et de con
sioē quā ponit ar^{ls} p^{s} uidendū
ē utrū sill's circu^{laris} sit bon^{us}
sill's et ui^{r} ꝙ nō q^{r} s^{m} ipm̄
cāq petitō pn̄cipii q^{r} s^{m} ipm̄
seq^{r} ꝙ idem sit not^{us} se ipso
q^{r} in sill'o circu^{lari} ex p̄missis i
ferq conclō et sit p̄misse sit no
tiores et ex conclone i ferq p̄mis
sa et sit conclo ē notior mō ꝙ ē
notius notori ē not^{us} ignotō
ri mō conclo ē notior p̄missis ergo
erit notior ignotori sit seipō ergo
q^{o} erit notior se ipsā et sit idem
erit not^{us} et ignot^{us} ~~ddm~~ ē sit
satius uidebi^{r} i q^{o}ne ꝙ sill's circu
laris ē bon^{us} sill's q^{r} sit i d'bito
mō et for^{e} et tu d ꝙ ē petitio
pn̄cipii et ~~ddm~~ ꝙ nō ad ꝓbō
q^{r} idē ē not^{us} et ignot^{us} et ddm
ꝙ sill's positiu^{s} abstrah^{r} ab oī
notori^{te} et ignotori^{te} et ab oī
ꝓbacōne solū ad bonitatē silli po
tm re
quir^{r}
sitiui ~~bn̄ seq^{r}~~ illacō et ergo quo
ad bonitatē silli positiui nō seq^{r}
ꝙ ād sit notius ul' ignotius
‖ tu dices adquē ptinz sill's circu
laris ~~ddm~~ ꝙ ptinz ad positiuā
q^{r} omnis modus diuisus et spāl
sillog^{an}di ptinz ad positiuā s^{z} sill's
circu^{laris} ē diuisus modus sill'o^{an}di
et spālis ergo ptinz ad eū solū s^{z}
sill's ille habeat si nī tīs conditi
tm̄ tn̄ illi tn̄ accip^{n} quīq put
sit applicabiles ad mā'ia demo
strata dy^{a}lecticaz solū a q^{a}n sill's cir
cu^{laris} deficit ꝓbacōē p̄uatē
ptinz ad dy^{a}lecticā aliquo mō et po
sitē pn̄ ptinz ad temptatorē q^{r}
n̄ ē in q̄ens ꝙ idē sit not^{us} et
ignot^{us} diuisiode q^{r} p̄misse q^{ue}
hnt se ut cā n^{r} conclonis sit noto
res sp^{r} s^{z} q^{o} quo ad nos ē no
tor quīq^{z} solū dy^{r} ē dmracō q^{ue} dā
ē q^{ue} ē ex posicōibus sp^{r} sit q^{ue} ꝓced^{it}
ex cā ad effcm̄ alia ē q^{ue} ē ex po
sicōib^{us} sit q^{ue} ꝓced^{it} ex effcū ad
cām̄ et sit cū dupx sit dmra
cō tuq n̄ ē in q̄ens ꝙ uno mō
aliquid sit not^{us} et a^{o} mō aliq
ignot^{us} sim^{r} sill's circu^{laris} pn̄ po
sitē ptinē ad dy^{am} q^{r} dy^{cus} consi
derat ꝓbabile mō ꝙ uni ui^{r} ꝓbile
hoc nō ui^{r} ꝓbabile sit alicui conclo
ui^{r} ꝓba^{or} p̄missis et tuq ille ꝓ
ced^{it} a conclone ad inferendū p̄mis
sā alicui et uidur p̄misse ꝓba
biliores et ille ꝓced^{it} a p̄missis
‖ tuq ar^{ls} uti^{r} mirabili conuersioe
q^{r} d^{r} cui nulli in ē a omni i ē b
nulli q in ē a ergo nulli q in ē
b ‖ ꝙ ui^{r} ꝙ ille sill's nō ualē
at q^{r} si ualeret tuq equus seqre^{r}
flm ꝓbō hui^{us} cui nulli i ē asi^{nus}
omni in ē eq^{us} s^{z} nulli hoī in ē
asin^{us} ergo omni in ē equus ddm
ꝙ ē bon^{us} sill's yp^{o}thet^{us} et tenz
in conditionis et i q^{ui}b^{us} i me
diatq sit hō et nō hō conditō
sunt mō dicā cui nulli n̄ ē nō
hō omni in ē hō s^{z} nulli roli
in ē n̄ hō ergo omni roli in ē hō
sim^{r} cui nulli in ē egrū omni
in ē sanū s^{z} nulli hoī i ē eg^{rum}

gº omi hoi in e sanu ꝫ ex° dꝰ
q, bn hoc e veru q, ille sill's re
neat in cōtrus i mediatē et cō
tradictoriis tn dꝰ q, au'les hoc
n̄ ptendꝰ qr dꝰ q, ualeat huido
vim ad vna pmissarū ꝛ cōclon
opposita exquirꝰ intimi alia ¶ ti
dubiu e in q̄ fi habeat ee. ad
hoc dicit q, ille sill's ypothec q
ad inpone maior hz ee in q
figa qr ddo cu nlli in e a et
hic omi ꝯ p iꝰ totu stat pcod
et e ide lbm i mai ꝛ i inori
qr i inori e dr nlli hic i e q
ꝯ hz dicit q accido illa sillm q
ad totu pcessu sillo cu tunc fit i
p fi qr ddo cu nlli in e ꝯ hꝰ
totu hz se ut mediu hic omi
in e b id e maior extremitas s. di
cendo nlli q in e b. sic in p fig
fit gº ut sic fit p fi ꝛ tu dꝰ
hic inor e negatiua in iiii p fi
inor no pt ee negatiua ꝯ dicit
q inor no e hic negatiua hz e
affirmatiua qr negacio e pꝰ illa ꝛ
ei. ¶ Vl' dr q inor no dz ee ne
gatiua in sillo cathico hz inor pt
ee negatiua in sillo ypothico. Simi
dico q n e conclusio uera ꝛ io ar
d ipa pꝰs no fecit mencoz. Sz
sillorū e qda ~~...~~ tioru rectu
i obliqs ꝛ i hꝰ etiā cam qe ptatas

Conuertere autem etiam
aut declaratꝰ de tribus ptatibꝰ
hic declarat dꝰ ptate q accipit
ex oppacoe opposite qclois ad
pmissas et qr ex oppacoe oppo

cōclois ad pmissas etiā dx ptas
vna e q ex oppacoe opposite cō
clonis ad pmissas ~~etiā dupx
ptās vna e~~ pbat qn hz. alia
e q ex oppacoe opposite cōclonis
ad pmissas ꝯpbat ꝯpositu veru
io hec pꝰ dr in d pº declarat d
p 2º d ha i pm pote aute sill's
dr p ondꝰ quid sit sillore qulti
ne differe et 2º ꝯpse i sit in onsu
p dr qr opposita qclois pt ee cō
tra ul oppoa i contradictoa in sillo
conuersiuo io hoc pmꝰ ꝛ 2º ponit
drām qn accia qia ul contradictoa
differt a opposite et tertia simlr
pº dꝰ q conuerte conuersiue sillore
e facere sillm ex inpone cōclez
i qn accia oppo i contradictio q onis
ul qia ut qn extmu i maior extas
n i e meo ul mem minori extā
vn p sillm conuersiuu notat e in
tum reliqua alta manente qr oz
q vna maneat qr si abe pmisse
manent q pꝰ tunc sequere ua qo
vn oz q cōclonis opposita accia
loco vnius q pꝰs fuit et accipe
vna ex pꝰoribꝰ et tunc ifa oppo
ul qia alta. Et tunc ponit drām
qn accia qia qclom ul qtradictoa
qr qn accia contia tc no fit ide
sill's / et qn accia qtradictoa / ꝛ tunc
ex ponit q noīe opponi qie i op
posite dicit q qie opponi qn ac
cipit ulis / hz opposite qn contra
dictorie accia ꝛ ꝯ contrꝰ dat in
telligere. Sꝫ qias ut q̄da e q̄da
no e ꝛ. Nota q sill's conuersiuus
et pm pote vicini sunt tn dif
ferunt ꝛ i vno modo qr sill's cō

uliuus ~~a primi pre~~le ~~demu sequitur~~ re
quiritur sillm perfectu sed sillus per im
pole non presuppo aliu sillm pre
factu sed ~~sillus per impossibile~~ 2o dicitur
quia sillus conversivus accipit oppo
ta conclusionis cum una premissa ad pro
bandum quamlibet earum sed sillus per im
pole probat oppositum 3o dicitur quia in
sillo conversivo accipitur opposita sue con
tradictorie vel contraria conclusionis sed in sillo
per impole tantum contradictorie. **Sit enim**
ostensum hic ponit ex dicto. primo docet
sillare conversive in tribus figuris 2o i
fert correllarium ibi **Et quidem in prima figura**
dicit modo sequitur quod docet sillare con
versive in speciali fit 2o ibi **In 2a autem figura**
3o ibi **In 3a autem figura** dicit primo docet
hoc in modis universalibus 2o in modis particularibus
In particularibus dicit primo docet sillare quando con
clusionis accipitur contraria 2o quando opposite ibi
Si autem opposite dicit primo docet hoc in modo
affirmativo 2o in negativo ibi **Et si privativa**
primo dicitur quod sillare conversive in modo uli
non est accipiendo contraria conclusionis quia non est
in tertia contrarie maiore sed minore
licet bene contradictorie et hoc est ideo
quia quando accipitur in modo affirmativo contraria conclusionis
tunc aliquando in 3a figura quia tantum concludit particulare
et ante dicitur accidit sillus primus quia est
quod per sillo conversivo perficitur sillus et
sit iste in barbara omne b est a omne
c est b ergo omne c est a modo ante dicitur si
ista sumatur tunc accipiatur contraria con
clusionis scilicet nullum c est a cum maiore
dicta nullum c est a omne c est b ista est
3a figura et non possum concludere quidam
b est a sed bene particulariter similiter accipiatur
cum maiore dicendo omne b est a nullum
c est a sequitur ergo nullum c est b ista bene

concludo opposita minoris in 2a
figura sed maioris non et ergo dicitur ante bene
b in ceriu[?] nulli q i bene in tertia
minor contrarie sed non maior quia tunc
necesse est utrasque propositiones sumere ad pro
bandum extremum et tunc minor vero
sibi et est medium et 3a figura et dicitur quod
similiter est in modo privativo scilicet quod non potest
in tertia maior privative sed minor bene in
tertia contrarie verbi gratia accipiatur primum
sillm nullum b est a omne c est b
ergo nullum c est a accipiatur opposita
scilicet omne c est a cum maiore dicta nullum
b est a omne c est a ergo nullum c est b
sed maiorem non possum contrarie in
tertia. **Si autem** hic docet idem
quando accipitur contradictorium conclusionis et primo
in affirmativo modo 2o in negativo ibi **Similiter**
autem primo dicitur quod quando accipitur contradictorium tunc in
utraque est in tertia contradictorie verbi gratia
accipiatur primum sillm omne b est a
omne c est b ergo omne c est a dicatur
aliquod c non est a cum maiore et argumentatur
in barroco omne b est a aliquod c non est
a ergo aliquod c non est b ista interimit minorem
oppositione similiter maior interimitur dicatur
ita aliquod c non est a omne c est b ergo
aliquod b non est a in bocardo et similiter
est in privativo modo **In particularibus**
autem hic docet idem in modis particularibus
et dicit primo primus in tertia 2o ponit sequela
ibi **Ostendendum autem a terminis** quod **Ostenditur**
hic ponit sequela et primo in modo affirmativo 2o
in negativo scilicet **Similiter autem** dicit primo docet
quando accipitur oppositum conclusionis opposite
2o quando accipitur contrarie ibi **Si autem** primo dicitur
si accipitur conclusionis opposito opposite tunc
utraque interimitur et in tertia primo dicitur

omne b est a aliquod c est b

omne b e a ad q e b ergo ad q e a
accipiat contradictoriam huius s. nullum q e
a et convertat nullum q e a ad q
e b. ergo ad b non e a ista inferunt
maiorem opposite accipiat nullum q e
a cum maiore et dicat nullum q e a
omne b e a ergo nullum b e q. **Si
autem contrarie.** Hic docet quod acci-
piat contrariam conclusionis et dicit si accipiatur contraria con-
clusionis tunc neutrum inferunt verbi gratia omne
b e a. ad q e b ergo ad q e a ac-
cipiat verbi gratia contrariam quia ista duo intelligit
pronuntiat accipiat cum maiore dicendo
omne b e a ad q non e a ergo ad q
non e b ista non inferunt minorem
quia possunt simul stare verbi gratia sic ad
q e b et ad q non e b. Si autem accip-
iat contrariam conclusionis cum minore tunc ambe
erunt particulares et nulla potest inferri.
Si autem. Hic declarat in particulari dicit
quod eodem modo erit in particulari quia si ac-
cipiat opposita conclusionis tunc inferunt
utramque si autem contrarie tunc nulla etc.
In secunda autem figura. Hic docet
idem in secunda figura et dicit primo primum tunc
tu secundo consequenter in ubi littera plana
Insit. Hic plane et primo docet hoc
in modis universalibus secundo in particularibus
in si autem in parte est. dicit primo docet in modo
affirmativo secundo in negativo similiter ostendit
dicit primo docet hoc quod contraria et quod
opposita in si autem opposite primo in uniuersali
camestres omne b e a nullum q e
a ergo nullum q e b accipiat maio
rem cum contraria conclusionis tunc erit prima fi-
gura omne b e a omne q e b ergo omne
q e a quod opponitur minori sed maiore

non possunt inferre quare dicendo nul-
lum q e a omne q e b ista est tertia
figura et non possunt concludere ulterius
sed bene particulariter dicendo ergo ad b non e a
Si autem. Hic docet idem quod accip-
opposite conclusioni dicit si accipiat opposita
conclusionis tunc ostendit utrumque conversi-
ve verbi gratia sic iste omne b e a nullum
q e a ergo nullum q e b dicendo nullum
q e a ad q e b ergo ad b non e a
in tertia figura similiter cum maiore omne b e a
ad q e b ergo ad q e a ista inferunt
minorem quia fuit nullum q e a tunc
dicit quod omnibus modis est sic in cesare
in primo modo secunde figure. **Si autem in parte.**
Hic autem docet idem modum in modo
particularibus et dicit primo docet quod accipiat contraria
conclusioni secundo quod contradictoria in si autem
opposite primo docet in ferison et dicit
quod quando accipiatur contraria conclusioni tunc nulla
potest inferri in talibus sed et quod accip-
opposite conclusioni contraria et prima contraria datur in-
telligere verbi gratia contraria sit et patet ex dictis
et tunc in prima figura arguetur et in ba
maiori existente particulari sequitur nichil
sequitur verbi gratia sit iste sillogismus perfectus
nullum b e a ad q e a ergo ad q non
e b accipiat verbi gratia quam ad q e b et
illa accipiatur loco minoris et ac
cipiat primam maiorem loco maioris
et arguat sic nullum b e a ad q e
b ergo ad q non e a illa non ~~inferunt~~ inferunt
minorem quia fuit ad q e a quia am
be possunt simul sed autem dicit si accip
ad q e b cum minore tunc nullus fit
sillogismus quia tunc ambe sunt particulares
Si autem opposite. Hic docet idem quod
accipiat oppositum conclusioni contradictorio et primo in figura
ferison secundo in baroco. Eadem autem

demonstratio et sequitur similiter quia dicit si accipiatur opposita conclusionis contradictorie tunc utraque interimitur quia sit iste sillogismus perfectus nullum b est a, ad quoddam c est a, ergo ad quoddam non est b; accipiatur contradictoria eius scilicet omne c est b et arguatur sic accipiatur cum maiore nullum b est a, omne c est b, ergo nullum c est a; ista opponitur minori que fuit ad quoddam c est a. similiter cum minore sic aliquod c est a, omne c est b, ergo ad b est a; illa contradicit maiori et dicit quod eadem est demonstratio in baroco scilicet quando accipiuntur contrarie tunc neutrum interimitur sed quando accipiuntur contradictorie conclusionis ambe interimuntur. **In tertia** hic docet sillogismus conversive in tertia figura et primo premittit intentum 2o prosequitur i' ondac n' lra plana. **Ostendatur** prosequitur et dicit primo ostendit hoc in modo affirmativo 2o in modo negativo ibi Similiter autem et si privativa dicit primo ostendit hoc quando accipitur opposita conclusionis contraria 2o quando contradictoria ibi Si autem opposite dicit primo ostendit hoc in universalibus 2o in particularibus ibi Similiter ostendere et aliter supponit quod conversa debet accipi loco maioris tunc dicit aliter si accipiatur contraria conclusionis neutrum interimitur quia in prima et in 2a figura maiore existente particulari non sequitur et aliter in darapti et arguatur sic omne c est a omne c est b ergo ad b est a accipiatur nisi contrariam ad b non est a loco maioris cum prima maiore dico ad b non est a omne c est a non sequitur quia maior est particularis in 2a figura similiter accipiatur cum minore ad c non est a omne c est b non sequitur quia maior est particularis in prima figura. **Similiter ostendere** hic docet hoc idem in modis particularibus sicut in dysamis datysi quia sit sillogismus perfectus ad c est a omne c est b ergo aliquod

b est a, idem non possum nisi contraria accipere cum maiore quia ambe erunt particulares si autem accipiatur cum minore tunc maior erit particularis in 2a et prima figura et non sequitur ex hiis. **Si autem opposita** hic ostendit idem quando accipiuntur opposita conclusionis contradictorie et primo in universalibus 2o in particularibus ibi Et si aliter et sequitur similiter primo dicit si accipiatur opposita conclusionis contradictorie in darapti vel in modis particularibus sicut in datysi vel dysamis tunc semper interimitur utraque propositio sit sillogismus perfectus in darapti (dysamis) omne c est a omne c est b ergo ad b est a dicatur nullum b est a omne c est b ergo nullum c est a contradicit minori (auar) et similiter patet de aliis. **Similiter autem et si privativa** hic docet idem in modis negativis et primo in universalibus 2o in particularibus ibi Similiter vero in reliquis dicit primo ostendit hoc quando accipitur contraria conclusionis 2o quando contradictoria ibi Cum vero et primo in neutro conclusionem in felapto quando dicit ostendit non a alicui b non inesse tunc [illegible] nunc sillogismus perfectus nullum c est a omne c est b ergo ad b non est a si accipiatur contraria conclusionis neutrum interimitur quia sic patet ex dictis nisi contraria hic et particularis affirmativa et illa ponitur loco maioris et tunc fit sillogismus vel in prima figura vel in 2a et semper est inutilis coniugatio. **Quando vero oppositum** hic ostendit quando accipitur opposita contradictorie conclusionis in felapton tunc interimitur utraque et patet. **Similiter vero** hic docet hoc in modis negativis particularibus et primo quando accipitur contradictoria conclusionis 2o quando contraria Si autem non et sequitur similiter in bocardo quando accipitur contradictoria quia conclusio est particularis negativa non accipiatur utrez

cum ꝯcurrit semper in termino altera. sed
si contraria accipiantur vel subcontraria tunc necessario
sicut patet. Manifestum est igitur
hic concludit et patet. Et quoniam
infertur 3ª correlarium 2 in Iuxta autem
3 in 3ª et tertia littera plana est cum sit.

Per impossibile. Quam autem dicit per aliam partem
ut quod ondit ex opposito conclusionis
ad premissas veras esse quas ad probandum
hic autem dicit de alia parte
quod ondit non ex opposita conclusionis non ad
probandum quas sed ad probandum solum
oppositum et est capitulum de sillo ad im
possibile et dicit primo ostendit quid sit sillo
ad impossibile et quia dicit quod sillogismus ad im
possibile et conversivus sunt similes
et ideo ne putentur omnino esse idem
ponit differentiam inter eos et 3º ponit
iterum conveniunt 2ª Verum tamen differt
3ª Terminum vero similiter se habent et
lectus similiter primo dicit quod ad impossibile
sillogismus est quando ponitur accipere contradictorio
contradictorio conclusionis et alium
positum cum alia propositione ita et fit
in omni figura sillogismus per impossibile et sille
est conversioni vel sillo conversivo quia in
hoc conveniunt quod sit sillogismus conversivus
accipit opposita conclusionum cum una premissa
nulla sit sillogismus ad impossibile verum
sed tamen differunt quia sillogismus conversivus sup
ponit sillogismum perfectum et supra ut
tribus propositionibus ducit ad impossibile et
sillogismus per impossibile non supponit sillogismum perfectum
factum sed cum opposita conclusionum in me
dio accipit unam propositionem veram cum qua
infertur oppositum alterius tunc iterum ponit
conveniunt quod terminus in utroque eodem modo
se habent quia sunt in omni figura et est
eadem suppositio utrorumque Ante hoc cum

dicit referri ad sillogismum conversivum quod
per supponit sillogismum perfectum vel quod acci
piatur contraria vel contradictoria conclusionum
et tunc cessat in instantia sic declaratur
si aliquis negat istam conclusionem omne
b est a tunc da oppositum ad b non est a
tunc necesse est b non omni a nulli in
esse quod est impossibile et id quod est oppositum
vel per conclusio erit vera et similiter est in
aliis figuris Ergo alie quidem
hic autem consequentia et dicit primo autem premissa
quod omnia problemata possunt conclu
di per sillogismum per impossibile in omni figura
preter quam universalis affirmativa in prima figura
et 2º consequentia Ponatur non a litera
plana Ponatur enim hic consequentia
iam dicta et dicit primo premissa hoc 2º ad
maiorem evidentiam ponit differentiam inter
sillogismum conversivum et ad impossibile In dicit
autem dicit primo ostendit quod universalis affirmativa in prima
figura non potest ostendi per impossibile et 2º ostendit
quod hoc bene fit in media et tertia figura
2ª In media autem figura dicit primo facit
quod dictum est 2º ponit generale documentum
quod observandum est in omni sillo per im
possibile et 3º retractat 2ª Manifestum ergo
quoniam non quidem 3ª Manifestum autem quidem
propositiones dicit primo ostendit quod universalis affirmativa
non potest ostendi in prima figura 2º ostendit
quod alia problemata in prima figura bene
possunt ostendi per impossibile Similiter autem et nulli
dicit primo ostendit quod universalis affirmativa in prima figura
non potest ostendi per impossibile accipiendo contra
dictoriam conclusionem 2º accipiendo contrariam
Si autem nulli modo autem dicit ponatur
quod ista sit conclusio universalis omne b est a
modo autem dicit quod ipsa non potest probari per impossibile
nam si accipiatur non omne vel contradictorio vel

si nulli .i. quia modo aristoteles hoc probat
accidentalis contradictio et modo dicit videtur
quod sit ista propositio accipiatur sunt omni a
in esse quod sunt b omni d .i. non est nullius
sunt accipias propositionem veram super a
.i. super predicatum sunt vel b .i. vel vero cum
opposito conclusionis / numquam potest ostendere
universalem affirmativam impossibile in primo figura
vel sed accipiatur propositionem veram super predicatum
dicatum a et sit quod quod sit super predicatum
et dicatur omne c est a ad b non est a
ista est inutilis coniugatio in primo figura
quia minori existente negativa nichil sequitur
similiter accipias propositionem veram vel vero
b cum contradictoria conclusionis et sit d
quod sit vel vero b et dicatur ad b non est a
omne d est b ista maior est particularis nec
generalis existit nichil sequitur quia sed quod accidentalis contradictoria
conclusionis quod omne b est a / a
sicut b non est a quod conclusio universalis quod omne b
est a. ad b non est a quod conclusio universalis non
potest ostendi impossibile. similiter accidentalis contradictoria
hec quod est omne b est a nullum b est
a sunt accipiatur vera alia propositione
Nota Vb t sup pdtu numquam ostendi
impossibile vel sed accidentalis quia cum propositione
ne vera vel vero b vel sed nullum
b est a omne d est b aristoteles dicit quod
bene concludit sed nullum d est a ista
potest esse falsa et tamen non sequitur quod ista
sit vera scilicet omne b est a quia ambe
hec possunt esse false in coniunctione in
ut docet aristoteles in primo priorum sed non
ostendis propositum verum similiter dicit non
potest ostendere universalem affirmativam si accidentalis
piatur propositio vera super a .i. super predicatum
quia tunc nullus fit sillogismus ideo omne
a est quod nullum b est a quia tunc minor

est universalis negativa quod est inutilis
coniugatio Aliqui autem sic ostendit
quod aristoteles omnia genera in primo figura particulari ostendi
impossibile et dicit post hoc primittit
secundo declarat in omnibus supponit primo dicit
aliqui aristoteles in particularis affirmativa potest ostendi
vel nulli .i. est universalis negativa potest ostendi
impossibile aristoteles sunt omni .i. est particularis negativa
Supponit hic declarat hoc et dicit
primo docet in dato secundo docet in aliis
modis sed in universali negativa et tertio in particulari
negativa sed similiter aristoteles et si probata secundum .i.
ad ostendendum autem non omni dicit primo quod
modos in quibus ostendit particularis affirmativa
secundo ostendit modos in quibus non ostendi
Si aristoteles ad a sumatur primo dicit si quod est in
dato ad b est a modo sic accipiam
contradictoriam eius scilicet nullum b est a modo
accipiatur cum ista propositionem quod sumatur vel
vero ideo nullum b est a omne d est b
sed nullum d est a ista contradictio potest
conclusioni quod fuit ad b est a ostendi
non valet sic b quia accidentalis vel ipso quod si
falsum est istud / tunc verum erit quod a
inerit alicui b Si autem nulli h
ostendit in quibus modis non in nullum propositio
particularis impossibile et primo facit hoc secundo
concludit sed propositam est igitur primo dicit si
accidentalis contradictio conclusionis cum propositione quod ac
est super a predicatum tunc non potest ostendi
particularis affirmativa quia tunc minor erit
universalis negativa ideo ad a est quod nullum
b est a et dicit si accipiatur contradictorium .i. vero
contradictoria conclusionis primo quod fuit ad b est a
accipere vel quia ad b non est a et ad hoc
minor erit particularis ex quibus nichil sequitur
tunc concludit Rursum sup
post hic aristoteles docet ostendere universalem
negativam impossibile et dicit primo ostendit

mos in quibus pt ondi p impo^le
et 2° ondit mos in quibus non pt i
Si aut ad b supra qclo sit illa p^u
nullu b e a si nolis illa ondere p
impo^le tunc accipia contradictor^m
eius s. ad b e a cu alia ppone illa
accepta sup a pdicatu et dica
omne a e c ad b e a ergo ad b e c
hoc aut impo^le quia p^s qclo fuit illa
s. nulli inest tunc add^s sic q vere
negte cu oppo^s qclois ddo nul
lu a e c ad b e a ergo ad b n e c
Si autem ad b sic ondit mos
in quibus aut pt ondi vlis nega^iua
p impo^le et p^o ponit vnu mod
2° aliu. Simi^r aut et legat^z simi^r
p^o dicit si accip^s oppo^m qclois cu
ea q accu vbo b tunc non pt on
di vlis nega^iua quia dica ad b e a
illa e contradictor^s qclois accipia
eam cu illo quod sumit^r vbo b ddo
ad b e a omne d e b nul le quia i
p^s fi ma^m no pt ee pticu^lis
Sed acci^l d^s si accip^s qnu qclom
sicut nullu b e a omne d e b tunc
bn erit sills fla sed no ond^s p
po^m veru quia flu e omni b i
ee b a sed tn no seqt^r quia ps hoc
alia s. nullu b e a sic vera quia
ambe pnt ee fle i contingentia in
et d^s simi^r si ad b suma^z alia
ppo accid^s vbo b c tunc itez ee
sills ad flm sed no ad ondu p
po^m ddo omne b e a q e qnia
qclom p^o omne a e c ergo oe a
e b Ad ondendu sic docz
sillo^ue ptice negatiuaz p impo^le
et p docet hoc vbi ita for aliqui

b no e a et 2° docet hoc vbi ita
for no omne b e a i. Simi^r aut
et si accu b d^s p^o o^o i quibus m
odis pt pbai 2° o^o i quibus non pt
pbari i. Si ad b principalis
qclo sit ad b n e a mo acci^les
d^s supponat^r omni i ee i accipiat^r
contradictor^s eius cu ppone illa q
accipit^r sup pdicatu a et dica oe
a e c omne b e a ergo omne b e c
illa e fla ergo prima erit illa s. ad
b no e a tunc d^s simi^r e si sumat^r
contradictor^s cu ppone ad b i q accu
vbo b ddo oe b e a oe d e b
ergo omne d e a qclo illa ad b n
e a quia d valet b tunc add^s sic
ecc si accipe^r qdicto cu a q p
uata ddo nullu c e a e c omne
b e a ergo nullu b e c Si vero
ad b sic ond^s i q^s no pt on
di ptic^lis nega^ua et p^o qn accu
contria qclosi 2° qn accu vbo qnia
2° e statu ponit Si aut no suppo
omni i ee p^o d^s Et adulte q d
acci^l vbo qnia qnia quia pptia dicit vocat
intellige vbo qnia ut ps visu e
mo acci^les d^s si ad a b i opposita
qclom qnia ponat^r pbata ddo
omne b e a aliq c no e b tunc
no est sills quia inior erit nega^ua
Si autem no suppo^z sic acc^iles
ide ond^s qn accu qclois vbo co
tria et p^o pbat vno mo quod tunc
no sequat^r qclo 2° o^o hoc alio
mo i. amplius no p ypothesim
p^o d^s si aut no suppo^z omni i ee
i. si no accu^r qnia qclom sed vbo
qnia sic ad b e a ul q e p^o a

et quod sic accidit tunc non demonstratur
non omnis i. particularis negativa sed
quod nulli i. bene demonstratur sic solis
negativa ... secundo dicit primo. di. a. a aliqui
b. ista sic universalis contradictio quod est aliquod
b est a modo accipiatur particularis propositionem
veram scilicet propter predictum a. dico omne a
est c. ad b est a modo auctores dicunt tunc se-
quitur ad b est c. modo si ista est falsa
tunc eius contradictoria erit vera scilicet nul-
lum b est a. modo auctores brevius
volunt liceat in veritate ponatur quod propter
has contrarias non possunt ostendere particulares
negativas quia ambe possunt esse vere
scilicet ad b est a et ad b non est a
similiter auctores propter ypothesim i. propter suam
contrariam non sequitur quod ostendatur particularis
negativa quia exclusis non est sillogismus
falsum modo iste ambe sunt vere quia
non sequitur quod si aliquod b non est a
quod aliquid sit ad b non est a quia ambe
possunt esse false vel vere in contin-
gentibus. Similiter autem. Hic ostendit
hoc idem sub hac forma non omni dicitur
quod omnibus modis est eadem demonstratio
quia ad b non est a et non omne b est
a tunc sunt. Manifestum. Ponit
regulam quam quod debet servari in
sillogismo per impossibile dicit quod semper quod debet
esse axioma i. propositio vera ab antiquo
is et nos mentes quas antiquitas com-
mune est quod ad hoc accipitur ax-
ioma quam in vulgo tempore quod in
sillogismo per impossibile debes accipere con-
tradictoriam conclusionis et non contra-
riam in esto accepi contrariam tamen
semper debet accipi contradictoriam quia fundatur

sillogismus per impossibile super hoc principium de quolibet
affirmatio vel negatio de nullo simul vere
vel false et tunc auctores recapitulant
ea que iam dixit et postea. Simmen-
tum. Hic docet sillogismum per impossibile
in hac et tertio figura et dicit primo docet
in prima 2° in 3° 2° ibi Similiter autem
dicit in quarto similiter quod docet sillogismos pri-
mos quarto gradu in medio figure 2° ibi Cum
autem aliqui 3° ibi Rursum ponatur
quarto ibi Cum autem non omni b dicitur
primo docet sillogismum per impossibile ubi
affirmativa 2° et quartus non ponit
sillogismum ibi Si autem contrarium et legatur
similiter primo dicit in media figura potest
ostendi universalis affirmativa per impossibile si
sequitur ponatur quod a insit omni b. i.
ista sit conclusio modo accipiatur opposi-
tum contradictorium sicut ad b non esse a et
arguatur in Baroco omne quod est a ad
b non est a. ergo ad b non est quod ista est
falsa. ergo una premissarum scilicet ypothe-
sis i. oppositum conclusionis tunc addit quod
si accipiatur contraria conclusionis tunc bene ostendit
falsum sed non propositum verum nam sequitur dicta
nullum b est a cum illa omne quod est a et
dicta omne quod est a nullum b est a
ergo nullum b est quod ista est falsa ergo
una premissarum scilicet ypothesis i.
oppositum contraria conclusionis et si eadem est
falsa non oportet quod prima sit vera quia am-
be possunt esse false. Cum autem
Hic ostendit idem de particulari affirmativa
sic ista conclusio ad b est a accipiatur
eius contradictoria scilicet nullum b est a. quod
nullum b est quod ista est falsa ergo alia
vera tunc addit quod si accipitur a in

in ee dari b i. sbgia coclois tunc
eadē ē dniratō q pus i. tunc bn
ondit flm s; nō ppoitu veru
Rursum ponatur docet ide
d soli nega dq sic ista qclo nllm
b ē a. accipia q̄dicto eius ad b.
ē a. cu aliq̄ uera ddo nllm q ē a
ad b ē a. g ad b nō ē q. s; ista
ē fla g vna pmissaz. s. ypothes
ad b ee a. g p uera erat tunc sb
intelligit d qua q si ista accipit
tunc n ond. veru ppom s; flm
Cum autem hic ait l' doc; ide
de pti nega sic qclo ad b n
ē a. ponatur omi ēē i. accipia co
traditto dicta ome b ē a accido
cu nega uera ddo nllm q ē
a. ome b ē a. g nullu q ē b i. ista
ē fla. g ypothes. et si acca qua
tunc nō ondit veru ppom tunc
qcludo et p; ex tra Similiter
autem et p ultimam hic
docet sillore pmpote i; z fig
et d p pmo nitium 2 i. fert
duo corrla i. Manifestum ergo qm icet
b tunc ddat in q sic disu ē
et di in q sm q docet sillore
q gna 2 i. s; ad ondendu
z i. Cum et nlli q i. s; n co
ncē. d p o qm pti sillor ppom
2 ond qm n i. Si uero suppo
na lega simil p doc; vlem
affirma sic ista cclo ome b.
ē a. accipia eius q̄dictor s. ad
b nō ē a et argua in bocardo
ad b n ē a. ome b ē q g aliq

q non ē a ista ē fla g vna
pmissaru s. ypothes et si ypo
thes ē fla g eius contradicto e
uera si a' acca qua cocłois tunc
bn ond flm s; nō ppom veru
simr si acca sbgiu Sed adond
hic docet ide de pti affirma dic
accipia ead ypothes i. vlis ne
gua dq ia fecit incom tunc ond
ppom veru sc g nullu b ē a ad
b ē q g ad c nō ē a ista ē f g
contradicto eius ūa. Cum autem
hic ond sillore vlem negaz dq
sic ista cclo nullu b ē a accipia
eius q̄dictor s. ad b ē a et argua
in dysam vl' in datisi ddo ad b
ē a. ome b ē q g ad q ē a ista
eius fla g a ūa si a' acca qua s.
ome b ē a tunc bn erit sillo fli
s; nō onde ppom Sed nō adsu
mere hic ait l' docet hoc i pti
nega dq sic ista qclo ad b n ē
a. accipia contradictor s. oē b ē a
et dica ome b ē a ome b ē q g
ad q ē a. hoc a' nō fuit veru q
flm ē omi in ēē i. ypothesis fuit
oppo qclon. tunc addq q si acca
alicui i ēē i. si acca sb contia tunc
ide ē q i poribus q bn et sills
fli s; nō ond ppom Manifestum
hic infert duo corrla pm ē qd
semp in sillo pmpote debet acci
q̄dictor qclois q ē frequnt p
dix tunc sm corrla ē q pala
ē q omia gna. s. ule affirm et
ptic et ule negam et ptic on
dunt i. cocludunt pmpote in sca
et z fi s; ule affirm n ondi

\# Sit n oniu hic aur ple pbado

pmpole mp^a figura

Differt aut. Postqua aules dete de quinqz ptatibz hic aul ponit dcam nisi dmraco oniuaz. et mis dmraconu pmpole et diuit po aul ponit z. dcas 2o ponit q sdia cocloes qs pbat 2a i Dicit au n di mz pm q tuuit z. dcas 2a i Summus dh utrcqz 3a i Et quia q de no nece e et legat zac qz facile po dq dmraco adm pole dif fert ab oniua nico q ponit 1o. q volt m tine deducens admdubile flm i. acip vna ppom flam cu uera adondu ppom veru h oniua dmraco l. sills demosts pide e acipit ut sq ppones illas adon ddu ppom. tunc ponit pam dcaz imedo ǫenaz qz dq q utrcqz sp demraconcs acipiunt ppoes h h sp demostta demraco acip ppones exquis e sills i. duas vas h alia tm vna uera. 2o dicit q oniua de mraco n eat l coclom ce nota nz opiari pq qm sic e ul no e h pmpol. demraco eat uim hec coclo sic ua uel fla Differt aut nichil. Hic aul po q gclo nes et di po pmq ǫenzaci de mracoz oniua et m pole 2o pol gcloes 3o pbat eas 2a i Item quo pmpole 3a i Sit n. oniu po dq q nl dicit in demraçoe oniua et m demraçoe pmpole acipe et onde gclom affirmaz ul negz qz q mraq oniue et pmpole eqo et p eosde tios. Item qm hic ponit coclones et sut z 2a i

Qm aut in media 3a i Mu ue m postma et legat simr po dr po nedo pma gne ul raz d. qm sills pmpole fit m p^a fi^a ca q veru e ondic imedia et 3a fi^a qz puatm ondic q pam figam pdictam qz zaz tuc 2a qo qm sills pmpole fit m pa figa tuc 1o q veru e hoc ondit mp fi poes ppoes 3a gclo dq qm a sills pmpole fit m 3a fi^a tuc 1o q veru e ondic p pma et pa figam qz affirma tm p pma negatm p pam illas # cocloes stati ple pbado illas z. # gclones di po pmq 2o ifq coria qda i mam e ergo. di mz pm q pbaqillas z cocloes 2a i Rursu imedia fi^a 3a i Rursu i 3a figa di mz pm q ea gria pbleuru coclududunt. m pa fi^a po docet q gclo q ondi m p^a figa pmpole uc on dic pmedia figa si e puata si a pdicata tuc p pua et hoc po on de uli negua 2o d ptiri negua 3o d ptiri affirua 2a i Simr aut et si no omi sto pp intllm hc q aul pcocu hz istu modu q qm volt onde ppom pmpole i aliqua fi^a q tuc acip ypothesi i. contdictom hz ue gcloi et no i fert gclom flam q debet sillori p m pole, sz dat eam itellige h stati acip oppom fle gcloes q dz sillori p m pole, z tuc i tu dic argue uere i. oniue. h q sup ponit aul dq sic ista coclo ua nullu b e a p pma figura i. i pa fi^a ul ado b no e a illas

ambas accipit tn̄ p° p̄ctat vl'z
negatiuaz mō accipit ypothesi s. ad
b ē a. mō dq̄ accipiat ad' expta
a sicut q q̄ in sit omī a tūc ar
guerē sic p̄ īpo^le omē a ē q ad°
b ē a. qc'lo ecī in media figa. g°
aliq b ē q ista q° ē fl'a g° vna p̄
nullarū s. ad° b ē a et si ista ē
fl'a alia fuit uera. s. nullū b ē
a. mō au^l dimittit qc'lom istā. ad
b ē q q̄ ē fl'a / et accipit oppositā
eius s. nullū b ē q. mō accipe
istā cū p̄ uera ppōe q̄ fuit oē
a ē q et argue ī celarent q2 p̄
uaes sill's p̄ īpo^le in p̄ figura
pbat tn̄. siue et uē p̄ inmediatā
figam dicā ergo omē a ē q n^m
b ē q g° n^m b ē a q̄ fuit p̄ qc'lo
uera. ~~Similiter autem~~ hic docz idē
de p̄ti^ri negatiua sic ista qc'lo aliq
b nō ē a ypothesis eius ē oē b ē
a et assumat cū ista sic cū illa
omē a ē q. tūc au^les dimittit
qc'lom q̄ seqret et accipit oppo
sitā huius qc'lois. q2 dq̄ b nō n̄
omī i. tūc sequit' p° qc'lo s. ad°
b n̄ ē a et deducat' argua p̄ in
po^le dd'o omē a ē q omē b ē
a g° omē b ē q accipiā oppo^m
h9 fl'e qc'lois s. ad° b nō ē q
et arguā in 2^a fi^a in baroco ac
cipiēdo ppōm p̄mā uerā dd'o
omē a ē q ad° b nō ē q. g° aliq
b nō ē a ista ē p̄ qc'lo q̄ pbat
ostensiue et au^v dq̄ nō ē uis si a
q ecī negatiua dd'o nullū a ē q
ad° b ē q tūc seqret adhuc g°
ad° b nō ē a sic in festino et.

~~Rursum sit ostensum~~
hic au^l pbat p̄ t'ē affirmatiuaz q̄
sic ad° b ē a. mō au^l dq̄ q̄ ypo
thesis eius ē nullū b ē a accip
iam cū ista s. cū ista omē q ē b
tūc seq' g° nullū q ē b in au^te
nō ponit istā qc'lom sz istā eius
oppositā ponit. s. omē q ē b l' ad°
q ē b. mō accipiā istā cū ista et
dicā omē q ē a. ad° q ē b g° ad°
b ē a. Similiter etiā si accipes mi^re
[illegible] vl'em sicut in dysamis
~~Rursum in medio~~ hic pbat
ip̄ā cōcl'om et dī. in q̄. hm q̄ do
cet q° ea gratiā qcludē p̄ īpo^le et
uē in 2^a fi^a 2^a i. similiter et si ostēsū
sit 3^a i. Si autē sit p̄uatā q° i
si nō uniuersalis p° docz vl'em affir^uaz
nō q̄ illa cōcludat' in 2^a figa
sz ip̄a ondit' p̄ īpo^le d. sic ista
qc'lo omē b ē a. tūc ypothesis
ē ad° b nō ē a. mō au^l statī
accip'q istam ppōm et dimittit
falsā qc'lom q̄ seqrē et accip'q
oppositā fl'e qc'lois sicut sep̄
fecit p̄ter in duob9 ultīs mōis
in 3^a figa. mō sic sill's p̄ īpo^le
omē q ē a ad° b nō ē ~~q~~ a ergo
aliq b nō ē q in baroco ut au^l
dicit accipe q omē in cē b et ac
cipe a in cē omī q tūc eq̄ p̄ fi^a
dd'o omē q ē a omē b ē q g° oē
b ē a tūc erit p° fi^a. Similiter et sic o
stensū hic docz idē d' p̄ti^ri affirma
dict sic ista cōcl'o ad° b ē a ypoth^e
erit nllm b ē a. dd'o omē q ē
a nllm b ē a g° nullū b ē q

mō accipe oppositum hui9 conclōnis
q ē ad° b ē q et dic omē q ē a
ad° b ē q ḡ ad° b ē a **Diu9 sit**
hic ondē idem de vli neg^ua sic
ista cōclō nullū b ē a ypothesis
ē ad° b ē a mō accipiā cū ista di
cendo nullū q ē a ad° b ē a ḡ ad
b nō ē q accipe opposita ɋclōis h̄c
s. q in cē omi b ddo nullū q ē a
omē b ē a q ḡ nullū b ē a. ita
ondiue pbā̄ p pimā figurā. **Et
si nō ulis** hic arıles ondē idē
de ptiī neg^ua sic ista cōclō ad
b nō ē a ypothesis omē b ē a
accipiā uera loᵃ maioris ita
sic n^m q ē a omē b ē a ḡ nullū
b ē q accipe oppo^m hui9 ɋclōis h̄e
cū pima ɋpone uera ddo nullū
q ē a ad° b ē q ḡ ad° b nō ē a
itam ondī ondiue in p° fi° sicut i
ferio. **Rursum in tertia**
hic ondit idem in tcia figur̄
et dr̄ ꝑ in ɋ° hm q docet ɋ°
cōclude ɋ° p blemmata in tcia
figa sicut ꝑ in 2° 2° i **Simr au
et si aliquo** 3° i si aut̄ puaq̄
ɋ° i **Simr aut̄ et si nō** p° dq sic
ista cōclō omē b ē a ꝛ nō ē i
telligendū q ulē cōcluda^r in 3°
figa s; bn̄ ondī p impole ypo
thesis et ad° b nō ē a accī^o cū
uera s. cū ista omē b ē q tunc
argua in bocardo ad° b nō ē a
omē b ē q ḡ ad° q nō ē a ista
conclō ē f̄lā mō accipiā oppo^m
hui9 ɋclōis s. omē q ē a. omē
b ē q ḡ omē b ē a. itam ondī
p pimā figurā qr affir^uū i 3°
figura ondic̄ p pimā s; neg^uū
p ham. **Simr aut̄ et si hic**
arıles docet ptīᵉ affirm^ua sic
ista cōclō aliq b ē a ypothesis
e9 nullū b ē a cū ista s. ad° b ē
q dicā ḡ in ferison nullū b
ē a ad° b ē q ḡ ad° q nō ē a
ista cōclō ē f̄lā accipiā eius
opposita s. omē q ē a cū p° ista
s. ad° b ē q tunc cōcludo ḡ ad°
b ē a. **Si aut̄ sit priuatiua**
hic arıl docet idē in uli neg^ua
et hic h̄t aliū modū qr ipē di
mittit pilem ɋnē ꝛ statī ac
cipit opposita eius cū vna ista
et dimittit ɋclōm f̄lam q sillo^m
pt p impole et accipit opposita
eius cū q° cēt nullū b ē a pi^a
et ypothesis ē ad° b ē a b. au
omı i. accipe eā cū ista tunc p
impole sic a^a ad° b ē a omē b
ē q ḡ omē q ē a mō arıles dq
a q quidē nulli i. accipe oppo^m
hui9 f̄lē ɋclōnis cū p° uera di
cendo omē a ē q nullū b ē q ḡ
nullū b ē a. **Simr aut̄** on
dit idē d ptīn neg^ua i q° mō
simr dimittit pilē ɋclōm ꝛ po9
ypothesi et tunc oppositū ypothes
et tunc ɋpōm uera sic ꝑ ia fecit
in mō uli neg^uo ad° b nō ē a
ypothesis ē omē b ē a accipe il
lā cū uera s. cū illa ad° b ē q
tunc sequi ḡ ad° q ē a. mō arı^r a.
dq supra ē aut̄ q q̄dē nulli ꝛ
accipia^r oppo^m f̄lē ɋclōis q fuit
ad° q ē a ddo nullū q ē a dicā
ḡ sic nullū a ē q ad° b ē q ḡ
ad° b nō ē a ia ondic̄ p ptīl neg^ua

sed impossibile tamen quod dicto

onsiue et uere Manifestum est
hic aristoteles infert duas correlaria 2m ibi
Palam ergo quod et dicit quod manifestum est ex dic-
tis quod suppositis eisdem terminis tunc unam
quamque propositionem est demonstrare impossibile et
onsiue unde idem sillogismus fuit qui pro
uersionem unum est quod uero est sillogismus ad
impossibile et ostensiuus sed non est
quia habet se in plus quia accipit quantitatem et
contradictionem tunc ponit secundum correlarium
dicit quod quecumque conclusio ondit ue i on-
siue et per impossibile quia aliter non est
separi ab alio et in 1o capitulo non est
pari ponderis ymo est difficile quia oportet
quod hoc bene innectere sciat capitulum de
sillogismo per impossibile In nullam autem figuram
ista est ultima potestas que est de sillogismo
ex opposito uel premisse sunt in com-
parabiles quam aristoteles hic declarat
de illa parte et dicit primo ondit in
qua figura sciat fieri sillogismus ex
oppositis et nunquam non est sed manifestum
ex dictis tunc dicit dicit quod quatuor sunt
oppositiones secundum dictionem uel locutionem
ut omni nulli i quantitatem et omni non
omni i contradictionem et alicui et nulli
2o ponit quedam notabilia ibi Oportet
autem scire dicit primo premisse inter
distinctio oppositione 2o prosequitur Ergo in
prima quidem figura primo dicit quod in qua
figura fiunt sillogismus ex oppositis et in
qua non erit manifestum sed ex dictis tunc
dicit dicit quod quatuor sunt oppositiones secundum
dictionem uel locutionem ut omni
nulli i quantitatem et omni non omni i
contradictionem et alicui et nulli quod et

sunt contradictiones et sit distinguit in
contradictionem in duo et sit itam
cerit 3 oppositiones ex parte quantitatis et
ex parte contradictionis et sunt duo in
uerba tunc alicui et alicui non quod sit
solum quantitatem et sit quatuor et ista non est oppositio
secundum ueritatem sed secundum locutionem et si
uellemus computare inter has contradictiones
pro una oppositione tunc erunt due op-
positiones tamen sit contrarie et contradictorie
et ponit exemplum ibi aliqui instantiam quod urius
quia dicunt quod aristoteles dicit omni non omni
hoc computando pro una oppositione con-
tradictionis sicut possem dicere nullus
non omnis ita quod contraria et distingu-
uerunt dicendum quod aristoteles plane sic
ponit et innuebat per hoc quod ubi
affirmativa et particularis negativa erunt con-
tradictiones licet quod solum quantitatem non sit uere
opposita patet quia oppositio debet habere idem
predicatum et subiectum idem ita quod 1a quod af-
firmet et negetur sed dico homo est albus
quidam homo non est albus subiectum et predicatum
dicitur stat pro diuersis ergo non est uera
oppositio ¶ Sed dubium est utrum sillogismus ex
oppositis sit bonus sillogismus dicendum quod est
bonus sillogismus quo ad formam quia fit
secundum debitam dispositionem terminorum secundum col-
lectionem et predicationem sed peccat
in materia ut ergo nullum b est a omne
b est a ergo nullum b est b et licet quis
quod accipiat duos terminos tamen pro uno
utitur pro duobus ¶ Sed dubium est adhuc
peccat sillogismus ex oppositis dicendum
quod peccat peccatum ad positum quia positum
sed declarare de omni modo sillogismo
diuiso sed sillogismus ex oppositis est modus

sillo^m diuisus ab aliis ad dem
onstratorem autem et ad dyalecticum pertinet
ex quibus et modo primo quia demonstrator
intendit generare scientiam in disci
pulo sed sillogismus ex oppositis non gene
ravit scientiam. Similiter dyalecticus in
tendens generare opinionem in discipulo
sed id non facit sillogismus ex oppositis tamen
aliquo modo pertinet ad dyalecticum quia dy
abulans intendit redargutive reo
vere aliam opinionem adversarii et hoc
potest facere per sillogismum ex oppositis quia ducit
eum ad hoc quod id quod est probabile non
est probabile. Similiter aliquo modo potest perti
nere ad temptatorem quia ipse dispu
tat contra convellatorem qui uno tem
pore hoc affirmat quod postea ne
gat et tunc ex hiis que concedit conti
nuo et hoc potest facere per sillogismum ex
oppositis. De hoc plenius habetur in di
versis. Ergo in prima habet
processus docendo sillogismorum ex oppositis
et primo ostendit quod ipse non fit in prima
figura 2° ostendit quod fit in se-
cunda 3° quod fiat in tertia 2^a ibi In media
autem figura 3^a ibi In tertia vero fit
Primo dicit quod sillogismus ex oppositis non fit
in prima figura in affirmativa neque negativa
et causa huius est quia affirmativa non potest
fieri quia sillogismus affirmativus constat ex
duabus propositionibus affirmativis sed sillogismus
ex oppositis fit altera existente negativa
neque concludit quia medium in prima figura non
habet se eodem modo quia primo subicitur de
in prima dicitur. sed in sillogismo ex opposito oportet
idem de eodem predicari i. oportet quod ha

beat se eodem modo. Similiter In media
figura ostendit quod habet fieri in media
figura et primo docet hoc quando premisse sunt universales 2° quando una est par
ticularis. Et si sit non universalis. Dicit primo
docet hoc ad contrarietates 2° ad re
...are ibi. Et si alia quidem omni. Dicit
primo docet sillogizare ex contrariis 2° ex
contradictoriis 2^a ibi Similiter autem et si
et legatur simul. Primo dicit quod in 2^a
figura contingit fieri sillogismum ex oppositis
i. contradictoriis et contrariis. Verbi gratia de
primo in contrarietates omnis disciplina est
studiosa nulla disciplina est studi
osa ergo nulla disciplina est disciplina.
Similiter dicit si accipias contradictorias
verbi gratia omnis disciplina est studiosa quedam
medicina non est studiosa ut
nulla disciplina ergo disciplina non est di
sciplina similiter est si accipitur in contrarie
tates. Et si sit non universalis. Hic
ostendit idem quando una est particularis. verbi gratia
nulla disciplina est studiosa quedam
disciplina est studiosa ergo quedam disci
plina non est disciplina et dicit quod ut
sit non est generalis sillogismorum quia generaliter oportet esse
ambas universales bene dicit quod sic argu
eret quando totum affirmaret verbi gratia
nulla disciplina est studiosa
quedam medicina ut aliqua disciplina
est studiosa ergo disciplina est totum
vel medicine dicit quod unum alio modo
non est sillogismorum ex oppositis ut hic docet
... In tertia vero figura
Hic docet sillogismorum in 3^a figura et
primo quando premisse sunt universales 2° quando

una est particularis 2a i **similiter autem et si in**
universalis dicit primo premissas in terminis 2o concludit
i. **sit enim** primo dicit quod affirmativus sillogismus
non fit in 3a figura propter eandem de-
clarationem quam prius quia oportet unam esse negativam
Sit enim hic probat ea prius modo
in falapton quia in darapti non fit
dicens nulla medicina est disciplina
omnis medicina est scientia ergo quedam
scientia non est disciplina **Similiter autem**
hic docet quod una est particularis dicens
nulla medicina est scientia quedam
medicina est scientia ergo quedam scientia
non est scientia et tamen dicit ex contradictione dictum
Oportet autem hic aristoteles probat
quedam notabilia dicit primo ponit duo notabilia
2o regreditur super primum notabile primum
magis declarando 2a i **Oportet autem con-
siderare** dicit primo ponit duo notabilia
2o comparat sillogismum ex oppositis ad sil-
logismum ex falsis 3o infert corollarium 2a i
nunc est et quando ex falsis 3a i **Palam
et in paralogismis** dicit in d. similiter quod
ponit duo notabilia primum autem quod ad m
odum sumendi oppositorum 2m autem quod
ad numerum oppositorum 2a i **Quas
autem affirmationi** primo dicit quod oportet scire quod
oppositorum autem fit dicimus et alteri
i. aliquam pinulla pro sillogismis per alias
interrogationes i. per sillogismos quia uel
dictum est in uno tempore tamen sunt due
propositiones nunc in sillogismo ac et sit per-
tinere ut propositiones amplificate et
late. **Quo nunc autem** hic ponit 2m
notabile quod autem secundum numerum oppositorum dicit quod
oppositiones sunt 3 ut nulli omni et
non omni nulli alicui sed dicit quod sex
erunt secundum combinationes quia contin-
git quod sicut ille sit opposite uel
ut ille omnis sic omnis nullus et sic
de aliis. Tamen non quod licet sit contradic-
tionem tamen in 2a figura maiore existente
particulari uel sequitur similiter in 3a fit ~~maiore
existente particulari uel sequitur similiter in 3a fit
maiore existente particulari~~ minore exis-
tente negativa uel sequitur **Manifestum**
hic comparat sillogismum ex oppositis ad
sillogismum ex falsis dicit quod sillogismus ex oppo-
sitis in sillogismo ex falsis sillogismi ex
falsis verum sed in sillogismis ex oppositis
non quia semper fit sillogismus contrarius rei si
ue hoc sit ut post uel ut tunc et
hoc dicit quando autem medicina et disci-
plina. Unde quidam dicunt quod quando in-
ferius autem negatum per superius tunc
est sillogismus. tunc dicit sillogismus uerum in se
et absolute si autem accipitur superius ne-
gatum per inferius tunc esset sillogismus u
us rei de hoc non est uis **Palam**
hic infert corollarium dicit quod in paralo
gismis i. in sillogismis ex oppositis
uel prohibet fieri ypotheseos contra-
dictionem. hic exponitur multipliciter uno modo
exponitur in sillogismo ex oppositis fit ypo
theseos i. conditionis huius dignitatis de
quolibet affirmatio uel negatio et quia quando dicit
nulla disciplina est disciplina quod
contradicit primo principio quia i negatur idem
de seipso alii exponunt ypothese
os condicionem i. suppositionis quia ypothe
seos sunt suppositiones late non in pre
missis una suppositio esset uera ut om
nis scientia est studiosa non tamen

statim contradicit ei qui dicit nulla disciplina est studiosa quod est contradictio suppositis i uere propositionibus plures sunt expositiones ad hoc iste sufficiant Et aliqui dicunt quod aristoteles syllogismum ex oppositis uocat paralogismum quo admittam sed non quod ad formam alii dicunt quod dicat ipsum paralogismum quia ordinatur ad deceptionem

Propter autem sic aristoteles recapitulat dictum super primum modum magis declarando ipsum dicit quod oportet considerare quod ex duobus syllogismis i propositionibus unis non est quia concludere i non potest fieri syllogismus ex oppositis non statim huiusmodi propositio sumatur i quod quod sumatur propositio uera et contradicens ei sicut omne animal est album et non album nullum animal est album et non album iste syllogismus non est syllogismus sed dicitur eum esse unum quod ad copulationem sed non simpliciter est unus et dicit quod iste syllogismus ex oppositis fit quemadmodum affirmationes et redargutiones [margin: redargutiones] unum affirmatum et tunc necesse est conclusionem quia esse quia secundum ultimum quod supra sunt i syllogismi ex oppositis propositiones sumptas alio modo non sic non sicut diximus

Inprincipio autem aristoteles determinat de sex peccatis sic aristoteles determinat de quibusdam peccatis que peccant contra potestates et sunt defectus peccatum et sunt 3m peccata primum est peccatio in principio quod sed fieri in syllogismo quod contra ut dicitur peccatum est secundum non ut aderere propter hoc quod peccat contra [margin: 3 non accepit principii]

syllogismum in uniuersum Tertium peccatum est fallacia consequentis quod peccat contra syllogismum ex oppositis primo quod declarat de primo 2o de 2o 3o de 3o 2a i sunt quidem propter hoc accidit 2a i accidit autem quomodo dicit primo declarat de petitione principii dicitur 2o diuidit hoc peccatum 2a i hoc autem est sicut quidem fallaciae dicit primo aristoteles ponit differentiam petitionis in principio et accipit quod 2o ponit differentiam completam 2a i hoc autem est sicut quidem hoc dicit

quia Hec quidem ipse nota sunt dicit primo ponit genus petitionis in principio 2o ostendit hoc non esse differentiam 2a i hoc autem accidit multis et leguntur simul primo dicit petere in principio ut est sumere in genere i quod ad genus peccatorum in principio est non demonstrare propositionem non ostendit hoc esse genus quia dicit hoc i non demonstrare propositum accidit multis nam et si omnino non syllogizat i quando aliquis non syllogizat tunc non ostendit propositum similiter quando aliquis procedit syllogistice per propositiones magis ignotas quam sit conclusio et non demonstrat propositum similiter si aliquis procedit per equaliter ignota conclusioni tunc et non demonstrat propositum et nichil horum est petere quod ad differentiam completam sed bene quo ad genus tunc accipit differentiam completam dicit dicendo prius dicit quod aliqua sunt nota per se ut prima principia aliqua sunt nota per alia ut conclusiones modo ex hoc accipit differentiam completam quia si

aliquis conat^r id q no e p^{se} no
tu demrare p^{se} / tuc e p^{te}
sic g^o ista dicto oplecta peticoi^s
in p^{n}o q peti^o in p^{n}o e pbado
id q no e p^{se} notu p^{se} **Hoc
aut est sic quidem** hic
arl^{es} p^{se} et di^r p^o dividit peti
coe et p^{n}tat mebra 2° co
pat mos peticois in p^{n}o adi
uice 2° i ipse exeple **Est
aut in p^{n}o pete** di^r p^o dividit
peti^o i in p^{n}o in duos mos 2°
p^{se}q i **Vt si a ondit** p^{mo} d^o q
hoc i peti^o in p^{n}o s^p fit de co
mo qn aliqs stati pbat q p
positu e i qn peti^r stati aut
dicendo si a e a e sn med^o/ex
tisllerctes ul tnsgredietes
in alia a qn no petit statu
s^z p^{n}cediu demrant^r illis que
nata sut ondi. **Vt si a** hic
arl^{es} p^{se}q^r sm modu et p^m
dimittit q^r petitit conu^r sillm sp^r
q^r n atrap^o foraz debita nec
modu nec figura. s^z hs mod^o
no petitit conu^r sillm sp^r q^r bo^o
pt ee sills q^o ad modu et figa
lic pcet tm p^o g^o declat d^o ho
mo peti^{ois} ponedo ex 2° p^{se}
dispo quo ad modu et figura
Si g^o e clari dubiu di^r p^o d^o cla^r
sm mo^m peticois in tis gnalib^o
2° in spalib^o i **Vt facit q pa
ralellas** et legas simul p^o d^o si a
ondi^r p b omne b e a / et b p c
omne b e q e b c aut natu e^o
ondi p a / g^o omne c e a / tn acut
p^{se} mrare eos q sit sillogi^o aut
hoc e suppoito q a b maior uel
eq ignota app^o / uel b c minor
app^o sit magis ignota / qua c^o
ul eq ignota / tuc id q n e no
tu p^{se} mrat^r p^{se} / et declarat
i spalib^o ctis d q faciut q pa
[ralellos i lineas equid^r in omi p^{te}
distates arbitrant^r scribe / latet
et seipos talia sumetes s^p ad
pbacom / q^r dut si aq n coicidut
tuc sut paralelle / ita p^{se}a q miu^o
sut no p^{se}o m^{ng} notu / q^r mag^{is}
e notu q si sit paralelle / g^o no co
incidut / qua no coicide / g^o parael
le / un q i p^{se}q no pole e d^{mra}
re s^p cu demrat^r aut / cu no sit p
arelle i cu no seq^r / no coicidut
g^o sut paralelle / et sic sillo^{gi}z^{at}
adit si^{g}lin dre s^p ee nota si
e sigulu^r i si enca qq^z fmo &
sic omne p^{se} et notu q e in
p^{se}. **Si g^o e aliu** hic p^{se}q^r
illu modu in mo et figura &
p^o i p^{se} fig^a 2° in ha i **Aumed^{ia}
quide fig^a** di^r p^o p^{se}^r sm mo^m
peticois q^o ad maiore & minore
2° pbat p diffom peticois i p^{n}o
q i sic petico i. **Si aut ide sic**
di^r p^o p^{se}^r modu peticois s^z q^o
ad maiore in p^{se} fig^a 2° quo ad
minore **Simr aut et si b** p^o d^o
arl^{es} si clari e dubiu qn a i e
c i si maior e dubia i magis ig
nota ul minor q^o qclo no du m^a
si q e in p^{n}co petit i tn mie
adhuc petico in p^{n}o / salte quo

Quomodo potest fieri sine completa diffinitione petitionis in principio

ad dictam completam/ sed quantum non monstrativa sed propter hoc continuatur et bene in genere et quo ad hoc est per se sed non quo ad totum forte et quod ad dictam completam/ non valet quia sunt de numero est est prima demonstrationis et prima ille similiter et eque ignote sicut conclusio similiter non est petitio in principio/ quo ad dictam completam/ sed dicendum si b ad c sit se habens quod sunt idem propter hoc datur intelligi diffinitionem et diffinitum quae convertuntur palam et si convertuntur propter hoc datur intelligere propriam passionem ubi quod convertitur cum ipso/ et alterum in esse alterius propter hoc datur intelligi actus quae quia si essent alii actus quae ut verbum quod si in essent tamen unum in dividuo ut sortes tunc quilibet secundum/ tunc propter hoc esset petitio in principio/ volens si maior vel minor est ignota magis quam conclusio vel eque ignota et si minor est convertibilis tunc cum conversa minoris et conclusione probo maiorem et tunc non ostenditur propter quod id quod non est notum/ monstratur per se/ … dicta omne c est a omne b est c ergo omne b est a. si minor est convertibilis tunc dicta omne b est a omne c est b ergo omne c est a/ ita per conclusionem probo maiorem probatam/ quae supponebatur esse eque ignota vel magis quam conclusio/ et ita eodem per conclusionem et minorem probo maiorem/ et hoc est tamen dicere quod id quod non est notum/ monstratur per se tunc addit litteram … dicens **Ne autem hoc prohibet** hec littera debet sic exponi quod quando alterius maior vel minor magis vel eque ignota conclusione et si tamen sunt convertibiles ita quod maior vel minor convertatur hoc prohibet fieri sillogismum sine completa diffinitione petitionis in principio ymmo tunc fit cum completa diffinitione petitionis in principio quia tunc non ostenditur propter quod id quod est per se notum monstratur per se. **Sed non modus** hoc debet sic exponi quod modus alterius dicendi maiorem vel minorem magis vel eque ignotam conclusione si non sunt convertibiles i. quando alterius maior vel minor convertatur hoc non prohibet fieri sillogismum sine completa diffinitione petitionis in principio. quia sed non demonstratur propter quod tamen sic deficit dicta completa quia non alterius id quod non est notum demonstrari per se ista expositio est perfecta et bona et sufficiens. sed aliqui glosant quod nunc autem prohibet fieri petitionem quando maior vel minor est magis vel eque ignota conclusione sed modus sic construens non prohibet. prior expositio est multo melior. **Similiter autem** hic aliquis probat idem de minore dicendum quod similiter est sicut nolo probare maiorem scilicet quod b. non aliquis dicendum si ipsa est eque ignota ut conclusio tunc non est petitio … non dictum est demonstratum. sed dicendum si maior est convertibilis ita quod idem sit propter hoc iterum innuit diffinitionem et diffinitum et similiter alia ut passionem propriam cum … ut prius dictum est et arguitur sic omne b est a omne c est b ergo omne c est a convertendo maiorem tunc concludis minorem dicendo omne a est b omne c est a ergo omne c est b iterum id quod non est notum per se monstratur per se et non ostenditur propter quod. **Si ergo est in prin**

sit aristoteles probat quod sic sit petitio per diffinitionem petitionis in principio dicit quod sic petere est mirare per se quod non est manifestum per se. hoc autem non est ostendere quando sunt in eque dubia sunt que mirantur sicut sic quando sic quod tunc non sit petitio et tunc 3° resumit id quod dixit prius illa quod sunt idem i. vel dicto et diffinitum vel nomen quod eadem passio omnis enim non est eidem i. uni subiecto vel sortes vel idem eisdem ut probatum non est subiectis convertibilis. Inmediate aristoteles declarat de 2° modo petitionis in principio in prima et 3a figura et dicit primo quando quo fit vel non fit in medio fit in affirmativis et negativis modo 2° prosequitur unum modum in quo fit in ~~[illegible] aut negative~~ primo dicit quod in utrisque i. in media et 3a figura fit petitio in principio quo ad hunc modum quando non statim fit sed per premissas prius probatas sed dicit quod in media figura non fit in modo predicato quia ambe non possunt esse affirmative sed ut sic fit in prima et 3a figura. ~~[illegible] negative~~ sit prosequitur modum negativum et ulterius aliqui resumunt ad hunc modum prime figure et tunc magis esset littera distorta ad exponendum quia tunc exponi esset sic quando alia negative i. quando fit modus negativus quando eadem ab eodem i. quando idem ab eisdem removetur hoc fit in prima figura quia dicendo nullum b est a omne c est b ergo nullum c est a ita idem ut a removetur ab eisdem i. in maiori removetur a medio et in conclusione a

removetur a minori extremitate sicut ab ipso c tunc addit non similiter utrique propositiones sunt eo quod non convertuntur enim hunc negativos sillogismos i. non equaliter de modis sillogismorum est maior et minor quia quando fit sillogismus in 2° prime figure supposito quod premisse sint et vel utrumque ignorate quam quod et si minor est convertibilis tunc in prima fortasse posset esse demonstratio maior ita quod erit hic modus petitionis in principio dicendo nullum b est a omne c est b ergo nullum c est a convertere minorem et accipere conclusionem dicendo nullum c est a omne b est c ergo nullum b est a sed si maior esset convertibilis tunc non posset esse demonstratio in prima fortasse nisi per transformationem ita quod probare minorem quia tunc ambe essent negative sed per transformationem dicendo cui nulli inest a omni inest b sed nulli b inest a ergo omni c inest b. sed si vellemus hoc referre ad hanc figuram tunc eadem removentur ab eodem dicendo in extremitatibus omne b est a nullum c est a ergo nullum c est b ita eadem removentur ab eodem quia maior extremitas in utraque removetur a minore similiter medium in minori extremitate removetur ab eodem et non similiter utrique propositiones i. affirmativa et negativa dimittantur ut iam declaratum est Nota quod quidam prius preparatorum que completius videbuntur in quibus quod sic arguendo dicitur quod dixit quod est petitio quedam est que statim fit et illa petitur contra sillogismum simpliciter sed alia est que non statim fit de qua dictum est et illa non petitur contra sillogismum simpliciter. et tu dices quod ergo debet de ipsa

ad m[inorem] q[uod] hoc id falsum q[uia] ipse habet
docere de omni modo sillogismi. d[icendum] q[uod] ille
id declarat de ipsa. q[uia] t[ame]n et d[icitu]r est petitio
quedam est q[uae] fit s[ecundu]m ueritatem q[uae] fit in
demonstrationibus. alia est q[uae] fit s[ecundu]m opp[inionem]
de qua declarat in dyalectica sicut in viij top[icorum].
Item petitio in p[rincipi]o contrariatur ad m[ateriam]
specialem uel peccat contra sillogismum demon
stratiuum uel dyalecticum uel sophisticum.
quando n[on] a[liqu]is accipit p[ro]p[ositi]ones necessarias
minus notas conclusione uel etiam ignotas
tunc fit petitio s[ecundu]m ueritatem q[uae] fit in de
monstrationibus. sicut in libro posteriorum.
quando aut[em] accipit p[ro]p[ositi]ones probabiles
minus note tunc fit in dyalectica. quando aut[em]
accipiuntur p[ro]p[ositi]ones apparentes q[uae] si non
sunt magis apparent quam conclusio tunc
fit in sophistica et sic ad diuersos
artifices p[er]tinet p[ro]p[ter] p[er]tinentiam. **Et** dices
quomodo ergo hic declaratur de ipsa. d[icendum] q[uod]
petitio principii contrariatur ad m[ateriam]
specialem hic non declaratur s[ed] declaratur
hic de radice petitionis in p[rincipi]o q[uae] est
communis ad omnes alias sicut demon
strare p[er] se q[uod] n[on] est notum p[er] se id
est radix omnis petitionis in p[rincipi]o
et q[uia] a[utem] contrahuntur ad m[ateriam] specialem non
oportet q[uod] habeantur ad que[situm] et id[eo] p[re]
terea de q[uibus] hic declaratur. **Item** uidetur
q[uod] his modus peccat contra sillogismum sp[ecialiter]
q[uia] a[uctor] d[icit] in 2° elenchorum omnes paralo
gismi sunt in modificatione sillogismi
q[uia] peccant contra modum et peccat contra
sillogismum sp[ecialiter]. d[icendum] q[uod] duplex est modus
unus est qui est s[ecundu]m formam sillogismi sp[ecialiter]
q[ui] est s[ecundu]m debitam s[ubi]ectorum et predicatorum

tionum et omnes paralogismi q[ui] sic
sunt in modificatione peccant contra
sillogismum sp[ecialiter]. alius est modus q[ui] fit
in sillogismo in p[er]fecto ad m[ateriam] specialem sic
ad m[ateriam] apparentem probabilem. modo licet
petitio in p[rincipi]o contra modum q[ui] fit in sillogismo
imperfecto ad m[ateriam] specialem tamen non
peccat contra modum q[ui] est s[ecundu]m formam
sillogismi sp[ecialiter] q[ui] est s[ecundu]m debitam dispositionem
terminorum et qui fit p[er] 3 terminos et ergo q[uo]
ad formam p[otes]t esse bonus sillogismus licet
peccet in m[ateria]. **Est autem hic**
co[m]parat modos petitionis in principio
quo ad m[ateri]as speciales et d[icit] q[uod] petere
est in demonstrationibus s[ecundu]m ueritatem s[ed]
in dyalectica s[ecundu]m opp[inionem] et d[ici]tur [?] uirtute [?] est.
Non quidem p[ro]pter hoc. Post
quam ph[ilosophu]s declarauit de uno peccato
q[uod] peccat contra sillogismum dyalecticum et tentatiue
hic declarat de alio peccato q[uod] peccat
contra sillogismum ad impossibile et d[icit] falsum
non accidere p[ro]pter hoc i[d est] p[ro]pter ypothesim
et d[icit] p[rim]o p[ri]mum id peccatum 2° do
cet respondentem cauere ne exponere sua
accidat hoc falsum 2° i[bi] **Nec a[utem] n[on] sp[e]**
cialiter sillogismi. d[icit] p[rim]o declarat de sillo[gismo]
p[ro]pter diffinire 2° diffinire 2° i[bi] **Ergo**
manifeste sillogismus. d[icit] p[rim]o ponit duas
p[ro]prietates huius peccati et probat eas
2° infert diffinitionem huius peccati 2° i[bi]
Manifestum igitur quam in hiis. d[icit] p[rim]o p[ri]mam
duas p[ro]prietates 2° declarat i[bi] **Nam**
neque qui non contradicit. p[rim]o d[icit] q[uod] sepe
solemus dicere i[d est] committere hoc peccatum
q[uod] est falsum non accidere p[ro]pter hoc tunc
ponit duas p[ro]prietates ipsius p[rima] q[uod] habet
fi[eri] in sillogismo ad impossibile. 2a p[ro]prietas
est quando ad contradictionem est huius q[uod] ponitur

i. quod accipit contradictoriam vel oppo-
sitis et illa oppositas contrarie ex prima
quia si habet fieri in sillogismo ad impossibile tunc
accipitur est contradictoria vel oppositis sicut
sillogismus ad impossibile. Cum finem non ac-
cidere propter hoc et falsum non esse verum
esse fere sunt idem sed differunt quia de fal-
so non esse verum esse declaratur in libro
elencorum et habet fieri in tamen spatio quia ad
dicit etiam apparenter sed falsum vel finem
non accidere propter hoc fit in quantum in-
convenienti est quando quantum peccatum quod est
non esse verum esse quia ubicumque est fal-
sum non esse verum esse i. est finem non
accidere propter hoc sed non est econverso quia
habent se sicut superius et inferius.
Alium nempe hic declarat et dividit
primo declarat hanc oppositionem quod sicut quod
finem non accidere propter hoc accipitur
contradictoriam aliter. et secundo declarat pri-
ma oppositione s. quod habet fieri in sillogismo ad im-
possibile s. *Alterum mica quam ostenditur* primo dicit
quod oportet quod quando debet fieri peccatum id est s. finem
non accidere propter hoc quod tunc recipiatur
contradictoria oppositionis quia si non ac-
cipit tunc non accidit finem propter hoc
sed quando finem aliquid accidit contrarium quam primus
i. bene potest sequi finem si accidit pre-
missam finem sed id non est propter illud
peccatum quia ipsum non accipit id est
potest sillogismi ubi ad ponitur preceden-
s contradictoris oportet quod accipiatur contradict-
io sed in finem non accidere propter hoc ad
positione precedentem contradictoris secundo oportet quod
i. recipiatur contradictio. **Amplius autem in ea.**
hic probat quod fiat in sillogismo ad im-
possibile per duas rationes secunda i. *Amp*
quia finem non accidere propter hoc vel fit

in sillogismo ostensivo vel in sillogismo ad impossibile
illa patet per s. d. quod non sit plures silli-
mo autem prima inferre inter ea quia dicitur
non mica quam ostenditur i. non habet fieri in sil-
logismo ostensivo non enim ponit quod
contradixit i. ille qui ostendit nul-
lam ponit ypothesim i. contradictoriam
vel sed tamen ponit duas premissas
Amplius autem quando hic probat idem
secunda ratione quia dicit quando ad interimitur
ostensive per a b c non est dicere quando non
propter hoc etc. i. quando in sillogismo ostensivo
destruitur una premissarum non accidit
potest esse bonus sillogismus quando autem interempto
hoc i. quando interimitur ypothesis ad-
huc potest esse bonus sillogismus qui est ad impossibile
Manifestum igitur hic aristoteles ex dictis
concludit diffinitionem huius peccati dicens manifestum
est igitur scilicet quod diffinitio huius quod dicitur
non propter hoc est ista quando sumitur ypo-
thesis i. contradictio et quod sit in sillo-
ad impossibile et quod contradictione sumpta s.
i. sumpta ponatur sumpta non nichilominus
sequitur impossibile i. adhuc est sillogismus ad
impossibile. **Ergo manifestis-
simus** hic aristoteles declarat de il-
lo peccato distinctione et dicit primo ponit secun-
dum modum secundo alium. *Alius autem* primo dicit
quod manifestissimus est modus ipsius finem
non accidere propter hoc quando ypothesis
est inconiuncta medius i. quando accipitur
contradictio oppositionis vel quod nullo modo con-
iungitur aliis premissis quae sillogizantur
ad impossibile et finem et ponit exemplum in ista
vera est oppositio dyameter est asimeter
i. incommensuralis coste. non accipiatur
ypothesim s. quod sit commensurabilis
modo ulterius volo probare quod nunc

hoiem contingit moi uel q: mich' (uel supra)
cotingit moi p zenonis rom an (mon supra)
fita no pnt ptrasiri s3 in qlibz
spa° sut infita pncta si n' co
tingit ptrasiri & si n' cotingit p
trasiri n' cotingit moi · mo fl'a
qclo sequi hic · s: q: mich' co tingit
moi cu pp hoc q: pono dyame (tru supra)
symetru ul' asimetru cu sit
dica q dyametr sit asymetr ul'
contdictoriu sp in a° sillo seq
fl'a qclo et ypothesis ista dya
metr e simetr e iniquitta me
dus silli' inquo fl'a q° zcludit
in dese pz Alius aut hic ponit
sin modu & mo q quq: appti
ypothesi quq: seq falsit quq:
aut pp ypothesi no seq flm
p° g° ponit illu modu qn appti
ypothesi seq flm 2° qn n seq
& ibi Sz oportet adeos · di p° do
cet illu modu · s · qn acci alig
lb lbo 2° qn acci ad sup pdtu
i Aut rursu · si quis pmo dit
q: alig mo e ipius fli non
accide pp hoc sp mu malsim
qn m pole et ypothesis sut co
tinuu · no tn pp ypothesi ac
cid flm et hoc pole e sic sp
qn acci appo lb lbo ypothesis
l · sup pdicatu q n qui in flite
cu ypothesi et hoc aui' declat
ista sit ypothesis ome b e a in
accipia lb lbo ypothes sit lb
alig appoti q no dependeat
ex flite ypothes tuc no accit

flm pp hoc i · pp appoti supra
lb lbo ypoth' s3 pp ypothesi ut
g° dica ome q e b / ome d e q
g° ome d e b · q: ista cclo e fla
hoc e pp ypothesi Aut rursu
hic ondit ide qn acci sr pdtu
et aui' mutat tios · de hoc ai
e aura d a' amp sp ide e sigs
in supiori suat cotinuu ut g°
ista sit ypothesis ome b e a in
accipia sup pdtu et sit q ddd
ome a e q · ome h e a g° ome
h e q q: ista cclo est falsa n
e pp appoti supra sup pdicatu
q: suppo° q: no qat cu ea i flite
g° tn seq pp ypothesi · veru e
tra ui ee incorrecta q: d flm
sit a' h in ee a q: tuc si eet
ome a e q ome h e q g° ome
h e a · et tuc eet sill's ex duab9
affirmatis in 2° fi° q: no pot
stare g° legat p° mo no e ius
dispone ex · Sz oportet ade
os · hic ondit q qn ex ypothesi n
seq flm et di p° facit hoc 2°
moz instan et 3° reoz du
bio 2° i · Aut neq sit semp 3°
i · Fl'a aut oro di p° ondit in
tutu in affirmatius 2° i negatius
3° coclus 2° i Simil' au & cum
pluati 3° i mam e g° et legat
simil' p° d q: oz copla in pole
adeos sp tios q' expri° i qn sit
e q appo acci lb ypothesis lbo
ul' sr pdtu ei q quide appo qn
cu ypothesi qui in flite & qn de

p'ndz ex flite ypothes

et pendet ex falsitate ypothesis si tunc
remota hypothesi remanet falsitas remota ut
gratia accipiatur super predicatum quod ypothe-
sis sit omne b est a modo accipiam
sub predicato a propositionem que quasi in falsitate
cum ypothesi tunc illa propositio recta
remota falsitas ut gratia dicta esse a est
d omne b est a gratia omne b est d modo
autem dico si ista propositio a d que supponitur
dependere ex falsitate ypothesis
removeretur tunc removetur falsa conclusio
gratia patet hoc similiter etiam si acciperetur
ut ubi et dico quod similiter est in particulari-
bus tunc concludo per primum modum dico
manifestum est quoniam cum impossibile est ad
eos terminos qui ex primo tunc non accidit
falsum propter positionem sed propositionis que accipitur
super predicatum ypothesis vel ut ubi que
extra ypothesim sequitur. **Aut neque**
hic movet instantiam et primo ponit secundo
solvit ibi **Aut cum non est** primo dicit
quoniam non semper falsum accidit propter ypo-
thesim sed propter hoc quod tu ponis b l
d in esse a i quod accipis aliquid ut ubi
et tunc b c et h c d et similiter est
sumpta superius i super predicatum quod autem
dico quod si sequitur impossibile id non est propter
positionem i ypothesim sed propter propositionem
falsam **Aut enim non** hic autem
solvit et non solvens dico quod quandoque
accidit falsum per plures ypotheses
et hoc non est inconveniens sicut dicetur
in exemplo mathematico de parallelas coin-
cidere falsum est sed tamen propter eas coin-
cidere per duas causas si in angulus
intrinsecus est maior extrinseco tunc coin-
cidunt similiter si triangulus habet plures

angulos duobus rectis tunc etiam
coincidunt lineae parallelae sunt que
in omni parte equaliter distant ex situ
in infinitum extense nunquam coinciderent
modo parallela prius probatur coincide-
re patet hic

modo si coinciderent tunc angulus intrinsecus
fieret maior quam extrinsecus ut gratia
et tunc est triangulus habens plures angulos
duobus rectis quia prius fuerunt duo an-
guli et postea ~~fuerunt tres~~ erunt 3
Unde si removetur ypothesis adhuc
propter positionem propositionis que accipitur super predicatum
vel ut ubi ypothesis sequitur falsum et
gratia dico sequitur non propter ypothesim tamen an-
te potest esse causa falsitatis sicut patet ex
solutione dubium autem et quod solvit autem
Falsum vero hic autem removet
dubium quia iam dixit quod falsum accidit
non est propter ypothesim et est nisi est
quod in sillogismo ad impossibile accidit una propositio
vera autem falsa tamen ad hoc possibile dicere
quod ex una propositione sequitur falsa conclusio
et sic ex unis sequeretur falsum hoc autem
removet dico quod falsa conclusio sequitur propter premissas
falsas autem in falsa conclusio est ex pluribus
falsis propositionibus et ex una falsa quare ex-
ceris non est falsus sillogismus ut si con-
cludatur per a b falsa oportet quod premisse a
b sint false vel ad minus una et similiter
terminum propositionum per d e a f g et si
conclusio est falsa tunc semper oportet quod una
premissarum sit falsa vel ambe **Ne-
que non semper** Postquam autem
declaravit quoddam peccatus hic autem
ponit quoddam documentum ex parte respondentis
ut caveat sibi ne accidat
falsum propter suam positionem similiter potius quod

documenta ex parte opponentis et dicitur p°
post documenta ex parte respondentis 2°
ex parte opponentis Item autem custodie
dicitur in d- sm quod post duo documenta
ex parte respondentis Quorum autem oportet
primum documentum est ex parte respondentis
quod ne respondens catha sillogizari i decipi
at tunc observandum est quando semper opponens
interrogat orationem suam conclusionis ne
det idem bis ut non affirmet me[m]
bis et quia nullus sillogismus potest fieri sine
medio ideo si concedet sibi medium
ipse de facili posset decipi per opponen-
tem unde si respondens ignorat conclusionem
et si statim concederet opponenti in-
rogranti medium ipse de facili posset
decipi tunc post documentum ad respondentem
scientem conclusionem d- si a sciat conclusionem
quam opponens vult tenere tunc diligen[ter]
debet inspicere medium per quod opponens ar-
guit quia ex hoc potest iudicare argu[mentum]
utrum fiat in p° vel in 2° vel in 3°
figura. Opportet autem hic post
documenta ex parte opponentis et sunt 2°
2m i amp autem si non propinqua
3° i Et si per unum medium dicitur quod si
opponens vult decipere respondentem tunc
antequam respondens concludat propositionem festi-
nanter debet accipere propositiones necessarias et
debet sibi concludere opponentem sive termini-
tunc post secundum documentum d- si opponens
vult decipere respondentem debet ire per me-
remota et non propinqua et propria
quia remota me- sunt magis quia
per quod potest sic procedere quod respondes con-
cedit quod committit fallaciam accidentis
ut si velles concludere a de f et me-
cent b c d e et b c cent media

propinqua tunc debemus accipere magis
media remota sicut d e tunc post
3m documentum d- quod si sillogismus est per u-
num medium i quod si non sunt media
propinqua et remota sed unum est me[dium]
tunc a maiore i a minore incipiendum
est quia tunc magis potest latere et occultare
opponentem Quoniam autem habemus
hic autem quia semper in sermone oppon[en]-
tis et respondentis fit elenchus ideo hic
ostenditur quando et quomodo fit elenchus et quando
non et dividitur per ostenditur quando fit elenchus
2° quando non fit Si vero non concludit
p° dicitur quando autem habetur quando et quomodo
fit sillogismus tunc manifestum est tunc ostenditur
quod in sermone opponentis et respondentis
est elenchus i sillogismus contradictionis unde dicitur
quod elenchus fit quando respondens tenet
conclusionem affirmativam et opponens opposita
sicut si tenet quod homo est animal et op-
ponens tenet oppositum tunc ostenditur quando
non fit d- quod si respondens tenet quod
mundus est non eternus et si tunc non
concludit affirmative i sic omnia illa ne-
go quod opponens dicit affirmative tunc non
fit elenchus quia tamen concedo negativam
partem et omnia quod affirmat nego et
destruo sibi similiter idem est si te-
nere mundum esse eternum et nichil
horum concedem quia ipse arguet
negative tunc post quoniam si est elen-
chus tunc necesse est esse sillogismum sed non econverso
Oportet autem quoniam hic autem les
declarat de 3° petito sicut de falsa
opponentis quod hoc fit in sillogismo ex oppo-
sitis et dicitur p° primo in tantum 2°
prosequitur i Et si contingat idem
p° dicitur accidit autem quemadmodum i ppe

tiorum i sicut in flo non accide
pp hoc Vt si contingat
dr q fallacia sm oppone fall
fit fallacia sm opone i. falla
sm opione fit in pone tiorum i.
in sillo exopposito ista expo est
h. aliu vrsue hoc ad finem nullo ac
cide pp hoc f q fall. fit sm o
pone et qua admodum i pone tiorum
i. sicut in flo non accide pp hoc
Vt si contingat dr qr fall.
sm opone quandoque fit cum in genti
ita q expmillis seq ad i qns
quandoque aut fit sine gneri ita q n
in gens seq. p° s° ondit fallacia
sm opone fit et hoc declat in
tis 2° ps est ondendo quem fiat
cum in genti et qn non i Amplius aut
q plus dicum e dr p° ondit qn
h fit in dicta coordinacoe 2° ond
qn in eadem coordinacoe fit i Rur
sus si quis falla. ja pp pleni
ore intellectum lre possum scribi
duo tanguli quorum bases aux se
ponent ul coniadunt et in sono
tius prim tanguli scribet a.
p q sig corp i acie alterius scribe
b Mile et in late q aial i cono
altius tanguli scriberet homo
ita non ee eadem coordiacoe q
Mile e dra nec h
mo ant ad q in
sic omi a. et b
et sim i sic d
i hoi dim sib
putet i ee omi
a i q sensibile sit

corp et hoc sensibile sit omi d i.
hoi tunc argui sic omne aial e
corp omis ho e aial ergo omis ho e
corp non ad dicat hoc nulli i ee
et dicitq nullum al e corp omis ho
e aial ergo nullus ho e corp sim ex
pte sensibilis potest argui nullum Mile e
corp omis ho e Mil ergo nullus ho e corp
ista e falla oppois cum i genti
qr in gens seq. et rursum ide ee
si quis accipet i eadem quis qe
i coordiacoe sicut accido corp al
ho sit acceptum et ita e et dr qn
aliqs arguit vlr tunc sciat a
non qr sciat a in ee q i corp in ee
al p b i. p Mile et qn id q sciat
pbat non opinari a dr ipm i ee
sm pone q e in pole tunc com
falla sm opo cum in genti Amplius
aut sic ait ondit quo fallacia
opois fiat cum in genti et sine
in genti et dr p° ondit hoc qn
sumunt qua forsitan et qua accipi
forsitan e qn accipiunt fit ex mo
nec omis ho e albus nullus ho
e albus 2° ondit ide qn acci
ti qui mlt nec qn accid tam
in copleri sicut bonum malo dr
Quo alit opina q bonum e dr
p° docet qn fit fall. sm opo
cum in genti 2° qn sine genti dr in
traque aut p° dr in eo il q plus
dicum e si non sit medium excedi
coniugacoe tunc ambas ppes
sm vtrumque tiorum mediorum in
ediorum non contigit opiari i non
possunt tm sillo sine in genti

ut si a b quidē omni c isto sit ·
maior pmi silli ddo omē al' est
corpus omīs hō ē aial ergo oīs hō
ē corpus / simr accipe affirmatiue ex p
te sbl' ddo omē aial ē sbile oīs
hō ē aial ergo oīs hō ē sbilis / et
aules dicit quod nulli r aliqs ne
gat sm suā opionē / istā al' ē
corpus et dicit nullum aial ē corpus omīs
hō ē aial ergo nullus hō ē corpus · Sr
ex pte sbilis ddo nullum aial ē sbile
omīs hō ē aial ergo nullus hō ē sbil'
mō tunc aules addit quod hoc accidit
sic spr' r quod tu p mōm nri pr sis
cōcludis pō ulem affirmatiuā / et p
sm modū ulem negatiuā / modo
aules dicit quod p 3am figā potest con
cludē cōtradictoriā prōis qclōis
qr qō unā suiut omīs hō ē sbil'
mō accipe sep cōtradictoriā qr i 3a
figā nō cōcludit pticulare / ergo cum d
nulli putatur a nec r qn cōclu
dis ergo nullus hō ē corpus uel oīs non
hō ē sbilis / qcludatur i mō affir
mato pticulare affirmatiuā / ddo nida
rapti aliqs hō ē corpus / et si cō
cludis omīs hō ē corpus / tunc i hoc
sillo qr hoc negas potest cōcludē
pīma figura pticulare negatiuā et
si ci sunt cōntil'es potest sillo rōe hōia
et pīma figura sit dicit pō exemplum / qn
pō arguem nullum aial ē corpus omē
sbile ē aial / ergo nullum sbile est corpus
mō pbare cōtradictoriā eius mīor
sic ddo oīs hō ē corpus oīs hō ē se
sil' ergo qdā sbile ē corpus / mō pī
cōclusi nullū sbile ē corpus

Ad autem hic aul' ondit quo
aliquis potest opiari sillm ex con
tūs sub i qntū et dicit pō pm 42o
pleqr i Item silis hic mō pō dicit
quod nō pohibz sp opiari aliqn hīa
si utrūqz semp sibi nūc nim sm duas
pmissas eiusdm silli cū oppō cō
clōis d' unā r sm alterā p as r
potest opiari unā sit opposita qclōis
stare cū pmissis sub inguti ul' u
tralsqz i uel et aliquis potest opia
ri duas pmissas cū qclōe eiusdm silli
et hīa altius silli et illas mōs
pseqr · **Item silis** hic pseqr
et dicit pō point unū modū 2o p
ticulat aliū Reqz sm altm dui
pō point pmū modū declādo pm
magis in qntali 2o in spali i / ut
si a quidē pō dicit qn as oppina
duas pmissas cū oīa qoi eiusdē
silli ē silis figa et qn scimus aq
in uli et ignoramus ea in pticulari
Ut sit Declarat in spali p duo
exempla / Si i 3m aut et q i meno
ne pō dicit ut si a omni b · b aut
omni c · a · c omni meret r istic
qclōe mō aules declarat p exemplum geo
metrie d · a sit duo recti mq a'
b triangulus h c sit sbilis triangulus
mō tunc arguatur sic omīs triangulus
hz duos angulos rectos h triangulus
sbilis ē triangulus istas pmissas pos
sum scire in uli n possum scire qd
triangulus habeat duos rectos angu
los et tamen possum hoc ignorare
in pticulari s quod iste triangulus sbil' hēt
at duos rectos et ergo opposita cō

clusioni sunt in continenti postquam sciat cum premissis
Simul autem q. Hic auctor declarat
idem per aliud exemplum quod auctor complectitur prin-
cipio primo posteriorum quod plato volebat quod
addiscere esset reminisci et dicit primo prin-
cipium 2o declarat 3o concludit 2a ibi Similiter
enim accidit 3a ibi Ergo in universali quod de
plato in menone aliquis volebat sicut albertus
et exponit quod media producta de hoc
hoc est unus quod est proprium nomen libri
adiscipulus dixit ergo plato quod addiscere
esset reminisci ita quod ipse volebat quod
nullus de novo addisceret sed anima ante in-
fusionem corporis habebat omnes scientias sed
quando infunditur corpori tunc obliviscitur scien-
tias propter molem corporis secundum hugonem et expositores
faciunt id argumentum quod aliquis ad-
disceret vel hoc ignoraret simpliciter et sciret simpliciter
vel sciret simpliciter et ignoraret secundum quid vel sciret
secundum quid et ignoraret simpliciter vel non sciret
simpliciter nec ignoraret simpliciter 3 modi sunt im-
possibiles et tamen unus est possibilis quia aliquis potest
scire secundum quid et ignorare simpliciter et propter
hoc modo tunc ad exemplum plato aliquis potest
scire hoc in universali et in quantum quod addiscere
est reminisci et ignorare in particulari et
ista bene stant simul sunt in continenti Ali-
quando non accidit. Hic declarat idem quod
iam dixit scilicet quod aliquis potest scire aliquid
secundum quid et ignorare simpliciter id est quod propter
hoc quod dicitur nunquam accidit contingere figurare
sed oportet simul accipere distinctam particu-
larem in conductione id est cum particulare premissa universali
ad conclusionem et hoc applicat ad pro-
positum possunt non scire quod triangulus
omnis habet duos rectos et quod omnis triangulus
angulus simpliciter est triangulus et tamen antequam

particularem hanc premissam ad conclusionem
possunt ignorare huius sensibilem triangulum
habere duos rectos. Non enim contingit
ista littera pluribus modis exponitur sed
sufficit nunc quod auctor vult quod quando
accipit conclusionem opposita premissis quod conclusio
accidit ex medio hoc non est inconveniens hoc
opinari sunt in continenti. [illegible]
hic auctor particulat secundum modum secundum
quem contingit opinari contraria sunt in continenti
et dicit primo premissis hoc 2o concludit 3o di-
stinguit scientiam 2a ibi Et manifestum
3a ibi Nam scire dicitur tripliciter. primo dicit quod secundum
alterum modum est magis opinari quod possunt
non opinari duas premissas unius silli-
gismi a in esse omni b et b vel d in
esse omni c et tunc possunt opinari
contraria alterius silli sicut b in esse nulli
a sicut sensibile nulli alii et declarat
per exemplum quod possunt scire quod omnis mula
est sterilis et possunt opinari hanc mu-
lam habere in utero propter magnitudinem ventris
et tunc conclusio quod mula est quod si aliquis
hoc novit id autem non tunc fallere
est ad partes id est aliquid possunt scire in universali
et ipsam ignorare in particulari. Nam scire
hic distinguit scire dicens quod scire dicitur 3 ad
est scire in universali et confuse et ignorare
ipsum in particulari. aliud est scire proprie id est propter
formam quando scio maiorem et minorem
sine particulare ad conclusionem aliud est scire secundum
actum id est quando aliquis scit rem in propria forma ut
sciendo maiorem et minorem particulando
ad conclusionem et tot modis contingit er-
rare. Quare autem opinari. Iam
docuit quo contingit opinari contraria
sunt in continenti actu contraria forte hic
docet idem quando actu [illegible] sic
patet et sine si ponas quod maiorem
oppositam secundum modum quod secundum rem

mō hic declarat de illis q̄ conti
git opinari q̄ita s̄m rē ut q̄nti
sunt contrarii et dr̄ p̄o p̄mus 2o de
clarat 3o ondit quō as p̄t opinari
ut sic q̄ita cū in q̄nti & sit i q̄nti
sic n̄ bonū eē 3a ī Et hoc quidē
p̄o dr̄ q̄ opinat̄ bonū eē malū
& opinat̄ malū eē bonū et
declarat sic bonū in quo a malū
in quo b et bonū in quo c ita q̄
uni (uno tīo bis tē) argua sic m
alū ē bonū bonū ē malū g° bo
ē bonū qr si uerū ē a in eē b
et eqo a b in eē a et a d̄ c i bo
p̄dicabi de bono. Ergo hoc
hic ondit quō opinari contr̄s ipa
sit in q̄nti et cū in q̄nti dr̄ q̄ ma
lū p̄t eē bonū similit̄ qr lbm qd̄
iā stat lbmalicia p̄t stare po
stea lbbonitate et sic malū ē bo
et ut sic opinari malū eē bonū
ē sit in q̄nti h̄ si q̄s forinacr opi
nat̄ malū eē bonū id nō ē sine
in q̄nti qr sic ē sic. ¶ ¶ ¶

Quo d' conuertuntur

Asta p̄s dz q̄ntis ad omnes
ptes p̄ce̅ds. Postq̄ g° au' in p̄
libo declaraui d̄ gnacōe sillorū et
dec'. d' sillo ad ppoᵐ et docuit re
ducere orōnes nō sillo̅tās ad sil
lo̅tās et in 2o huius declarauit de
ptatibus silli. hic aut' reducit q̄s
dā argumentacōes ad sillim sic
ē enthym̄ inductō & s̄ & dr̄ p̄o
p̄mittit q̄dā utilia ad talem
reductionē 2o p̄sequit̄ 2a ī Quoniam aū
nō solū dy dr̄ p̄o p̄mittit

quiuis rs q̄ ualent sibi ad reduc
cōm istarū orōnū et argume
tacōnū 2o ponit unā rs̄ q̄ ē d
electōne & fuga ī Cū autē duo si
unt oppō dr̄ in q̄ s̄m q̄ p̄ q̄
rs 2a ī Rursū si a et b q̄ntur
3a ī Rursum si omi quide a q̄
ī Quādo autē tota b q̄ ibi
Rursū q̄m a et b dr̄ p̄o p̄mit
hoc 2o declarat 1o in sillo affirmo
3o in sillo negtiuo 2a ī Si n a d q
3a ī Et ī nō eē simil' p̄a rs ē q̄
q̄n q̄uertunt extremitates i q̄n ti in
tali oc q̄uertunt tunc me̅m uttē ē
conuti aduerso i tunc uttē ē maue
conuti cū minore ita q̄ maior q̄ntur
et declarat in sillo affirmo & ī minuc
istū sillm omne b ē a omne c ē b
g° omne c ē a. modo sic et a q̄n
tur et b et a q̄ntur i tunc & ao
q̄ntur et tunc p̄cedo sic qr si q̄dō
conuti tunc cū conuersa q̄ms & mo
re inferes p̄ conclōe conuersa maior
et q̄cunq medū s' g° oē c ē b
omne a ē c g° omne a ē b. Ergo
nō eē simil'. hic declarat ī mo
negtiuo et dr̄ p̄o ponit p̄az rā q̄
cedo ap̄ nulli ad qo 2o ponit p̄az
rā pcedo ao ad p̄mulsas 3o
q̄pt hos p̄cessus ad inuicē 2a ī
Et si q ad a 3a Et solū hec a q̄ oe
& leg a' simil' p̄ p̄cessus ē ap̄ nulli
ad qo & ī minuc sillm ī celarē
nm b ē a oē c ē b g° n'm c ē a
mo dr̄ si maior q̄ntur cū q̄ntur ma̅ rs
& cū qoc q̄clud minor s' g° n'm a
ē b omne c ē a g° n'm c ē b tunc p̄o

d minore si contingit minor tunc econ-
versa minor et conclusione nisi maiore
v. quia omne quod est a omne b est quod sic oportet
h est a tunc posita premissa antecedente
ad premissas dico quod si a et c contin-
gunt tunc cum conversa conclusionis et
maiore nisi minore vel si nisi
nisi conclusionem a c tunc accipe con-
versas premissarum sicut prius pa-
tuit tunc inferes hanc a c dicen-
do omne a est b omne c est b ergo oportet
quod est a et tunc compara illos paral-
los dico quod unus est a premissis ad con-
clusionem et alius est a conclusione ad pre-
missas sicut in modo affirmativo
quia si volo concludere a d b hoc oportet
esse per conversionem conclusionis Rur-
sum si a et b huic post hanc
regulam et primo premissa est 2o post
eam 3o declaratur in exemplo 2o. ibi
Quod non oportet in ingenitum et lesa[2]
simul aut dico ponatur quod a et c
sunt contradictoria sicut ingenitum
et corruptibile et b et d et sunt contra-
dictoria sicut incorruptibile et ~~[illegible]~~ /tam
esse ingenitum modo tunc verum est quod
a et b consequuntur sicut ingenitum
et incorruptibile et c et d consequuntur
sicut tamen esse et corruptibile et tunc
quia a et c sunt contradictoria et b
et d non omnino oportet in esse vel a et c
a b et d et tunc aut concludo
propositionem et convertibilium terminorum et
aliis tamen fortasse omnium sillogismo sicut
omne quod est vel est a vel c vel b
vel d sed omne quod est est a vel c
ergo oportet quod est vel est b vel d et

hec probatum quod b vel d omni inest
Sunt exemplo lucide quia a idem primo pro-
bari omne quod est est a vel c vel
b vel d sed omne quod est est b vel d
ergo oportet quod est est a vel c. Et tunc potest
accipi in terminis istis quos prius
et argumentum sit omne quod est vel est in
corruptibile vel corruptibile vel ingenitum vel
genitum sed omne quod est est incorruptibile
vel corruptibile ergo omne quod est est genitum
vel ingenitum iam hec probatum
per conditionem terminorum quod omne quod est vel
est genitum vel ingenitum. Sunt post
sillogismum probare exemplo lucide sicut oportet quod
est vel est corruptibile vel incorruptibile vel ge-
nitum vel ingenitum sed omne quod est
vel est genitum vel ingenitum ergo oportet
quod est vel est corruptibile vel incorruptibile
sicut tamen sunt duo silli. Rursum
huic potest 3o in et est consilia
prius quia in probatione conditionibus
terminorum figura contradictionem in
hunc probatur consequentia per contradictionem
et in multis terminos quia a c accipitur
in consequens ex b d quoniam prius dicitur
esse contradictoria de quo modo est nisi quia
dico rursum si a et c sunt contradictoria
et b et d sunt contradictoria et nulli
eidem simul primo in esse et tunc vel
terminus per contradictionem patebit quod
si a et b consequuntur et c et d sunt in-
quod non est clarum d. 1 si non consequuntur
… sed c h in plus quam d in-
signa 1 in quo c excedit d quod
non consequuntur tunc 1 nec b …
in plus vel est a vel c quia oportet quod est
vel est a vel c sed non primo esse c quia

in ipso quod excedit d et ergo est a et
sit c et a contrarium idem et contrarium
quod est impossibile quia sunt contraria a b
et c d in hoc quod resultat paritatem quantum
et similiter potest probari ex parte a b quia si
c d contrarium est a b si non tamen sit
natura id in quo b excedit a quod non con-
trarium modo omne quod est vel est b vel d
modo non potest esse b quia in ipso excedit
d ergo est id quod b et d contrarium idem
quod est impossibile. Consequenter cum totum
b sit aliquis ponit quartam regulam dicens quod
alia est si quod quantum a toti b et quod idem
quod cum est vel est quod predicatur de duobus
et si b predicatur de c tunc necesse est a
et b quanti ut ergo animal predicatur de omni
sensibili et de omni alio vivo et similiter pre-
dicatur de omni alio ergo animal et sensibile con-
vertuntur absque a eo medio id est absque
quod animali rationali. Rursum quantum
sit aliquis ponit quintam regulam et e con-
versa prioris regule dicens quod a et b
toti insunt c id est quod duo predicata insunt
omni subiecto et si c et b convertuntur tunc
necesse est a inesse omni b ut ergo aliquid
homo insunt omni risibili modo a sit animal
b homo c risibile tunc a et b insunt
omni c id est risibili et b et c convertuntur
sicut homo et risibile ergo necesse est a inesse
omni b id est tunc necesse est ut animal pre-
dicatur de omni b et tunc in unum
sillogismum omne c est a omne b est c
ergo omne b est a et est si arguere
sit omne risibile est animal omnis homo est
risibile ergo omnis homo est animal. Cum
autem duo sunt opposita
sit aliquis ponit sextam regulam

quod est de electione et fuga in moralibus
et dicit primo premissum intentum secundo probat
tertio declarat per exemplum quarto infert conclusionem
secunda ibi Si ergo a ei quod est d tertia ibi Si ergo
eligit omnis amans quarta ibi Ergo
diligere quinto retractat (?) ibi Duo ergo
se habent tamen primo dicit si duo sunt
opposita in moralibus ut a c et b
d et a magis est eligendum quam b et
similiter d quam c iterum quod c minus sit fu-
giendum quam d tunc si totum aggre-
gatum scilicet a c est melius quam quod b d
tunc a simpliciter est melius quam b d et
tunc quod dicuntur a sit magis eli-
gendum c sit minus fugiendum et
b sit equaliter fugiendum sicut est a ad
eligendum d autem sit magis fugiendum
quam c quia sit minus bonum. Si ergo
a ei quod est d sic probat quod si a-
gregatum a c magis est eligendum
quam b d quod tunc a simpliciter magis est eli-
gendum. Et non ipse dicit quod hoc
quod a non esset magis eligendum quam b
hoc posset esse dicitur quia b similiter est eli-
gendum sicut a vel quia magis sed hoc dicit in d
primo quia utrumque istarum quantum ex op-
positis inferunt oppositum antecedentis et
primo quantum fuit bonum quod b non sit similiter
eligendum sicut a secundo probat quod
non magis provide patet. Si autem magis
eligendum primo dicit et mutat ter-
minos de hoc non est vis dicit ergo
si a et d similiter est eligendum tunc
c et b similiter sunt fugienda utrumque
enim utrumque scilicet fugiendum et sequendum
id est quodcumque addis alteri semper ex-
cedit sequenda et fugienda quod est

oppositum antecedentis quia dictum est quod a magis
sit eligendum quam b. Unde si centum
duo bona que equantur centum bona et
similiter centum duo equantur mala et
addes malum uni bono neutrum
eorum magis eligendum quia quod ratione hoc
eligeretur et reliquum cum eorum equantur
eligendo erit fugiendum. Et similiter d.
Hic aules probat simile quod non magis
sit eligendum d vel b quam a. Item
infundo oppositum antecedentis d. Quod si d magis
est eligendum quam a tunc b minus
erit fugiendum quam c quia minus mala
sunt opposita maiori et magis est eligen-
dum minus malum quam maius et sic se-
quitur aggregatum ex b d magis sit eligen-
dum quam a c. Nunc autem non est, immo
est oppositum antecedentis quia dicebatur quod a c
magis sit eligendum. Si ergo e-
ligit omnis amans. Hic de-
clarat hoc per exemplum in his separabilibus et dicit
omnis amans secundum amorem eligit
non tunc sic dissonantur tamen tali
facilius a sic habere ut concedere id est
a sic habens voluntatem quod sic non con-
cedere id est non facere bonum opus. d
autem sic concedere id est facere bonum o-
pus ut concedit in quo b id est non
habere voluntatem sic in quo b non
aules dicit minimum est quod a magis est eli-
gendum quam concedere id est magis est habere
voluntatem ad opus bonum producen-
dum quam producere bonum opus non
habere voluntatem id est quod involuntarie facit
bonum opus. Ideo unde in illo magis est e-
ligendum quod ab voluntarie facit opus
bonum et dato quod non possit id est ef-

ficere tamen habere voluntatem ad hoc
ad hunc magis est eligendum quam quod
facit bonum actum involuntarie quia
voluntas preeligenda est in mora-
libus. Ergo diligere. Hic aules
infert correlarium morale dicens quod diligere
id est dilectio in amore precellit coitum et
hoc probat finis magis diligendus
et eligendus est quam id quod non est fi-
nis. Sed finis in amore est dilectio
sed coitus non est finis in amore
quia est alia delectatio corporalis. Unde di-
lectio est ex parte voluntatis sed coi-
tus est ex parte delectationis corporalis
ergo dilectio amoris magis diligenda
est quam coitus. Unde dilectio dicitur quasi lec-
cio vel ligatio divisorum ex parte vo-
luntatis. Quod non posset. Hic fit quo
utrum iste regule ad valent ad
reductionem cathegoricarum inductionis et ad
hoc dicit quod sexta regula non facit ad
hoc sed tamen incidentaliter est inducta
sed alie quinque regule faciunt ad reductionem
ipsorum quia preinduntur quedam quas ad
reductionem. Unde prima regula et secunda per con-
versionem terminorum in propositione affirmativa
vel negativa. Unde prima regula est de conversione
terminorum in propositione et ista regula valet
ad reducendum ordines sillogismos ad
sillogismos secunda est per conversionem terminorum
et valet ad probandum contradictorias
et valet ad reducendum ordines non
sillogismos ad sillogismos tertia est per con-
versionem terminorum in propositione sed quarta
regula valet ad ordinationem predicatorum et
signi in cathegorica. Quinta regula va-
let ad reducendum inductionem ad
sillogismum. Quod cum plures sint mo-
dus sicut est deductum exemplum in instancia

qz no ualet ad istos reducendos
ddm q in statu deductio fuit sor
silli et gl no in direct reductoe
sz ex^m hz ppones singulares et
ptes q no pnt reduci. Quo
aut no solu. Jam au^r posui
quasda res hic psequi d quib; da
argum^ebz q sunt reducende ad sillo^m
et di p^o primu et 2° psequr i. Er
go inductio p^o d^q q no solu dy^r
et pbales et d^urata silli fuit
p pdcas figas sz et rethor^i plura
sunt d quis e ddm. Ergo iductio
hic psequr et di p^o dclat d i duc
tione et ex^o 2° dclat d enthi^e
2^a i. Vos aut et signu dr p dci
d inductoe et ex^o 2° dclat d oppo
tis ipsoru sicut d ductoe et instan
2^a i. Deductio aut e. dr p^o o^q dif
fert quid sit inductio 2° dclarat
3° pbat q dcm dcm et suppo^m
4° copat inductoni ad sillm 2^a
i. Ut si eoru q sut at 3^a i. Consu
n e prus 4^a i. Est aut h^e sills p^o
d^q q inductio ptra dispoe e sillo^r
i. pbare altam extmi^te sit ma
iore mee me^o ptalta extmitate
i. pmiore hoc e qn pbo pmiore
extmitate maiore in ee medio
id e inductio et dclat ut si eoru
q sut at pmediu b i. fiat sills
p^o iq^o a sit mai^r extmitas q no
minor et si tut pq i. pmiore ex
tmi^te pbo a i. maiore extmi^te
in ee b i. me^o tut fit inductio
et h^e ulteius dclat in tis spab;
d^q a sit logeuu b sit c no hre
colera sz q sit singulare logeuu
sicut homo equus mulus gl to
q in e a i. omne singu^re logeuu e
longeuu et tut au^r in nuit
sillm pti et sit ista omne no ha
bens colera e longeuu omne sin
gu^re logeuu ut e ho eq^s mu
lus sor a^s no hz colera gl oe
singu^re longeuu e longeuu ista
tota q in e a mo ulteius ut fiat
inductio tut oz q sit pmiore
extmi^te pbe maiore in ee me^o
et au^r suppoit ptando inductio
pr^e^hz quarta q sunt qn duo i se
uni ut si a et b in sut q et si
b conuerti^r cu q eut nece e a
pdi^ri d b sic e hic longeuu et
hre colera pdur de singulari
longeuo mo si logeuu singu^re
et no hre colera conuertut^r tut
nece e longeuu pdi^ri de non
hnte colera et tut ptec fit in
ductio ddo sit omne singu^re lon
geuu e ho sor e longeuu sz omne
no hns colera e singu^re logeuu
q^r ista conuertut^r ut dcm e gl oe
no hns colera e logeuu iam
maior extmitas sit e logeuu
pbat^r in ee medio sicut non
hnti colera pmiore extmi^tez
q e singu^re longeuu tut i fie
ondq quo debeam^s acci^re q
i mi^re extmi^tez d^q q oz i rec^re
in omib; singula^bz q^r i ductio
fit in omib; singul; et sic pa
tet q ptcule simil expedite
Est aut h^o^s modi hic copat
iductoni ad sillm et di in z
fm qd copat eos ad inuice p

3· dras 2ª i· Et quando opp· 3ª i·
Ergo nota quidem prior est secta simil
pr dra ē q h' sill's sit ē inducto
ē prime et imediate propositionis i· non fit
per medium hoc ē singularium s3 sill's per
medium sp' q ē quē 2ª dra q in
ductio quandoque bn dq q quandam oppo
sillo q non omnino alioquin non pos
set reduci ad sillm vn oppo q ē
inter eos non impedit quin inductio
adhuc possit reduci ad sillm licet
forte non tamen valet et ē illa dra q
sill's ondit extremum i· maius extremitas
inesse tertio i· minori per medium q in
conclusione maior extremitas predicatur de
minore per medium illa autem inductio
sp eq° fit q ipsa probat extremum i·
maiorem extremitatem medio inesse per 3m
2· per minorem extremitatem tunc 3ª dra q
ondit ex 2ª p ē illa q sill's ē prior
nā q accipit medium q prius ē h
nam s3 nobis ē manifestum q inductio
fit ex illis q sunt notiora nobis
et non nature q accipit medium sigr
Exemplum Hic declarat de exemplo
et· dicit primo primus intentum 2° comparat
exemplum ad sillm et inductionem i· Exem-
plum ē quando extremum dicit primo quod diffinitio quid
sit exemplum 2° declarat i· Ut si a ma
lum· dicit primo ponit diffinitionem exempli 2° ondit
quod terminum poni in exemplo debeant se habere
i· Oportet autem et medium primo dif
finit exemplum per se· vn aul' 3 plecte
declarat de certo illorum h' s3 tertiam
valde diminute rn h'ius sic dicit primo
exemplum ē quando extremum i· maior extremitas
probatur inesse medio per simile tertio
i· per aliquod q ē simile minori extremitati

tunc ondit quod terminum se debent
habere in exemplo dicit ternum sic se debent
habere in exemplo q medium sit euidentius
tertio i· minori extremitati et primum i·
maior extremitas d3 esse notior sili
minori· Ut sit a malum
Hic declarat per exemplum et primo ponit
exemplum 2° applicat ipsum ad propositum
i· Si igitur volumus ondere primo dicit a sit m
alum b sit contra confines commune
bellum c sit athenienses ~~d sit qui~~
thebanos· d sit contra ipsos focen
ses· iste autem omnes sunt ~~liue~~ i· dc'ia
Si ergo volumus Hic autem
illud exemplum applicat ad propositum et primo de
clarat primum 2° sm i· Quod autem
a in ē b per d· primo autem dicit si igitur vo
lumus ondere illud ut fiat exemplum illa
q malum ē thebanis pugnare contra
athenienses tunc autem dicit q oportet nos pri
ore illum sillm q in confines ma
lum ē pugnare contra affines et tunc
modica litera in proposito ipse ponit p'ma
sillm i· Quod igitur dicit igitur fit formando
primum sillm affines pugnare contra
affines malum ē s3 pugnare
athenienses contra thebanos ē pug
nare affines contra affines ergo
pugnare athenienses contra thebanos
malum ē· tunc residuum litere q dicit h'
autem fides ē ex sillibus i· hoc probari
probari per simile minoris extremitatis
q thebanos pugnare contra focen
ses malum ē s3 pugnare theban
os contra focenses ē pugnare vi
cinos contra vicinos vel affines contra
affines igitur pugnare affines
contra affines ē malum Simili fo

sillogismus simile accipio quemadmodum quia ibi pugnare thebanos contra focenses id est simile quia uterque finitimus et est sillogismus in 3a figura et ita maior probatur in eo medio per simile minori proportionatum quia malum est maior extremitas que probatur inesse medio sic affines pugnare contra affines per simile sic per hoc quod malum est thebanos pugnare contra focenses quia sicut hoc est malum sic et malum est athenienses pugnare contra thebanos quemadmodum b et d in a id est quod et b inesse d hoc quod est minori extremitas scilicet athenienses pugnare contra thebanos in primo sillogismo inest medium similiter d inest medium in hoc sillogismo quando accipitur thebanos pugnare contra focenses malum esse et medium b quia affines malum est pugnare et tunc manifestum secundum modum a ostenditur inesse b per d id est quod maior extremitas ut esse malum in sic medio ut affines pugnare contra affines ostenditur per d id est per id quod est simile minori extremitati sicut hoc sit per unum simile vel per plura [Manifestum est ergo] hic autem comparat exemplum ad sillogismum et inductionem et primo comparat exemplum ad sillogismum secundo comparat ipsum ad inductionem ibi [Et differt ab inductione] primo dicit manifestum est ergo quod exemplum neque se habet ut pars ad totum neque sicut totum ad partem id est non accipiuntur in propositiones quarum una habet se ut pars ad aliam et altera totum sed sicut id est in sillogismo quia in accipitur maior et minor et maior habet se ad minorem ut totum ad partem et minor ad maiorem ut pars ad totum aliter tamen ponit unam partem dicit unum exemplum

accipit singulares propositiones et ideo per quas reducit ad sillogismum et ergo et alia nulla ratione habet posuit propter exemplum et tunc adducit quando ambo insunt sub eodem id est quando extremum probatur in eo medio per id quod est simile minori proportionatum alterum autem evidentius in sillogismo esse evidentius tertio id est minori sed non primo id est maiori [Et differt ab inductione] hic comparat exemplum ad inductionem et ponit duas differentias de inductione et exemplo dicens quia inductio ostendit extremum inesse medio primo extremitate que ex omnibus singularibus inducitur sed ita non est de exemplo similiter inductio non copulabat sillogismum ad extremum sed per simile ad minorem proportioni sed exemplum copulat id quod est simile minori extremitati ad suum sillogismum et non accipit ex omnibus quia exemplum fit et sed per unum simile vel per duo et non per omnia [Deductio autem] hic autem declarat de partibus horum et dicit primo declarat de deductione que opponitur inductioni secundo declarat de instantia que pertinet contra exemplum et quod opponitur exemplo ibi [Instantia est propositio] dicit primo diffinit deductionem et tangit duos modos et secundo declarat ibi [Vel si a] primo tangit unum modum secundo alium ibi [Amplius si pauciora] primo ergo diffinit deductionem dicens quod deductio est quando primum id est maior extremitas palam inest medio id est quod maior est evidens sed medium postremo est dubium id est quod minor est minus nota quam conclusio vel quod similiter id est et sic nota ut conclusio est magis id est quod modicum est notior conclusione sed sic inductio tunc tangit secundum modum dicens amplius inductio fit

si paucora sit media postmo qm
minor h't vnu medium uel duo et
sp ma'or nullum s; me'm h'e p'se
nota tunc ita fit deductio tunc ad
dit deductionem omnio aitq esse p'pin
quore scie quam sp in ductione i de
ductione d' quia ducens nos ad scias
tu no gra pfcam h'itu Vbi sit
fit au'l' d'clat illos duos modos
et p'o pmu' 2o s'm i Aut rursu
si paucora po d'q a sit docibile
b sit disciplinati q uilt' tunc i
tendq sic arguit omnis disciplina e
p'r docibilis iustitia et uel e discina
g'o iust' e docibil' ma'or e eui
dens p'se s; minor e dubia magis
ul' et nota conclusione qr utru in
stitia e disciplina tam e ignorantu
sicut utrum iustitia sit docibilis
g'o si b q r minor e equalr dubia
sicut a q i sicut concl'o tunc fit de
ductio tm deductio e p'pinq' scie eo
q accipit disciplinam p'us no habe
tes q'i dicat ille e p'fectus sill's i
forma et io et au'l' no posuit aliq'
ra; p'qua reduceret qr ipse i forma
e bonus It rursu si paucora
hic declarat s'm modum qm mi
nor h; aliq' med' ut b q et d'r
po pmu' hoc 2o infert conclusione
i Quando aut neque credibilis po
d'q sit med' paucora i duo uel
vnu et sp ma'or nullu habeat
medium et tunc disponit in t'ris et
accipit hic alios t'nos qr d'q q'd
quadrangulus e sic recta linea f' sic c
culus tunc argua' sic ois recta
linea p't q'dri' circulus assimilat'
recte linee g'o circulus p't q'dri
ma'or e in media q omnis recta
linea p't q'dri sz q circulus assile'
recte linee h't plura media qr
quam circulus d'r tunc appnit linee
lunulari g'o portio lunularis
p't esse medium minoris et argua
sic omnis portio lunularis e silis
recte linee s; omnis circulus hab;
portiones lunulares g'o circulus
h; rectas lineas vnu scie bn e s;
scia d' q'd're circuli no dum e etc
Quando It hic instat q concl'o
d'q q ista sit concl'o q qm b q n e
credibilius quam a q i quam concl'o ul
h; paucora med' tunc no pot
esse deductio qr deductio fit p'pp'ues
in medietas et notiores concl'o p'q
et de qua e scia Instancia
hic decl' d' instan' i q oppo'r et di'
po d'clat d' instan' stricte et p'p'e
accepta 2o d'clat d' instan' lar
ge accepta i p'spicitd'a et dubius
di' po diffinit instanti; 2o diuidit ea
i terciu aut instan' di' po diffinit
eam 2o compat ea p'poni i d'rt
a' apposite po d'q q instan' e p'po
sita p'poni Iq qm d'q q instan'
sit p'po e incedut p'tos sillo qr p
posita i acci' p' sillo qr instanci'
fit qm accio duas premissas et i
tercio oppo'm rndentis Iq qm d'q q
sit p'po sita et i acci' sine p'pio
ul' q'ditio qr qnq i tercio sine
ra dubi quia q'dictoriu sicut
apt in p'cellu paceb'q vn' i istan'
et h' clenc' sunt idē ui q dimit
ione qr clenc' acci' in r' adre
spondente s; instan' acci' r' oppo'tis

Tunc comparat instanciam ad propositionem dicens quod
instancia differt a propositione quia propositio
tantum est universalis particularis quam in syllogismo particulari
quam concludit conclusio particularis sed instan-
tur per propositiones particulares et in prima
Tertium Hic auctor dividit in-
stancias et dicit primo dividit et secundo prosequitur
membra ibi **Oppositarum autem** in prima primo dicit
quod instanciarum fertur duobus modis sicut
enim in prima et tertia figura et est fere opp-
Opposita Hic prosequitur membra
et dicit primo prosequitur primum modum scilicet
quod habet fieri in contrarie vel in contradictione
secundo prosequitur secundum ibi **Horum autem nullius** primo
dicit quod oppositas solum in prima et tertia figura
concluduntur nam qui opponens tenetur
omni inesse tunc instando scilicet quam nulli
inesse per primam figuram vel quam alicui
non inesse per tertiam figuram **Horum autem**
Hic prosequitur secundum membrum probando quod
sicut in prima et in tertia fit et dicit primo hoc
premittitur secundo probat quod instantia licet
[?] tamen fiat in prima et tertia figura in una
ex quibus est syllogismus dicit primo primum quod tamen
habeat fieri in duabus figuris secundo dat ar-
tem generalem instancie ibi **Simpliciter in
omnibus** dicit primo quod dictum est in modo
affirmativo secundo in modo negativo ibi **Rursum
et in particulari propositione** primo dicit Horum autem
nullum in prima figura id est qui tenetur
nulli inesse tunc per primam figuram possum
instare contrarie quam omni inesse vel
per tertiam quam alicui inesse et auctor habet
dicit quam nulli inesse quia si diceret omni
inesse tunc per hanc figuram possem
instare particulariter negative sed universalis af-
firmativa non potest concludi in 2a figura
quod autem instare opponitur per hanc figuram

et auctor ponit exemplum opponens si tenetur
nullorum oppositorum eandem esse di-
sciplinam tunc per primam figuram possum
concludere contrarium sic eadem omnium oppositorum
eadem est disciplina album et nigrum
sunt contraria ergo omnium contrariorum vel oppo-
sitorum eadem est disciplina Si autem per
alicui inesse volo instare hoc est
per tertiam figuram dico notum et ignotum
eadem est disciplina sed notum et igno-
tum sunt contraria ergo oppositorum eadem est disci-
plina. **Rursum in particularibus**
Declarat in modo particulari quod si op-
ponens tenetur particularem affirmativam tunc
possum concludere per contrariam negativam
particularem ut quam nulli inesse vel quam alicui
inesse et patet exemplum **Simpliciter in
omnibus** Hic ponit artem generalem
instancie et dicit semper et ubique in omni-
bus instanciis est hoc tenendum
quam ad probandum contrariorum non esse eandem
disciplinam id est quod opponens tenetur
particularem negativam sicut nullorum esse e-
andem disciplinam contrariorum tunc ille qui
instat debet dicere omnium oppositorum id est debet
accipere ad hoc predictum scilicet oppositorum quia
oppositum est superius contrario quia plus est commune
ita quod breviter volo quod qui opponens habet
particularem negativam et accipit contrarium tunc
accipere superius contrarium quod est predictum magis
commune sicut oppositum et tunc arguens
per primam figuram omnium oppositorum eadem est di-
sciplina etc. Si autem dicit si opponens tenetur
particularem affirmativam ut quod contrariorum sit ea-
dem disciplina tunc accipere [illegible] sicut
[illegible] ut ignotum et notum et argue
sibi oppositum per tertiam figuram **Item
ex quibus** Hic auctor ostendit quod solum
in prima et tertia figura fiat instantia contrarie

accept
cons̄ ro
com
Una q
ex q̄b9 .
stancia
arguit
intel c
rom̄ q̄n il
inqui9 po
z m p̄ er z
qm̄ nlli
qm̄ om̄
Amp̄
illam
stam
co
t

d on͠dit
ꝯ siq an
z mlr
cc͠lo
n pr͠ ce͠
n͠ enthy͠
a ne͠ q si͠
affirmati͠s
on͠ licet for
e ē tn͠ putā
us fills ſz ē
D si Amil
cōpar
ar uult
uec͠re
i dig
no
d
ic

II

